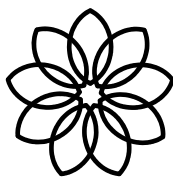

GYÖNGYSZEMEK

BAHÁ'U'LLÁH ÍRÁSAIBÓL

Budapest, 2014

Fordította: Kristóf Róbert és Koczóh Péter

Lektorálta: Manno Judit

A fordítás alapja:
Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh
Shoghi Effendi fordításában (1935)
Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Illinois 60091, USA, 1983

Kiadja a Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa

ISBN 978-963-87806-7-6

Budapest, 2014

GYÖNGYSZEMEK

Bahá'u'lláh írásaiból

Ez Isten változhatatlan Hite, örök a múltban, örök a jövőben.

Minden ember azért teremtett, hogy egy folytonosan fejlődő civilizációt előmozdítsa.

Elképzelések legyen inkább világot átfogó, mintsem, hogy saját magatokra korlátozódjon.

Az igazán az ember, aki magát ma az egész emberi faj szolgálatának szenteli.

– Bahá'u'lláh

TARTALOM

ELŐSZÓ	3
GYÖNGYSZEMEK 166 FEJEZETE	5
NÉV- ÉS SZÓMAGYARÁZAT	203
TÁRGYMUTATÓ	209

A fejezetek listája

Fejezet..... Oldal	Fejezet..... Oldal	Fejezet..... Oldal
1.....5	31.....45	61.....70
2.....6	32.....46	62.....71
3.....6	33.....46	63.....71
4.....7	34.....47	64.....72
5.....7	35.....49	65.....73
6.....8	36.....51	66.....75
7.....9	37.....52	67.....78
8.....10	38.....52	68.....79
9.....10	39.....53	69.....80
10.....10	40.....54	70.....81
11.....11	41.....54	71.....82
12.....13	42.....54	72.....83
13.....13	43.....55	73.....84
14.....19	44.....58	74.....84
15.....23	45.....59	75.....85
16.....25	46.....59	76.....86
17.....26	47.....60	77.....88
18.....27	48.....61	78.....89
19.....29	49.....61	79.....90
20.....31	50.....61	80.....91
21.....31	51.....62	81.....92
22.....32	52.....62	82.....94
23.....35	53.....64	83.....96
24.....37	54.....64	84.....97
25.....37	55.....65	85.....98
26.....37	56.....66	86.....100
27.....40	57.....66	87.....101
28.....42	58.....68	88.....102
29.....43	59.....68	89.....103
30.....44	60.....70	90.....104

Fejezet	Oldal	Fejezet	Oldal	Fejezet	Oldal
91	105	117	145	143	182
92	107	118	146	144	182
93	108	119	148	145	183
94	112	120	149	146	183
95	114	121	150	147	184
96	115	122	152	148	185
97	116	123	153	149	185
98	116	124	153	150	186
99	117	125	155	151	186
100	118	126	158	152	187
101	121	127	159	153	188
102	121	128	161	154	191
103	122	129	163	155	192
104	123	130	166	156	194
105	123	131	167	157	194
106	125	132	168	158	195
107	125	133	169	159	195
108	126	134	169	160	196
109	126	135	170	161	197
110	126	136	172	162	198
111	127	137	173	163	198
112	128	138	174	164	199
113	129	139	176	165	200
114	136	140	178	166	201
115	141	141	178		
116	144	142	179		

ELŐSZÓ

A „Gyöngyszemek” válogatott szövegei áttekintést nyújtanak Bahá'u'lláh¹, a bahá'í hit alapítójának terjedelmes Kinyilatkoztatásáról, valójában egy keresztmetszetet a legfontosabb írásaiból. Shoghi Effendi (1896–1957), Bahá'u'lláh dédunokája és tanításainak felhatalmazott értelmezője 1935-ben választotta ki és fordította angolra ezeket a részben arab, részben perzsa nyelven írt fejezeteket, hogy a nyugati hívők számára is elérhetővé tegye új vallásuk legfontosabb tanításait.

Az olvasót segítheti az a tény, hogy a „Gyöngyszemek” témájuk szerint nagyjából öt részre oszthatók. Az első 18 fejezet dicsóítai mai korunkat, mint az „Isten Napját”, egyben az „Ítélet Napját”, valamint a beteljesülés, az újjászületés és a mindent átfogó kegyelem idejét. „Egy ilyen Kinyilatkoztatás eljövételét minden szent Írás megjövendölte.”

A második rész (19-76. fejezetek) középpontjában az isteni Kinyilatkoztatás fogalma, lényege áll, a Próféta, „Isten Megnyilvánulásainak” magasrangja és szerepe, akik Isten neveit és tulajdonságait testesítik meg. Ezek a fejezetek rámutatnak a történelmi világvallások kapcsolatára, mint a „folytatólagosan fejlődő Kinyilatkoztatás” egymást követő láncolatára, és az emberek mindenkori reakciójára, amikor Isten megnyilvánul a világban.

A harmadik rész (77-99. fejezetek) az ember adottságairól szól, mint az értelem, halhatatlan lélek, külső és belső érzékszervek. Az ember lehetőségeit tárja fel a hit áldásai, az isteni Szó átformáló ereje által. Bahá'u'lláh megválaszol több metafizikai kérdést, mely az emberiséget ősidők óta foglalkoztatta.

A negyedik rész (100-121. fejezet) a szélesebb társadalommal, az „emberiség egységével” foglalkozik, ami Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának legfőbb célja. Itt találjuk az uralkodókhöz írt Tábláinak legfontosabb gondolatait a Kisebb és a Legnagyobb Békéről.

¹ *Lásd* a „Bahá'u'lláh” című, életéről és munkásságáról szóló füzetet, melyet a Bahá'í Nemzetközi Közösség adott ki 1992-ben Bahá'u'lláh elhunytának 100. évfordulója alkalmából.

Az ötödik rész (122-166. fejezetek) erkölcsi útmutatást ad az egyénnek, és rávilágít az emberi élet végső értelmére. Isten Könyve a „Csalhatatlan Mérleg”, az igazságosság, a jó és a rossz legfőbb mércéje. Az ember kettős kötelessége, hogy Isten Megnyilvánulását felismerje és parancsolatait betartsa.

A „Gyöngyszemek” olyan könyv, mely meditálásra, mély átgondolásra ösztönöz. Nem történelemről és tényekről szól, hanem a szeretet és a lélek erejéről.

A fordító megjegyzései:

- *Az eddig magyarul is megjelent könyvekből származó szövegek azonosak a megfelelő könyvekével: Kitáb-i-Aqdas, 2001; Rejtett Szavak, 2011; Kitáb-i-Íqán, 2012; Bahá'u'lláh Táblái, 2013.*
- *Bahá'u'lláh Táblái után a „Gyöngyszemek” megjelenésével érvényét veszti az 1992-es fordítás a „Szemelvények Bahá'u'lláh írásaiból” című kiadványban.*
- *A Koránból vett összes idézet Simon Róbert Korán-fordításából (Budapest, Helikon, 1987) való.*

1

1. Dicsértéssel és dicsőítéssel ó Uram, én Istenem! Miként említhetnék Téged, mikor bizonyos vagyok, hogy semmilyen nyelv, bármilyen mély legyen is bölcsessége, nem tudja Neved illendően dicsérni, sem az emberi szív madara, bármilyen nagy legyen is a vágyódása, sohasem remélheti, hogy Fenséged és megismerésed mennyországába szárnyalhasson.

2. Ha úgy írlak le Téged, ó Istenem, mint Azt, Ki a Mindent Meglátó, be kell ismernem, hogy Azok, Kik a meglátás legmagasabb Megtestesülései, a Te parancsodra teremtettek. És ha úgy magasztallak Téged, mint a Mindenek Felett Bölcsét, hasonlóképpen be kell látnom, hogy a bölcsesség Kútfejei Maguk is Akaratod működése révén jöttek létre. És ha úgy hirdetek Téged, mint a Hasonlíthatatlant, ím hamarosan felfedezem, hogy Azok, Kik az egység legbensőbb Lényegei, Általad küldettek alá és csupán Keze munkád bizonyítékai. És ha úgy üdvözöllek Téged, mint minden dolgok Ismerőjét, be kell vallanom, hogy Azok, Kik a tudás Leglényege, csupán Célod teremtményei és eszközei.

3. Magasztos, végtelenül magasztos vagy Te a halandó ember törekvése felett, hogy misztériumodat megfejtse, dicsőségedet leírja, vagy hogy akár Lényeged természetére utalást tegyen. Mert bármit is érjen el az ilyen törekvés, sohasem remélheti, hogy túllépjen a teremtményeidnek szabott korlátokon, hiszen ezen erőfeszítések is a Te rendeletedre és kigondolásod szerint születtek. A legemelkedettebb érzelmek, melyeket a szentek legszentebbike dicsőítésre kifejezhet, és a legmélyebb bölcsesség, amit a legtanultabb ember képes megfogalmazni, hogy megértse Természetedet, mind azon Központ körül kering, Mely teljes mértékben a Te egyedüli Uralmad alatt áll, a Te Szépségedet imádja, és Melyet a Te Tollad mozgása tart lendületben.

4. Ments meg Uram attól, hogy olyan szavakat ejtettem volna ki, melyek szükségszerűen egy közvetlen kapcsolat lehetőségét feltételeznék Kinyilatkoztatásod Tolla és minden teremtett dolgok lényege között. Messze, messze áll Azoktól, Kik Hozzád kötődnek, egy ilyen kapcsolat feltételezése! Kinyilatkoztatásod Fáját semmilyen hasonlat és hasonlítás le nem írhatja, és zárva van minden út Önmagad Megnyilvánulásának és Szépséged Hajnalának megértéséhez.

5. Távol, távol álljon Dicsőségedtől, mit Rólad halandó ember állíthat vagy Néked tulajdoníthat, vagy a dicséret, mit Rólad zenghet! Bármit rendeltél is el szolgálóidnak, hogy azáltal Fenségedet és Dicsőségedet a legillendőbbben magasztalják, mindaz csupán irántuk való kegyelmed jele, hogy talán képesek legyenek olyan magasságba emelkedni, mely legbensőbb lényüknek megadatott, vagyis hogy megismerjék önmagukat.

6. Rajtad kívül soha senki nem volt képes Misztériumodat felfogni, és Nagyságodat illendően dicsőíteni. Kifürkészhetetlen és magasztos maradsz Te az emberek dicsérete felett mindörökké. Nincsen más Isten csak Te, az Elérhetetlen, a Mindenható, a Mindentudó, a Szentek Szentje.¹

2

Minden dolgok kezdete Istennek felismerése, és minden dolgok vége a szigorú követése mindannak, ami az Isteni Akarat mennyországából leküldetett, mely mindent áthat, ami a mennyekben és a földön van.

3

1. A Kinyilatkoztatás, mely időtlen idők óta Isten Prófétáinak kijelentett Célja és Ígérete, és Küldötteinek leghőbb vágya volt, most kinyilvánított az embereknek a Mindenható mindent átható Akarata és ellenállhatatlan parancsa szerint. Egy ilyen Kinyilatkoztatás eljövetelét minden szent Írás megjövendölte. És nézd, hogy e jövendölések dacára az emberiség mennyire letévedt útjáról és megfosztotta magát dicsőségétől.

2. Mondd: Ó ti, az Egy igaz Isten imádói! Igyekeztek, hogy valóban felismerjétek és megismerjétek Őt, és illően betartsátok rendeléseit. Olyan Kinyilatkoztatás ez, melyért ha csak egy csepp vért is hullatott valaki, annak számtalan óceánok válnak jutalmául. Am vigyázzatok, ó barátok, hogy el ne játszatok egy ilyen felbecsülhetetlen jótéteményt, vagy figyelmen kívül hagyjátok földöntúli lényegét. Gondoljatok a rengeteg életre, melyet eddig feláldoztak, és még mindig feláldoznak e világon, félrevezetve egy pusztá kísértet által, melyet a föld népeinek hiú képzelete alkotott magának. Adjatok hálát Istennek, ha szívetek vágyát elértétek, és egyesültetek Véle, Ki minden népek Ígérete. Órizzétek, az egy igaz Isten segedelmével – Dicsósége legyen

¹ Bahá'í imák, 26.o.

magasztalva – az elért magasztos állás teljességét, és ragaszkodjatok ahhoz, ami az Ő Ügyét segíti. Ő valóban azt rendeli el néktek, ami helyes és alkalmas az emberi méltóság felemelésére. Dicsőítessék a Mindenek Felett Irgalmas, e csodálatos Tábla Kinyilatkoztatója!

4

1. Ez az a Nap, melyen Isten legnagyobb kegyei kiáradtak az emberekre, a Nap, mikor leghatalmasabb kegyelme minden teremtett dolgot áthatott. Kötelessége hát a világ minden népének, hogy kibéküljenek egymással, és tökéletes egységben és békében lakozzanak Isten gondoskodása és szerető kedvessége Fájának árnyékában. Illendő nékik, hogy híven ragaszkodjanak mindahhoz, mi e Napon alkalmas az emberi méltóság felmagasztalására, és legjobb érdekeik előmozdítására. Boldogok azok, kikről dicsőséges Tollunk megemlékezett, és áldottak az emberek, kiknek nevét kifürkészhetetlen rendelésünk által elrejtteni kívántuk.

2. Kérjétek az egy igaz Istent, hogy kegyesen segítsen minden embernek, hogy azt cselekedjék, mi kedves Előttünk. A jelenlegi rend hamarosan felgöngyölítettik, és új terítettik ki helyébe. Bizony, az igazat szólja a ti Uratok, és Ő a láthatatlan dolgok tudója.

5

1. Ez az a Nap, melyen Isten irgalmának Óceánja az ember számára megnyilvánult, a Nap, melyen szerető kedvességének Napcsillaga rájuk ragyogott, a Nap, melyen bőséges kegyelmének felhője az egész emberiséget beborítja. Itt az ideje, hogy felvidítsuk és felélesszük az elcsüggedteket a szeretet és testvériség frissítő fuvallatával, a barátság és jóindulat élő vizével.

2. Bárhol jöjjenek össze és bárkivel is találkozzanak Isten szerettei, olyan alázatosságot és engedelmisséget kell tanúsítaniuk, amikor Isten felé fordulnak és Őt dicsőítik, hogy odaadásuk mélységét a lábukkal tiport por minden atomja bizonyíthassa. E szent lelkek beszédét olyan erő töltse el, hogy hatására e porszemek örömtől repessenek. Isten szerettei úgy viselkedjenek, hogy az általuk járt föld soha ne intézhessen hozzájuk ilyen szavakat: „Engem illet az elsőbbség. Mert tanúsítsd, mily türelemmel viselem a terhet, melyet a földműves rám szab. Én vagyok az eszköz, mely minden teremtett lényt szünet nélkül elhalmoz áldásaival, melyekkel a Minden Kegyelem Forrása

megbízott. Bár gazdagságom a teremtés minden szükségletét kielégíti, e gazdagság és a rám ruházott megtiszteltetés számtalan bizonyítéka dacára lásd alázatomban mértékét, tanúsítsd, mily végtelen engedelmességgel tűröm, hogy az emberek lábukkal tapossanak.” ...

3. Mutassatok türelmet, jóindulatot és szeretetet egymás iránt. Ha valaki közületek képtelen felfogni, vagy vonakodik megérteni egy bizonyos igazságot, beszéljétek vele végtelen kedvességgel és jóakarattal. Segítsétek, hogy meglássa és felismerje az igazságot, anélkül, hogy magatokat a legkisebb mértékben is különbnek vagy bölcsőbbnek képzelnétek.

4. E Napon az ember minden kötelessége, hogy elnyerje Isten kiáradó kegyelmének ráeső részét. Senki se tekintse hát e rész nagyságát vagy kicsinységét. Egyeseké elférhet egy marokban, másoké egy kupát tölthet meg, míg megint másoké akár egy gallont is kitehet.

5. E Napon minden szemnek azt kell keresni, mi szolgálja a legjobban Isten Ügyét. Ő, Ki az Örök Igazság a tanúm! E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között. Kerüljétek ezeket Isten segedelmével és az Ő ereje által, és igyekezzetek az emberek szívét összekötni az Ő Nevében, Ki az Egyesítő, a Mindentudó, a Végtelen Bölcs.

6. Könyörögjétek az egy igaz Istenhez, hogy adja meg néktek, hogy megízlelhessétek az Ő ösvényén véghezvitt tettek zamatát, és megismerjétek az Ő kedvéért mutatott alázat és engedelmesség édességét. Feledkezzetek meg önmagatokról, és fordítsátok tekinteteket felebarátaitok felé. Minden erőttökkel segítsétek az emberek nevelését. Semmi sincs, és soha nem is lehet elrejtve Isten elől. Ha az Ő útját járjátok, felmérhetetlen és soha nem múló áldásai hullanak rátok. Íme a tündöklő Tábla, melynek sorai Annak megindító Tollából fakadtak, Ki minden világok Ura. Elmélkedjétek el ezen szívetekben, és legyetek azok közül valók, kik tanításait megtartják.

6

1. Lásd, miként várták a föld különböző népei és nemzetségei a Megígért eljövetelet. Mégis, amint testet öltött Ő, Ki az Igazság Napcsillaga, mind elfordultak Tőle, kivéve azokat, kiket Isten kegyes volt vezetni. Nem merjük fellebbenteni a fátylat, mely a magasztos rangot fedi, melyet e Napon minden igaz hívó elérhet, mert az öröm, melyet egy ilyen kinyilatkoztatás kiváltana, néhányak ájulásait és halálát okozhatná.

2. Ő, Ki a Bayán szíve és középpontja, ezt írta: „A csíra, mely az eljövendő Kinyilatkoztatás lehetőségeit hordozza magában, olyan erővel ruháztatott fel, mely felülmúlja minden követőm egyesült erejét.” És megint ezt mondja: „Mindazon tisztelgés közül, melyet leróttam Annak, Ki utánam jön, ez írott vallomásom a legnagyobb, hogy semmilyen szavam nem írhatja le Őt méltóan, és semmilyen utalás Rá a könyvemben, a Bayán-ban nem felelhet meg az Ő Ügyének.”

3. Aki felkutatta az óceánok mélységeit, melyek e magasztos szavakban rejlenek, és felmérte jelentésüket, arról állítható, hogy a kimondhatatlan dicsőség egy halvány villanását felfedezte, mellyel ez a hatalmas, ez a fenséges és legszentebb Kinyilatkoztatás felruháztatott. Egy ilyen nagy Kinyilatkoztatás kiválóságából jól elképzelhető a kitüntetés, melyben hűséges követőinek részesülniük kell. Az egy igaz Isten igazságosságára! E lelkek csupasz lehelete önmagában értékesebb, mint a föld összes kincse. Boldog az, aki eddig eljutott, és jaj a közömbösöknek.

7

1. Bizony mondom, ez az a Nap, amikor az emberiség megpillanthatja a Megígért Arcát és meghallhatja Hangját. Isten Hívása hangzik, és Orcájának fénye ráragyog az emberekre. Illendő hát mindenkinek, hogy minden üres beszéd nyomát kitörölje szíve táblájáról, és nyitott és elfogulatlan elmével tekintsen Kinyilatkoztatásának jeleire, Küldetésének bizonyítékaira és Dicsőségének zálogaira.

2. Valóban nagyszerű ez a Nap! A Szent Írásokban az Isten Napjára tett utalások tanúskodnak nagyságáról. Isten minden Prófétájának és Mennyei Hírnökének lelke szomjúhozott e csodálatos Nap után. A föld különböző népei ugyancsak vágyódtak eljövételére. Amikor azonban Kinyilatkoztatásának Napcsillaga megnyilvánult az Isteni Akarat égboltján, mindannyit elképedten és nemtörődömnek találta, kivéve azokat, kiket a Mindenható kegyes volt vezetni.

3. Ó te, ki megemlékeztél Rólam! A legsűrűbb fátyol választja el a föld népeit az Ő Dicsőségétől és akadályozza őket, hogy hallgassanak Hívására. Adja Isten, hogy az egység fénye az egész földet beragyogja, és hogy az „Istené a Királyság” bélyege díszítse minden népének homlokát.

8

Isten igazságosságára! Ezek azok a napok, amikor Isten próbára teszi Küldöttéi és Prófétaí egész közösségének szívét, és még azokat is, akik az Ő szentséges és bevehetetlen Szentélyének őrei, mennyei Sátrának és Dicsősége Templomának lakói. Milyen kemény kell hát legyen a próbatétel azok számára, akik társat állítanak Isten mellé!

9

Husayn! Nézd a vágyakozást, mellyel bizonyos népek és nemzetek várták Imám Husszein visszatértét, kinek eljövetelét a Qá'im megjelenését követően Isten választottai – magasztaltassék Dicsősége – elmúlt időkben megjövendölték. E szentek továbbá azt is kijelentették, hogy amikor Ő, Ki Isten végtelen kegyelmének Hajnalcsillaga, testet ölt, az összes Próféta és Küldött, a Qá'im-ot is beleértve, a Megígért által felemelt szent Lobogó árnyékában fog összegyűlni. Íme elérkezett ez az óra. Orcájának ragyogó dicsősége bevilágítja az egész világot. És nézd, mily messze tévelyedtek mégis a világ népei az Ő ösvényétől! Egy sem hisz Benne, kivéve azokat, kik a Nevek Urának erejével porrá zúzták hiú ábrándjaik és romlott vágyaik bálványait, és beléptek a bizonyosság városába. E Napon és az Ő Nevében, Ki a Mindeneket Megelégítő, Kinyilatkoztatása nemes Borának pecsétje feltöretett. Jótékony kegyelme kiáradt az emberekre. Töltsd meg poharad és igyál belőle az Ő Nevében, Ki a Legszentebb, a Mindenek Felett Dicsőített.

10

1. A föld népei és nemzetségei számára elrendelt idő most eljött. Isten ígéretei, amint azokat a szent Írások feljegyezték, mind beteljesültek. Sion hegyéről jött Isten Törvénye, és Jeruzsálemet, hegyeit és völgyeit Kinyilatkoztatásának dicsősége tölti el. Boldog az, ki szívében megfontolja mindazt, amit Isten Könyvei felfedtek, Ki a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való. Elmélkedjete el ezen, ó Isten szerettei, és fületek hallgasson Szavára, hogy az Ő kegyelme és irgalma által kimeríthessétek részeteket az állhatatosság kristályvizéből, és Ügyében sziklaszilárdá és rendíthetlenné váljatok.

2. Ézsaiás könyvében¹ megíratott: „Menj be a kösziklába, és rejtőzzél el a porba az Úr félelme elől, és az Ő nagyságának dicsősége előtt.” Mindenkinek, aki ezen sorokon elmélkedik, fel kell ismernie ez Ügy nagyszerűségét, és nem vonhatja kétségbe ennek a Napnak magasztosságát, mely Magának Istennek a Napja. E szavakat a következők követik: „... és csak az Úr magasztaltatik fel ama napon.” Ez az a Nap, melyet a Legmagasabb Tolla dicsőített az összes szent Írásban. Nincs ezekben egyetlen sor sem, mely ne jelentené ki az Ő szent Nevének dicsőségét, és egyetlen Könyv sem, mely ne tanúsítaná e legmagasztosabb téma fennköltségét. Ha megemlítenénk mindazt, ami ezekben a mennyei Könyvekben és szent Írásokban erről a Kinyilatkoztatásról szól, ez a Tábla lehetetlen méreteket öltene. E Napon minden ember kötelessége, hogy teljes bizalmát Isten végtelen kegyelmébe vesse, és a legnagyobb bölcsességgel az Ő Ügyének igazságát hirdesse. Akkor, és csak akkor borítja majd el az egész földet Kinyilatkoztatásának hajnalpírja.

11

Tábla Isten Hegyéhez²

1. Illesse minden dicsőség e Napot, a Napot, mikor a kegyelem illata árad minden teremtett dologra, egy oly Napot, mely annyira áldott, hogy elmúlt korok és századok véle sohasem vetekedhetnek, egy olyan Napot, melyen az Örök Úr orcája szent székhelye felé fordult. Ezután minden teremtett dolog és fölöttük a Magasságbéli Gyülekezet hangja is hallatszott hangosan kiáltván: 'Siess, ó Kármel, mert ím, rád emeltetett Isten orcájának fénye, Ki a Nevek Királyságának Uralkodója s a mennyek Teremtője.'

2. Elragadtatásban úszván és hangját magasra emelvén a hegy így szól: 'Hadd légyen éltém áldozat Érted, minthogy pillantásod felém fordítottad, elhalmoztál nagylelkűségeddel és lépteidet felém vetted. Hogy nem lehettem Véled, ó öröklét Forrása, az majdnem elenyésztt, s a Tőled való távollét elemészttette lelkem. Légyen minden dicsőség Tiéd, mert képessé tettél, hogy meghalljam hívásod, mert megtiszteltél lépted nyomával, és megébredtetted lelkem a Te Napod életadó illatával és Tollad éles hangjával, melyet hívó trombitaszavadnak rendtél néped között. És mikor ütött az óra, midőn ellenállhatatlan Hited tetet kellett öltösn, lelkedből egy

¹ Ézsaiás 2:10-11

² Bahá'u'lláh Táblái, 1, Lawh-i- Kármil, v.ö. Ézsaiás 2:2-4

lélegzetnyit Tolladba leheltél, és lám, az egész teremtés alapjáig megrendült, az emberiségnek oly titkokat feltárván, melyek Annak kincstárában rejtettek, Ki minden teremtett dolgok Birtokosa.’

3. Amint hangja elért azon legmagasztosabb Helyre, azonnal válaszoltunk: ’Adj hálát Uradnak, ó Kármel. Már majd elenyésztél a vágyódás tüzeiben, mikor jelenlétem óceánja feldagadt arcod előtt, megörvendeztetvén szemedet és az egész teremtését, boldogsággal töltvén el minden láthatót és láthatatlant. Örvendezz, mert Isten e Napon rajtad emeli trónusát¹, jeleinek hajnalpontjává és Kinyilatkoztatása bizonyosságainak hajnalhasadásává tesz. Szerencsés, ki körbejár téged, ki dicsőséged ragyogását hirdeti, és elbeszéli, amit az Úr, Istened kegyelme reád záporoztatott. Ragadd meg a Halhatatlanság Kelyhét Uradnak, a Mindenek Felett Dicsőségesnek nevében, és adj hálát Néki, minthogy Ő irgalma zálogaként szomorúságot boldogságba fordította és bánatodat áldott örömmé változtatta. Mert bizony szereti Ő a helyet, melyen trónusa emeltetik, melyet lábai tapodtak, mely jelenlétével megtiszteltetett, melyről hívása elhangzott, és melyre könnyeit ontotta.’

4. ’Kiált Sionnak, ó Kármel, és jelentsd néki az örömhírt: Az, Ki eddig rejtve volt halandó szemek elől, íme megjelent! Mindent legyőző uralma tetet öltött, mindent elborító ragyogása megnyilvánult. Vigyázz, nehogy habozz vagy visszahőkölj. Siess, és járd körbe Isten Városát, mely alászállott a mennyből, a mennyei Kába-követ, mely körül imádatba merülve járnak Isten kegyeltjei, a tisztaszívűek és a legmagasztosabb angyalok seregei. Ó, mennyire szeretném a föld minden pontján elmondani és minden egyes városába elvinni e Kinyilatkoztatás örömhírét – egy oly Kinyilatkoztatását, mely magához vonzotta a Sínai szívet, és melynek nevében az Égő Csipkebokor szól: „Istené, az Urak Uráé a föld és a menny királysága.” Valóban, ez az a Nap, mikor úgy föld, mint tenger örvendeznek e kijelentésnek, a Nap, melyért féltetettek azon dolgok, miket Isten – egy oly kegyelemből, mely meghaladja a halandó elme vagy szív látókörét – most kinyilatkoztatásra elrendelt. Isten nemsokára hozzád vezérli Bárkáját, és előmutatja Bahá népét, ki a Nevek Könyvében említettett.’

5. Dicsőíttessék az egész emberiség Ura, Kinek neve említések megremegnek a föld atomjai, és a Nagyság Nyelve arra indíttatik, hogy feltárja, ami eddig fedve volt az Ő tudásában, és elrejtve az Ő hatalmának

¹ Vö. Ézsaiás 35:1-2

kinctárában. Ő bizony a Neve, az Erős, a Mindenek Felett Hatalmas, a Legmagasabb által uralkodik mindenek felett, mik a mennyekben, és mik a földön vannak.

12

Mozduljatok, ó emberek, és készüljete az Isteni igazság napjaira, mert a megígért óra most ütött. Vigyázzatok, nehogy elmulassátok felismerni fontosságát, és a tévelygők közé számíttassatok.

13

Részletek A bizonyosság könyvéből¹

1. Nézd a múltat! Mily sokan, magas és alacsony rendűek, várták vágyakozva mindenkor Isten Megnyilvánulásainak eljövetelét az Ő Választottainak megszentelt személyében. Mily sokszor remélték eljöttét, hányszor fohászokdtek azért, hogy az isteni irgalom szellője susogjon, és a megígért Szépség előlépjen a rejtőzés fátyla mögül, és megmutatkozzék az egész világnak. És valahányszor feltárultak a kegyelem kapui, és az isteni nagylelkűség felhői alázaporoztak az emberiségre, és a Láthatatlan fénye felragyogott a mennyei hatalom láthatárán, mind megtagadták Őt és elfordultak az Ő arcától – Magának Istennek az arcától. ...

2. Fontold meg, mi lehetett az indítéka az ilyen cselekedeteknek? Mi készíthette őket ilyen viselkedésre a Mindenek Felett Dicsőséges szépségének Kinyilatkoztatói iránt? Ami a múltban az emberek tagadását és ellenkezését okozta, ugyanaz vezetett most a jelen kor embereinek megátalkodottságához is. Azt állítani, hogy a Gondviselés bizonyoságtétele hiányos volt, és ez okozta az emberek tagadását, nyílt istenkáromlás. Mily távol állna a Mindenek Felett Bőkezű kegyelmétől, szerető gondviselésétől és gyengéd irgalmától, hogy kiválasztván egy lelket az összes ember közül teremtményeinek irányítására, egyfelől visszatartsa Tőle isteni bizonyosságának teljes mértékét, másfelől pedig szigorú büntetést mérjen Annak népére, mert elfordult Választottjától. Ő nem, isteni Lényegének Megnyilvánulásain keresztül a minden létező Urának jótékonysága minden időkben körülfogta az egész földet, és mindent, ami benne lakozik. Egy

¹ Kitáb-i-Iqán

pillanatra sem vonta meg Ő kegyelmét, egy pillanatra sem szűnt meg szeretető kedvességének zápora az emberiségre hullani. Következésképpen, az ilyen viselkedés semmi másnak nem tulajdonítható, mint azon lelkek korlátoltságának, akik az önteltség és gőg völgyében járnak, Istentől távoli vadonban tévelyegnek, saját meddő képzelgéseik rabjai, és hitük vezetőinek parancsait követik. Fő gondjuk a pusztá ellenkezés; egyetlen vágyuk az igazság semmibe vétele. Minden elfogulatlan megfigyelő számára világos és nyilvánvaló, hogy amennyiben ezek az emberek az Igazság Napcsillaga Megnyilvánulásainak idejében megtisztították volna szemüket, fülüket és szívüket mindattól, mit láttak, hallottak vagy éreztek, bizonyosan nem fosztattak volna meg Isten szépségének látványától, és nem tévelyedtek volna messze a dicsőség lakhelyétől. De mivel Isten bizonyágtételét saját tudásuk mércéjével mérték, melyet hitük vezetőinek tanításaiból szedegettek össze, és eltérőnek találván azt korlátolt megértésükkel, ily helytelen tettekre ragadtatták magukat. ...

3. Nézd Mózes! A mennyei uralom botjával felfegyverkezvén, az isteni tudás fehér kezével ékesítvén, az istenszeretet Páránjáról alászállván, a hatalom és az örökké tartó fenség kígyóját forgatván ragyogott rá a világra a Sínai fényhegyéről. A föld összes népét és nemzetiségét az öröklét királyságába szólította, és meghívta őket, hogy részesüljenek a hűség fájának gyümölcséből. Bizonyosan tudod, mily keményen szegült Ellene Fáraó és annak népe, és a meddő képzelgés mily köveit szórta a hitetlenek keze azon áldott Fára. Annyira, hogy végül Fáraó és népe felkeltek, és minden módon azon igyekeztek, hogy a hamisság és tagadás vízával kioltásuk azon szent Fa tüzét, feledvén az igazságot, hogy az isteni bölcsesség lángját földi víz ki nem olthatja és az örök uralom lámpását halandó szélrohamok el nem nyomhatják. Sőt, ha látó szemekkel nézel, és Isten szent akaratának és kedvének ösvényét járod, felfedezed, hogy az a víz csak még inkább felszítja a láng tüzét, és azok a szélrohamok is csupán a lámpa megőrzését biztosítják. ...

4. És mikor Mózes napjai véget értek, és Jézus fénye a Lélek hajnalából előragyogva körülfogta a világot, Izrael egész népe tiltakozva kelt fel Ellene. Azt kiáltották, hogy Annak, Kinek eljövételét a Biblia megjövendölte, Mózes törvényeit kell hirdetnie és beteljesítenie, míg ez a fiatal názáreti, Ki az isteni Megváltó rangját igényelte magának, eltörölte a válás és a szombatnap törvényét – Mózes összes törvénye közül a két legfontosabbat. Továbbá, mi van az eljövendő Megnyilvánulás jeleivel? Ez az izraeli nép még ma is azt a Megnyilvánulást várja, Akit a Biblia megjósolt! A Szentség hány Megnyilvánulása, az örök fény hány

Kinyilatkoztatója jelent már meg Mózes óta, és Izrael mégis, az ördögi képzelgés és hamis képzelődés legsűrűbb fátylaiba burkolózva ma is azt várja, hogy a saját kezével formált bálvány fog megjelenni, azon jelek kíséretében, melyeket ő maga talált ki! Így hát Isten megragadta őket bűneik miatt, kioltotta bennük a hit szellemét, és megkínozta őket a legmélyebb pokol tüzével. És mindezt csak azért, mert Izrael nem volt hajlandó megérteni a Bibliában az eljövendő Kinyilatkoztatás előjeleiről kinyilatkoztatott szavak jelentését. Mivel igazi értelmüket soha fel nem fogta, és ezen események látszólag soha nem következtek be, ezért Izrael megfosztotta magát Jézus szépségének felismerésétől és Isten arcának látványától. És még mindig az Ő eljövetelét várják! A föld összes népe és nemzetsége időtlen időktől kezdve egészen a mai napig ily képzeletszülte és helytelen gondolatokhoz ragaszkodik, s így megfosztja magát a lelki tisztaság és szentség forrásaiból patakzó tiszta víztől. ...

5. Azok számára, akik megértéssel ruháztattak fel, világos és nyilvánvaló, hogy amikor Jézus szeretetének tüze elemésztette a zsidók korlátozottságának fátylait, és nyilvánvalóvá vált hatalma, melyet részben el is ismertek, Ő, a láthatatlan Szépség Kinyilatkoztatója egy nap tanítványaihoz fordulván saját elhunytára utalt, felkeltve ezzel szívükben a gyász tüzét, ezt mondta nekik: „Elmegyek és majd visszajövök hozzátok.”¹ Más alkalommal pedig így szólt: „Elmegyek, és egy másik jön el hozzátok, Aki elmond néktek mindent, amit Én nem mondtam, és beteljesít mindent, amiről beszéltem.”² E két mondás jelentése egy és ugyanaz, ha mennyei belső látással elmélkednél Isten Egységének Megnyilvánulásairól.

6. Minden józan ítélőképességű szemlélő felismeri, hogy a Korán Törvénykorszakában mind Jézus Könyve, mind pedig Ügye megerősített. Ami a neveket illeti, Mohamed Maga jelentette ki: „Én vagyok Jézus.” Elismerte Jézus jeleinek, jövendöléseinek és szavainak igaz voltát, és bizonyoságot tett, hogy azok mind Istentől valók. Ilyen értelemben sem Jézus személye, sem pedig írásai nem különböztek Mohamedétől és az Ő Szent Könyvétől, minthogy mindketten Isten Ügyéért küzdöttek, Őt dicsőítették, és az Ő parancsolatait nyilatkoztatták ki. Ezért van, hogy Jézus Maga jelentette ki: „Elmegyek, és majd visszajövök hozzátok.” Nézd a napot az égen. Ha most azt mondaná: „Én vagyok a nap, mely tegnap is sütött”, igazat szólna. De ha az idő múlására gondolván azt jelentené ki, hogy egy

¹ János 14:28

² János 14:26

másik nap, akkor is igazat mondana. Hasonlóképpen, ha azt mondják, hogy minden (24 órás) nap egy és ugyanaz, helyes és igaz lenne. Ha pedig sajátos neveikre és meghatározásaikra tekintettel azt mondják, hogy különböznek egymástól, az is igaz lenne. Hiszen bár ugyanazok, mégis mindegyikben különböző jegyek, meghatározott tulajdonságok és sajátos jellem ismerhető fel. Ennek megfelelően fogd fel a szentség egyes Megnyilvánulásainak megkülönböztető vonásait, különbözőségét és egységét, hogy megérthesd minden nevek és tulajdonságok Teremtőjének utalásait a különbözőség és egység misztériumaira, és megtalálhasd a választ kérdésedre, hogy vajon miért illette Magát az örökkévaló Szépség különböző időkben más és más nevekkal és címeikkel. ...

7. Amikor a Láthatatlan, az Örök, az isteni Lényeg akaratából Mohamed Napja a tudás láthatára fölé emelkedett, a kifogások között, melyeket a zsidó hittudósok Ellene felhoztak, volt az, hogy Mózes után Isten nem fog több Profétát küldeni. Igen, említés történt ugyan az írásokban egy Lélekről, Kinek testet kell öltenie, Aki Mózes hitét fogja előre lendíteni és népe érdekeit előmozdítani, hogy a Mózesi Törvénykorszak Törvénye átfoghassa az egész földet. Könyvében az örök dicsőség Királya emígyen utalt a szavakra, melyeket azok az Istentől való elszakadás és tévelygés völgyében bolyongók szóltak: "A zsidók azt mondják: 'Isten keze meg van béklyózva.' Az ő kezük legyen megbéklyózva, s legyenek átkozottak azért, amit mondtak! Ellenkezőleg! Mindkét keze ki van nyújtva..."¹ „Isten keze van a kezük fölött.”² Bár a Korán magyarázói különféle módon adták elő a körülményeket, melyek között e vers kinyilatkoztatása történt, mégis törekedj arra, hogy megértsd a célját. Azt mondja: Mily hamis az, amit a zsidók elképzelték! Miként lehetne Annak a keze, Aki az igazi Király, Akinek akaratából Mózes megjelent, és Aki ráruházta a Profétaság köntösét – miként lehetne egy Ilyennek a keze leláncolva és megbilincselve? Miként lehetne Róla feltételezni, hogy képtelen lenne, Mózes után egy másik Küldöttet is támasztani? Lásd, mily abszurd az ő beszédük; mily messze tévelyedett a tudás és megértés ösvényétől! Figyeld meg, hogy mindezen emberek ma is ilyen ostoba képtelenségekkel foglalatoskodnak. Több mint ezer éve mondogatják ezt a verset, akaratlanul is elítélve a zsidókat, és egyáltalán nincsenek tudatában annak, hogy ők maguk, nyíltan és magukban, a zsidók érzelmeit és hiedelmeit hangoztatják! Bizonyára ismered üres feltételezéseiket, hogy az összes Kinyilatkoztatás lezárult,

¹ Korán 5:64

² Korán 48:10

hogy az Isteni irgalom kapui bezárattak, hogy az örök szentség hajnalából nem kel fel többé nap, hogy az örök bőség Óceánja mindörökre elcsitult, és hogy az időtlen dicsőség Frigysátrából többé nem öltenek testet Isten Hírnökei. Ilyen mértékű e szűk látókörű, hitvány emberek megértése. Ezek az emberek azt képzelik, hogy Isten mindent átfogó kegyelmének és bőséges irgalmának áradása, melynek megszűnését emberi elme el sem képzelheti, megszakadhat. Minden oldalról felkelnek, magukra öltik a zsarnokság köpenyét, és mindent megtesznek azért, hogy meddő képzelgésük keserű vizével kioltásák Isten égő Csipkebokrának lángját, megfélemlítve arról, hogy a hatalom burája saját hatalmas erődjén belül fogja megvédeni Isten Lámpását. ...

8. Nézd, hogy Mohamednek, Isten Küldöttének korlátlan hatalma milyen nyilvánvaló és kézzelfogható ma az emberek között. Jól tudod, mi történt Hitével Törvénykorszakának korai napjaiban. Mily nyomorúságos szenvedést okozott a hitetlenek és tévelygők keze, az akkori papok és társaik a szellem e Lényegének, e legtisztább és szent Lénynek! Mennyi tövist és tüskét szórtak az útjára! Nyilvánvaló, hogy az a nyomorult nemzedék gonosz és sátáni képzelgéseiben örök boldogsága elérésének eszközét látta ama halhatatlan Lény bántalmazásában, minthogy a kor elismert hittudósai, mint 'Abdu'lláh-i-Ubayy, Abú'Ámir, a remete, Ka'b-ibn-i-Ashraf és Nadr-Ibn-i-Hárith mind úgy kezelték Őt, mint csalót, és holdkórosnak és rágalmazónak nevezték. Oly szörnyű vádakot hoztak Ellene, hogy ismétlésükre Isten megtiltja a tinta folyását, tollunk mozgását vagy a papír türelmét. E rosszindulatú gyanúsítgatásokkal buzdították a népet, hogy forduljanak Ellene és kínozzák Őt. És milyen kegyetlen a kínzás, ha a kor vallási vezetői a fő bujtogatók, ha ők mennydörögnek Ellene követőik előtt, vetik ki Őt soraikból és bélyegzik gonosztevőnek! Nem ugyanez történt-e ezzel a Szolgával is, mindenki szeme láttára?

9. Ezért kiáltott fel Mohamed: „Isten egyetlen Prófétája sem szenvedett oly sérelmeket, mint Én.”¹ És a Korán lejegyezte mind az összes Ellene hozott hamis vádat és rágalmat, mind a sok megpróbáltatást, melyet elszenvedett. Gondolj ezekre, hogy tájékozott lehess mindarról, ami a Kinyilatkoztatását érte. Mohamed helyzete olyan súlyos volt, hogy egy időre mindenki megszakította a kapcsolatot Vele és társaival. Bárki, aki érintkezett Vele, ellenségei könyörtelen kegyetlenségének áldozata lett. ...

¹ Hadith

10. Gondold meg, mekkora a változás mára! Nézd, hány Uralkodó hajt térdet Neve előtt! Mily sok nemzet és királyság kereste árnyékának oltalmát, vallja Hitét és büszkélkedik benne! A szószékről ma a dicséret szava száll, mely teljes alázattal dicsóíti áldott Nevét; és a minaretek csúcsáról visszhangzik a hívás, mely népe gyülekezetét az Ő imádatára szólítja. Még azok a földi királyok is, akik visszautasították a Hitét és azt, hogy levessék a hitetlenség ruházatát, bevallják és elismerik a szerető kedvesség e Napcsillagának nagyságát és ellenállhatatlan fenségét. Ilyen az Ő korlátlan hatalma a földön, melynek bizonyítékait mindenütt láthatod. E korlátlan hatalomnak meg kell nyilvánulnia és megalapozottá válnia Isten minden Megnyilvánulásának még az életében, vagy miután felszárnalt igazi honába a magasságbéli birodalmakban. ...

11. Nyilvánvaló, hogy a minden Törvénykorszakban bekövetkező változások képezik azokat a sötét felhőket, melyek az emberi megértés szeme és az isteni Lényeg hajnalából előragyogó mennyei Égitest közé toladnak. Gondold meg, miként utánozták az emberek vakon atyáikat nemzedékeken át, és neveltettek olyan módon és szokások szerint, melyeket Hitük előírásai fektettek le. Ezért, ha ezek hirtelen felfedeznék, hogy egy Ember, Aki közöttük élt, Aki minden emberi korlátot tekintve hasonló hozzájuk, felkelt, hogy eltöröljön minden bevett, a Hitük által előírt alapelvet – olyan alapelveket, melyek szerint évszázadokon át nevelkedtek, és amelyek minden ellenzőjét és tagadóját hitetlennek, erkölcstelennek és gonosznak kellett tekinteniük –, bizonyos, hogy elméjükre homály borulna és megakadályozná őket abban, hogy e Személy igazságát elismerjék. Ezek a dolgok olyanok, mint a „felhők”¹, melyek elhomályosítják azok szemét, akiknek belső lénye nem ízlelte meg a világtól való elszakadás Salsabil-ját, és nem ivott Isten megismerésének Kawthar-jából sem. Az ilyen emberek, amikor tudomásukra jutnak ezek a körülmények, annyira elvakulnak, hogy szó nélkül hitetlennek bélyegzik Isten Megnyilvánulását, és halálra ítélik Őt. Bizonyára hallottál már ilyen eseményekről a régmúlt koroktól kezdve, és ugyanezt láthatod ma is.

12. A mi dolgunk tehát a legnagyobb erőfeszítést tenni, hogy Isten láthatatlan segedelmével e sötét fátylak, az Ég által küldött próbatételek eme felhői meg ne gátoljanak abban, hogy sugárzó Orcája szépségét megpillantsuk, és felismerhessük Őt csakis Önmaga által.

¹ Máté 24:30, Korán 25:25

14

Ridván Tábla¹

1. Ím, az Isteni Tavasz beköszöntött, ó Legmagasztosabb Toll, mert a Mindenek Felett Irgalmas Ünnepe gyorsan közeleg. Mozdulj, és az egész teremtés előtt magasztald Isten nevét és zengd dicséretét, hogy minden teremtett dolog megújulhasson, és újjá születhessék. Szólj, és ne nyugodj. Az üdvösség napcsillaga ragyog Nevünk, az Üdvös láthatárán, minthogy Isten nevének királysága Urad, a mennyek Teremtőjének nevével díszítettett. Állj ki a föld nemzetségei elé, és vérted magad e Legnagyobb Név erejével, és ne légy azok közül való, kik haboznak.

2. Úgy tűnik, megtorpantál, és nem mozdulsz tovább Táblámon. Vajon az Isteni Orca ragyogásától zavarodtál-e meg, vagy a konokok üres beszéde szomorított el és bénított meg mozgásodban? Vigyázz, hogy semmi el ne térítsen e Nap nagyságának magasztalásától – a Napétól, melyen a fenség és hatalom Ujja feltörte az Újraegyesülés Borának pecsétjét, és megszólított mindenkit, kik a mennyekben és a földön vannak. Habozol-e még, mikor az Isten Napját hirdető szellő már felettéd susog, vagy azok közül való vagy, kiket mintha fátyol zárna el Tőle?

3. Semmilyen fátyolnak nem engedtem, ó minden nevek Ura és a mennyek Teremtője, hogy elzárjon engem Napod dicsfényeinek felismerésétől – a Napétól, mely a vezérlés lámpása az egész világ számára, és az Örök Úr jele mindeneknek, kik abban lakoznak. Hallgatásomat azon fátylak okozzák, melyek nem engedik, hogy Teremtényeid szeme Rád pillantson, és azért vagyok néma, mert látom a korlátokat, melyek megakadályozzák Népedet abban, hogy felismerje a Te igazságodat. Te tudod, hogy mi lakozik bennem, de én nem tudom, hogy mi lakozik Benned. Te vagy a Mindentudó, a Mindenről Értesült. Nevedre, mely magasztosabb minden más névnél! Ha a Te mindent legyőző és mindent lebíró parancsolatod valaha is elérne engem, elég erőssé tenne arra, hogy minden ember lelkét új életre keltsem legmagasztosabb Szavadon keresztül, melyet hallottam dicsőséged Királyságában a hatalom Nyelve által kiejtve. Képessé tenne ez engem arra, hogy ragyogó Orcád kinyilatkoztatását hirdessem, mely által az, ami eddig rejtve volt az emberek szeme elől, Nevedben, a

¹ Lawh-i-Ridván

Megvilágosító, a legfőbb Védelmező, az Önmagától Való Nevében megnyilvánult.

4. Képes vagy-e, ó Toll, e Napon mást is felfedezni Rajtam kívül? Mivé vált a teremtés és annak megnyilvánulásai? Mi lett a nevekkel és királyságaikkal? Hová tűnt minden teremtett dolog, látható és láthatatlan? Mi történt a világegyetem rejtett titkaival és kinyilatkoztatásukkal? Lám, az egész teremtés elmúlt! Nem maradt más, csak az Én Arcom, az Örökkévaló, a Ragyogó, a Mindenek Felett Dicsőséges.

5. Ez az a Nap, mikor semmi más nem látható, csak az Urad, a Kegyelmes, a Legbőkezűbb orcájáról sugárzó Fény ragyogása. Bizony, Mi ellenállhatatlan, mindent alávető uralmunknál fogva minden lelket elmúlásra készítettünk. Majd egy új teremtést hívtunk létre az emberek iránti kegyelmünk jeléül. Én valóban a Mindenek Felett Bőkezű, az Örök Úr vagyok.

6. Ez az a Nap, mikor a láthatatlan világ emígyen kiált: „Mily áldott vagy te föld, mert Istened zsámolyává tétetél, és hatalmas trónusa talapzatává lettél.” A dicsőség birodalma pedig így szól: „Bárcsak életem áldozhatnám érted, mert Az, Ki a Mindenek Felett Irgalmas által Szeretett, rajtad alapította meg Uralmát Neve hatalmán keresztül, mely megígértetett minden dolgok számára, akár a múltból vagy a jövőből.” Íme a Nap, mikor minden édesen illatozó dolog parfümjét köntösöm illatából nyerte – a köntösből, mely az egész teremtésre szórta illatát. Íme a Nap, mikor a Mindenek Felett Irgalmas Akaratából az örökélet vize patakozott elő. Siessetek, szívetekkel és lelketekkel, és igyatok belőle mélyen, ó magasságbéli Gyülekezet!

7. Mondd: Ő az, Ki Annak a Megnyilvánulása, Ki a Megismerhetetlen, a Láthatatlanok Láthatatlanja, bárcsak meglátnátok. Ő az, Ki felfedte előttetek a rejtett és féltve őrzött drágakövet, bárcsak keresnétek azt. Ő az, Kit egyedül szeret minden dolog, legyen az a múltból vagy a jövőből. Bárcsak Feléje fordítanátok szíveteket és reményeiteket!

8. Meghallottuk esengő hangod, ó Toll, és megbocsátjuk hallgatásod. Mi az, ami olyannyira megzavart téged?

9. Jelenléted mámora, ó minden világok Imádottja, ragadott meg és tart fogva engem.

10. Kelj fel, és hirdesd az egész teremtésnek az örömhírt, hogy Az, Ki a Mindenek Felett Irgalmas, a Ridván felé irányította lépteit és belépett oda. Majd pedig vezesd az embereket az öröm kertjébe, melyet Isten Paradicsoma Trónusává tett. Mi téged választottunk, hogy leghatalmasabb Harsonánk légy, melynek hangja az egész emberiség feltámadását jelzi.

11. Mondd: Ez az a Paradicsomkert, melynek levélzetére a kijelentés bora a tanúbizonyságot véste: „Az, Ki eddig az emberek szeme elől rejtve volt, most korlátlan uralommal és hatalommal övezve megjelent.” Ez az a Paradicsom, ahol a levelek zsongása hirdeti: „Ó, ti, kik a mennyekben és a földön lakotok! Íme megjelent, mi korábban soha nem jelent meg. Az, Ki időtlen időktől elrejtette Arcát a teremtés szeme elől, most eljött.” Míg a zúgó szél az ágak között fújva kiáltja: „Az, Ki mindenek egyedüli Ura, most testet öltött. Istené a Királyság”, addig a folyó vizek mormolják: „Minden szem ujjong, mert Az, Kit eddig senki sem látott, Kinek titkát senki fel nem fedte, most a dicsőség fátylát fellebbentette és megmutatja a Szépség orcáját.”

12. E Paradicsomban, annak legmagasztosabb termei magasságából a Mennyei Hajadonok fennhangon kiáltják: „Örvendeztetek, ti a felső birodalom lakói, mert az Örök Úr keze a Mindenek Felett Dicsőséges nevében a Legnagyobb Harangot kongatja a mennyek legbensőbb szívében. A kegyelem keze kínálja körbe az öröklét kelyhét. Gyertek és oltátok szomjaitokat. Igyatok egészséggel és jóízűen, ó ti, kik a testet öltött vágyakozás, ti, kik az olthatatlan sóvárgás megtestesítői vagytok!”

13. Ez az a Nap, mikor Az, Ki Isten neveinek Kinyilatkoztatója, előlépett a dicsőség Szentélyéből és ezt hirdette mindeneknek a mennyekben és a földön: „Tegyétek félre a Paradicsom kelyheit és minden életadó vizüket, mert ím Bahá népe belépett az Isteni Jelenlét üdvös hajlékába, és kortyolt az újraegyesülés borából, Uruk, a Mindent Birtokló, a Legmagasabb szépségének serlegéből.”

14. Felejtsd el, ó Toll, a teremtés világát és fordulj Urad, a minden nevek Urának Arca felé. Majd pedig ékesítsd a világot Urad, az örökkön tartó napok Királyának kegyeivel. Mert érezzük azon Nap illatát, mikor Az, Ki minden nemzetek vágya, a látható és a láthatatlan királyságaira szórta legnagyobb Nevei fényének ragyogását, és elárasztotta őket legkegyesebb Nagylelkűsége lámpásainak sugárzásával – mely kegyeket senki fel nem foghat, csak Ó, Ki az egész teremtés mindenható Védője.

15. Ne nézz Isten teremtményeire másképp, mint a kedvesség és irgalom szemével, mert szerető Gondviselésünk áthatott minden teremtett dolgot, és Könyörületességünk átfogta a földet és a mennyeket. Ez az a Nap, mikor Isten igaz szolgálói az újraegyesülés életadó vizéből részesülnek, a Nap, mikor azok, kik közel állnak Hozzá a halhatatlanság szelíd folyójából, és azok, kik hisznek az Ő egységében, Jelenléte borából ihatnak, amennyiben felismerik Őt, Ki mindenek Legmagasztosabb és Végső Vége, Kitől a Fenség és Dicsőség Nyelvének hívása hallatszik: „Enyém a Királyság. Én Magam, Saját jogomon vagyok az Uralkodója.”

16. Érintsd meg az emberek szívét az egyedül Szeretett hívásával. Mondd: Ez Isten Hangja, ó bár meghallanád. Ez Isten Kinyilatkoztatásának Hajnala, bár tudnád. Ez Isten Ügyének Hajnalpontja, bár felismernéd. Ez Isten Parancsolatának Forrása, bár igazságosan ítélnéd meg. Ez a nyilvánvaló és a rejtett Titok; bár megláthatnád. Ó világ népei! Dobjátok el mindeneteket Nevemben, mely magasztosabb minden más névénél, és merüljete el ez Óceánban, melynek mélységeiben a bölcsesség és a szavak gyöngyei rejlenek – az óceánban, mely az Én nevemben, a Mindenek Felett Irgalmasában hullámszik. Így parancsolja néktek Az, Kinél minden Könyvek Anyja van.

17. Ím eljött a Legszeretettebb. Jobb kezében Nevének lepecsételt bora. Boldog, ki Feléje fordul, iszik abból és így szól: „Dicsőség Néked, ó Isten jeleinek Kinyilatkoztatója!” A Mindenható Igazságosságára! Az igazság ereje által feltártult minden rejtett dolog. Isten kegyelmének jeleként alászállott minden jótéteménye. Az örökélet vize teljességében kínálatik az embereknek. A Szeretett keze körbehordoz minden egyes kelyhet. Jöjj hát, és ne habozz egy pillanatra sem.

18. Áldottak, kik felszárnáltak a világtól való elszakadás szárnyain és elérték a magaslatot, mely Isten elrendelése szerint beárnyékolja az egész teremtetést, kiket sem a tudósok hiábavaló képzelgése, sem a föld seregeinek sokasága Ügyétől el nem tántoríthatott. Akad-e valaki közöttetek, ó emberek, ki lemond a világról, és Istenhez, minden nevek Urához közeledik? Hol van az, aki Nevem erejével, mely magasztosabb minden teremtett dolognál, elvet magától mindent, mit az emberek birtokolnak, és teljes erejével ahhoz ragaszkodik, mit Isten, a látható és láthatatlan Ismerője megparancsolt néki? Emígyen küldetett le az Ő jótéteménye az emberekhez, teljesítetett be az Ő bizonyága és ragyogott elő bizonyítéka az irgalom Láthatárán. Mily gazdag jutalmat nyer, ki hisz Benne és így kiált:

„Dicsőített vagy Te, ó minden világok Szeretettje! Magasztaltassék a Te Neved, ó Te, minden értő szív Vágya!”

19. Örvendezz túláradó szívvel, ó Bahá népe, mikor emlékezetedbe idézed a legnagyobb boldogság Napját, a Napot, mikor az Időtlen Úr Nyelve megnyilatkozott, útra kelvén hajlékából a Hely felé, ahonnan az egész teremtésre alázáporoztatta Nevének, a Mindenek Felett Irgalmasnak ragyogását. Isten a tanúnk. Ha feltárnánk e Nap rejtett titkait, mindenki, ki a földön és a mennyekben lakozik, elalélna és elmúlna, kivéve azokat, kiket Isten, a Mindenható, a Mindenek Tudója, a Mindenek Felett Bölcs megóv.

20. Oly mámorító Isten szavainak hatása Arra, Ki kétségtelen bizonyítékainak Kinyilatkoztatója, hogy Tolla nem mozdulhat tovább. E szavakkal fejezi be Tábláját: „Nincs más Isten csak Én, a Legmagasztosabb, a Leghatalmasabb, a Legkiválóbb, a Mindenek Tudója.”

15

1. A Kinyilatkoztatás Tolla kiállt: „Ezen a Napon Istené a Királyság!” A Hatalom Nyelve emígyen szól: „Ezen a Napon, bizony mondom, minden hatalom Istené!” A magasságbéli birodalmak Fönixe a halhatatlan Ágról kiállt: „Minden nagyság dicsősége Istené, a Hasonlíthatatlan, a Mindeneknek Parancsolóé!” A Titokzatos Galamb emígyen búg áldott lakhelyéről, az örökkévaló Paradicsomból: „E Napon minden kegyelem forrása Istentől ered, az Egyedülítől, a Megbocsátótól!” A Trónus Madara a szentség termeiben dalol eképpen: „E Napon a legfőbb fenség senkit nem illet meg csak Istent, Kinek nincs társa sem Véle egyenlő, Ki a Leghatalmasabb, a Mindeneket Lebíró!” Minden dolgok legbensőbb lényege minden dolgokban e bizonyosságot hallatja: „E Napon minden megbocsátás Istentől fakad, Tőle, Kihez senki nem mérhető, Ki mellé társ nem állítható, Ki minden ember legfőbb Védelmesője, és bűneik Elrejtője!” A Dicsőség Leglényege emelte fel hangját fejem fölött, és oly magasságokból szól, melyeket sem toll vagy nyelv semmilyen módon le nem írhat: „Isten a tanúm! Ő, az örök napok Időtlen Ura ím eljött hatalommal és erővel. Nincsen más Isten csak Ő, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenható, a Legmagasabb, a Mindenek Felett Bölcs, a Mindeneket Átható, a Mindeneket Látó, a Mindenről Értesült, a hatalmas Védelmeső, az örök fény Forrása!”

2. Ó szolgám, ki Isten kedvét kerested és ragaszkodtál szeretetéhez a Napon, mikor néhány kivételével, kik belátással ruháztattak fel, mindenki elszakadt Tőle! Isten kegyelméből kárpótoljon téged nagylelkű, romolhatatlan és örök jutalommal, minthogy te megkerested Őt azon a Napon, mikor a szemek megvakultak. Tudd, hogy ha feltárnánk néked csak egy villanásnyit is azon csapásokból, melyek Isten rendeléséből és az irigyek és rosszakarók kezétől Reánk hullottak, sírásnak sírásával sírnál és éjjel-nappal siratnád Sorsunkat. Ó, bárcsak lehetne egy józan és belátó lelket találni, aki felismerné e Kinyilatkoztatás csodáit – csodákat, melyek Isten korlátlan uralmát és hatalmának nagyságát hirdetik. Bárcsak kiállna egy ilyen ember, és teljességgel Isten kedvéért egymás között és nyíltan arra szólítaná az embereket, hogy tán felrázzák magukat, és e Bántalmazott segítségére legyenek, Kit a gonoszság munkásai oly keményen szorongatnak.

3. Úgy tűnik, mintha a Szentlélek hangját hallanám hátam mögül szólván: Váltás témát és változtasd meg a hangnemet, különben annak a szíve, ki Orcádra szegezte tekintetét, elszomorodik. Mondd: Isten kegyelméből és az Ő hatalma által Én soha nem kerestem senki segítségét a múltban, sem a jövőben nem fogom senki segítségét kérni. Ó Az, Aki megsegített Engem az igazság erejével iraki száműzetésem napjaiban. Ó Az, Kinek védelme oltalmazott abban az időben, mikor a föld népei felkeltek Ellenem. Ó Az, Ki képessé tett arra, hogy oly fenséggel távozzam a városból, melyet a tagadókon és rosszindulatúakon kívül mindenki elismer.

4. Mondd: Hadseregem az Istenhez való ragaszkodásom, népem a Belé vetett bizalmam ereje. Szeretetem az Én lobogóm, és társam az Istenről való megemlékezés, Ki a Legmagasabb Úr, a Leghatalmasabb, a Mindenek Felett Dicsőséges, a Feltétel Nélküli.

5. Kelj fel, ó vándor Isten szeretetének ösvényén, és segítsd Ügyét. Mondd: Ne cseréljétek el ez Ifjút, ó emberek, e világ hívságaira vagy mennyei örömekre. Az egy igaz Isten igazságosságára! Egy hajszála is többet ér, mint minden, ami a mennyekben és a földön van. Vigyázzatok, ó emberek, nehogy engedjétek a kísértésnek, hogy elhagyjátok Őt aranyotokért és ezüstötökért. Legyen az Ő szeretete lelketek kincsestára azon a Napon, amikor Rajta kívül semmi nem válik hasznatokra, a Napon, mikor minden pillér megremeg, mikor az emberek bőre is megborzong, mikor minden szem rémülten néz fel. Mondd: ó emberek! Féljétek Istent, és ne forduljatok el megvetően Kinyilatkoztatásától. Boruljatok arcra Isten előtt, és zengjétek Dicséretét napközben és éjszaka.

6. Izzon lelketek eme olthatatlan Tűz lángjával, mely a világ legbensőbb szívében oly erővel ég, hogy a világegyetem összes vize le nem hűtheti hevét. Aztán emlegesd Uradat, hogy a közömbösek szolgáink közül szavaddal figyelmeztess, az igazak szívét pedig megörvendeztesd.

16

1. Mondd: Ó emberek! Egyedülálló Nap ez. Hasonlóképpen egyedülálló kell, hogy legyen a nyelv is, mely minden nemzetek Vágyának dicséretét zengi, és egyedülállónak kell lenni a cselekedetnek, mely az Ő Szemében elfogadható kíván lenni. Az egész emberi faj e Nap után vágyódott, hogy tán beteljesíthesse azt, mely illendő rangjához, és méltó végcéljához. Áldott az ember, kit a világ dolgai nem tántorítanak el attól, hogy felismerje Őt, Ki minden dolgok Ura.

2. Oly vakká vált az emberi szív, hogy sem a város összeomlása, sem a hegy elporlása, sőt még a föld meghasadása sem rázhatja fel tespedtségéből. Az Írásokban tett utalások érthetővé váltak, az ott feljegyzett jelek kinyilatkoztattak, és a próféta kiáltása szüntelen hallatszik. És mégis, mindnyájan azokon kívül, kiket Isten vezérelni kívánt, önfejlésük mámorában tántorognak!

3. Nézd, miként sújtja a világot új csapás minden nap. Nyomorúsága egyre nő. Attól a pillanattól, hogy a Súriy-i-Ra'is¹ kinyilatkoztattott, mind a mai napig sem a világ nem csitult el, sem népeinek szíve meg nem nyugodott. Hol viszályok és viták kavargják fel, hol háborúk dúlják, és járványos kórok áldozatául esik. Betegsége a végső reménytelenséghez közelít, minthogy az igazi orvost akadályozzák a gyógyír alkalmazásában, míg tudatlan felesereket nagy becsben tartanak, kik teljes szabadsággal cselekedhetnek. ... A széthúzás pora befedte az emberek szívét, és megvakította szemüket. Nemsokára meg fogják tapasztalni annak következményeit, amit kezük művelt Isten Napján. Emígyen figyelmeztet téged Ő, Ki a Mindenről Értesült, Annak rendelése szerint, Ki a Leghatalmasabb, a Mindenható.

¹ Tábla Ali Pasához, a török Nagyvezérhez Akkából

17

1. Arra, Ki a Nagy Kinyilatkoztatás! Ím eljött a Mindenek Felett Irgalmas kétségbevonhatatlan uralommal felruházva. Felállítatott a Mérleg¹, és mindenek, kik a földön lakoznak, összegyűjtettek. Megfűvatott a Trombita², és lám minden szem rémülten tekint fel, és mindenek szíve, kik a mennyekben és a földön vannak, megremeg, azok kivételével, kiket Isten verseinek lehelete megélesztett, és akik elszakadtak minden dolgoktól.

2. Ez az a Nap, mikor a föld elmondja panaszát. A gonoszságot szítók terhelik, bár megértenének. Az ostoba képzelgés holdja széthasadt és az égből sűrű füst gomolyog. Látjuk, hogy hevernek az emberek földre esve, az Urad, a Mindenható, a Leghatalmasabb félelmétől megdermedve. A Kiáltó kiáltott és emberek ragadtattak el, oly nagy volt Haragjának dühe. A balkéz felőli emberek siránkoznak és zokognak. A jobb kéz felőliek nemes lakhelyen pihennek: kortyolják a Bort, mely maga az élet, a Mindenek Felett Irgalmas kezéből, és bizony ők az üdvözültek.

3. Megrengett a föld, és a hegyek elmúltak, és az angyalok sorra megjelentek Előttünk. A legtöbb ember részegségében tántorog, és arcukon a harag jeleit viselik. Így gyűjtöttük Mi össze a gonoszság munkálóit. Látjuk, miként sietnek bálványuk felé. Mondd: E Napon senki nem lehet biztonságban Isten parancsa elől. Valóban szörnyű Nap ez. Megmutatjuk nekik azokat, akik félrevezették őket. Látják ezeket, és még sem ismerik fel őket. Szemük részeg, vak népség ez bizony. Bizonyítékaik a rágalmak, amiket kiejtettek; rágalmaikat elítéli Isten, a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való. A Gonosz rosszindulatot kavart szívükben, és olyan kínokat szenvednek, mitől senki meg nem mentheti őket. A gonoszhoz sietnek, és magukon viselik a romlottság szítóinak jegyeit. Így cselekednek ők.

4. Mondd: Felgöngyöltettek a mennyek, és a földet Tenyerében tartja, és a romlottság okozóit az üstöküknél fogva megragadták³, és még mindig nem értik. A sáros vízből isznak, és nem tudják. Mondd: Elhangzott a kiáltás, és az emberek elősiettek sírjaikból, és felkelvén körülnéznek. Egyesek sietve sietnek az Irgalom Istenének udvarába, mások arccal előre zuhannak a Pokol tüzébe, míg megint mások zavarodottan tévelyegnek. Isten versei

¹ Jel 6:5, Korán 7:8-9, 21:47, 23:102-103, 55:7-8, 57:25, 101:6-8

² Jel 8-9, Korán 23:101, 39:68, 50:20

³ Korán 55:41

kinyilatkoztattak, és ők mégis elfordultak azoktól. Az Ő bizonyítéka testet öltött, és ők még sincsenek tudatában. És mikor meglátják a Mindenek Felett Irgalmas arcát, saját képük elszoromodik, miközben szórakoznak. A Pokol Tüze felé sietnek, és fénynek vélik azt. Távoll álljon Istentől az, mit ők oly szívesen elképzelnek. Mondd: Akár örvendeztek, akár dültől tomboltok, a mennyek meghasadtak, és Isten alászállt sugárzó hatalommal. Minden teremtett dolog kiáltása hallható: „Istené a Királyság, a Mindenhatóé, a Mindentudóé, a Mindenek Felett Bölcsé.”

5. Tudd továbbá, hogy nyomorúságos Börtönbe vetettek Minket, és a zsarnokság seregei vesznek körül annak eredményeképpen, amit a hitetlenek keze művelt. Oly nagy azonban a boldogság, melyet ez Ifjú megízlelt, hogy ahhoz semmilyen földi öröm fel nem érhet. Istenre! A sérelem, amit elszenved az elnyomók kezétől, Szívének fájdalmat soha nem okozhat, sem azok uralma nem szomoríthatja Őt, akik elfordultak Igazságától.

6. Mondd: A megpróbáltatás egy láthatár az Én Kinyilatkoztatásomnak. A kegyelem napcsillaga ragyog felette, és olyan fényt sugároz, melyet sem az emberek meddő ábrándjainak felhői, sem a támadó hiábavaló elképzelései el nem homályosíthatnak.

7. Kövesd Urad lábnyomát, és emlékezz meg az Ő szolgáliról, amint Ő is megemlékezik rólad, dacolva a nemtörődömök zajongásával vagy az ellenség kardjával. ... Terjeszd Urad édes illatát, és ne habozz egy pillanatig sem Ügyének szolgálatában. Közeleg a nap, mikor Urad, a Mindent Megbocsátó, a Legkegyelmesebb győzelme kihirdettetik.

18

1. Mondd: Mi általunk patakzottak elő az Isteni kinyilatkoztatás folyamai Trónusunkból, hogy a bölcsesség és megértés zsenge hajtásai szívetek talajából előbukkanhassanak. Nem akartok hálások lenni? Akik megvetik, hogy Urukat imádják, azok a kivetettek között lesznek. Akár hányszor Verseinket előadják nekik, ők kitartanak gögös megvetésükben és az Ő törvényének durva megszegésében, de nem tudják. Ami pedig azokat illeti, akik nem hittek Benne, fekete füst száll reájuk. Az „Óra”¹ ütött számukra, miközben ők szórakoznak. Megragadtattak üstöküknél fogva, mégsem tudják.

¹ Máté 24:36, 42, 25:13, János 5:28, Korán 6:31, 7:187, 12:107 és még sok más helyen

2. Aminek jönni kellett, eljött hirtelen; nézd, hogyan menekülnek előle! Az elkerülhetetlen bekövetkezett; lásd, miként hajítják a hátuk mögé! Ez az a Nap, mikor minden ember menekülni fog saját magától, hát még mennyire a nemzetségétől, bár látnád. Mondd: Istenre! Megfúvatott a trombita, és lám az emberiség aléltan esik földre Előttünk! A Hírnök kiáltott és a Kikiáltó felemelte hangját mondván: „Istené a Királyság, a Leghatalmasabbé, a Veszélyben Oltalmazóé, az Önmagától Valóé.”

3. Ez az a Nap, amikor minden szem rémülten fog feltekinteni, a Nap, amikor minden földön lakó szíve remegni fog, azokon kívül, kiket Urad, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs ettől megkímélni kíván. Elsötétül¹ minden arc azokon kívül, kiknek az Irgalom Istene sugárzó szívet adott. Kábult az emberek szeme, akik nyíltan visszautasították, hogy meglássák Isten, a Mindenek Felett Dicsőséges, a Mindenek Felett Dicsőített arcát.

4. Mondd: Nem olvastátok a Koránt? Olvassátok hát, hogy tán megtalálhassátok az Igazságot, mert ez a Könyv bizony az Egyenes Ösvény. Ez Isten Útja mindeneknek, akik a mennyekben, és akik a földön vannak. És ha a Koránnal nem törődtek, a Bayán nem tekinthető távolinak számotokra. Lássátok nyitva a szemetek előtt. Olvassátok verseit, hogy talán visszariadtok annak elkövetésétől, ami Isten Küldötteit siránkozásra és panaszra készíti.

5. Siessetek elő koporsóitokból. Meddig fogtok még aludni? A trombita már másodszor is megfúvatott. Kire bámultok? Ez Uratok, az Irgalom Istene. Lássátok, miként tagadjátok Jeleit! A föld nagy rengéssel megrengett, és levetette terheit. Nem akarjátok ezt elismerni? Mondd: Hát nem ismeritek fel, hogy a hegyek olyanná váltak, mint a kártolt gyapot², és hogyan szoronganak az emberek Isten Ügye rettenetes fensége előtt? Nézzétek, hogyan váltak házaik üres romokká, ők maguk pedig vízbefült sereggé.

6. Ez az a Nap, mikor a Mindenek Felett Irgalmas alászállt a tudás felhőiben nyilvánvaló és korlátlan hatalommal. Jól ismeri az emberek cselekedeteit. Ő Az, Kinek dicsőségét senki nem tévesztheti el, bár megértenétek. Minden vallás ege meghasadt, és az emberi megértés földje szétszakadt, és Isten angyalait látják alászállni. Mondd: Ez a kölcsönös

¹ Korán 3:106, 39:60

² Korán 101:5

megtévesztés Napja; hová menekültök hát? A hegyek elporladtak, az egek összegöngyöltettek¹, és az egész föld egy maroknyi az Ő kezében, bárcsak megértenének. Ki tud megvédeni titeket? Senki, a Mindenek Felett Irgalmasra! Senki más csak Isten, a Mindenható, a Mindenek Felett Dicső, a Jóakaró. Minden asszony, ki terhet hordott méhében, megszabadult terhétől. Látjuk az embereket részegen e Napon, a Napon, mikor az emberek és az angyalok összegyűjtettek.

7. Van bármilyen kétségetek Isten iránt? Lássátok, amint Ő Kegyelmeinek mennyországából alászállt felvértezve hatalommal és felruházva uralommal! Kétkedtek Jeleiben? Nyissátok ki hát szemeteket, és tekintsetek az Ő tiszta bizonyosságát. A Paradicsom ott van jobbotokon, közel hozva hozzátok, míg felszított a Pokol tüze. Nézzétek mindent elemésztő lángját. Siessetek, hogy belépjete a Paradicsomba Irgalmunk zálogaként, és igyátok a Bort, mely maga az élet, a Mindenek Felett Irgalmas kezéből.

8. Igyatok jóízűen, ó Bahá népe. Ti vagytok valóban azok, akiknek jó lesz. Ez az, amit elértek azok, akik közel kerültek Istenhez. Ez az az élő víz, mely megígértetett néktek a Koránban és később a Bayánban, kárpótlásként Uratoktól, az Irgalom Istenétől. Áldottak azok, akik kortyolnak belőle.

9. Ó szolgám, ki Felém fordítottad arcod! Adj hálát Istennek, hogy leküldte néked e Táblát ebben a Börtönben, hogy emlékeztethesd az embereket Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Mindentudó napjaira. Így állítottuk fel számodra bölcsességünk és megnyilatkozásunk vize által hited alapzatát. Mert ez bizony a víz, melyre Urad Trónusa épült. „Trónusa a víz felett volt.”² Fontold ezt meg szívedben, hogy megérthesd jelentését. Mondd: Dicsőítessék Isten, minden világok Ura.

19

További részletek A bizonyosság könyvéből

1. Minden értő és megvilágosodott szív számára nyilvánvaló, hogy Isten, a megismerhetetlen Lényeg, az isteni Lény, mérhetetlen magasságban áll minden emberi jegy fölött, úgymint testi létezés, felemelkedés és alászállás, fejlődés és visszafejlődés. Távolság álljon dicsőségétől, hogy emberi nyelv

¹ Korán 39:67

² Korán 11:7

méltón zenghesse dicsőségét, vagy hogy emberi szív felfoghassa kifürkészhetetlen misztériumát. Ő most és mindenkor Lényegének időtlen örökkévalóságába burkolózott, és Valóságában örökre rejtve marad az emberek szeme elől. „A tekintetek nem észlelik Őt, ám Ő észleli a tekinteteket. Ő az Éleselméjű, Akinek mindenről tudomása van.”¹ ...

2. Az Örök Úr megismerésének kapuja így minden lény előtt bezárulván, a végtelen kegyelem Forrása – mondása szerint: „Kegyelme áthat minden dolgokat; az Én könyörületességem azonban mindent magában foglal.”² – megjelenítette a Szentség azon ragyogó Drágaköveit a szellem birodalmából az emberi test nemes templomában minden ember számára láthatóan, hogy hirdethessék a világnak a változhatatlan Lény misztériumait, és szólhasanak az Ő halhatatlan Lényegének titkairól.

3. Ezen megszentelt Tükrök, az örök dicsőség ezen Hajnalai egytől egyig Annak Szószólói a földön, Ki a világegyetem központi Napja, annak Lényege, és végső Célja. Tőle származik tudásuk és erejük, Belőle merítik hatalmukat. Orcájuk szépsége csupán visszatükröződése az Ő képmásának, és kinyilatkoztatásuk csupán jele halhatatlan dicsőségének. Ők az isteni tudás Tárházai és a mennyei bölcsesség Letéteményesei. Rajtuk keresztül árad szét egy olyan kegyelem, mely végtelen, és általuk nyilvánul meg a fény, mely soha el nem enyészhet. ... A szentség ezen Frigysátrai, ezen eredendő Tükrök, melyek a múlhatatlan dicsőség fényét tükrözik, csupán Annak kifejeződései, Ki a Láthatatlanok Láthatatlanja. Az isteni erény eme ékköveinek kinyilatkoztatásában testesül meg Isten minden neve és tulajdonsága, úgymint tudás és erő, uralom és hatalom, irgalom és bölcsesség, dicsőség, bőség és kegyelem.

4. Isten ezen tulajdonságai soha sem csak egyes, kivételezett Prófétáknak adattak meg és tartattak vissza másoktól. Nem, Isten minden Prófétája, kedvelt, szent és választott Küldöttei kivétel nélkül mind az Ő neveinek viselői és tulajdonságainak megtestesülései. Csupán kinyilatkoztatásuk hevében, valamint fényük egymáshoz viszonyított erejében különböznek egymástól. Miként kinyilatkoztatta: „Egyeseket [Apostolokat] közülük előnyben részesítettünk másokkal szemben.”³

¹ Korán 6:103

² Korán 7:156

³ Korán 2:253

5. Ezért hát világossá és nyilvánvalóvá vált, hogy Isten ezen Prófétáinak és Választottainak felszentelt személyében az Ő végtelen számú nevének és magasztos tulajdonságainak fénye tükröződik függetlenül attól, hogy ezek a ragyogó Szentélekek némelyik tulajdonság fényét az emberi szem előtt külsőleg felfedik-e vagy nem. Az, hogy Isten egy bizonyos tulajdonságát a mindentől való elfordulás ezen Lényegei külsőleg nem testesítették meg, semmilyen módon nem jelenti azt, hogy azok, Kik Isten tulajdonságainak Hajnalai és szent neveinek Kincsházai, ne lettek volna ennek birtokában. Ezért, ezen megvilágosodott Lelkek, e szépséges Orcák mindegyike kivétel nélkül felruházott Isten minden tulajdonságával, úgymint uralom, hatalom, és hasonlók, még akkor is, ha látszólag minden földi fenségtől megfosztottak is. ...

20

Tudd bizonyossággal, hogy a Láthatatlan semmi módon nem öltheti testbe Lényegét, és nem tárhatja fel az embereknek. Ő mindig és mindenkor végtelenül magasztosabb mindennél, mi leírható vagy felfogható. Dicsőségének rejtett lakhelyéről Hangja örökkön hirdeti: „Valóban, Én vagyok Isten; nincsen más Isten csak Én, a Mindenek Tudója, a Mindenek Felett Bölcs. Kinyilvánítottam Magam az embereknek, és leküldtem nékik Őt, Ki Kinyilatkoztatásom jeleinek Hajnala. Általa készítettem az egész teremtetést bizonyosságtételre, hogy nincsen más Isten csak Ő, a Hasonlíthatatlan, a Mindenről Értesült, a Mindenek Felett Bölcs.” Ő, Ki az emberek szeme elöl örökké rejtve marad, soha nem ismerhető meg másképpen, mint Megnyilvánulásán keresztül, és Megnyilvánulása nem nyújthat nagyobb bizonyítékot Küldetésének igazságára, mint saját Személye bizonyosságát.

21

Ó Salmán! Az Időtlen Lény megismerésének ajtaja örökké zárva volt és mindörökké zárva marad az emberek előtt. Egyetlen ember értelme sem fog soha bebocsátást nyerni az Ő szent udvarába. De Kegyelmének zálogául és szerető Kedvességének bizonyítékául kinyilvánította az emberek számára Isteni vezérlete Napcsillagait, Isteni egységének Jelképeit, és elrendelte, hogy e megszentelt Lények felismerése egyenlő legyen Önnön Maga ismeretével. Aki felismeri őket, felismerte Istent. aki hallgat a hívásukra, Isten Hangjára hallgat, és aki bizonyosságot tesz Kinyilatkoztatásuk igazságáról, Maga Isten igazságáról tesz bizonyosságot. Aki elfordul tőlük,

Istentől fordul el, és aki nem hisz bennük, nem hisz Istenben. Mindegyikük Isten Útjával azonos, mely ezt a világot a magasságbéli birodalmakkal köti össze, és mindegyikük az Ő Igazságának lobogói mindenki számára a föld és a menny királyságaiban. Ők Isten Megnyilvánulásai az emberek között, Igazságának bizonyítékai és Dicsőségének jelei.

22

További részletek A bizonyosság könyvéből

1. Isten Megbízottai egy új Ügy Hirdetőjeként és egy új Üzenet Hordozójaként öltenek testet a föld népei számára. Minthogy a Mennyei Trónus ezen Madarai mindnyájan Isten Akaratának mennyországából küldetnek alá, és minthogy mindnyájan azért állnak ki, hogy az Ő ellenállhatatlan Hitét hirdessék, ezért úgy tekintetnek, mint egy lélek és ugyanazon személy. Mert Ők mind Isten szeretetének ugyanazon Kelyhéből isznak, és az Egység ugyanazon Fájának gyümölcéséből részesülnek.

2. Isten ezen Megnyilvánulásai mind kettős természettel rendelkeznek. Az egyik a tiszta elvonatkoztatás és lényegi egység állapota. E tekintetben, ha mindüket egyazon néven szólítod és ugyanazon tulajdonságokkal illeted, nem tévelyedtél el az igazságtól. Miként kinyilatkoztatta: „Nem teszünk különbséget az Ő Küldöttei között.”¹ Mert Ők a föld népét mindnyájan arra szólítják, hogy ismerjék el Isten Egységét, és a végtelen kegyelem és nagylelkűség Kawthar-ját hirdetik nekik. Mindnyájan felruháztattak a Prófétaság köntösével, és megtiszteltettek a dicsőség palástjával. Ezért Mohamed, a Korán Pontja kijelentette: „Én vagyok az összes Próféta.” Ezt is mondja: „Én vagyok az első Ádám, Noé, Mózes és Jézus.” Ilyen kijelentéseket tett Alí is. Ehhez hasonló kijelentések, melyek az Egység Hirdetőinek lényegi egységét mutatják, szintén Isten halhatatlan szavainak Csatornáiból és az isteni tudás drágaköveinek Kincstárából fakadtak, és jegyeztettek fel az írásokban. Ezen Orcák az Isteni Parancs befogadói és Kinyilatkoztatásának hajnalai. Ez a Kinyilatkoztatás felülemelkedik a különbözőség fátylán és a számok korlátain. Amint mondja: „A mi Ügyünk csupán egyetlen.”² Mivel az Ügy egy és ugyanaz, annak Hirdetőinek is egynek és ugyanannak kell lenniük. Hasonlóképpen szóltak a Mohamedán

¹ Korán 2:285

² Korán 54:50

Hít Imámjai, a bizonyosság ama lámpásai: „Mohamed a mi elsők, Mohamed a mi utolsók, Mohamed a mi mindenünk.”¹

3. Tiszta és nyilvánvaló tehát számodra, hogy minden Próféta Isten Ügyének Temploma, Akik különféle ruházatot öltve jelentek meg. Ha éles szemmel figyeled, látni fogod Őket, amint ugyanazon frigsátorban lakoznak, ugyanazon mennyországban szárnyalnak, ugyanazon trónuson ülnek, ugyanazon szóval szólnak, és ugyanazon Hitet hirdetik. Ilyen a lét ezen Lényegeinek, a végtelen és mérhetetlen ragyogás Égitestjeinek egysége. Ezért, ha a Szentség e Megnyilvánulásainak egyike kijelentené, mondván: „Én vagyok minden Próféta visszatérte”, bizony az igazat szólja. Ugyanígy minden egymást követő Kinyilatkoztatásban az előző Kinyilatkoztatás visszatérte kétségtelen tény, melynek igazsága szilárdan bizonyított. ...

4. A másik természetük a megkülönböztetés állapota, mely a teremtés világára és annak korlátaira vonatkozik. Itt Isten minden egyes Megnyilvánulása saját egyéniséggel rendelkezik, pontosan megszabott küldetéssel, előre elrendelt Kinyilatkoztatással, és különlegesen kijelölt korlátokkal. Mindegyiküket más néven ismerik, más különleges tulajdonság jellemzi, meghatározott Küldetést teljesít, és sajátos Kinyilatkoztatással lett megbízva. Miként mondja: „Egyeseket közülük előnyben részesítettünk másokkal szemben. Akadnak közöttük olyanok, akikkel Isten beszélt. Némelyeket közülük több fokkal magasabbra emelt. Jézusnak, Mária fiának nyilvánvaló bizonyítékokat adtunk és megerősítettük Őt a Szentlélekkel.”²

5. E természetük és küldetésük különbözősége miatt van, hogy az isteni tudás ezen Forrásaiból eredő szavak és kijelentések látszólag eltérnek és különböznek egymástól. Egyébként, az isteni bölcsesség misztériumaiba beavatottak szemében minden beszédük valójában csupán az egyetlen Igazság kifejeződései. Mivel a legtöbb ember képtelen volt felismerni az említett kettős természetüket, ezért megzavarodnak és elcsüggednek a Megnyilvánulások eltérő kijelentései miatt, melyek lényegileg egy és ugyanazok.

6. Mindig is nyilvánvaló volt, hogy mindezen kijelentésbeli különbségek a kettős természetük különbözőségének tulajdoníthatók. Így egységük és fennkölt szellemiségük szempontjából tekintve az Istenség, Isteni Természet, Legfőbb Egyedülvalóság és Legbelsőbb Lényeg tulajdonságai

¹ Imám Alinak tulajdonított hagyomány

² Korán 2:253

joggal voltak és alkalmazhatók most is a lét ezen Lényegeire, minthogy Ők mindnyájan az isteni Kinyilatkoztatás trónusán ülnek, és az isteni Elrejtőzés székét foglalják el. Megjelenésük által Isten Kinyilatkoztatása ölt testet, és orcájuk által Isten Szépsége nyilvánul meg. Ezért Magának Istennek a hangja hallható az Isteni Lény ezen Megnyilvánulásaitól.

7. Második természetük – vagyis a különbözőség, az elkülönülés, az időbeli korlátok, az egyéni jellemzők és a mértékek – tekintetében a feltétel nélküli szolgálat, a teljes nélkülözés és tökéletes önmegtagadás példaképei. Miként mondja: „Isten szolgálja vagyok.¹ Én csak hozzátok hasonló ember vagyok.”²

8. Ha Isten mindent átfogó Megnyilvánulásainak bármelyike kijelentené: „Én vagyok Isten!” bizony igazat mondana, és kétség sem férne ahhoz. Mert ismételtén bizonyítottuk, hogy Kinyilatkoztatásukon, tulajdonságaikon és neveiken keresztül Isten Kinyilatkoztatása, az Ő neve és az Ő tulajdonságai öltének testet a világban. Amint kinyilatkoztatta: „Nem Te dobtál, amikor dobtál, hanem Isten dobott!”³ És ezt is mondja: „Akik hűségesküt fogadnak neked, azok Istennek tesznek hűségesküt.”⁴ És ha bármelyikük így nyilatkozna: „Én Isten Hírnöke vagyok”, szintúgy igazat beszélne, a kétségtelen igazat. Miként megmondja: „Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek, hanem Isten Küldötte.”⁵ Így tekintve Ők mind csupán a tökéletes Király, a változhatatlan Lényeg Küldöttei. És ha mindnyájan azt hirdetnék: „Én vagyok a Próféták Pecsétje”⁶, valóban mind csak az igazat mondanák, minden kétséget kizáróan. Mert ők mind csupán egy személy, egy lélek, egy szellem, egy lény, egy kinyilatkoztatás. Ők mindnyájan a „Kezdet” és a „Vég”, az „Első” és az „Utolsó”, a „Látható” és az „Elrejtett” megnyilvánulásai – melyek mindegyike Arra vonatkozik, Ki a Szellemek legbelsőbb Lelke, és a Lényegek örök Lényege. És ha azt mondanák: „Mi Isten szolgálói vagyunk”⁷, ez szintúgy nyilvánvaló és vitathatatlan tény. Mert ők a szolgálat legmagasabb állapotában öltöttek testet, egy olyan szolgálatában, melyhez hasonlót ember soha el nem érhet. Ezért olykor,

¹ Korán 19:30

² Korán 18:110

³ Korán 8:17

⁴ Korán 48:10

⁵ Korán 33:40

⁶ Korán 33:40

⁷ Korán 19:30

amikor a lét ezen Lényegei mélyen az időtlen és örök szentség óceánjaiba merültek, vagy amikor felszárnyaltak az isteni misztériumok legmagasabb csúcsaira, joggal állították, hogy beszédük az istenség Hangja, Magának Istennek a Hívása.

9. Ha felnyílna a tisztánlátás szeme, felismerné, hogy ebben az állapotban ők teljességgel megtagadták, és nem-létezőnek tekintették magukat Azelőtt, Ki a Mindeneket Átható, a Megvesztegethetetlen. Úgy vélem, önmagukat abszolút semminek tekintik, és saját említésüket ezen Udvarban istenkáromlásnak tartják. Mert egy ilyen Udvarban az én leghalkabb suttogása is a tolakodás és független lét bizonyítéka. Azok szemében, akik beléptek ezen Udvarba, egy ilyen felvetés már magában is súlyos véték. Akkor hát mennyivel súlyosabb lenne, ha azon Szín előtt bármi más emlitenének, ha az ember szíve, nyelve, elméje vagy lelke mással foglalkozna, mint az Imádottal, ha szeme bármi más orcát látna, mint az Ő szépségét, füle bármi más dallam felé hajlana, mint az Ő hangja, és a lábai bármi más úton járnának, mint az Ő útja.

10. E természetük alapján igényelték maguknak az Istenség Hangját és hasonlót, míg Küldötti természetük alapján Isten Küldötteinek nyilvánították magukat. Minden egyes esetben az alkalom követelményeinek megfelelően beszéltek, és mindezen kijelentéseket Maguknak tulajdonították, a kijelentéseket, melyek az isteni Kinyilatkoztatás birodalmától a teremtés birodalmáig nyúltak, és az Istenség tartományától a földi lét tartományáig. Így tehát bármit is mondanak, vonatkozzék az az Istenség, Uraság, Prófétaság, Küldöttség, Védnökség, Apostolság vagy Szolgálat birodalmára, minden igaz, és kétségnek még árnyéka sem férhet hozzá. Ezért hát, e mondásokat, melyeket Mi érvelésünk alátámasztásául idéztünk, figyelmesen meg kell fontolni, hogy a Láthatatlan Megnyilvánulásainak és a Szentség Hajnalainak egymástól eltérő kijelentései ne zaklassák tovább a lelket, és ne zavarják meg az elmét.

23

1. Tekints a korábbi nemzedékekre. Tanúsítsd, hogy mindenkor, amikor az Isteni kegyelem Napcsillaga Kinyilatkoztatása fényét a világra bocsátotta, korának népe miként fordult szembe Vele és tagadta meg Igazságát. Azok, akiket az emberek vezetőinek tartottak, mindenkor igyekeztek megakadályozni, hogy követőik Ahhoz forduljanak, Ki Isten végtelen kegyelmének Óceánja.

2. Nézd, hogyan vetették az emberek tűzre Ábrahámot, Isten Barátját, a korának papjai által hozott ítélet folytán; miként vádolták Mózeset, Ki a Mindenhatóval társalgott, hazugsággal és rágalmazással. Gondold meg, hogyan bántak az ellenségei Jézussal, Isten Lelkével, végtelen szelídsége és tökéletesen szerető szíve ellenére. Olyan kegyetlen ellenállással kellett szembenéznie Néki, Ki a Létezés Lényege és a látható és láthatatlan Ura, hogy sehol sem tudta lehajtani fejét. Folytonosan egyik helyről a másikra vándorolt állandó lakhely hiányában. Tűnődj el azon, ami Mohameddel történt, a Próféták Pecsétjével, bár lenne mindenki más élete áldozat Néki. Mily kemény csapások zúdultak Rá, Ki mindenek korlátlan Ura, a zsidó nép vezetőitől és a bálványimádóktól Isten egységének hirdetéséért és Üzenetének igazáért! Ügyem igazságosságára! Tollam sóhajtozik és minden teremtett dolgok nagy sírással sírnak a megpróbáltatások felett, miket azoktól kellett elszenvednie, akik Isten Szövetségét megtörték, Testamentumát megszegték, bizonyítékait visszautasították, és jeleit elvetették. Emígyen mondjuk el néked a múlt történéseit, hogy talán megérthesd.

3. Most megtudtad, milyen súlyos csapások érték Isten Prófétáit, Küldötteit és Választottait. Töprengj el hát az okokon és indítékokon, melyek ilyen üldöztetést kiváltottak. Soha, semelyik Törvénykorszakban nem kerülhették el Isten Prófétái ellenségeik csúfolását, elnyomóik kegyetlenségét, koruk tudósainak rágalmazását, akik a becsületesség és jámborság álcájában léptek fel. Éjjel-nappal olyan kínokat szenvedtek, amit senki fel nem mérhet az egy igaz Isten tudásán kívül, magasztaltassék az Ő dicsősége.

4. Tekints e Bántalmazottra. Bár a legvilágosabb bizonyítékok tanúskodnak Ügye igazáról; bár a jövődöléseket félreérthetetlen nyelven beteljesítette; bár annak ellenére, hogy nem számít a tanultak közé, nem járt iskolába és a hittudósok között szokásos vitákban nem járatos, az emberekre záporoztatta sokféle és Istenről ihletett tudását; mégis nézd, miként tagadja fennhatóságát ez a nemzedék, és lázad fel Ellene! Élete nagyobb részében ellenségei karmai között vergődött. Szenvedései most tetőznek ebben a nyomorúságos Börtönben, ahová elnyomói oly igazságtalanul vetették. Adja Isten, hogy átható látással és ragyogó szívvel figyelhesd a dolgokat, melyek megtörténtek és most történnek, és ezeket szívedben megforgatva felismerhesd azt, amit e Napon a legtöbb embernek nem sikerült meglátni. Kérd Istent, segítsen néked, hogy e Nap édes illatát beszívhasd, Kegyelmének végtelen áradásából részesülhess, hogy kegyes jóvoltából igyad a részedet a legnagyobb Óceánból, mely e Napon az Örök Király nevében hullámszik, és rendíthetetlen és sziklaszilárd maradj az Ő Ügyében.

5. Mondd: Dicsőség Néked, Ki által minden Szentek megvallják tehetetlenségüket Hatalmad sokszoros megnyilvánulása előtt, és minden Próféta beismeri semmiségét a Te örök dicsőséged fényében. Könyörgöm Hozzád a Nevedre, mely feltárta a Mennország kapuit és elragadtatással töltötte el a magasságbéli Gyülekezetet, tégy képessé engem, hogy e Napon szolgálhassalak Téged, és adj erőt nékem, hogy betartsam azt, mit Könyvedben parancsoltál. Te tudod, ó Uram, hogy mi van bennem; de én nem tudom, mi rejlik Benned. Te vagy a Mindentudó, a Mindenről Értésült.

24

Óvakodjatok, ó ti, kik hisztek Isten Egységében, nehogy megkísértsen a gondolat, hogy Ügye Megnyilvánulásai között bármiféle különbséget is tegyetek, vagy hogy rangsoroljátok a jeleket, melyek Kinyilatkoztatásukat kísérték vagy bejelentették. Bizony, ez az Isteni Egység igazi jelentése, ha azok közé tartoztok, akik értik és hiszik ez igazságot. Legyetek bizonyosak továbbá, hogy minden egyes Isteni Megnyilvánulás munkái és cselekedetei, sőt minden, ami kapcsolatban van Velük, és bármi, amit a jövőben kinyilváníthatnak, az mind Isten rendelése, Akaratának és Céljának visszatükröződése. Aki a lehető leghalványabb különbséget is tesz a személyük, szavaik, üzenetük, tetteik és viselkedésük között, az valóban nem hisz Istenben, megtagadja az Ő jeleit, és elárulja Küldötteinek Ügyét.

25

Nyilvánvaló, hogy minden korszak, melyben egy Isteni Megnyilvánulás élt, Isten által elrendelt, és ilyen értelemben Isten kijelölt Napjának tekinthető. Ez a Nap azonban egyedülálló, és meg kell különböztetni az előzőktől. „A Próféta Pecsétje” kifejezés teljes mértékben felfedi magas rangját. A prófétai ciklus valóban lezáródott. Az Örök Igazság most eljött. Magasra emelte a Hatalom Lobogóját és elárasztja ma a világot Kinyilatkoztatásának felhőtlen ragyogásával.

26

1. Dicsőség Istennek, a Mindenek Birtokosának, a hasonlíthatatlan dicsőség Királyának – olyan dicsőítés, mely felmérhetetlenül felülmúlja minden teremtett lény megértését, és magasztos az emberi felfogáson túl. Önmagán kívül soha senki nem volt képes méltóan dicsőíteni Őt, és senki sem lesz képes soha Dicsőségének teljes mértékét leírni. Ki állíthatná, hogy

eljutott az Ő magasztos Lényegének magasságaiba, és mely elme mérhetné fel az Ő megfoghatatlan misztériumának mélységeit? Dicsőségének Forrásából eredő minden egyes kinyilatkoztatás által elképzelhetetlen ragyogás szent és véget nem érő bizonyítékai jelentek meg, és legyőzhetetlen Hatalmának minden egyes megnyilvánulásától az örök fény óceánjai áradtak. Milyen végtelenül magasztosak mindenható Uralmának csodálatos tanújelei, melynek egy gyenge sugara, ha megérintené őket, teljességgel elemésztené mindeneket a mennyekben és a földön! Milyen leírhatatlanul fenségesek tökéletes Hatalmának zálogai, melyek egyetlen jele, bármily jelentéktelen is, felül kell múlja mindenek felfogását, ami létre hivatott a kezdettől fogva, melynek nincs kezdete, és ami még a jövőben teremtetik az idők végéig, melynek nincs vége. Neveinek minden Megtestesülése a keresés vadonában bolyong, szomjazva és vágyódva, hogy felfedezzék Lényegét, és Tulajdonságainak összes Megnyilvánulása könyörög Néki, hogy a Szentség Sínai-hegyéről tárja fel Misztériumát.

2. Végtelen Irgalmának hullámzó óceánjából egy csepp a létezés díszével ékesítette az egész teremtést, és egy lehelet páratlan Paradicsomából felruházott mindeneket szentségének és dicsőségének palástjával. Uralmának mérhetetlen mélységéből és mindent átható Akaratából egy intéssel az abszolút semmiből létre hívta a teremtést, mely kiterjedésében végtelen, és tartamában múlhatatlan. Jótéteményeinek csodái soha nem szűnhetnek, és Könyörteljes kegyeinek áradata soha meg nem állítható. Teremtésének folyamata nem ismer kezdetet, és nem érhet véget.

3. Minden korban, minden ciklusban mindeneket újjá teremtett csodálatos Lényegének Megnyilvánulásai tündöklő fényével, hogy semmi, ami Dicsőségének jeleit tükrözi a mennyekben és a földön, ne fosztasson meg Kegyelme áradatától, és ne maradjon Jótéteményei zápora nélkül. Mily mindent átfogóak az Ő határtalan irgalmának csodái! Nézd, mennyire áthatják az egész teremtést. Oly erős a hatásuk, hogy az egész világegyetemben egyetlen atom sem található, mely ne hirdetné az Ő hatalmának bizonyítékait, ne dicsóítené az Ő szent Nevét, vagy ne mutatná fel Egységének sugárzó fényét. Teremtése oly tökéletes és mindenre kiterjedő, hogy nincs elme, sem szív – bármilyen éleslátó és tiszta –, mely valaha is megérthetné a legjelentéktelenebb teremtményének természetét; még kevésbé foghatja fel Annak a misztériumát, Ki az Igazság Napcsillaga, Ki a láthatatlan és kifürkészhetetlen Lényeg. A legszentebb misztikusok elképzelései, a legkiválóbb tudósok elméletei, a legnagyobb egyszerűbb dicsóítás, mit emberi nyelv zenghet vagy toll leírhat, mind-mind csak az ember véges elméjének terméke, és korlátai által megszabott. Tízezer Próféta,

mindegyikük egy Mózes, keresésük Sínai-hegyén megdermednek tiltó Hangjától: „Soha ne láss Engem!”; amíg számtalan Küldött, mind oly nagy, mint Jézus mennyei trónusukon ülve rémülten hallják a tiltást: „Lényegemet soha ne értsd meg!” Időtlen idők óta Magasztos Lényének kimondhatatlan szentségébe burkolódzott, és megismerhetetlen Lényegének áthatolhatatlan rejtélyébe burkolva marad mindörökké. Minden kísérlet megközelíthetetlen Valóságának megértésére teljes zavarodottsággal végződik, és minden igyekezet Magasztos Lényének megközelítésére és Lényegének meglátására reménytelenséghez és bukáshoz vezet.

4. Mily zavarba ejtő számomra, amilyen jelentéktelen vagyok, a próbálkozás, hogy a Te ismereted megszentelt mélységeit felfogjam. Mily hiábavaló a törekvésem, hogy meglássam a Te kezed munkájában rejlő erő nagyságát – Teremtő erőd megnyilvánulását. Hogyan állíthatná szemem, mely önmagát sem képes látni, hogy felismerte a Te Lényegedet, és hogyan képzelhetné szívem, mely saját képességeinek jelentőségét sem képes megérteni, hogy megértette a Te természetedet? Hogyan mondhatnám, hogy megismertelek Téged, mikor az egész teremtést elképeszti a Te rejtélyed, és hogyan vallhatnám, hogy nem ismertelek Téged, mikor, lám az egész világegyetem a Te Jelenlétedet hirdeti, és a Te igazságodat tanúsítja? Kegyelmed kapui örök idők óta nyitva állnak, és a Színed elé vezető út minden teremtett dolgok számára elérhető. Páratlan Szépséged kinyilatkoztatásai mindenkoron bevésettek az összes látható és láthatatlan lény valóságába. És mégis, e legkegyesebb ajándék, e tökéletes és mindent átfogó adomány dacára bizonyosságot kell tennem, hogy szentséged és dicsőséged Udvara felmérhetetlenül magasztosabb mindenek tudása felett Rajtad kívül, és Jelenléted misztériuma minden elme számára megfelfedhetetlen a Tiéden kívül. Senki más Rajtad kívül nem fedheti fel Természeted titkát, senki más csak a Te felsőbbrendű Lényeged foghatja fel kifürkészhetetlen Lényed valóságát. Mily megszámíthatatlan azon mennyei és mindenek felett dicsőséges lények száma, kik a Tőled való távollét vadonában járták életük minden napját és végül sem találtak meg Téged! Mily nagy azon megszentelt és halhatatlan lelkek sokasága, kik elvesztek és megzavarodtak a keresés sivatagában, csak hogy megláthassák Orcádat! Milliányian vannak a Téged hön szeretők, kik a Tőled való elszakadtság emésztő lángja által kimerültek és eltűntek, és számtalanok a hűséges lelkek, kik örömmel adták életüket remélve, hogy Orcád fényét megpillanthatják. Eme Utánad sóvárgó szívek sóhaja és epekedése soha nem érhet fel szent Udvarodba, sem a vándorlók panasza, kik Színed előtt megjeleni vágyakoznak, nem érheti el Dicsőséged székhelyét.

27

1. Minden dicsőség Isten egységének és minden tisztelet Néki, Ki a korlátlan Úr, a világmindenség páratlan és dicsőséges Uralkodója, Ki az abszolút nem-létből megteremtette minden dolgok valóságát, Ki a semmiből életre keltette Teremtésének legkifinomultabb és rejtélyes elemeit, és Aki teremtményeit a magányosság megalázásától és a végső elmúlás veszélyétől megmentve befogadta örök dicsőségű Királyságába. Semmi más nem lett volna erre képes, mint az Ő mindent átfogó kegyelme, az Ő mindent átható irgalma. Hogyan lett volna másképpen a pusztá úrnek lehetséges, önmagától megszerezni az érdemet és képességet, hogy kiemelkedjen a nem-létezés állapotából a létezés világába?

2. Megteremtven a világot és mindent, ami benne él és mozog, Isten korlátlan és szuverén Akaratának közvetlen hatása által úgy döntött, hogy az emberre ruházza azt az egyedülálló kitüntetést és képességet, hogy felismerje és szeresse Őt – egy olyan képességet, melyet az egész teremtés kiváltó mozzanatának és elsődleges céljának kell tekinteni. Minden egyes teremtett dolog legbensőbb valóságára ontotta Nevei egyikének fényét, és megajándékozta Tulajdonságai egyikének dicsőségével. Az ember valóságára azonban összes Nevének és Tulajdonságának ragyogását összpontosította, és Önnön Magának tükrévé tette. Minden teremtett lény közül egyedül az embert választotta ki egy ilyen nagy kegyre, egy ilyen el nem múló jótéteményre.

3. Ezen energiák azonban, mellyel az Isteni kegyelem Napcsillaga és a mennyei vezérlés Forrása felruházta az ember valóságát, rejtve szunnyadnak benne, úgy amint a láng a gyertyában, vagy a fénysugár a lámpásban rejlik. Ezen energiák sugárzását elhomályosíthatják a világi vágyak, miként a napfényt is elfedheti a tükröt borító mocsok és por. Sem a gyertya, sem a lámpás nem gyulladhat meg magától, külső segítség nélkül, és a tükör sem szabadulhat meg soha saját erőből a szennyeződéstől. Világos és magától értetődő, hogy amíg nem lobbantják lángra, a lámpa nem fog világítani, és amíg nem tisztítják meg a tükröt, az nem tudja megmutatni a nap képét, sem visszatükrözni annak fényét és dicsőségét.

4. S minthogy nem lehet semmiféle közvetlen kötelék az egy igaz Isten és Teremtménye között, és nem létezhet semmiféle hasonlatosság a múlandó és az Örök, az esetleges és az Abszolút között, elrendelte Isten, hogy minden korban és törvénykorszakban egy tiszta és makulátlan Lélek

öltön testet a föld és a menny királyságaiban. E tökéletes, e titokzatos és földöntúli Lényt kettős természettel látta el; a fizikai természettel, mely az anyagi világ velejárója, és szellemi természettel, mely Magából Isten lényegéből fakad. Továbbá kettős rendeltetéssel bízta meg. Első rendeltetése szerint, mely e Lény legbensőbb valóságához kapcsolódik, megtestesíti Azt, Kinek hangja Maga Isten hangja. A hagyomány ezt bizonyítja: „Sokféle és rejtélyes az Én kapcsolatam Istennel. Én Ő vagyok és Ő Én azon kívül, hogy Én vagyok, aki vagyok, és Ő az, Aki.” Hasonlóképpen a szavak: „Kelj fel, ó Mohamed, mert lásd a Szerető és a Szeretett egyesültek és eggyé váltak Benned.” Ő ezt is mondja: „Nincs semmiféle különbség Közted és Köztük, kivéve, hogy Ők a Szolgáid.” A másik rendeltetésük az emberi természetük, melyet a következő versek példáznak: „Én csak hozzátok hasonló ember vagyok.”¹ „Mondd: Magasztaltassék az én Uram! Vajon mi más lennék én, mint ember és küldött?”² Ezek a Lények, az Önmehtagadás megtestesítői, e tündöklő Valóságok Isten mindent átható kegyelmének csatornái. A csalhatatlan vezérelt fénye által vezetettvén, s a legfelsőbb hatalommal felruházván, Ők azért küldetnek, hogy szavaik lelkesítő ereje, tévedhetetlen kegyelmük áradása és Kinyilatkoztatásuk szentesítő szellője által megtisztítsanak minden vágyódó szívet és fogékony lelket a földi gondok és korlátozások salakjától és porától. Akkor, és csak akkor fog az ember valóságában rejlő Isteni Zalog a rejtő fátyol mögül előtűnni, oly ragyogással, mint az Isteni Kinyilatkoztatás felkelő bolygólya, és kitűzni megnyilvánult dicsőségének lobogóját az emberi szívek magaslatára.

5. Az előző bekezdések és utalások kétségtelenül világossá teszik, hogy a föld és menny királyságaiban meg kell jelennie egy Lénynek, egy Lénynek, Aki Maga az Istenség, a mindenek Szuverén Ura kegyelmének közvetítő Csatornajaként és Megnyilvánulásaként működik. Az Igazság eme Napcsillaga Tanításai által fejlődik és halad előre minden ember, amíg el nem éri azt a fokot, melyen minden benne rejlő erő megnyilvánul, amivel legbensőbb, igaz énje felruházott. Éppen e cél érdekében jelentek és jelennek meg az emberek között minden korban és törvénykorszakban Isten Prófétái és Választottjai, biznyságát adva oly erőnek, mely csak Istentől eredhet, és oly hatalomnak, melyet csak az Örökkévaló nyilváníthat meg.

¹ Korán 18:110

² Korán 17:93

6. Elképzelheti-e komolyan egy józan elme bizonyos számára érthetetlen szavak miatt, hogy Isten végtelen vezérletének kapuja bármikor is bezárulhat az emberek előtt? Feltételezhető-e akár kezdet, akár vég ez Isteni Világítókról, e tündöklő Fényekről? Milyen parttalan áradat versenyezhet Isten mindent átfogó kegyelmének folyamával, mily jótétemény múlhatná felül az ily nagy és mindent átható könyörületesség bizonyítékait? Semmi kétség nem lehet afelől, hogy ha Irgalmának és Könyörületességének áradatát csak egy pillanatra is visszatartaná a világtól, az maradéktalanul eltűnne. Ezért kezdettől fogva, melynek nincs kezdete, az Isteni kegyelem kapui tárva nyitva állnak minden teremtett dolgok előtt, és az Igazság felhői továbbra is öntözik áldásaikkal és jótéteményeikkel az ember képességének, valóságának és személyiségének földjét – mindvégig, melynek nincs vége. Ilyen Isten eljárása az örökkévalóságtól az örökkévalóságig.

28

1. Boldog az ember, aki felkel, hogy szolgálja Ügyemet és dicsőítse gyönyörűséges Nevemet. Ragadd meg Könyvemet hatalmam erejével, és ragaszkodj rendületlenül ahhoz, bármily parancsolatot is rendelt el benne Urad, a Rendelkező, a Mindenek Felett Bölcs. Nézd, ó Mohamed, a síita Iszlám követőinek beszéde és tettei miként fojtották el kora napjai örömét és hevét, és homályosították el fénye hajdani ragyogását. Kezdeté idején, amikor még betartották a Prófétajuk, az emberiség Ura nevéhez fűződő előírásokat, pályafutásukat a győzelmek és diadalok töretlen láncá jellemezte. Amint azonban fokozatosan letértek Tökéletes Vezetőjük és Mesterük ösvényéről, amint elfordultak Isten Világosságától és Isteni Egységének eszméjét elferdítették, és amint figyelmüket egyre inkább azokra összpontosították, akik csupán az Ő Szava hatalmának kinyilvánítói voltak, erejük gyengeségbe, dicsőségük szégyenbe és bátorságuk félelembe fordult. Látod, hova jutottak. Nézd, miként rendelnek társakat Őmellé, Ki az Isteni egység Középpontja. Nézd, gonosztetteik miként akadályozzák őket, hogy a Feltámadás Napján felismerjék az Igazság Szavát, magasztaltassék az Ő Dicsősége. Reménykedünk, hogy ez a nép mostantól óvakodik a hiú reményektől és üres képzelgésektől, és eljut az Isteni egység jelentésének igaz megértéséhez.

2. A Megnyilvánulás Személye mindenkoron Isten képviselője és szószólója volt. Ő valóban Isten legkiválóbb Címeinek Hajnala és magasztos Tulajdonságainak Hajnalpontja. Ha egyenrangú társakat állítanak Mellé, ha ezeket a Személyével azonosnak tekintik, hogyan lehetne akkor

állítani, hogy az Isteni Lény Egy és Összehasonlíthatatlan, hogy Lényege oszthatatlan és páratlan? Gondolkozz el ezen, amit Mi az igazság ereje által néked kinyilatkoztattunk és légy azok közül való, kik jelentését megértik.

29

1. Isten célja az ember megteremtésével az volt, és örökké az is marad, hogy képessé tegye őt Teremtője megismerésére és az Ő Jelenlétének elérésére. E legnagyobb szándékról, e legfőbb célról tesz egyértelmű bizonyosságot minden mennyei Könyv és Isten által kinyilatkoztatott szent Írás. Aki felismeri az Isteni vezérlés Hajnalát és belép szentséges Udvarába, az közel került Istenhez és eljutott Színe elé, mely a valódi Paradicsom, és melynek a legmagasztosabb égi lakhelyek csak szimbólumai. Az ilyen ember megismerte Annak rangját, Ki „két íj-hossznyi távolságra”¹ van, Ki a Sadratu'l-Muntahá mögött áll. Aki pedig nem ismeri fel Őt, az a távollét nyomorúságára ítélte önmagát, mi nem más, mint a teljes megsemmisülés, a legmélyebb pokol tüze. Ez lesz a sorsa, még ha látszólag a föld legfenségesebb tisztségeit tölti is be, s a legmagasztosabb trónusán uralkodik is.

2. Ő, Ki az Igazság Hajnala, kétségtelenül képes megmenteni a csökönyös lelkeket ilyen távollétből és készíteni őket, hogy Udvarához közeledjenek, és Színe elé jussanak. „Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor egyetlen közösséget rendelt volna el.”² Az Ő célja azonban, hogy a tiszta lelkűeknek és önzetlen szívűeknek lehetővé tegye, hogy saját benső erejükből emelkedjenek fel a Legnagyobb Óceán partjaihoz, és hogy ezáltal azok, kik a Mindenek Felett Dicső Szépségét keresik, megkülönböztessenek és elválasztassanak a csökönyösektől és romlottaktól. Így rendelte el a mindenek felett dicső és ragyogó Toll. ...

3. Hogy az Isteni igazságosság Megnyilvánulásai, a mennyei kegyelem Hajnalai, amikor megjelentek az emberek között, mindig földi uralom nélkül és a világi hatalom eszközei híján voltak, szintén a szétválasztás és megkülönböztetés elvének tulajdonítható, mely az Isteni Szándékot mozgatja. Ha az Örökkévaló Lényeg kinyilvánítaná mindazt, mi Benne rejlik, ha Dicsősége teljességében ragyogna, senkit sem lehetne találni, aki kétségbe vonná hatalmát vagy tagadná igazát. Sőt, minden teremtett dolgok úgy elámulnának és megdöbbenének Fénye nyilvánvalóságán, hogy

¹ Korán 53:9

² Korán 11:118

abszolút semmivé válnának. Ilyen körülmények között hogyan lehetne az istenfélőket a konokoktól megkülönböztetni?

4. Ez az elv működött mindegyik korábbi Törvénykorszakban, amint azt kimerítően bemutattuk. ... Ez az oka annak, hogy mindenkor, amikor egy új Megnyilvánulás megjelent, és Isten átható erejének újabb kinyilatkoztatására méltatta az embereket, azok, akik nem hittek Benne, félrevezetve a halandó emberek öltözékétől, melyben a páratlan és örök Szépség megjelent, nem ismerték fel Őt. Ösvényéről letévedtek és kerültek társaságát – Annak a társaságát, Ki az Istenközelség Jelképe. Sőt arra vetemedtek, hogy a hűségeselek sorait ritkítsák és elpusztítsák azokat, akik hittek Benne.

5. Nézd, amint e Törvénykorszakban a semmirekellők és ostobák beképzelték, hogy olyan eszközökkel, mint öldöklés, fosztogatás és száműzetés, ki tudják oltani a Lámpást, melyet az Isteni hatalom Keze gyújtott meg, vagy képesek elsötétíteni az örök ragyogás Napcsillagát. Mennyire nem látszanak tudatában az igazságnak, hogy ilyen megpróbáltatások csak olaj e Lámpás lángjára! Ez Isten átformáló ereje. Ő megváltoztat, amit csak akar; Néki valóban hatalma van mindenek felett.

6. Tekints mindenkor az Esményi Király által gyakorolt uralomra, és lásd az Ő erejének és mindenek feletti hatásának bizonyítékait. Tisztítsd meg füledet azok üres beszédétől, kik a tagadás szimbólumai, az erőszak és harag képviselői. Az óra közeleg, amikor tanúja leszel az egy igaz Isten hatalmának, amint minden teremtett dolgok felett diadalmaskodik, és az egész teremtést átfogó Uralma jeleinek. Azon a napon tapasztalni fogod, hogy minden más Rajta kívül feledésbe veszett és abszolút semminek tekintetik.

7. Azonban mindig észben kell tartani, hogy Isten és Megnyilvánulásai semmilyen körülmények között nem választhatók el a magasztosságtól és fenségtől, mi Hozzájuk tartozik. Sőt, maga a magasztosság és fenség is az Ő Szavának teremtménye, ha az Én szememmel kívánsz látni és nem a tiéddel.

30

Isten tanúsítja, hogy nincs más Isten csak Ő, a Kegyelmes, a Legszeretettebb. Minden kegy és bőség az Övé. Akinek csak akar, Ő azt adja, amit Ő kíván. Bizony, Ő a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindenható, a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való. Mi valóban hiszünk Őbenne, Ki a Báb személyében leküldetett az egy igaz Isten, a Királyok Királya, a Mindenek Felett Dicsőített Akaratából. Mi, továbbá hűséget esküszünk

Annak, Kinek rendeltetése, hogy a Mustagháth idején megnyilvánuljon, valamint azoknak, Akik Utána fognak jönni mindvégig, minek nincs vége. Mi elismerjük mindegyikük megnyilvánulásában, akár külsőleg vagy belsőleg, senki másnak, mint Magának Istennek a megnyilvánulását, ha azok közül való vagy, kik megértik. Mindegyikük Isten tükre, semmi mást csak Őt, az Ő Szépségét, az Ő Hatalmát és Dicsőségét tükrözvén, bár csak megértenéd. Mindenki más rajtuk kívül csupán olyan olyan tükörnek tekinthető, mely ezen Megnyilvánulások dicsőségét képes tükrözni, Kik maguk az Isteni Lény Elsődleges Tükrei, bár felfoghatnád. Soha senki nem menekülhet Előlük, és senki sem akadályozhatja Őket céljuk elérésében. Ezek a tükrök örökké fogják követni egymást, és örökké fogják sugározni az Örök Úr fényét. Azok, akik az Ő dicsfényüket tükrözik, hasonlóképpen örökké fognak létezni, mert Isten Kegyelmének áradása soha nem szűnhet meg. Ez egy olyan igazság, melyet senki sem cáfolhat.

31

Vizsgáld meg belső szemeddel az egymást követő Kinyilatkoztatások láncolatát, mely Ádám Megnyilvánulását a Bábéval összeköti. Isten előtt tanúsítom, hogy ezen Megnyilvánulások mindegyike az Isteni Akarat és Szándék működésén keresztül küldetett le, mindegyik egy sajátos Üzenet hordozója volt, mindegyik egy Istentől elrendelt Könyvet nyilatkoztatott ki, és egy hatalmas Tábla titkainak feltárásával bízott meg. Mindegyikük Kinyilatkoztatásának sajátos mértéke határozottan előre elrendeltetett. Ez valóban a Mi kegyességünk záloga számukra, ha azok közül való vagy, kik értik ezt az igazságot. ... És amikor ez a folytatólagosan fejlődő Kinyilatkoztatás elérte a csúcspontját, amikor eljött az ideje, hogy felfedje Isten az emberek szeme előtt páratlan, legszentebb és magasztos Orcáját, Önmagát ezer fátyol mögé kívánta elrejtetni, nehogy világi és halandó szemek felfedezzék Dicsőségét. Ezt akkor tette, amikor Istentől elrendelt Kinyilatkoztatásának jelei és zálogai záporoztak Reá – jelek és zálogok, melyeket senki sem számlálhat meg kivéve az Urat, Istenedet, minden világok Urát. És amikor a rejtőzés kijelölt ideje lejárt, még mindig számtalan fátyolba burkolva, kiengedtünk Mi egy parányi sugarat a tündöklő Dicsőségből, mely az Ifjú Arcát körülvette, és lám, a magasságbéli Birodalom összes lakóját nagy izgalom töltötte el és Isten kegyeltjei imádattal borultak le Előtte. Ő bizony olyan dicsőséget nyilvánított meg, amelyet senki az egész teremtésből még nem látott, mert Ő felkelt, hogy Önnön személyében hirdesse Ügyét mindenkinek, kik a mennyekben és kik a földön vannak.

32

1. Amit Ábrahámról, a Mindenek Felett Irgalmas Barátjáról hallottál, az igaz és nincs kétség felőle. Isten Hangja megparancsolta Néki, hogy ajánlja fel Izsákot áldozatul, ezáltal bizonyítván az embereknek szilárdságát Isten Hitében és függetlenségét minden mástól Rajta kívül. Mi több, Isten célja az volt, hogy váltságul áldozza fel Izsákot a föld összes népének bűneiért és romlottságáért. Ugyanezért a kiváltságért könyörgött Jézus, Mária Fia az egy igaz Istenhez, magasztaltassék az Ő Neve és Dicsósége. Ugyanez okból ajánlotta fel Husszeint áldozatul Mohamed, Isten Apostola.

2. Soha senki nem állíthatja, hogy felfogta Isten sokféle és rejtett kegyelmének természetét; senki sem mérheti fel az Ő mindent átfogó irgalmát. Oly mértékű az emberek romlottsága és engedetlensége, oly súlyosak a bántalmak, melyek Isten Prófétáit és választottjait érték, hogy az egész emberiség kinszenvedést és pusztulást érdemel. Isten rejtett és legszeretőbb gondviselése azonban megvédte és továbbra is megvédi gonoszságának büntetésétől mind látható és láthatatlan módon. Fontold ezt meg szívedben, hogy az igazság megnyilvánuljon néked, és állhatatos maradj az Ő ösvényén.

33

1. Elrendeltetett Általunk, hogy Isten Szava és annak minden rejtett képessége nyilváníttassék meg az embereknek szigorúan azon feltételek szerint, melyeket Ő, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs előre elrendelt. Mi továbbá elrendeltük, hogy az Isten Szavát elrejtő fátyol ne legyen semmi más, mint maga a Szó. Íme ilyen a Hatalmunk, hogy elérjük Célunkat. Ha megengedtetnék, hogy a Szó hirtelen szabadítson fel minden benne lappangó energiát, egyetlen ember sem tudná elviselni egy ily hatalmas Kinyilatkoztatás súlyát. Sőt, minden, ami a földön és mennyben van, megdőbbenve menekülne előle.

2. Fontold meg azt, mi leküldetett Mohamednek, Isten Apostolának. A Kinyilatkoztatás mértéke, melynek hordozója volt, tisztán elrendeltetett Általa, Ki a Mindenható, a Mindenek Felett Hatalmas. Akik azonban Őt hallották, csak állapotuk és lelki befogadóképességük erejéig tudták megérteni a célját. Hasonlóképpen, Ő a Bölcsesség Arcát annak arányában tárta fel, amennyire képesek voltak viselni Üzenetének súlyát. És amint az emberiség elérte az érettség állapotát, a Szó kinyilatkoztatta az emberek

szeme előtt azon lappangó energiákat, melyekkel felruháztatott – energiákat, melyek dicsőségük teljességében akkor nyilvánultak meg, amikor a hatvanas esztendőben megjelent az Időtlen Szépség 'Alí Muhammad, a Báb személyében.

34

1. Minden dicséret és minden dicsőség Istennek, Ki Hatalma erejével teremtését kiemelte a nem-létezés csupaszságából és az élet köntösével ruházta fel. Minden teremtett dolgok közül kiválasztotta különleges kegyére az ember tiszta, drágakő-szerű valóságát, és felruházta azzal az egyedülálló képességgel, hogy felismerhesse Őt és visszatükrözhesse dicsőségének nagyságát. Ez az emberre ruházott kettős kiváltság megtisztította szívét minden hiábavaló vágy rozsdájától, és méltóvá tette azon ruházatra, melybe Teremtője kegyesen öltöztetni kívánta. Ez szolgálja lelke megmentését a tudatlanság nyomorúságától.

2. Ez az öltözék, mely az ember testét és lelkét ékesíti, jólétének és fejlődésének valódi alapzata. Ó, mily áldott az a nap, amikor az ember az egy igaz Isten erejének és kegyelmének segítségével kiszabadítja majd magát a világ kötelekeiből és romlottságából és mindentől, ami hozzá tartozik, és el fogja érni igazi és örök nyugalomát a Tudás Fájának árnyékában!

3. A dalok, melyeket szíved madara énekelt barátai iránt érzett nagy szeretetében, elérték fülüket, és arra készítettek Engem, hogy megválaszoljam kérdéseidet és kinyilatkoztassak néked olyan titkokat, melyeket szabad feltárnom. Nagyra becsült leveledben érdeklődsz, hogy Isten melyik Prófétáját kell a legnagyobbnak tekinteni. Tudd bizonyosan, hogy Isten minden Prófétájának lényege egy és ugyanaz. Az Ő egységük tökéletes. Isten, a Teremtő mondja: Nincs semmiféle különbség az Üzenetem Hordozói között. Mindegyikük csak egy célt szolgál; titkuk azonos. Jobban tisztelni egyet, mint a többit, felmagasztalni egyeseket a többi fölé semmiképpen nem megengedett. Minden igaz Próféta Saját Üzenetét lényegében azonosnak tekintette az Őt megelőző minden más Próféta Kinyilatkoztatásával. Ezért, ha valaki nem tudja megérteni ezt az igazságot, és ennek folytán hiú és illetlen beszédben tetszeleg, senki, aki éles látású és megvilágosodott elméjű, nem engedné soha, hogy ilyen üres beszéd megingassa hitében.

4. Isten Prófétái Kinyilatkoztatásának mértéke ebben a világban azonban különböző kell, hogy legyen. Mindegyikük egy meghatározott Üzenet hordozója azzal a megbízással, hogy sajátos cselekedeteken keresztül nyilvánítsák ki Magukat. Ez az oka, hogy nagyságuk különbözőnek tűnik. Kinyilatkoztatásuk hasonlatos a hold fényéhez, mely a földre világít. Bár minden alkalommal, mikor feltűnik az égen, más mértékben fénylik, valódi ragyogása soha nem csökkenhet, fénye nem szűnhet meg.

5. Világos és nyilvánvaló, hogy bármi látszólagos eltérés fényük erősségében nem magában a fényben rejlik, hanem sokkal inkább az állandóan változó világ változó befogadóképességének tulajdonítható. Minden Prófétát, Kit a Mindenhatónak és Egyedüli Teremtőnek szándékában állt leküldeni a föld népeihez, olyan Üzenettel és cselekvési móddal bízott meg, mely legjobban megfelelt a kor követelményeinek, melyben megjelent. Isten kettős céllal küldi el Prófétáit az emberekhez. Az első az, hogy kiszabadítsa az ember gyermekeit a tudatlanság sötétségéből és elvezesse őket az igaz megértés fényéhez. A második pedig az, hogy biztosítsa az emberiség békéjét és nyugalmát, és gondoskodjon az eszközökről annak megteremtéséhez.

6. Isten Prófétái olyan orvosoknak tekintendők, kiknek feladata a világ és népei jólétének előmozdítása, hogy az egység szelleme által meggyógyíthassák a megosztott emberiség betegségét. Senki sem kételkedhet szavaikban, vagy becsmérelheti viselkedésüket, mert egyedül ők állíthatják, hogy megértették a beteget, és helyesen állapították meg nyavalyáit. Senki emberfia, bármily éles látású is, soha nem remélheti, hogy felérjen az Isteni Orvos bölcsességének és megértésének magaslatára. Nem csoda, hiszen a kezelés, amit az orvos a mai napra elrendel, nem lehet azonos a korábban előírttal. Miként lehetne ez másképpen, mikor a szenvedőt sújtó betegség mindegyik szakasza sajátos gyógymódot kíván? Ennek megfelelően, mindenkor, mikor Isten Prófétái bevilágították a világot az Isteni tudás Napcsillagának ragyogásával, egytől egyig arra szólították a népeket, hogy fogadják be Isten fényét, és pedig oly módon, mely legjobban megfelelt a kor követelményeinek, melyben megjelentek. Így szét tudták osztani a tudatlanság sötétségét, és saját tudásuk fényét szórní a világra. Ezért minden tisztánlátó a tekintetét e Próféták legbensőbb lényegére kell irányítsa, mivel Azok egyetlen célja mindig is az volt, hogy a tévelygőket vezesse és a szenvedőknek békét adjon. ... Ezek nem a bőség és a győzelem napjai. Az egész emberiség számtalan betegség rabja. Törekedj hát, hogy megmentsd az életét a hatékony orvosság által, melyet a tévedhetetlen Orvos mindenható keze készített.

7. És most a kérdésedhez, ami a vallás természetét illeti. Tudd, hogy a valódi bölcsek a világot az emberi templomhoz /testhez/ hasonlították. Amint az emberi testnek szüksége van ruházatra, úgy az emberiség testének is szükséges, hogy az igazságosság és a bölcsesség köntösével díszítsék. Díszöltözéke a Kinyilatkoztatás, melyre Isten méltatja az emberiséget. Amikor ez az öltözék betöltötte célját, a Mindenható minden bizonnal megújítja. Mert minden kor más mértékben igényli Isten fényét. Minden Isteni Kinyilatkoztatás olyan módon küldetett le, mely megfelelt a kor körülményeinek, melyben megjelent.

8. Ami pedig a kérdésedet illeti a korábbi vallások vezetőinek beszédére vonatkozóan. Minden bölcs és dicséretreméltó ember kétségtelenül tartózkodik az ilyen hiú és hasztalan beszédétől. Az összehasonlíthatatlan Teremtő minden embert ugyanabból az anyagból teremtett, és valóságát felmagasztalta minden más teremtmény felett. Siker vagy sikertelenség, nyereség vagy veszteség ezért egyedül az ember saját erőfeszítésétől függ. Minél jobban igyekszik, annál tovább fog haladni. Mi nagyon reméljük, hogy Isten kegyelmének éltető zápora az emberi szívek talajából az igaz megértés virágait kelti ki, és lemos róluk minden földi szennyeződést.

35

1. Gondolkozz el egy kicsit. Mi az, ami a föld népeinek minden Törvénykorszakban azt sugalmazta, hogy kerüljék a Mindenek Felett Irgalmas Megnyilvánulását? Mi bírhatta rá őket arra, hogy elforduljanak Tőle és megkérdőjelezzék tekintélyét? Ha az emberek elgondolkoznának e szavakon, melyek az Isteni Elrendelő Tollából folytak, mind együtt és egyenként sietnének, hogy befogadják ez Istenadta és örökkön tartó Kinyilatkoztatás igazságát, és bizonyosságot tennének arról, amit Ő Saját Maga is ünnepélyesen megerősített. Az üres képzelgés fátylai azok, melyek Isten Egysége Megnyilvánulásainak napjaiban és örök dicsősége Hajnalain leereszkedtek és továbbra is le fognak ereszkedni Közéjük és az emberek közé. Mert azon napokban Ő, Ki az Örök Igazság, Saját célja szerint nyilvánul meg, nem pedig az emberek vágyai és várakozásai szerint. Miként kinyilatkoztatta: „...valahányszor egy próféta olyasvalamit hozott nektek, ami nem volt ínyetekre, akkor fölfuvalkodtatok, s egyeseket hazugsággal vádoltatok, másokat pedig megöltetek.”¹

¹ Korán 2:87

2. Kétség sem lehet afelől, hogy ha ezen Apostolok a letűnt korokban és ciklusokban ama hiú képzelgések szerint jelentek volna meg, melyeket az emberek szíve kitalált, senki nem utasította volna vissza e megszentelt Lények igazságát. Bár ezek az emberek éjjel és nappal az egy igaz Istenre emlékeztek, és jámbor áhítatuk gyakorlásába merültek, végül még sem ismerték fel, és nem is részesültek Isten jelei Hajnalainak és megdönthetetlen bizonyítékai Megnyilvánulásainak kegyelméből. Erről tanúskodnak a szent Írások. Kétségtelenül hallottál már erről.

3. Tekints Jézus Krisztus Törvénykorszakára. Lásd, hogy ama nemzedék összes tanult embere, bár epedve várta a Megígért eljövetelét, mégis megtagadta Őt. Mind Annás, kora hittudósai közül a legtanultabb, mind Kajafás, a főpap elárulta Őt, és kimondta Rá a halálos ítéletet.

4. Hasonlóképpen, amikor Mohamed, Isten prófétája – legyen minden ember áldozat Érte – megjelent, Kinyilatkoztatása korai napjaiban Mekka és Medina tanult emberei szembeszálltak Vele és visszautasították Üzenetét, míg azok, kik semmiféle tudással nem rendelkeztek, felismerték és elfogadták Hitét. Gondolkozz el ezen. Nézd, Balál az etiópai, bár olvasni sem tudott, miként emelkedett fel a hit és bizonyosság mennyországába, míg 'Abdu'lláh Ubayy, a vezető tudós, rosszindulatúan arra törekedett, hogy Ellene szegüljön. Lásd, hogy egy egyszerű pásztor miként ragadtak el Isten szavai olyannyira, hogy képes volt bebocsáttatást nyerni Hőn Szeretettjének lakhelyére és egyesülhetett Véle, Ki az Emberiség Ura, míg azok, kik tudásukkal és bölcsességükkel büszkélkedtek, messze tévedtek ösvényéről és megfosztattak kegyelmétől. Ezért írta Ő: „Mert a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik.”¹ Ezen témára utalások találhatók a legtöbb mennyei Könyvben, valamint Isten Prófétáinak és Küldötteinek kijelentéseiben.

5. Bizony mondom, oly hatalmas ez Ügy nagysága, hogy az atya menekül fiától, és a fiú menekül atyjától. Emlékezz Noé és Kánaán történetére. Adja Isten, hogy a mennyei örömök eme napjaiban ne fosszátok meg magatokat a Mindenek Felett Dicső Isten édes illataitól, és e lelki tavasz idején részesülhessetek kegyelmének kiadásából. Álljatok ki Annak nevében, Ki minden tudás Tárnya, és az emberi okoskodástól teljesen függetlenül emeljétek fel hangokat és hirdessétek az Ő Ügyét. Esküszöm az Isteni Kinyilatkoztatás Napcsillagára! Abban a pillanatban, mikor kiálltok, érezni

¹ Máté 23:12

fogjátok, hogy szívetekből miként tör elő az Isteni tudás áradata, és látni fogjátok, amint megnyilvánulnak előttek mennyei bölcsességének csodái teljes dicsfényükben. Ha megízlelnétek a Mindenek Felett Irgalmas beszédének édességét, habozás nélkül feladnátok magatokat és felajánlanátok élteteket a Szeretettért.

6. Ki hihetné bármikor is, hogy Isten ezen Szolgája szívében valaha is bármiféle földi tisztség vagy előny után vágyakozott volna. A Nevéhez fűződő Ügy messze e világ múlandó dolgai fölött áll. Nézzétek e száműzöttet, a zsarnokság áldozatát e Legnagyobb Börtönben. Ellenségei Reá támadtak minden oldalról, és így fognak cselekedni élete végezetéig. Amit tehát néktek mond, azt teljességgel Isten kedvéért teszi, hogy a föld népei tán megtisztíthassák szívüket az ördögi vágy mocskától, leránthassák annak fátylát, és eljuthassanak az egy igaz Isten megismeréséhez – azon legmagasztosabb fokra, melyre ember csak törekedhet. Ügyembe vetett hitük vagy hitetlenségük nem használhat, sem nem árthat Nekem. Mi kizárólag Isten kedvéért szólítjuk őket. Néki bizony nincs szüksége a teremtményeire.

36

1. Tudd, hogy amikor az Ember Fia lelkét átadta Istennek, az egész teremtés nagy sírással sírt. Feláldozva Önmagát azonban egy új képesség áramlott minden teremtett lénybe. Ennek bizonyítékai, melyek a föld minden népénél fellelhetők, ma már nyilvánvalóak előtted. A bölcsek által kifejtett legmélyebb bölcsesség, az értelem által feltárt legalaposabb tudás, a legtehetségesebb kezek alkotta művészetek, a legnagyobb uralkodók által gyakorolt hatás, mind, mind annak a megújító erőnek a megnyilvánulásai, melyet az Ő földöntúli, mindent átható és sugárzó Szelleme szabadított fel.

2. Tanúsítjuk, hogy amikor Ő e világba jött, minden teremtett lényre szórta Dicsősége ragyogását. Általa a leprás felgyógyult a tudatlanság és romlottság leprájából. Általa gyógyultak meg a tisztátalanok és csökönyösek. A Mindenható Istentől eredő hatalmával a vakok szemét megnyitotta, és a bűnösök lelkét megtisztította.

3. A lepra úgy is tekinthető, mint bármely fátyol, mely az embert akadályozza abban, hogy felismerje az Urat, az Istenét. Aki hagyja, hogy elzárják Tőle, az valóban leprás, akiről Isten, a Hatalmas, a Mindenek Felett Dicső Királyságában nem fognak megemlékezni. Mi tanúságot teszünk,

hogy Isten Szavának ereje által minden leprás megtisztult, minden betegség meggyógyított, minden emberi gyengeség megszűnt. Ő Az, Ki megtisztította a világot. Áldott az ember, aki fénytől sugárzó arccal Feléje fordult.

37

Részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. Áldott, ki megvallotta hitét Istenben és az Ő jeleiben, és felismerte, hogy „nem kérdeztethetik Ő cselekedetei felől”. E felismerést Isten minden hit díszévé és alapzatává tette. Ettől kell függjön minden jó cselekedet elfogadása. Szegezzétek erre szemetek, hogy a lázadók suttogása miatt meg ne tévedjete.

2. Ha törvényesnek rendelné Ő azt, mi időtlen idők óta tiltatott, s megtiltaná, mi minden időben törvényesnek tétetett, senkinek nem adatott jog, hogy tekintélyét megkérdőjelezze. Ki habozik, a pillanat töredékéig is tán csupán, törvényszegőnek találhatik az.

3. Ki e magasztos és alapvető igazságot fel nem ismerte, s e legemelkedettebb állapotba el nem jutott, a kétely szelei fogják azt felkavarni, és a hitetlenek szavai gyötrik majd annak lelkét. Ki elismerte ezen alapelvet, a legtökéletesebb állhatatossággal ékesíttetik. Minden tisztelet e legdicsőbb állapotnak, melynek dicsérete díszje minden magasztos Táblának. Íme, a tanítás, melyet Isten reátok ruház, a tanítás, mely megszabadít minden kételytől és zavarodottságtól, s lehetővé teszi, hogy megváltást nyerjete mind ebben a világban, mind az elkövetkezendőben. Valóban, Ő a Mindig Megbocsátó, a Legbőkezűbb.

38

Tudd bizonyosan, hogy az Isteni Kinyilatkoztatás fénye minden Törvénykorszakban oly mértékben árad az emberekre, mely egyenes arányban áll szellemi képességeikkel. Figyeld a napot. Mily gyengék a sugarai, mikor megjelenik a láthatáron. Miként növekedik fokozatosan a melege és ereje a delelő felé, lehetővé téve eközben minden teremtetett lénynek, hogy alkalmazkodjon egyre erősebb fényéhez. Mily fokozatosan

¹ Kitáb-i-Aqdas 161-163

hanyatlik alá, míg le nem nyugszik. Ha hirtelen, egyszerre mutatná ki a benne rejlő teljes erőt, kétségkívül sérülést okozna minden teremtet lénynek. ... Hasonlóképpen, ha az Igazság Napja, megnyilvánulásának már legkorábbi napjaiban, hirtelen felfedné erejének teljes mértékét, mellyel a Mindenható gondoskodása felruházta, az emberi értelem földje felperzselődne és elpusztulna; mert az emberek szíve nem viselné el kinyilatkoztatásának hevét, és nem is tudná visszatükrözni fényének sugárzását. Rémülten és lesújtottan megszűnnének létezni.

39

Dicsőség Néked, ó Uram, én Istenem kifürkészhetetlen rendelésed csodás kinyilatkoztatásaiért és azon számos bajért és csapásért, melyet Reám mértél. Egyszer Nimród kezére adtál Engem, máskor engedted, hogy a fáraó botja üldözzön. Mindent átfogó tudásodon és Akaratod működésén keresztül egyedül Te tudod felbecsülni a megszámlálhatatlan bántalmat, mit kezüktől elszenvedtem. Majd az istentelenek börtöncellájába vetettél engem csak azért, mert arra indítottam, hogy Királyságod kegyelt lakói fülébe suttozjam azon látomást, melyet tudásodon keresztül Nékem sugalmaztál, és melynek jelentését Számomra Hatalmad erejéből kinyilatkoztattad. És ismét úgy parancsoltad, hogy a hitetlenek kardja fejemet vegye. Majd pedig keresztre feszítettek, mert feltártam az emberek szeme előtt dicsőséges Egységed rejtett drágaköveit, mert felmutattam nekik korlátlan és örök hatalmad csodás jeleit. Mily keserű volt a megaláztatás, mely egy következő korszakban Karbala síkján ért engem! Mily egyedül éreztem magam néped között! A tehetetlenség milyen mély fokára kerültem azon a földön! Nem érték be az ilyen megaláztatással sem, üldözőim lefejeztek, hogy fejemet országról országra vigyék és mutogassák a hitetlen tömeg bámulatára, és hogy a hűtlenek és romlottak trónusai elé helyezték. Majd egy későbbi korban kötelekkel felkötöztek Engem, és keblem ellenségeim kegyetlensége dárdáinak célpontja lett. Tagjaimat golyók szaggatták, testemet darabokra tépték. Végül, lásd, hogy e Napon álnok ellenségeim miként szövetkeztek Ellenem, és miként mesterkednek folyamatosan azon, hogy a gyűlölet és rosszindulat mérgét csöpögtessék szolgálid lelkébe. Minden erejünkkel arra törekszenek, hogy elérjék céljukat. ... Bármennyire is szörnyű a megpróbáltatásom, ó Uram, Én Hőn Szerettem, mégis köszönetet mondok Néked, és Lelkem hálás mindazért, mi Vélem történt a Te jó tetszésed ösvényén. Örülök annak, mit Te Nékem rendeltél, és örvendve fogadom a szenvedést és szomorúságot, melyet el kell viselnem, bármily fájdalmas legyen is.

40

1. Ó Én Hőn Szerettem! Te Saját leheleted lehelted Belém, és elválasztottál Engem Önmagamtól. Majd pedig megparancsoltad, hogy a romlottak és irigyek között Bennem ne maradjon más, mint Valóságod halvány visszfénye, pusztá szimbóluma. Lásd, hogy mégis e szimbólum által félrevezetvén, miként keltek fel Ellenem, és miként halmoztak el tagadásokkal! Fedd fel hát ezért Magad, ó Legszeretettebbem, és szabadíts meg nyomorúságomból.

2. Ezután egy Hang válaszolt: „Szeretem e szimbólumot, igen kedves Nékem. Hogyan fogadhatnám el, hogy csupán az Én szemeim tekinthessenek rá, és az Én szívemen kívül más ne ismerhesse azt fel? Szépségemre, mely a Te Szépséged! Kívánságom, hogy elrejtselek Téged Saját szemem előtt is: hát még mennyire az emberek szeme előtt!”

3. Válaszolni készültem, amikor ím, a Tábla hirtelen véget ért, témámat befejezetlenül, Szavaim gyöngysorát felfüzetlen hagyva.

41

Isten a tanúm, ó emberek! Díványomon szunnyadoztam, mikor, ím Isten szellője, mely Fölöttem elsuhant, felébresztett álmomból. Frissítő Szellemé újjá élesztett Engem, és megoldotta nyelvemet, hogy Hívását hallassam. Ne vádoljatok azzal, hogy Isten ellen vétkeztem. Ne saját szemetekkel nézzetek Rám, hanem az Enyémmel. Emígyen int titeket Ő, Ki a Kegyes, a Mindentudó. Gondoljátok-e, ó emberek, hogy Én tartom kezemben Isten végső Akaratát és Célját? Távol legyen Tőlem, hogy ilyesmit állítsak. Erről bizonyosságot teszek Isten, a Mindenható, a Magasztos, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs előtt. Ha Isten Hitének végső sorsa az Én kezemben lett volna, soha, egyetlen pillanatra sem egyeztem volna bele, hogy megnyilvánítsam Magam néktek, vagy hogy akár egyetlen szó is elhagyja ajkam. Erről bizony Isten Maga tanúskodik.

42

Ó, igazságosság fia! Éjnek idején a halhatatlan Lény szépsége megtért a hűség smaragd magaslatáról a Sadratu'l-Muntahá-hoz, és olyan keservesen zokogott, hogy az égi seregek és a mennyei birodalmak lakói is feljajdultak siránkozására. Ekkor elhangzott a kérdés: miért e sírás és jajgatás? Ő így

felelt: parancs szerint várakozással telve álltam a hűség dombján, mégsem lélegeztem be a hűségnek a föld lakóitól érkező illatát. Majd visszatérésre szólítván megpillantottam: lám, a szentség galambjainak némelyike a föld kutyáinak karmai közt vergődött. Erre a mennyei Hajadon leplezetlenül és ragyogón elősietett titokzatos udvarházából, és nevüket kérdezte, és minden név elhangzott, egyet kivéve. És midőn a sürgetésre annak első betűje kimondatott, a mennyei termek lakói elősiettek dicső hajlékukból. És a második betű kiejtésékor egytől egyig a porba vetették magukat. Abban a pillanatban megszólalt egy hang a legbensőbb szentélyből: „Eddig, és ne tovább!”. Valóban, Mi tanúskodunk arról, amit tettek és most is cselekednek.¹

43

Részletek Bahá'u'lláh Tábláiból²

1. Ó Afnán³, ó ti, kik az Én ősi Tövemből sarjadtatok! Dicsőségem és szerető kedvességem legyen véletek. Mily hatalmas Isten Ügyének frigsátra! A föld minden népét és nemzetségét befedte, és hamarosan az egész emberiséget oltalma alá fogja gyűjteni. A szolgálat napja jött el most. Számtalan Tábla tanúskodik a rátok ruházott jótéteményekről. Keljete fel az Ügyem győzelméért, és beszédetek erejével nyerjétek meg az emberek szívét. Meg kell mutatnotok azt, ami a nyomorultak és letiportak békéjét és jólétét fogja biztosítani. Szedjétek össze minden igyekezeteteket, hogy talán megszabadíthassátok a rabot a láncaitól, és segítsétek, hogy igazi szabadságra jusson.

2. Ma az Igazság siratja sorsát, és a méltányosság az elnyomás igája alatt nyög. A zsarnokság sűrű felhői sötétítik be a föld felszínét és borítják el népeit. A mindenható Elrendelő intésére Mi dicső Tollunk mozgásával új életet leheltünk minden emberi kebelbe, és minden szót friss erővel láttunk el. Minden teremtett dolgok hirdetik e világot átfogó újjászületés bizonyosságait. Ez a legnagyobb, a legörvendetesebb örömhír, melyet e Bántalmazott Tolla az emberiségnek átnyújt. Miért aggódtok, ó szeretteim? Ki félemlíthet meg titeket? Egy csöpp nedvesség elegendő, hogy megpuhítsa a kiszáradt agyagot,

¹ Rejtett Szavak, perzsa 77

² Tábla a világról, Bahá'u'lláh Táblái, 7 (Lawh-i-Dunyá)

³ Ezt a Táblát Bahá'u'lláh a Báb egyik rokona, Áqá Mírzá Áqáy-i-Afnán tiszteletére nyilatkoztatta ki 1891-ben, amikor az Afnán családjával együtt Haifában és Bahjában járt.

melyből e romlott nemzedék formáltatott. Gyülekezésetek pusztá ténye elég, hogy megsemmisítse e hiú és hitvány népség erejét.

3. Minden látással bíró ember e napon készségesen elismeri, hogy a tanácsok, melyeket e Bántalmazott Tolla kinyilatkoztatott, a legfőbb hajtóerőt képezik a világ haladására és népeinek felemelésére. Keljetek fel, ó emberek, és Isten hatalmának erejével határozattok el, hogy legyőzitek önnön magatokat, hogy így tán az egész föld megszabadulhasson isteneik szolgálatától, melyeket saját meddő ábrándjaik szültek – isteneké, melyek nyomorult imádóiknak oly sok veszteséget okoztak és szenvedéseikért felelősek. E bálványok jelentik a legfőbb akadályt az ember igyekezetében, hogy a tökéletesedés útján előrehaladjon. Mi reménykedünk, hogy az Isteni hatalom Keze segítse az emberiséget és szabadítsa meg fájdalmasan alantas állapotából.

4. Egyik Táblánkban e szavakat nyilatkoztattuk ki: Ó, Isten népe! Ne saját ügyeiddel foglalkozz, hanem arra összpontosítsd gondolataidat, ami az emberiség sorsát jóra fordítja és megtisztítja az emberek szívét, lelkét. Ez legjobban elérhető tiszta és szent tettekkel, erényes étellel és tisztességes viselkedéssel. Bátor cselekedetek fogják ez Ügyet győzelemre vinni, és jámbor karakter fogja növelni erejét. Ragaszkodj a becsületességhez, ó Bahá népe! Ez valóban a parancsolat, melyet e Bántalmazott néked adott, és korlátlan Akaratának első követelménye mindegyikötök számára.

5. Ó, barátok! Illendő néktek, hogy lelketeket felfrissítsétek és felelősszétek a kegyes adományok által, melyek ez Isteni, e felrázó Tavasz idején rátok záporoznak. Az Ő nagy dicsőségének Napcsillaga ontja sugarait rátok, és korlátlan Kegyelmenek felhői oltalmaznak titeket. Mily magas a jutalma annak, aki nem fosztja meg magát ily nagy jótéteménytől, és nem mulasztja el felismerni Hőn Szeretettje szépségét ez új pompájában. Vigyázzatok magatokra, mert a Gonosz lesben áll, hogy törbe csaljon titeket. Vértézzétek magatokat hamis csselfogásai ellen, és a Mindent Látó Isten nevének fényétől vezetve meneküljétek a titeket körülvevő sötétségből. Elképzelésetek legyen inkább világot átfogó, mintsem, hogy saját magatokra korlátozódjon. A Gonosz az, ami akadályozza az emberek gyermekeinek lelki fejlődését.

6. Mindenkinek kötelessége e Napon, hogy ahhoz ragaszkodjon, ami a nemzetek és igazságos kormányok érdekeit szolgálja, és felemeli azok állapotát. Minden egyes vers, melyet a Legmagasabb Tolla kinyilatkoztatott, a szeretet és egység kapuit nyitotta meg és tárta szélesre az emberek előtt.

Korábban kijelentettük – és Szavunk az igazság –: „Érintkezettek minden vallás követőivel a barátság és testvériség szellemében.” Bármi vezette is az emberek gyermekeit, hogy kerüljék egymást, és okozott széthúzást és megosztottságot közöttük, e szavak kinyilatkoztatása által érvényét veszítette és eltöröltetett. A létezés világának nemesítése, valamint az ember elméjének és lelkének felemelése céljából leküldetett Isten Akaratának mennyországából a leghatékonyabb eszköz az egész emberi faj nevelésére. A legmélyebb értelme és legtökéletesebb kifejezése mindannak, amit korábbi népek mondtak vagy leírtak, e leghatalmasabb Kinyilatkoztatás által leküldetett a Mindenek Birtokosa, az Örökkévaló Isten Akaratának mennyországából. Régen megmondott: „A haza szeretete az Istenhit része.” A Nagyság Nyelve azonban Megnyilvánulásának napján kijelenti: „Ne az dicsekedjen, aki hazáját szereti, hanem az, aki a világot szereti.” E magasztos szavak által felszabadított erővel friss lendületet kölcsönöz és új irányt ad Ő az emberi szív madarainak, és Isten szent Könyvéből kitörölte a korlátozás és határok nyomát is.

7. Ó, igazságosság népe! Légy oly ragyogó, mint a fény, és oly fénylő, mint az Égő Csipkebokor tüze. Szereteted tüzének világossága kétségtelenül össze fogja kötni és egyesíteni a föld civakodó népeit és nemzetségeit, míg az ellenségeskedés és gyűlölet vad lángja csak harchoz és romláshoz vezethet. Könyörgünk Istenhez, hogy oltalmazza teremtményeit az Ő ellenségeinek gonosz ármányaitól. Neki bizony hatalma van minden dolgok felett.

8. Minden dicsőítés az egy igaz Istennek – magasztaltassék Dicsősége – azért, hogy a Legmagasabb Tollával megnyitotta az emberi szívek ajtaját. E Toll által kinyilatkoztatott versek mindegyike ragyogó és fénylő díszkapu, mely a szent és istenfélő élet, a szeplőtlen és tiszta tettek dicsőségét tárja fel. Soha sem volt szándékunkban, hogy felhívásaink és üzeneteink csak egy országot vagy egy népet érjenek el, csak egy javát szolgálják. Az emberiség egészének kell mindazt elszántan követni, amit számára kinyilatkoztattunk és ráruháztunk. Majd akkor és csak akkor fogja az igazi szabadságot elnyerni. Az egész föld az Isteni Kinyilatkoztatás tündöklő dicsőségének fényében úszik. A hatvanadik évben az Isteni Vezérllet fényének Hírnöke – az egész teremtés legyen áldozat Néki – megjelent, hogy az Isteni Szellem újabb megnyilvánulását bejelentsé. Őt követte húsz évvel később Az, Kinek eljövetele által a világ ebben a megígért dicsőségben, e csodálatos ajándékban részesült. Lásd, hogy az emberiség nagy része miként ruháztatott fel a képességgel, hogy hallgasson Isten legmagasztosabb Szavára – az Igére, melytől az összes ember egybegyűlése és szellemi feltámadása kell függjön. ...

9. Hajlítsd szívedet, ó Isten népe, igazi és összehasonlíthatatlan Barátod tanácsai felé. Isten Szava egy facsemetéhez hasonlatos, melynek gyökerei az emberek szívébe plántáltattak. Kötelességetek, hogy segítsétek cseperedését a bölcsesség, a megtisztult és szent szavak élő vizével, hogy gyökerei erősen megkapaszkodjanak, ágai pedig az egekig és még magasabbra nyúljanak.

10. Ó ti, kik a földet lakjátok! A megkülönböztető vonás, mely e Legnagyobb Kinyilatkoztatás kiemelkedő természetét jellemzi, abban áll, hogy Mi egyrészt kitöröltük Isten szent Könyvének lapjairól mindazt, ami háborúskodást, rosszindulatot és kárt okozott az emberek gyermekei között, és másrészt lefektettük az egyetértés, a megértés, a teljes és tartós egység elengedhetetlen előfeltételeit. Jó azoknak, kik megtartják az Én rendeleteimet.

11. Újra és újra figyelmeztettük a Mi szeretteinket, hogy kerüljék, sőt meneküljenek mindentől, amin a rosszakarat párja érződik. A világ nagy felfordulásban van, az emberek fejében pedig teljes a zűrzavar. Kérjük a Mindenhatót, hogy kegyesen világosítsa meg őket Igazságosságának fényével és engedje, hogy felismerjék azt, ami mindig és minden körülmények között hasznukra válik. Bizony, Ó a Mindenek Birtokosa, a Legmagasabb.

44

1. Ne söpörjétek félre Isten félelmét, ó ti, a világ tudósai, és ítéljétek meg igazul e Tanulatlan Ügyét, Kiről Isten, a Védelmező, az Önmagától Való minden Könyve bizonytságot tett. ... Nem ráz-e fel titeket az Isteni nemtetszéstől való rettegés, a Tőle való félelem, Kinek nincsen társa és Kivel nincsen egyenlő? Az, Kit a világ szorongat, véletek soha nem társult, soha nem tanulmányozta írásaitokat, és nem vett részt vitáitok egyikén sem. Szavai igazságát tanúsítja az öltözet, amit visel, aláhulló hajfürtjei és fejfedője. Meddig ragaszkodtok még saját hamisságotokhoz? Nézzétek a lakhelyet, ahol lakozni kényszerül Ó, Ki az igazság megtestesítője. Nyissátok fel szemeteket, és lássátok siralmas helyzetét, gondolkozzatok el alaposan azon, amit kezetek művelt, hogy tán ne fosztassatok meg Isteni kijelentésének fényétől, sem ne maradjatok távol Tudása óceánjának rátok eső részétől.

2. Mind a közrendűek, mind a nemesek közül többen kifogásolták, hogy e Bántalmazott nem tagja sem a papi rendnek, sem nem a Próféta leszármazottja. Ó ti, kik azt állítjátok, hogy igazak vagytok! Gondolkoz-

zatok egy kicsit, és fel fogjátok ismerni, mily végtelenül magasabb az Ő jelen tisztsége annál a rangnál, melyről állítjátok, hogy azzal rendelkeznie kellene. A Mindenható Akarata elrendelte, hogy az Ő Ügye olyan házból lépjen elő és nyilvánítsák ki, melyből teljességgel hiányzik mindaz, amivel a papok, doktorok, bölcsek és tudósok általában rendelkeznek.

3. Az Isteni Szellem lehelete élesztette meg Őt és parancsolta meg Néki, hogy keljen fel és hirdesse az Ő Kinyilatkoztatását. Amint felsekert szunnyadásából, felemelte Hangját és az egész emberiséget Istenhez, minden világok Urához szólította. Az emberek gyengesége és gyarlósága készített Minket arra, hogy e szavakat kinyilatkoztassuk; egyébként az Ügy, amit Mi hirdetünk, olyan, hogy azt toll soha le nem írhatja, nagyságát elme fel nem foghatja. Erről tesz tanúságot Az, Kinél Minden Könyvek Anyja található.

45

Az Örök Szépség beleegyezett, hogy láncba verjék, hogy az emberiség megszabadulhasson rabságából; elfogadta, hogy bebörtönözzék ebbe a hatalmas erődítménybe, hogy az egész világ elnyerhesse az igaz szabadságot. Az utolsó cseppig kiitta Ő a szenvedés serlegét, hogy a föld minden népe maradandó örömben részesüljön, és boldogsággal teljen el. Ez a te Urad, a Könyörületes, a Legkegyelmesebb irgalma. Elfogadtuk a megaláztatást ó ti, Isten Egységében hívők, hogy ti felemeltessetek; számos csapást szenvedtünk el, hogy ti viruljatok, és jólétben élhessetek. Nézzétek: Őt, Ki azért jött, hogy újjáépítse az egész világot, hogyan kényszerítették azok, akik Isten mellé társakat rendelnek, hogy a legsivárabb városban lakozzék.

46

1. Nem a bebörtönzésem terhei miatt szomorkodom. Sem nem a megaláztatásom vagy a gyötrelmem miatt bánkódom, melyet ellenségeim kezétől szenvedek. Életemre! Ezek az Én dicsőségem, oly dicsőség, mellyel Isten Önmagát díszítette. Bár tudnátok!

2. A szégyen, mit el kellett viselnem, felfedte a dicsóséget, mellyel az egész teremtés felruházott, és az általam elszenvedett kegyetlenségeken keresztül az Igazság Napcsillaga nyilvánul meg és szórja fényét az emberekre.

3. Azok miatt szomorkodom, akik elmerülnek romlott szenvedélyükben, és mégis Isten, a Kegyelmes, a Mindenek Felett Dicsőített Hite követőinek vallják magukat.

4. Bahá népének illendő, hogy meghaljanak a világ és minden számára, ami abban található, és annyira elszakadjanak minden földi dolgoktól, hogy a Paradicsom lakói érezhessék ruháikról a szentség édes illatát, hogy a föld összes népe felismerhesse arcukon a Mindenek Felett Irgalmas ragyogását, és hogy általuk terjedjenek szerte Isten, a Mindenható, a Mindenek Felett Bölcs jelei és bizonyágai. Azok azonban, akik a test útját követve beszennyezik Isten Ügyének tiszta nevét, nyilvánvaló tévedésben vannak!

47

Ó, zsidók! Ha szándékotokban áll Jézust, Isten Lelkét még egyszer keresztre feszíteni, akkor végezzetek ki Engem, mert Ő Személyemben még egyszer kinyilvánított számotokra. Tegyetek Vélem kedvetek szerint, mert megesküdtem, hogy Életemet Isten útjának szentelem. Senkitől sem fogok félni, szövetkezzenek bár Ellenem a föld és az ég hatalmai. Ti, az Evangélium követői! Ha arra vágyakoztok, hogy megöljétek Mohamedet, Isten Apostolát, akkor fogjatok el Engem és oltsátok ki az Életem, mert Én Ő vagyok, az Én Énem az Ő Éne. Bánjatok Vélem kedvetekre, mert Szívem legfőbb vágya, hogy eljussak a Hőn-Szeretett színe elé dicsőséges Királyságában. Ez az Isteni rendelkezés, bár tudnátok. Mohamed követői! Ha kívánjátok, hogy dárdáitok átjárja Annak mellkasát, Ki leküldette hozzátok az Ő Könyvét, a Bayánt, vessétek Rám kezeteiket és üldözzetek Engem, mert Ő Engem szeretett, Ki az Ő Énjének megnyilvánulása vagyok, bár a Névem nem az Ő neve. A dicsőség felhőibe burkolva jöttem, és legyőzhetetlen egyeduralommal ruházott fel Isten. Ő bizony az Igazság, a láthatatlan dolgok Ismerője. Valóban, Én töletek ugyanarra a bánásmódra számítok, ahogyan Véle bántatok, Aki Előttem eljött. Erről bizony minden dolgok tanúságot tesznek, ha azok közül vagytok, akik figyelmeznék. Ó Bayán népe! Ha elhatároztátok, hogy kiontjátok Annak vérért, Kinek eljövetelét a Báb hirdette, Kinek megjelenését Mohamed megjövendölte, és Akinek Kinyilatkoztatását Maga Jézus Krisztus jelentette be, nézzetek Rám, itt állok előttetek felkészülten és védtelenül. Cselekedjétek Vélem saját kívánságotok szerint.

48

Isten a tanúm! Ha nem állt volna szemben azzal, amit Isten Táblái elrendeltek, boldogan csókoltam volna bárkinek a kezét, aki véremet igyekezett ontani a Hőn-Szeretett útján. Sőt megajándékoztam volna azt földi javaimból, miket Isten engedelmével birtokoltam, akkor is, ha e tett elkövetője a Mindenható haragját váltotta volna ki, az Ő átkát vont a magára, és kínt érdemelt volna Isten, a Mindenek Birtokosa, az Igazságos, a Mindenek Felett Bölcs örökkévalóságán át.

49

Tudjátok bizonyosan, hogy bármikor ez Ifjú saját Magára néz, az egész teremtés legjelentéktelenebbikét látja. Ha azonban eltűnődik a ragyogó fényességen, melynek megtestesítésére felhatalmazást kapott, lám akkor ez Énje olyan korlátlan hatalommá lényegül át Előtte, mely áthatja minden látható és láthatatlan dolgok lényegét. Dicsőség Néki, Ki az igazság erejével Önmaga Megnyilvánulását leküldte, és Rábízta Üzenetét az egész emberiség számára.

50

Rázzátok le, ó figyelmetlenek, a közönyös szendergést, hogy megláthassátok a fényt, melyet az Ő dicsősége sugárzott szét a világban. Mily ostobák azok, akik azért morognak, hogy Fénye korán született. Ó, ti belső vakok! Túl korán vagy túl későn, sugárzó Dicsőségének bizonyítékai most már tényleg nyilvánvalók. Az a feladatotok, hogy megbizonyosodjatok arról, hogy egy ilyen fény megjelent-e vagy nem. Sem a ti hatalmatokban, sem az enyémben nem áll, hogy meghatározzuk megnyilvánulásának idejét. Isten kifürkészhetetlen bölcsessége már előre meghatározta annak óráját. Elégedjete meg, ó emberek azzal, mit Isten néktek kívánt és számatokra előre elrendelt. ... Ó, rosszakaróim! Az örök Vezérlet Napcsillaga a tanúm: Ha hatalmamban állt volna, semmilyen körülmények között nem egyeztem volna bele, hogy kiemelkedjem az emberek közül, mert a Név, amit viselek, méltóságán alulinak tartja, hogy e nemzedékhez társuljon, melynek nyelve mocskos és szíve hazug. De ahányszor úgy döntöttem, hogy nyugton és csöndben maradok, ím a jobbomon állva a Szentlélek hangja felrázott engem, a Legfőbb Szellem megjelent arcom előtt, Gábiel kiterjesztette árnyékát fölöttem és a Dicsőség Lelke borzolta keblemet, megparancsolván, hogy felkeljek és törjem meg hallgatásomat. Ha hallásotok megtisztul, és

fületek figyelmez, bizonyosan meglátjátok, hogy testem minden porcikája, sőt lényem minden atomja e hívást hirdeti, és erről tesz bizonyosságot: „Isten, Ki mellett nincs más Isten, és Az, Kinek szépsége most megnyilvánult, az Ő dicsőségének tükröződése mindenek számára, kik a mennyben és földön vannak.

51

Ó, emberek! Esküszöm az egy igaz Istenre! Ez az az Óceán, melyből minden tenger fakadt, és mellyel végül mindegyik egyesülni fog. Tőle származik minden Napcsillag és Hozzá fognak mind visszatérni. Általa hozták az Isteni Kinyilatkoztatás Fáí gyümölcseiket, melyek mindegyike egy Próféta alakjában küldetett le, üzenetet hordozván Isten teremtményeinek a világok mindegyikébe, melyek számát egyedül Isten az Ő mindent átfogó Tudásával képes számon tartani. Mindezt Szavának egyetlen Betűjével érte el, melyet az Ő Tolla tárt fel – egy Toll, melyet irányító Ujja vezet – Ujját pedig az Isteni Igazság ereje tartja fenn.

52

1. Mondd: ó emberek! Ne fosszátok meg magatokat Isten kegyelmétől és irgalmától. Aki megfosztja magát attól, bizony súlyos veszteséget szenved. Hogyan, ó emberek! A port imádjátok és elfordultok Uratoktól, a Kegyestől, a Mindenek Felett Nagylelkűtől? Féljétek Istent és ne legyetek azok közül valók, kik elvesznek. Mondd: Isten Könyve küldetett alá ez Ifjú alakjában. Szenteltessék meg ezért Isten, a legnagyobb Teremtő! Vigyázzatok nagyon, ó világ népei, nehogy meneküljétek Arca elől. Sőt siessetek, hogy Színe elé járulhassatok, és azok közé tartozzatok, akik visszatérnek Hozzá. Imádkozzatok megbocsátásért, ó emberek, amiért vétkeztetek Isten iránti kötelességekben és Ügye ellen, és ne legyetek az ostobák közül valók. Ő az, Ki titeket teremtett; Ő az, Ki lelketeket táplálta az Ő Ügye által, és képessé tett benneteket arra, hogy felismerjétek Őt, Ki a Mindenható, a Legmagasztosabb, a Mindenek Tudója. Ő Az, Ki feltárta szemetek előtt Tudásának kincseit, és lehetővé tette, hogy felemelkedjétek a bizonyosság mennyországába – az Ő ellenállhatatlan, megcáfolhatatlan és legmagasztosabb Hitének bizonyosságába. Vigyázzatok, nehogy megfoszátok magatokat Isten kegyelmétől, nehogy semmivé tegyétek munkátokat, és ne utasítsátok vissza e legnyilvánvalóbb, ezen magasztos, e ragyogó és dicsőséges Kinyilatkoztatás igazságát. Ítéljétek igazul Isten, a ti

Teremtők Ügyét, lássátok meg, ami leküldetett a magasságbéli Trónusról, és ártatlan és megszentelt szívvel elmélkedjetez arról. Akkor feltáru előttetek ez Ügy igazsága oly világosan, mint a nap delelő fényében. Akkor lesztek azok közé számíthatók, akik hisznek Benne.

2. Mondd: Az igazságát alátámasztó első és legfőbb bizonyosság Önnön Maga. Ezután következik Kinyilatkoztatásának tanúsága. Akik azonban elmulasztották felismerni az egyiket vagy a másikat, azoknak szavait adta, melyeket Valósága és Igazsága bizonyítékaként nyilatkoztatott ki. Ez bizony gyengéd irgalmasságának bizonyossága minden embernek. Felruházott Ő minden lelket a képességgel, hogy felismerje Isten jeleit. Miként tudta volna másképpen beteljesíteni bizonyágtételét az embereknek, ha azok közül valók vagytok, akik megfontolják Ügyét szívükben. Nem fog Ő soha sem igazságtalanul bánni senkivel, sem nem fog megpróbálni egy lelket annak erején túl. Ő bizony a Könyörületes, a Mindenek Felett Irgalmas.

3. Mondd: Oly erős Isten Ügyének fénye, hogy még a vakok is észlelik, hát akkor mennyivel inkább azok, kiknek szeme éles és látása tiszta. A vakok, bár nem láthatják a nap fényét, arra mégis képesek, hogy folyamatos melegét tapasztalják. A szívükben vakok a Bayán népe között azonban – erre Isten a tanúm – képtelenek, bármilyen hosszsan süssön is le rájuk a nap, hogy fényének ragyogását meglássák, vagy sugarainak melegségét értékeljék.

4. Mondd: Ó a Bayán népe! A világon Mi titeket választottunk ki, hogy megismerjetez és felismerjetez Minket. Közel engedtünk titeket húzódni a Paradicsom jobb oldalához – a helyhez, ahonnan az olthatatlan Tűz sok nyelven így kiált: „Nincsen más Isten, csak Én, a Mindenek Felett Hatalmas, a Legmagasabb!” Vigyázzatok, nehogy mintegy fátyollal elzárjátok magatokat e Napcsillagtól, mely Uratok, a Mindenek Felett Irgalmas Akaratának hajnala felett ragyog, és melynek fénye átfog mind kicsinyt mind nagyot. Tisztítsátok meg látástokat, hogy megpillanthassátok fényét saját szemetekkel, és ne függjetez más látásától a sajátotokon kívül, mert Isten soha nem terhel meg egyetlen lelket sem erején felül. Emígyen küldetett ez le a régi idők Prófétáinak és Küldötteinek és jegyeztetett fel minden Szentírásban.

5. Törekedjetez arra, ó emberek, hogy bebocsáttatást nyerhessetez e hatalmas Végtelenségbe, melynek Isten nem rendelt sem kezdetet, sem véget, melyben az Ő hangja hallatszik, és mely felett a szentség és dicsőség édes illata száll. Ne vessétez le magatokról a nagyság Köntösét, sem ne

engedjétek, hogy szívetek nélkülözze Uratok emlékezetét, vagy hogy fületek ne hallhassa az Ő csodás, magasztos, mindeneket lebíró, tiszta és legékesebben szóló hangja édes dallamait.

53

1. Ó Nazír, ó szolgám! Isten, az Örök Igazság a tanúm. E Napon a Mennyei Ifjú felemelte az emberek feje fölé a Halhatatlanság dicsőséges Kelyhét, és várakozva áll székhelyén, hogy vajon mely szem fogja felismerni Dicsőségét, mely kar fog habozás nélkül kinyúlni, hogy megragadja a Serleget hófehér Kezéből és fenéig üritse azt. Eddig csupán néhányan kortyoltak az Örök Király e páratlan, e lágyan folyó kegyelméből. Ők a Paradicsom legmagasztosabb lakhelyeit foglalják el, és szilárdan ülnek a hatalom székein. Isten igazságosságára! Sem Dicsőségének tükrei, sem Neveinek kinyilatkoztatói, sem bármely teremtett dolog, mely valaha is volt vagy lesz, tehet rajtuk túl valaha is, ha azok közül való vagy, kik megértik ez igazságot.

2. Ó Nazír! E Nap nagyszerűsége végtelenül magasztosabb az emberek megértésénél, bármilyen átfogó legyen is a tudásuk, bármilyen mély a megértésük. Hát még mennyivel kell ez meghaladja azok képzelgését, akik messze tévelyedtek fényétől és kizárattak dicsőségéből! Ha szétszaggatnád a sűrű fátylat, mely elvakítja látásodat, oly bőséget láthatnál, melyhez a kezdettől, melynek nincs kezdete, a végig, melynek nincs vége, semmi sem hasonlítható, semmi sem fogható. Mily nyelvet kellene választania Annak, Ki Isten Szócsöve, hogy azok, akiket mintegy fátyol választ el Tőle, felismerjék Dicsőségét? Az igazak, a magasságbéli Királyság lakói merítsenek mélyen a Szentség Borából az Én nevemben, a Mindenek Felett Dicsőében. Rajtuk kívül senki más nem fog osztozni e jótéteményekben.

54

Isten, az Imádottam igazságosságára! Soha sem áhítoztam világi hatalomra. Egyetlen célom az volt, hogy átnyújtsam az embereknek, amit Isten, a Kegyelmes, az Hasonlíthatatlan átadnom parancsolt, hogy általa elszakadhassanak mindattól, ami ehhez a világhoz tartozik, és oly magasságokba juthassanak, amelyet sem az istentelenek kigondolni, sem a csökönyösek elképzelni nem tudnak.

55

1. Idézd emlékezetedbe, ó Tá (Teherán) Földje, a korábbi napokat, mikor Urad trónusa székhelyévé tett téged, és elborított dicsősége ragyogásával. Mily mérhetetlen a száma azon megszentelt lényeknek, a bizonyosság azon jelképeinek, akik irántad érzett nagy szeretetükben életüket adták és mindenüket feláldozták érted! Öröm töltsön el, és üdvösség azoknak, kik benned lakoznak. Bizonyosságot teszek, hogy, mint minden megértő szív tudja, belőled kél Annak élő lehelete, Ki a világ Vágya. Benned nyilatkoztatott ki a Láthatatlan, és belőled indult el az, mi rejtve volt az emberek szeme előtt. Kire emlékezzünk őszinte szerelmeseid sokaságából, kiknek vére ontatott kapuidon belül, és kiknek pora most rejtve nyugszik földedben? Isten édes illatai szállnak szakadatlan és fognak is örökkön örökké szállni rád. Tollunk azért mozdul, hogy megemlékezzen rólad, és magasztalja a zsarnokság áldozatait, azokat a férfiakat és nőket, akik porod alatt alusznak.

2. Közöttük van saját hűgünk is, kit most észbe idézünk az iránta érzett hűségünk zálogául és szerető kedvességünk bizonyítékául. Mily szánalmas volt a helyzete! Milyen megtörtén tért ő meg Istenhez! Egyedül Mi tudjuk azt, mindent átfogó ismeretünkkel.

3. Ó Tá Földje! Isten kegyelméből még mindig olyan központ vagy, mely köré az Ő szerettei összegyűlnek. Ők boldogok; boldog minden menekült, ki oltalmadat keresi szenvedésében Isten, e csodás Nap Ura ösvényén! Áldottak, kik az egy igaz Istenre emlékeznek, kik magasztalják Nevét, és szorgalmasan igyekeznek Ügyét szolgálni. Ezekre az emberekre utaltak a régi idők szent Könyvei. Rájuk záporoztatta alá dicséretét a Hívők Parancsnoka (Ali Imám), mondván: „Az üdvösség, mi őket várja, meghaladja az üdvösséget, mit mi most élvezünk.” Bizony az igazat mondta, és erről Mi most tanúskodunk. Állapotuk dicsősége azonban még rejtett. Az Isteni erő Keze bizonyosan fel fogja lebbenteni a fátylat, és fel fogja tární az emberek előtt azt, ami majd megörvendeztetni és megvilágítja a világ szemét.

4. Mondj köszönetet Istennek, az Örök Igazságnak, magasztaltassék az Ő dicsősége, minthogy ily csodás kegyre jutottál, és dicséretének díszével ékesítetté. Becsüld meg e napok értékét, és ragaszkodj mindahhoz, ami e Kinyilatkoztatáshoz illendő. Ő bizony a Tanácsadó, a Könyörületes, a Mindentudó.

56

További részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. Ne bánkódj semmi miatt, ó, Tá (Teherán) földje, mert Isten arra választott, hogy az öröm forrása légy az egész emberiség számára. Ha Akarata úgy hajlik, megáldja majd trónusod egy olyannal, ki igazul fog uralkodni, ki összegyűjti Isten farkasok által szétszórt nyáját. Ezen uralkodó örömmel és boldogan fogja arcát Bahá népe felé fordítani, és elhalmozza őket kegyeivel. Valóban, Isten szemében az emberek között ragyogó drágakőnek tekintetik őt. Örök időkre övé lesz Isten dicsősége, és mindenké, kik kinyilatkoztatásának királyságában lakoznak.

2. Örvendezz nagy örömmel, mert Isten „fényének Hajnalává” tett, minthogy benned született Dicsőségének Megnyilvánulása. Örvendezz e névnek, mi reád ruháztatott – egy olyan névnek, melyen keresztül a kegyelem Napcsillaga szórja fényét, egy olyan névnek, mely beragyogja mind a földet, mind az eget.

3. A dolgok menete benned hamarosan megváltozik, és a hatalom gyeplője a nép kezébe kerül. Valóban, Urad a Mindenek Tudója. Hatalma átfog mindeneket. Légy biztos Urad bőkezű pártfogásában. Szerető kedvességének pillantása örökkön reád szegeződik. Közelg a nap, mikoron felindultságod békébe és nyugodt csendességbe oldódik. Emígyen rendeltetett ez a csodás Könyvben.

57

1. Mikor Jelenlétem udvarát elhagytad, ó Mohamed, indulj Házam (a Bagdadi Ház) felé, és látogass oda Urad nevében. Mikor eléred ajtaját, állj meg előtte és mondd: Hova tűnt az Örök Szépség, ó, Isten legnagyobb Háza, Ő, Kin keresztül Isten téged egy imádó világ tárgyává tett, és kihirdette, hogy te az Ő megemlékezésének jele vagy mindenek számára, kik a mennyekben és a földön vannak? Ó, azon korábbi napok, mikor te, ó Isten Háza, zsámolya lehettél, a napok, mikor a Mindenek Felett Irgalmas dallamai szakadatlanul áradtak belőled! Mi történt ékköveddel, melynek fénye besugározta az egész teremtést? Hová lettek a napok, mikor Ő, az Örök Király téged Dicsőségének

¹ Kitáb-i-Aqdas 91-93

trónusává tett, a napok, mikor Ő egyedül téged választott arra, hogy az üdvösség lámpása légy föld és ég között, és arra indított, hogy hajnalban és alkonyatkor a Mindenek Felett Dicső édes illatait szórd szét?

2. Hol van, ó Isten Háza, a fenség és hatalom Napja, Ki átölel téged Jelenléte fényességével? Hol van Ő, az Urad, a Korlátolatlan gyengéd irgalmának Hajnala, Ki székhelyét falaidon belül állította fel? Mi az, ó Isten trónusa, ami megváltoztatta látványodat és megremegtetted oszlopaidat? Mi zárhatta be ajtódat azok előtt, kik vágyakozva keresnek téged? Mi tett téged olyan elhagyottá? Talán elmondták néked, hogy a világ Szerelmét ellenségeinek kardja üldözi? Áldjon meg az Úr téged, és áldja meg hűségedet Hozzá, mert kísérője maradsz minden szomorúságában és szenvedésében.

3. Tanúsítom, hogy te vagy az Ő mindent felülmúló dicsőségének színhelye, legszentebb lakhelye. Belőled indult ki a Mindenek Felett Dicső Lehelete, olyan Lehelet, mely tovasuhan minden teremtett dolgok felett, és megörvendeztetti a hívek keblét, kik a Paradicsom udvarházaiban lakoznak. A magasságbéli Gyülekezet, és akik Isten Neveinek Városait benépesítik, sírnak miattad és siratják a dolgokat, mik véled történtek.

4. Te továbbra is a Mindenható neveinek és tulajdonságainak jelképe vagy, a Pont, melyre a föld és menny Urának szeme tekint. Az történt véled, ami a Bárkával történt, melyben Isten biztonság-ígérete lakozik. Jó annak, aki felfogja e szavak valós szándékát és felismeri Annak a célját, Ki az egész teremtés Ura.

5. Boldogok, kik Tőled belélegzik az Irgalmas édes illatait, kik elismerik felmagasztalásodat, kik megőrzik szentségedet, kik mindenkor tisztelik rangodat. Könyörgünk a Mindenhatóhoz, adja, hogy azok szeme, kik elfordulnak tőled és értékedet nem becsülik, megnyíljanak, hogy valóban felismerhessenek téged és Azt, Ki az igazság erejével magasra emelt téged. Vakok bizony ők véled szemben, és fogalmuk sincs rólad e napon. Urad bizony a Kegyes, a Megbocsátó.

6. Bizonyoságot teszek, hogy általad próbálta meg Isten szolgálói szívét. Áldott legyen az ember, aki feléd veszi lépteit és meglátogat téged. Jaj annak, aki megtagadja jogodat, aki elfordul tőled, aki becsmérli nevedet és meggyalázza szentségedet.

7. Ne bánkódj, ó Isten Háza, ha szentséged fátylát szétszaggatják a hitetlenek. Isten a teremtés világában feldíszített téged az Ő emlékezetének

ékkövével. Egy ilyen dísz ember soha, semmikor meg nem szentségteleníthet. Urad szeme minden körülmények között rajtad marad. Ő valóban meghallgatja mindazok imáit, akik látogatnak, s akik körbejárnak téged, és akik Őt a te nevedben szólítják. Ő bizony a Megbocsátó, a Mindenek Felett Irgalmas.

8. Könyörgöm Hozzád, ó Istenem e Házra, mely ily változást szenvedett azáltal, hogy elválasztották Tőled, mely siratja a Tőled való távollétét, és panasolja a Te megpróbáltatásodat, bocsáss meg nékem és a szüleimnek és a rokonaimnak és azon testvéreimnek, kik hisznek Benned. Lásd el minden szükségemet Bőkezűséged által, ó Te, Ki a Nevek Királya vagy. Te vagy a nagylelkűek közül a Legnagylelkűbb, minden világok Ura.

58

1. Idézd fel, amit Mihdí-nek, a Mi szolgánknak kinyilatkoztattunk a Titkok Földjére (Edirne) történt száműzetésünk első évében. Előre megmondtuk neki, aminek történnie kell a Házunkkal (Bagdadban) az elkövetkező időkben, hogy ne szomorkodjon az erőszak és fosztogatás miatt, melyet máris elkövettek ellene. Bizony, az Úr, a Te Istened tud mindenről, ami a mennyekben és mindenről, ami a földön van.

2. Neki így írtunk: Ez nem az első megaláztatás, mely Házunkat éri. Az elnyomó keze a múltban is aljassággal halmozta el. Bizony, a jövőben még annyira meggyalázzák, hogy minden józan ember szeme könnybe lábad. Emígy fedtünk fel előtted dolgokat, melyeket fátyol rejt mindenki számára kifürkészhetetlenül, kivéve Istent, a Mindenhatót, a Mindenek Felett Dicsőítettet. Az idők teljességében az Úr felmagasztalja majd Házunkat az igazság erejével minden ember szemében. Királyságának lobogójává fogja tenni, a Szentéllýé, melyhez a hívek gyülekezete fog zarándokolni. Így szólt az Úr, a Te Istened, mielőtt a siralom napja eljő. E kinyilatkoztatást adtuk Mi néked szent Táblánkban, hogy ne bánkódj azon, ami az ellenség támadásai által már Házunkat érte. Minden dicséret legyen Istené, a Mindentudóé, a Mindenek Felett Bölcsé.

59

1. Minden elfogulatlan megfigyelő készséggel elismeri, hogy e Bántalmazott Kinyilatkoztatásának pirkadatától kezdve arra szólította az egész emberiséget, hogy fordítsák arcukat a Dicsőség Hajnala felé, és megtiltott minden megvesztegetést, gyűlöletet, elnyomást és gonoszságot.

Ennek dacára nézd, mit tett az elnyomó keze! Nincs toll, mely le merné írni zsarnokságát. Bár az Örök Igazság szándéka mindig is az volt, hogy örök életet nyújtson minden embernek, és biztonságát és békéjét biztosítsa, nézd, mégis miként keltek fel, hogy az Ő szeretteinek vérért ontsák, és Őrá halálbüntetést mondjanak ki.

2. Ez elnyomás szítói éppen azok a személyek, kik bár ily ostobák, a bölcsek bölcsének hírében állnak. Vakságuk oly nagy, hogy leplezetlen szigorral ebbe az erődnek épített, könyörtelen börtönbe vetették Azt, Kinek a Küszöbét szolgálók számára a világ teremtett. A Mindenható azonban ezek és mindazok dacára, kik e „Hatalmas Üzenet”¹ igazságát elvetették, átformálta e Fogházat a Legmagasztosabb Paradicsommá, a Mennyek Mennyországává.

3. Mi nem utasítottunk vissza oly anyagi támogatást, mely szenvedéseinket enyhíteni tudta. Minden egyes társunk tanúskodik azonban arról, hogy szent udvarunk messze magasztosabb az ilyen anyagi előnyök felett. Ennek dacára, amíg e Börtönben raboskodtunk, elfogadtunk olyan mindennapi dolgokat, melyektől a hitetlenek igyekeztek megfosztani Bennünket. Ha akad valaki, aki a Mi Nevünkben egy épületet tiszta aranyból vagy ezüsből kíván emelni, vagy egy házat felmérhetetlen értékű drágakövekkel díszíteni, kívánsága kétségtelenül megengedett. Ő bizony, azt teszi, amit akar, és elrendeli, ami Neki tetszik. Sőt, engedély adatott mindenkinek, aki csak kívánja, hogy ez ország szélében-hosszában nemes és impozáns épületeket állítson fel, és a Jordán partjának és környékének gazdag és megszentelt területét az egy igaz Isten, magasztaltassék a Dicsősége, imádatának és szolgálatának szentelje, hogy a Legmagasabb Tolla által a szent Írásokban feljegyzett jövendölések beteljesüljenek, és hogy Istennek, minden világok Urának szándéka ebben a legmagasztosabb, legszentebb, e hatalmas és csodás Kinyilatkoztatásban nyilvánvalóvá váljék.

4. Valaha e szavakat ejtettük ki: Terítsd ki szoknyádat, ó Jeruzsálem! Fontold meg ezt szívedben, ó Bahá népe, és adj hálát Uradnak, a Magyarázónak, a Legnyilvánvalóbbnak.

5. Ha a rejtélyek, melyeket egyedül Isten ismer, feltáratnának, az egész emberiség tanúsítaná a tökéletes és teljes igazságosság bizonyítékait. Megkérdőjelezhetetlen bizonyossággal minden ember ragaszkodna

¹ Korán 78:2

Parancsolataihoz, és szigorúan betartaná azokat. Mi bizony nagy és bőséges jutalmat rendeltünk el Könyvünkben mindazok számára, kik elfordulnak a gonosztól és erényes, istenfélő életet élnek. Ő valóban a Nagy Adakozó, a Mindenek Felett Bőkezű.

60

1. Fogságom Rám szégyent nem hoz. Sőt, Életemre, dicsőséget ad az Nékem. Ami Engem megszégyeníthet, az azon követőim viselkedése, akik azt állítják, hogy szeretnek Engem, mégis valójában a Gonoszt követik. Ők bizony az elveszettek közé tartoznak.

2. Mikor az e Kinyilatkoztatásnak meghatározott idő beteljesedett, és Ő, Ki a világ Napcsillaga megjelent Irakban, arra intette követőit, hogy azt kövessék, mi megszenteli őket minden földi mocsoktól. Voltak, akik inkább romlott hajlamaik vágyait követték, míg mások az igazság és becsületesség útján jártak, és igazul vezéreltettek.

3. Mondd: Nem számíthat Bahá népe közé az, ki e világi vágyait követi vagy szíve a föld dolgain csüng. Az az Én igaz követőm, aki kerüljön bár egy tiszta arannyal telt völgybe, egyenesen és közömbösen átmegy azon, mint a felhő, és meg sem áll, vissza sem néz. Az ilyen ember bizony Tőlem való. Az öltözékéből a magasságbéli Gyülekezet belelegezheti a szentség illatát. ... És ha a legszebb és legbájosabb nővel találkozik, nem érzi úgy, hogy szívét elcsábítja a szépsége utáni vágy akár legkisebb árnyéka is. Az ilyen ember bizony a makulátlan erkölcs teremtménye. Emígyen utasít téged az Örök Úr Tolla, Urad, a Mindenható, a Mindenek Felett Nagylelkű parancsolatából.

61

Vajúdik a világ, és nyugtalansága napról napra fokozódik. Arca a konokság és hitetlenség felé fordul. Olyan állapotba fog jutni, hogy azt most leírni nem lenne helyénvaló és illendő. Elfajultsága sokáig fog tartani. De amikor a kijelölt óra eljő, hirtelen megjelenik az, mitől az emberiség minden tagjában megrázkódik. Akkor, és csakis akkor fog az Isteni Lobogó kibomlani, és akkor fogja a Paradicsom Csalogánya énekét dalolni.

62

1. Idézd fel szomorúságomat, gondjaimat, aggodalmamat, bánatomat és megpróbáltatásaimat, fogságom körülményeit, a könnyeket, melyeket hullattam, gyötrelmem keserűségét, most pedig bebörtönzésemet e távoli országban. Isten a tanúm, ó Musztafa. Ha elmondhatnák néked, hogy mi történt az Örök Szépséggel, a vadonba menekülnél és sírva sírnál. Bánatodban fejedet vernéd, és úgy jajgatnál, mintha a vipera mart volna beléd. Légy hálás Istennek, hogy Mi elutasítjuk elmondani néked azon kifürkészhetetlen parancsolatok titkait, melyek leküldettek Reánk Urad, a Legerősebb, a Mindenható Akaratának mennyországából.

2. Isten igazságosságára! Minden reggel, mikor ágyamról felkeltem, számtalan megpróbáltatások seregét láttam ajtóm előtt tolongani; és minden éjszaka, mikor fejemet lehajtottam, ím szívemet gyötörte, mit ellenségei pokoli kegyetlenségétől kellett elszenvednie. Minden egyes darab kenyérhez, melyet az Örök Szépség megtör, egy új csapás támadása társul, és minden csöpp, melyet iszik, a legszörnyűbb megpróbáltatások keserűségével kevert. Minden lépését, mit tesz, váratlan szerencsétlenségek serege előzi meg, és kínzó fájdalmak légiói követik.

3. Ez az Én helyzetem, bár megfontolnád szívedben. Lelked azonban ne szomorkodjék amiatt, mit Isten alázáporoztatott Reánk. Vesd alá akaratod az Ő tetszésének, mert Mi soha sem vágyódtunk másra, mint az Ő Akaratára, és örömmel fogadtuk visszavonhatatlan rendelésének mindegyikét. Legyen szíved türelmes, és ne keseregj. Ne kövesd a mélyen zavarodottak útját.

63

1. Ó te, kinek arca Felém fordul! Amint megpillantod távolról szülővárosomat (Teherán), állj meg és mondd: A Börtönből jövök hozzád, ó Tá Földje, örömhírral Istentől, a Veszélyben Oltalmazótól, az Önmagában Valótól. Hirdetem néked, ó a világ anyja és a fény forrása minden népének, Urad gyengéd irgalmát, és üdvözöllek Annak nevében, Ki az Örök Igazság, a láthatatlan dolgok Ismerője. Bizonyoságot teszek, hogy benned nyilatkoztatott ki Ő, Ki a Rejtett Név, és tárult fel az Örzött Kincs. Rajtad keresztül bontatott ki minden dolgok titka, akár a múltból vagy a jövőből.

2. Ó Tá Földje! Ő, Ki a Nevek Ura, megemlékezik rólad dicső állapotában. Isten Ügyének Hajnala voltál, Kinyilatkoztatásának forrása, Legnagyobb Nevének megnyilvánulása – egy Névé, mely megremegtette az emberek szívét és lelkét. Mily nagy azon férfiak és nők száma, a zarnokság azon áldozataié, akik falaidon belül áldozták fel életüket Isten ösvényén, és temetettek el földedbe oly kegyetlenséggel, hogy sorsukat siratta Isten minden tisztos szolgája.

64

1. Meg akarunk emlékezni a legfőbb üdvösség Lakhelyéről (Teherán), a szent és ragyogó városról – a városról, ahol a Hőn Szeretett illata szétáradt, Jelei elterjedtek, Dicsőségének bizonyosságai megnyilvánultak, Lobogói felhúztak, Frigysátra felállított, és ahol minden bölcs Parancsolata feltárult.

2. Ez az a város, ahol az újra egyesülés édes illata fűjt, és Isten őszinte szeretteit készítette, hogy közeledjenek Hozzá és bebocsáttassanak a szentség és szépség Lakhelyére. Boldog az utazó, aki lépteit e város felé veszi, aki oda beléphet és az újra egyesülés borát kortyolhatja Ura, a Kegyes, a Mindenek Felett Dicsőített áradó kegyelméből.

3. Isten örömhírével érkezem hozzád, ó a szív vágyának földje, és hirdetem néked nagylelkű kegyét és irgalmát, és üdvözöllek és magasztallak téged az Ő nevében. Ő valóban végtelen bőkezű és jóságos. Áldott, aki feléd fordítja arcát, aki benned megérzi Isten, minden világok Ura Jelenlétének illatát. Az Ő dicsősége legyen rajtad, és az Ő fényének ragyogása árásson el téged, mert Isten paradicsommá tett téged szolgái számára, és azon áldott és szent földdé nyilvánított, melyről Saját Maga tett említést a Prófétái és Küldöttei által kinyilatkoztatott Könyvekben.

4. Általad, ó sugárzó dicsőség földje, bontatott ki a zászló „Nincsen más Isten csak Ő” és emeltetett magasra a lobogó „Bizony Én vagyok az Igazság, a láthatatlan dolgok Ismerője”. Illendő mindenkinek, ki téged meglátogat, hogy örömet lelje benned, és azokban, kik ott lakoznak, akik az Én Törzsemből ágaztak ki, annak levelei, az Én dicsőségem jelei, akik követnek Engem és a szeretteim, és akik a leghatározottabb elszántsággal fordultak dicsőséges rangom felé.

65

Részletek a királyokhoz írt Táblából¹

1. Hívd emlékezetedbe a városba (Konstantinápoly) érkezésedet, mikor a szultán miniszterei azt gondolták, hogy Te nem ismered az ő törvényeiket és szabályaikat, és Téged a tudatlanok közé soroltak. Mondd: Igen, Istenemre! Tudatlan vagyok mindenben, kivéve azt, amit jótékony kegyéből Istennek tetszett, hogy megtanítsa Nékem. Ezt bizonyossággal tanúsítjuk, és habozás nélkül megvalljuk.
2. Mondd: Ha a törvényeket és szabályokat, melyekhez ragaszkodtok, magatok állítottátok fel, akkor Mi semmiképpen sem fogjuk azokat követni. Így utasított Engem Ő, Ki a Mindenek Felett Bölcs, a Mindenről Értesült. Ez volt az utam a múltban, és ez marad a jövőben is Isten erejével és hatalmával. Ez bizony az igaz és helyes út. Ha azokat Isten rendelte el, akkor mutassátok fel bizonyítékaitokat, ha azok közül valók vagytok, akik az igazat mondják. Mondd: Mi leírtunk mindent, amit Néked tulajdonítottak és mindent, amit Véled tettek, a Könyvben, mely nem hagyja említés nélkül egy ember tetteit sem, legyenek bármilyen jelentéktelenek.
3. Mondd: Illendő néktek, ó, az állam miniszterei, hogy betartsátok Isten előírásait, lemondjatok saját törvényeitekről és szabályaitokról, és hogy az igazul vezéreltek közé tartozzatok. Jobb ez néktek, mint minden, amit birtokoltok, bár tudnátok. Ha megszegitek Isten parancsolatát, munkáitokból egy szemernyi sem lesz elfogadható Isten szemében. Nemsokára meg fogjátok látni a következményeit annak, amit e hiábavaló életben tettetek, és meg fogtok fizetni érte. Ez bizony az igazság, a kétségtelen igazság.
4. Mily nagy azok száma, akik letűnt korokban ugyanazt követték el, amit ti és bár rangban felettetek álltak, végül mégis porrá lettek, és az elkerülhetetlen pusztulásnak adták át. Bár megfontoltátok Isten Ügyét a szívetekben! Az ő nyomukban fogtok járni, és olyan helyre kell belépnetek, ahol sem barátot, sem segítséget nem találtok. Valóban felelnetek kell tetteitekért, felelősségre vonnak kötelességbeli mulasztásotokért Isten Ügyét illetően, és azért, hogy megvetően visszautasítottátok az Ő szeretteit, akik nyilvánvaló őszinteséggel jöttek hozzátok.

¹ Súríy-i-Mulúk

5. Rájuk nézve ti tanácskoztatok együtt, ti követtétek inkább saját vágyaitok sugallatát, és elvetettétek Isten, a Veszélyben Oltalmazó, a Mindenható parancsolatait.

6. Mondd: Hogyan! Ragaszkodtok saját fortélyaitokhoz és elvetitek Isten előírásait? Ti bizony magatoknak ártotok és másoknak. Bár felfoghatnátok! Ha szabályaitok és elveitek igazságosságon alapszanak, akkor miért van, hogy csak azokat tartjátok be, melyek megegyeznek romlott hajlamaitokkal, és visszautasítjátok azokat, melyek vágyaitokkal ellenkeznek? Milyen joron állítjátok hát, hogy igazságosan ítélték az emberek között. Arra valók a szabályaitok és az elveitek, hogy megindokolják Annak üldöztetését, Ki parancsokra megjelent előttetek, hogy elutasíthassátok Őt, hogy minden nap súlyos sérelmet követhesetek el Rajta? Volt-e Ő valaha is, akár csak egy rövid pillanatra, engedetlen veletek szemben? Irak minden lakója, és rajtuk kívül minden józan megfigyelő is tanúsítja Szavaim igazságát.

7. Ítéljetek igazságosan, ó ti államférfiak! Mi az, amit elkövettünk, ami indokolhatná száműzetésünket? Mi a vád, mely felhatalmazott elűzésünkre? Mi kerestünk fel titeket, és lásd, ti tagadtátok meg, hogy fogadjatok Minket! Istenre! Ez durva igazságtalanság, amit elkövettetek – olyan igazságtalanság, melyhez semmi más földi igazságtalanság nem mérhető. Erről Maga a Mindenható tanúskodik. ...

8. Tudd, hogy a világ hiúságaival és pompájával el fog múlni. Semmi sem marad fenn, csak Isten Királysága, ami senkihez sem tartozik, csak Hozzá, Ki a mindenek Korlátlan Ura, a Veszélyben Oltalmazó, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenható. Éltetek napjai leperegnek, és minden, amivel foglalatoskodtok, minden, amivel büszkélkedtek, el fog tűnni. Az Ő angyalainak egy csoportja minden biztonnyal felszólít titeket, hogy jelenjete meg a helyen, ahol az egész teremtést remegés fogja majd el, és minden zsarnok elborzad. Felelnetek kell azért, amit ebben a hiábavaló életetekben műveltetek, és meg fogtok fizetni érte. Ez a nap elkerülhetetlenül eljön számotokra, az óra, melyet senki sem állíthat vissza. Erről tesz bizonyosságot Annak a Nyelve, Ki igazat beszél és minden dolgot Tudója.

66

További részletek a királyokhoz írt Táblából

1. Féljétek Istent ti, a Város (Konstantinápoly) lakói, és ne vessétek a vizsály magvait az emberek között. Ne járjatok a Gonosz ösvényein. Éltetek kevés hátralévő napjaiban járjátok az egy igaz Isten útjait. Napjaitok elmúlnak, amint elődeiteké is elmúlt. Porrá váltok ismét, amint hajdan atyáitok azzá váltak.
2. Tudjátok meg, hogy Én senkitől nem félek Istenen kívül. Csak Benne bízom, csak Hozzá ragaszkodom, és nem kívánok semmi mást, csak amit Ő kíván Számomra. Ez valóban a szívem vágya, bár tudnátok. Én felajánlottam lelkemet és testemet áldozatul Istennek, minden világok Urának. Aki megismerte Istent, nem fog mást ismerni, csak Őt, és aki félt Istentől, nem fog mástól félni, csak Tőle, még ha az egész föld hatalmai kelnének is fel ellene. Én csupán az Ő parancsára beszélek, és Isten erejével és hatalmával nem követek mást, csak az Ő igazát. Ő bizony megjutalmazza az igazakat.
3. Mondd el, ó Szolga, amit a Városba érkezésed idején láttál, hogy a Te bizonyágtételed fennmaradjon az emberek között, és figyelmeztetésül szolgáljon azoknak, akik hisznek. Amikor megérkeztünk a Városba, úgy találtuk annak kormányzóit és véneit összegyűlve, mint gyerekeket, akik agyaggal játszva szórakoztak. Egyet sem láttunk, aki elég érett lett volna, hogy elfogadja Tőlünk akár az igazságokat, melyekre Isten tanított Minket, akár bölcsességünk csodás szavait. Magunkban zokogtunk értük, a vétkeikért, és hogy teljesen megfélemedtek arról, amiért teremtettek. Ezt láttuk Mi ebben a Városban, és úgy határoztunk, hogy lejegyezzük a Könyvünkben, hogy figyelmeztetésül szolgálhasson számukra és az egész emberiség számára.
4. Mondd: Ha ti ezt az életet és annak hívságait hajszoljátok, ezt akkor kellett volna tennetek, amikor még anyátok méhében voltatok zárva, mert akkor folytonosan közeledtetek e célhoz, bár értenétek. Amióta azonban megszülettetek és felnőttemek, állandóan távolodtok e világtól, és a porhoz közeledtek. Mire jó hát ez a telhetetlen halmozása a földi kincseknek, mikor napjaitok meg vannak számlálva, és szinte esélyetek sincs. Nem akartok hát, ó nemtörődömök, végre felébredni álmotokból?

5. Hallgassatok a tanácsra, melyet e Szolga ad néktek Isten szerelméért. Ő bizony nem kér viszonzást tőletek, elfogadta, mit Isten rendelt Számára, és teljességgel alávetette Magát Isten Akaratának.

6. Éltetek napjai már jórészt leperegtek, ó emberek, és végetek gyorsan közeleg. Vessétek hát el a dolgokat, miket magatok fabrikáltatok és amikhez ragaszkodtok, és kapaszkodjatok erősen Isten rendelkezéseibe, hogy szerencsésen elnyerhessétek, amit Ő néktek szánt, és azokhoz tartoztatok, akik a helyes úton járnak. Ne a világ dolgaiban és hiú díszeiben leljétek örömeit, és ne azokban reménykedjétek. Az Istenről való megemlékezésben bízzatok, Ki a Legmagasztosabb, a Legnagyobb. Ő hamarosan semmivé teszi mindazt, amit bírtok. Őt féljétek, és ne feledjétek a veletek kötött Szövetségét, s ne legyetek azok közül valók, akik mint egy fátyollal zárattak el Tőle.

7. Vigyázzatok, nehogy büszkeség töltsön el Isten előtt, és nehogy megvetően forduljatok el az Ő szeretteitől. Alkalmazkodjatok alázatosan a hűségesekhez, akik hisznek Istenben és az Ő jeleiben, kiknek szíve az Ő egységéről tanúskodik, nyelve az Ő egyedüliségét hirdeti, s akik csak az Ő engedelmével beszélnek. Emígyen buzdítunk és intünk benneteket igazsággal, hogy talán megbredjétek.

8. Egy lelket se terheljétek meg annyira, amennyit magatoknak sem óhajtanátok, és senkinek se kívánjatok oly dolgokat, amiket magatoknak nem kívánnátok. Ez a legjobb tanácsom néktek, bár megfogadnátok.

9. Tiszteljétek azokat a hittudósokat és tanult embereket közületek, akiknek életvitele hivatásuknak megfelelő, akik nem lépik át az Isten által szabott határokat, s akiknek ítélete összhangban áll Isten parancsolataival, amint azokat Könyvében kinyilatkoztatta. Tudjátok, hogy ők a vezérlét lámpásai mindazoknak, kik a mennyekben és a földön vannak. Akik azonban semmibe veszik a köztük élő hittudósokat és tanult embereket, azok bizony megmásítják a kegyet, mellyel Isten kitüntette őket.

10. Mondd: Várjatok csak, míg Isten meg nem változtatja kegyelmét irántatok. Semmi sem kerüli el figyelmét. Ő ismeri mind a mennyek, mind a föld titkait. Tudása mindent felölel. Ne örvendeztetek azon, amit tettetek vagy a jövőben tenni fogtok, és ne ujjongjatok a megpróbáltatások felett, melyekkel Minket sújtotok, mert ilyen eszközökkel nem tudjátok emelni rangotokat, ha tetteiteket józan ésszel vizsgálnátok. Arra sem lesztek képesek, hogy a Mi magasztos rangunkat csökkentsétek. Sőt, Isten még

megtetézi jutalmunkat azért, hogy kitartó türelemmel viseltük el a Reánk rótt szenvedéseket. Ő bizony megnöveli azok jutalmát, akik békével tűrnek.

11. Tudjátok meg, hogy időtlen idők óta megpróbáltatás és szenvedés a sorsa Isten kiválasztottjainak és szereteteinek és azon szolgálóinak, akik mindentől elszakadtak Rajta kívül, azok sorsa, akiket semmilyen áru, sem nyüzsgés nem csábít el a Mindenhatóról való megemlékezéstől, azoké, akik nem beszélnek, amíg Ő nem szól, és azoké, akik az Ő parancsolatai szerint cselekednek. Ez Isten ősidők óta gyakorolt eljárása, és ez marad a jövőben is. Áldottak az állhatatosan tűrők, azok, akik türelmesek a csapások és nehézségek idején, akik nem panaszkodnak balsorsukról, és akik a megnyugvás ösvényét járják. ...

12. Közeleg a nap, amikor Isten feltámaszt majd egy népet, mely emlékezetbe idézi napjainkat, elmondja megpróbáltatásaink történetét, és jogaink helyreállítását fogja követelni azoktól, akik Velünk minden bizonyíték nélkül nyilvánvaló igazságtalansággal bántak el. Isten bizonyosan uralja azok életét is, akik Minket bántalmaztak, és jól ismeri tetteiket. Ő kétségtelenül számon kéri rajtuk bűneiket. Ő valóban a legádázabb bosszúálló.

13. Így beszéljük el néktek az egy igaz Isten történetét, és küldjük le rátok az Átala előre elrendelt dolgokat, hogy tán az Ő megbocsátását kérhessétek, visszatérhessetek Hozzá, őszinte megbánással beismerhessétek rossz cselekedeteiteket, felébredhessetek szendergéstekekből, felemelkedhessetek közönyötökekből, jóvátehhessétek a dolgokat, miket észre sem vettetek, és azok közül valók legyetek, kik jót tesznek. Aki akarja, ismerje el Szavaim igazságát, aki pedig nem akarja, forduljon el. Az Én egyetlen kötelességem, Isten Ügyével szembeni mulasztásaitokra emlékeztetni titeket, ha netán azokhoz tartoztok, akik figyelnek intelmemre. Ezért hallgassatok beszédemre, térjete meg Istenhez bűnbánattal, hogy Ő kegyesen irgalmazhasson néktek, lemoshassa bűneiteket és megbocsáthassa vétkeiteket. Az Ő irgalma felülmúlja haragját, és kegyelme felőlel mindeneket, kik életre hívtak és étellel ruháztattak fel, akár a múltban akár a jövőben.

67

1. Ebben a Kinyilatkoztatásban megjelent az, mi korábban soha meg nem jelent. Ami pedig a hitetleneket illeti, akik látták azt, mi megnyilvánult, ezt mormogják és mondják: „Bizony varázsló ez, ki hazugságot koholt Isten ellen.” Ők valóban kitaszított népség.

2. Mondd el a nemzeteknek, ó az Örök Úr Tolla, a dolgokat, melyek Irakban történtek. Mesélj nekik a küldöttről, kit azon ország hittudósainak gyülekezete jelölt ki, hogy találkozzon Vélünk, és aki, mikor Színünk elé járult, kérdéseket intézett Hozzánk bizonyos tudományokról, amire Mi Vélünk született tudásunk szerint válaszoltunk. Urad bizony a láthatatlan dolgok Ismerője. „Bizonyoságot teszünk, – mondta ő – hogy a Te tudásoddal senki nem vetekedhet. Ez a tudás azonban nem elégséges, hogy alátámassza a magasztos állást, melyet az emberek Néked tulajdonítanak. Ha igazat beszélsz, tegyél olyat, amit a föld népeinek egyesített ereje sem képes megtenni.” Emígyen rendeltetett el visszavonhatatlanul Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Szerető jelenlétének udvarában.

3. „Nézd! Mit láatsz?” – Megdöbrent, és amikor magához tért, így szólt: „Bizony, én hiszek Istenben, a Mindenek Felett Dicsőben, a Mindenek Felett Dicsőítettben.” – „Menj az emberekhez és mondd nekik: 'Kérjétek, amit csak akartok. Hatalmas Ő, hogy megtegye, amit akar. Akaratát semmi, legyen az a múltból vagy a jövőből, meg nem hiúsíthatja.' Mondd: 'Ő ti, hittudósok gyülekezete! Válasszatok bármit, amit kívántok, és kérjétek Uratokat, az Irgalom Istenét, hogy nyilatkoztassa azt ki néktek. Ha Ő korlátlan hatalmával teljesíti kívánságotokat, akkor higgyetek Benne, és ne legyetek azok közül valók, kik visszautasítják az Ő igazságát.'” – „A megértés hajnala most felderengett,” – mondta – „és a Mindenek Felett Irgalmas bizonyoságtétele beteljesült.” Felállt és visszatért azokhoz, akik küldték Isten, a Mindenek Felett Dicső, a Hőn Szeretett utasítására.

4. A napok múltak, de ő nem tért vissza Hozzánk. Végül egy másik hírnök jött értesíteni Minket, hogy az emberek feladták eredeti tervüket. Ezek valóban megvetendő népség. Íme ez történt Irakban, és amit kinyilatkoztatok, arra Én magam vagyok a tanú. A történeletről széles körben beszéltek, még sem akadt senki, aki jelentését megértette volna. Így rendeltük Mi azt. Bár csak tudnád!

5. Önnön Magamra! Letűnt korszakokban bárki, aki azt kérte Tőlünk, hogy Isten jeleit mutassuk fel, amint kinyilatkoztattuk azokat néki, megtagadta Isten igazságát. A legtöbb ember ugyanakkor nemtörődöm maradt. Kiknek szemét bevilágítja a megértés fénye, meg fogják érezni a Mindenek Felett Irgalmas édes illatait, és befogadják igazságát. Ők azok, kik valóban őszinték.

68

1. Ó te, ki Fám gyümölcse és annak levele vagy! Legyen véled dicsőségem és irgalmam. Ne szomorkodjon szíved azon, mi véled történt. Ha az Élet Könyvében lapozgatnál, minden bizonnal felfedeznéd azt, ami szomorúságot eloszlatná, és gyötrelmedet feloldaná.

2. Tudd, ó Fám gyümölcse, hogy a korlátlan hatalmú Elrendelő parancsolatai a sors és az előre elrendelés tekintetében kétfélék. Mindkettőt engedelmesen el kell fogadni. Az egyik visszavonhatatlan, a másik – ahogy az emberek nevezik – feltételes. Az elsőnek feltétel nélkül kell alávetni magát mindenkinek, minthogy az eldöntött és meghatározott. Ennek dacára Isten képes azt megváltoztatni vagy visszavonni. De mivel a kár, ami egy ilyen változtatásból ered, nagyobb, mintha az elrendelés változatlan maradt volna, mindenkinek önszántából bele kell nyugodnia abba, amit Isten akart, és bizalommal elfogadni azt.

3. A feltételes elrendelés ezzel szemben olyan, amit ima és könyörgés sikeresen elháríthat.

4. Adja Isten, hogy te, ki Fám gyümölcse vagy, és azok, akik véled kapcsolatban állnak, megóvathassanak ennek gonosz következményeitől.

5. Mondd: ó Isten, én Istenem! Kincset bízál kezeimre Tőled, és most Akaratod tetszése szerint visszaszólítottad azt Magadhoz. Nem illendő nekem, ki a Te szolgálóleányod vagyok, hogy kérdjem, honnan tört ez rám és miért történt ez, minthogy dicsőített vagy Te minden cselekedetedben, és a Te parancsolatodnak engedelmeskedni kell. A Te szolgálóleányod, ó Uram, kegyelmedbe és jóságodba helyezte reményét. Add, hogy elérje azt, mi őt Hozzád közel vonzza, és ami hasznára válik minden világodban. Te vagy a Megbocsátó, a Mindenek Felett Nagylelkű. Nincsen más Isten, csak Te, az Elrendelő, az Örök Úr.

6. Halmozd el áldásaiddal, ó Uram, én Istenem, azokat, akik az emberek előtt szereteted borát kortyolták, és akik ellenségeiddel szemben elismerték a Te egységedet, bizonyoságot tettek a Te egyedüliségedről, és megvallották hitüket abban, ami teremtményeid közül az elnyomók kezét-lábát megrengeti, és a föld gögőseinek húsába váj. Tanúskodom, hogy a Te korlátlan hatalmad soha el nem múlhat, sem Akaratod meg nem változhat. Rendeld el nekik, kik arcukat Feléd fordították, és a Te szolgálóleányaidnak, kik erősen kapaszkodnak a Te köteledbe, azt, mi illendő nagylelkűséged Óceánjához és kegyelmed Mennyországához.

7. Te vagy Az, ó Isten, Ki Magát a Gazdagság Urának nevezte, és mindeneket, kik Őt szolgálják szegénynek és szükségét szenvedőnek jellemzett. Miként írtad: „Ő ti, akik hisztek! Szegények vagytok csupán, kiknek szüksége van Istenre; de Isten a Mindenek Birtokosa, a Mindenek Felett Dicsőített.” Felismervén szegénységemet, és elismervén a Te gazdagságodat, ne engedd, hogy megfosztassak a Te kincseid fényétől. Bizony Te vagy a Legfőbb Védelmező, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs.

69

1. Emlékezz Ashraf anyjának viselkedésére, kinek fia életét adta Zá (Zanján) földjén. Ő bizonyosan az igazság székén trónol Annak színe előtt, Ki a Legerősebb, a Mindenható.

2. Mikor a hitetlenek, oly igazságtalanul úgy döntöttek, hogy halálra ítélik, anyjáért küldtek és elébe vitték, hogy talán intse és rávegye fiát, hogy megtagadja hitét és azok nyomába lépjen, akik visszautasították Isten, minden világok Urának igazságát.

3. Amint megpillantotta fia arcát, olyan szavakkal beszélt hozzá, melyek hallatán Isten szeretőinek szíve és fölöttük a mennybéli Gyülekezete feljajdult és belesajdult fájdalmába. Valóban, Urad tudja, mit szól nyelvem. Ő Maga tesz tanúságot szavaimról.

4. Mikor hozzászólt, ezt mondta: „Fiam, édes fiam! Ne mulassz, hogy feláldozd magad Urad ösvényén. Vigyázz, nehogy eláruld hited Abban, Kinek arca előtt imádatban leborulnak mind, kik a mennyekben és a földön vannak. Menj egyenesen tovább, ó fiam, és tarts ki az Úr, a te Istened útján. Siess, hogy Annak színe elé juthass, Ki minden világok Legszeretettebbje.”

5. Légyen véle a Mi áldásunk és irgalmunk, a Mi dicséretünk és dicsőségünk. Én Magam fogom siratni fiának elvesztését – a fiúét, ki most Fenségem és dicsőségem frigysátrában lakozik, és kinek arca oly fényel sugárzik, mely elborítja ragyogásával az Égi Hajadonokat mennybéli termeikben, és mögöttük Paradicsomom és a Szentség városainak lakóit. Ha bármely szem megpillantaná arcát, így kiáltana: „Ím, nem más ez, mint egy nemes angyal!”

70

További részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. A világ egyensúlya kibillentetett e legnagyobb, ez új Világrend megremegtető befolyásától. Az emberiség rendezett életét forradalmasította e különleges, e csodás Rendszer – melyhez hasonlót halandó szem sohse látott.

2. Merüljetelek bele szavaim óceánjába, hogy megfejtessétek titkait, és felfedezhessétek a bölcsesség összes drágakövét, mely mélyében rejtezik. Őrizkedjetelek attól, hogy meginogjatok abban az elhatározástokban, hogy magatokévá teszitek ez Ügy igazságát – az Ügyét, melyen keresztül Isten hatalmának lehetőségei kinyilvánítottak, és uralma megalapított. Örömtől ragyogó arccal siessetek Hozzá. Ez Isten változhatatlan Hite, örök a múltban, örök a jövőben. Aki keresi, hadd találja meg; és ami azt illeti, aki megtagadja, hogy keresse – bizony, Isten Önmagában Való, teremtményei bármilyen szüksége felett.

3. Mondd: ím, a csalhatatlan Mérleg, melyet Isten Keze tart, melyben megméretnek mindenek, kik a mennyben, és mindenek, kik a földön lakoznak, és sorsuk meghatározatik, ha azok közül valók vagytok, kik hiszik s felismerik ez igazságot. Mondd: ím, a Legnagyobb Bizonyosság, mellyel az összes korszakon át minden tanúságtétel érvényessége megállapított, bár megbizonyosodnátok róla. Mondd: ezáltal tétetett gazdaggá a szegény, világosított meg a tudós, és váltak képessé a keresők, hogy Isten színe elé emelkedhessenek. Vigyázzatok, nehogy a széthúzás okává tegyétek. Álljatok Uratok, a Hatalmas, a Szerető Ügyében oly szilárdan, mint a mozdíthatatlan hegy.

¹ Kitáb-i-Aqdas, 181-183

71

További részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. Ne csüggedjeteK, ó, földnek népei, mikor szépségem napja lenyugszik, és frigsátram mennyországa elrejtezik szemetek elöl. Álljatok ki, hogy továbbvigyétek Ügyemet, és magasztaljátok Szavamat az emberek között. Mi véletek vagyunk mindenkor, és erőt adunk néktek az igazság hatalmával. Mi valóban mindenhatóK vagyunk. Bárki, aki felismer Engem, az ki fog állni, és szolgálni fog Engem olyan elszántsággal, hogy a földnek és az égnek erői sem lesznek képesek céljában meggátolni.

2. A világ népei mélyen alszanak. Ha szendergésükből felserkennének, vágyakozva sietnének Istenhez, a Mindenek Tudójához, a Végtelenül Bölcshez. Mindent, mit bírnak, elvetnének, leltlégyen az bár a földnek minden kincse, hogy Uruk, hacsak egyetlen szó erejéig is, de megemlékezzen róluk. Ezen utasítás adatik néktek Azáltal, Ki a rejtett dolgok tudója, egy olyan Táblában, melyet a teremtés szeme nem látott még, és amely csakis Néki magának nyilatkoztatik ki, Ki minden világok mindenható Védelmezője. Oly zavarodottak is öK gonosz vágyaik részegségében, hogy erőtlének felismerni a minden lét Urát, Akinek hangja fennhangon szól mindenfelől: „Nincsen más Isten, csak Én, a Hatalmas, a Végtelenül Bölcs.”

3. Mondd: Ne teljék kedvetek dolgaitokban; ma éjjel még tiéteK, ám holnap már más bírja azokat. Emígyen figyelmeztet titeket Ő, Aki a Mindenek Tudója, a Mindenről Értesült. Mondd: Állíthatjátok-é, hogy ami tiéteK, az maradandó avagy biztos? Bizony nem! Magamra, Ki a Végtelenül Irgalmas vagyok, nem állíthatjátok azt, ha igazul ítélték! Éltetek napjai fuvallatként suhannak tova, és minden pompátok és fényesséteK úgy göngyölytetteK fel, mint azokéi, kik elötteteK jártak. Gondolkozatok, ó, emberek! Mi történt múltbéli napjaitokkal, elveszett évszázadaitokkal? Boldogok a napok, melyek Isten emlékezetének szenteltetteK, és áldottak az órák, melyek az Ő dicsőítésével teltek, Ki is a Végtelenül Bölcs. Életemre! Sem a hatalmasok pompája, sem a gazdagok kincse, sőt még az istentelének hatalma sem maradandó. Minden elenyészik, az Ő egyetlen szavára. Mert Ő Mindeneknél Hatalmasabb, a Mindeneknek Parancsoló, a Mindenható. Mi haszna a földi javaknak, melyekkel az emberek bírnak? Ami javukat szolgálná, azt teljességgel elhanyagolták. Nemsoká felébrednek

¹ Kitáb-i-Aqdas, 38-40

szendergésükből, és képtelenek lesznek arra, hogy megszerezzék, mit Uruk napjaiban elmulasztottak, Ki is a Mindenható, a Mindenek Felett Dicsőített. Ha tudnák ezt, bizony mindenüket elvetnék maguktól, csakhogy nevük trónusa előtt említették. Ezek valójában a holtak közé számíthatnak.

72

További részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. Szívetek ne légyen feldúlt, ó, emberek, mikor jelenlétem dicsősége visszavonul, és szavaim óceánja elcsitul. Bölcsesség rejtezik abban, hogy köztetek lakozom, és egy másik abban is, ha nem, de ez a bölcsesség csak Isten, az Összehasonlíthatatlan, a Mindenek Tudója számára nem titok. Bizony, Mi tirátok tekintünk dicsőségünk birodalmából, és bárki is álljon ki Ügyünk diadaláért, megsegítjük Mi őt a magasságbéli Gyülekezet seregeivel és kedvelt angyalaink csapatával.

2. Ó, föld népei! Isten, az Örök Igazság a tanúm, hogy a sziklákból friss és lágy folyású vizek patakzottak elő Uratok szavának édességére, ki a Korlátozatlan, és ti mégis szunnyadtok. Vessétek el, mit birtokoltok, és a múlandótól való elfordulás szárnyain emelkedjete minden teremtett dolgok fölé. Emígyen parancsol néktek a teremtés Ura, Kinek tollvonása forradalmasította az emberiség lelkét.

3. Tudjátok-é, hogy Uratok, a Mindenek Felett Dicsőséges mily magaslatokból szólít titeket? Gondoljátok-é, hogy felismertétek a Tollat, amellyel Uratok, minden nevek Ura néktek parancsol? Életemre mondom, nem! Ha tudnátok, lemondanátok a világról, és teljes szívetekkel sietnétek az Imádottnak színe elé. Lelketeket úgy magával ragadná az Ő Szava, hogy felforgatná az a Nagyobb Világot – hát még mennyire e kicsinyt és jelentéktelent! Emígyen záporoztak alá bőkezűségem esői szerető kedvességem mennyéből, kegyelmem jeleként, hogy a háládatosak közül valók légyetek. ...

4. Vigyázzatok, nehogy a testi és a romlott vágyak megosszanak benneteket. Olyanok legyetek, mint egy kéznek az ujjai, egy testnek a tagjai. Ezt tanácsolja néktek a Kinyilatkoztatás Tolla, ha azok közül valók vagytok, kik hisznek.

¹ Kítáb-i-Aqdas, 53-55, 58-59

5. Vegyétek észbe Istennek irgalmát és az Ő adományait. Ő azt írja elő néktek, mi hasznatokra lészen, bár Ő magának nincsen bizony szüksége egyetlen teremtményre sem. Gonoszkodástok Nékünk sohasem árthat, jócselekedeteitek pedig nem szolgálhatják hasznunkat. Mi csakis Isten kedvéért szólítunk benneteket. Ezt minden értelmes és értő ember tanúsítja.

73

Világos és nyilvánvaló, hogy amikor szétszaggattanak a fátylak, melyek Isten Nevei és Tulajdonságai megnyilvánulásainak valóságát rejtik, sőt minden látható és láthatatlan teremtmény valóságát, akkor nem marad semmi más, mint Isten Jele – egy olyan jel, melyet Ő Maga helyezett bele mindezen valóságokba. Ez a jel pedig megmarad mindaddig, míg az Úr, a te Istened, a mennyek és a föld Ura kívánja. Ha minden teremtett dolog ily nagy áldással ruháztatott fel, akkor mily sokkal áldottabb kell, hogy legyen az igaz hívőre váró sors, kinek létezése és élete az egész teremtés eredendő céljának tekintendő. Miként a hit eszménye létezett a kezdettől, melynek nincs kezdete és létezni fog a végig, melynek nincs vége, hasonlóképpen fog az igaz hívő örökké élni és létezni. Lelke mindörökre Isten Akarata körül fog keringeni. Mindaddig megmarad, míg Isten Maga. Isten Kinyilatkoztatása által nyilvánul meg, és az Ő parancsára rejtetik el. Nyilvánvaló, hogy a Halhatatlanság Birodalmának legmagasztosabb terméi rendeltettek azok lakhelyéül, akik igazul hittek Istenben és az Ő Jeleiben. A halál soha sem hatolhat e szent helyre. Emígyen bíztuk Mi rád Urad jeleit, hogy kitarthass az Iránta érzett szeretetedben, és azok közül való lehess, kik megértik ez igazságot.

74

Minden szó, mely Isten ajkát elhagyja, oly képességgel van felruházva, hogy új életet tud kelteni minden emberi formában, ha azok közül való vagy, kik megértik ez igazságot. Mindazon csodás művek, miket e világban látsz, az Ő legfőbb és legmagasztosabb Akaratából, csodás és változhatatlan Terve szerint öltöttek testet. Az „Alkotó” szó pusztán kinyilatkoztatása által, mely ajkáról felhangzik, és ezt a tulajdonságát hirdeti az emberiségnek, oly erő szabadul fel, hogy az egymásra következő korokon át megteremtheti a sokféle művészetet, melyet az emberi kéz elő tud állítani. Ez valóban bizonyos igazság. Mihelyt e ragyogó szó elhangzik, a minden teremtett dologban lappangó, megébredtő energiája előteremti azon eszközöket, melyek által e művészetek létrejönnek és tökéletesednek. Mind az a csodás teljesítmény,

amit most látsz, e Név Kinyilatkoztatásának egyenes következménye. Az eljövendő időkben eddig még soha nem hallott dolgoknak leszel bizony tanúja. Így rendeltetett ez Isten Tábláiban, és senki nem értheti ezt meg, kivéve az élesen látókat. Hasonlóképpen, amint a szó, mely a „Mindentudó” tulajdonságomat kifejezi, Ajkamat elhagyja, minden teremtett dolog képessége és korlátai szerint felruháztatik azzal az erővel, hogy a legcsodálatosabb tudományokat fejlessze, és képessé válik az idő folytán azok megnyilvánítására Annak parancsára, Ki a Mindenható, a Mindenek Tudója. Tudd bizonyosan, hogy minden más Név Kinyilatkoztatását az Isteni erő hasonló megnyilvánulása kíséri. Minden egyes betű, mely Isten ajkát elhagyja, bizony minden betűk anyja, és minden szó, melyet kiejt Az, Ki az Isteni Kinyilatkoztatás Forrása, minden szavak anyja, az Ő Táblája minden Táblák Anyja. Jó azoknak, kik megértik ez igazságot.

75

1. Tépjétek szét az Én Nevemben a fátylakat, melyek oly súlyosan korlátozzák látástokat, és az Isten egységébe vetett hitetekből fakadó hatalommal szórjátok szét az üres utánzás bálványait. Aztán lépjétek be a Mindenek Felett Irgalmas tetszésének szent paradicsomába. Tisztítsátok meg lelketeket mindentől, mi nem Istentől való, és izleljétek az édes nyugalmat az Ő nagyszerű és hatalmas Kinyilatkoztatásának határán belül, az Ő legfőbb és tévedhetetlen fennhatósága árnyékában. Ne engedjétek, hogy önző vágyaitok sűrű fátyla borítson el, mert Én teremtettem mindegyikötökben tökéletessé tettem, hogy Kezem munkájának kiválósága teljességgel feltáruhasson az emberek előtt. Ebből következik, hogy minden ember képes volt és mindig képes is lesz, Isten, a Dicsőített Szépségét magától felfedezni. Ha az ember nem ruháztatott volna fel ezzel a képességgel, hogyan lehetne számon kérni rajta tévedését? Ha a Napon, amikor a föld népei összegyűjtetnek, és Isten színe előtt állva bárkit kérdőre vonnak: „Miért nem hittél az Én Szépségemben és fordultál el Tőlem?”, és ha ez az ember így felel: „Mivel mindenki tévedett, és egy sem volt hajlandó arcát az Igazság felé fordítani, így példájukat követve én is fájdalmasan tévedtem, és nem ismertem fel az Örökkévaló Szépségét,” ez a kifogás, legyetek biztosak benne, el nem fogadtatik. Mert az ember hite senki mástól nem függ, csak önmagától.

2. Ez egyike az igazságoknak, melyeket Kinyilatkoztatásom magába foglal – egy igazság, melyet minden mennyei Könyvben kinyilvánítottam, a Nagyság Nyelvén kimondattam, a Hatalom Tollával leírtam.

Gondolkozatok el ezen egy kicsit, hogy mind külső, mind belső szemetekkel meglássátok az Isteni bölcsesség kifinomultságát és felfedezzétek a mennyei tudás ékköveit, melyeket világos és sokatmondó nyelven nyilatkoztattam ki ebben a magasztos és meghamisíthatatlan Táblában, hogy ne tévelyedjete el a Mindenek Felett Magasló Trónustól, a Fától, melyen nincs túljutás, az örökkévaló hatalom és dicsőség Lakhelyétől.

3. Isten jelei oly nyilvánvalóan és tündöklően ragyognak Teremtényei alkotásai között, mint a nap. Minden, ami Tőle ered, más, mint az ember találmányai, és azoktól mindig is megkülönböztethető marad. Tudásának Forrásából a tudomány és bölcsesség számtalan Világító elméje emelkedett fel, és Tollának Paradicsomából a Mindenek Felett Irgalmas lehelete szüntelenül fuvallja az emberek szívét és lelkét. Boldogok, akik felismerik ez igazságot.

76

1. Figyelmezzon füled, ó szolgám, arra, mi leküldetik néked Urad, a Megközelíthetetlen, a Legnagyobb Trónusáról. Nincsen más Isten csak Ő. Azért hívta Ő életbe teremtényeit, hogy megismerhessék Őt, Ki a Könyörületes, a Mindenek Felett Irgalmas. Minden nemzet városaiba elküldte Ő Hírnökeit, Kiket azzal bízott meg, hogy hirdessék az embereknek jókedve Paradicsomának örömhírét, és közel vonzzák őket a tartós biztonság menedékéhez, az örök szentség és földöntúli dicsőség Székhelyéhez.

2. Egyeseket Isten Fénye vezérelt, bebocsáttatást nyertek Jelenléte udvarába, és a világról való lemondás kezéből az örökélet vizét kortyolták, és azok közé számítottak, akik valóban felismerték Őt és hittek Benne. Mások fellázkodtak Ellene és visszautasították Isten, a Leghatalmasabb, a Mindenható, a Mindenek Felett Bölcs jeleit.

3. Korszakok tűntek le, mígnem elérték beteljesedésüket ezen a Napon, a napok Urában, amikor a Bayán Napcsillaga az irgalom láthatárán megnyilvánult, a Napon, mikor a Mindenek Felett Dicső Szépsége elősugárzott 'Alí-Muhammad, a Báb magasztos személyében. Amint kinyilatkoztatta Magát, az egész nép felkelt Ellene. Egyesek azzal vádolták, hogy rágalmakat szórt Istenre, a Mindenhatóra, az Örök Úrra. Mások örültek tartották, mely állítást Magam is hallottam egy hittudós ajkáról.

Megint mások vitatták állítását, hogy Ő Isten Szószólója, és megbélyegezték Őt, mint aki a Mindenható szavait ellopta és sajátjaként használta fel, aki elferdítette jelentésüket és a sajátjával keverte. A Nagyság Szeme keservesen sír amiatt, amit szájuk kiejtett, miközben ők továbbra is örvendeznek székeikben.

4. „Isten a tanúm, ó emberek!” – mondta. „Uratoktól, Istenetektől, ősatyáitok Urától származó Kinyilatkoztatással jövök hozzátok. Ne azt nézzétek, ó emberek, amit birtokoltok. Nézzétek inkább azt, mit Isten küldött le néktek. Ez bizony jobb lesz néktek, mint az egész teremtés, bár megértenétek. Nézzetek körül újra, ó emberek, és fontoljátok meg Isten bizonyágtételét és bizonyítékát, mely kezetekben van, és hasonlítsátok össze ezeket a Kinyilatkoztatással, mely aláküldetett néktek e Napon, hogy az igazság, a csalhatatlan igazság kétséget kizáróan megnyilvánulhasson előttetek. Ne kövessétek, ó emberek, a Gonosz lépteit; kövessétek a Mindenek Felett Irgalmas Hitét, és legyetek azok közül valók, kik valóban hisznek. Mi hasznát venné az ember, ha nem ismerné fel Isten Kinyilatkoztatását? Semmilyen. Erről teszek bizonyágot Én Magam, a Mindenható, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs.”

5. Minél többször figyelmeztette őket, annál inkább nőtt az ellenségeskedésük, míg végül szégyenletes kegyetlenséggel megölték Őt. Isten átka legyen az elnyomókon!

6. Néhányan hittek Benne; szolgálaink közül csak néhányan a hálásak. Ezeket arra intette Ő az összes Táblájában – sőt csodás írásainak minden egyes bekezdésében – hogy a megígért Kinyilatkoztatás Napján ne hódoljanak be semminek, mi a mennyben vagy a földön van. „Ó emberek!” – mondta – „Az Ő Megnyilvánulása kedvéért nyilatkoztattam ki Magam, és semmi más okból nem küldöttem le Könyvemet, a Bayánt néktek, minthogy Ügyének igazságát megalapozzam. Féljétek Istent, és ne perlekedjétek Véle, miként a Korán népe perlekedett Vélem. Bármikor is hallotok Felőle, siessetek Hozzá és ragaszkodjatok mindahhoz, amit Ő néktek kinyilatkoztat. Rajta kívül semmi más nem válik javatokra, ó nem, még akkor sem, ha mindazok bizonyágtételét, kik előttetek jártak, az elsőtől az utolsóig felmutatjátok.”

7. És mikor néhány év eltelté után az Isteni parancsolat mennyországába meghasadt, és a Báb Szépsége Isten neveinek felhőiben, egy új öltözékben megjelent, ugyanezek az emberek rosszindulatúan felkeltek Ellene, Kinek fénye minden teremtett dolgot átfog. Megtörték az Ő Szövetségét,

visszautasították igazságát, perlekedtek Véle, vitatták a jeleit, bizonyágtételét hamisnak tartották, és a hitetlenek táborához csatlakoztak. Végül úgy döntöttek, hogy életére törnek. Íme ilyen azok állapota, kik messze tévelyedtek!

8. Mikor rádöbentek, hogy erőtlenek céljukat elérni, szervezkedni kezdtek Ellene. Lásd, miként agyálnak ki minden pillanatban új eszközt ártalmára, hogy megsértsék és meggyalázzák Isten Ügyét. Mondd: Jaj néktek! Istenre! Cselszövéstek rátok hoz szégyent. Uratoknak, az irgalom Istenének nincs szüksége teremtményeire. Az Ő tulajdonát semmi sem növelheti vagy csökkentheti. Ha hisztek, a saját érdekekben hisztek; ha nem hisztek, ti fogtok szenvedni. A hitetlenek keze az Ő Palástjának szegéjét soha meg nem szentségtelenítheti.

9. Ó szolgám, ki hiszel Istenben! A Mindenható igazságosságára! Ha elmondanám néked a dolgokat, mik Velem történtek, az emberek lelke és elméje képtelen lenne annak súlyát viselni. Isten Maga a tanúm. Vigyázz magadra, és ne kövesd ezen emberek lába nyomát. Gondolkozz el alaposan Urad Ügyén. Igyekezz Önnön Magán keresztül megismerni Őt és ne másokon keresztül. Mert Rajta kívül senki más nem válhat soha előnyödre. Erről tesznek tanúbizonytságot minden teremtett dolgok, bár megértenéd.

10. Emelkedj fel a fátyol mögül az Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Leghatalmasabb engedélyével, és azok szeme előtt, kik a mennyekben és kik a földön vannak, ragadd meg a Halhatatlanság Kelyhét Urad, a Megközelíthetetlen, a Legmagasztosabb nevében és elégítsd ki szomjadat, és ne légy azok közül való, kik haboznak. Istenre esküszöm! Amint ajkad megérinti a serleget, a magasságbéli Gyülekezet dicsérni fog téged mondván: „Igyál egészséges élvezettel, ó ember, ki valóban hittél Istenben!” A Halhatatlanság Városainak lakói így kiáltanak majd: „Örvendezzél, ó te, ki Szeretetének Serlegét kihörpintetted!” És a Nagyság Nyelve fog üdvözölni téged: „Nagy az áldás, mi rád vár, ó szolgám, mert eljutottál oda, ahová senki el nem jutott azokon kívül, akik elfordultak mindentől, mi a mennyekben és a földön van, és akik az igazi elszakadás jelképei.”

77

És most, ami kérdésedet illeti az ember teremtéséről. Tudd, hogy minden ember Isten, a Védelmező, az Önmagától Való által alkotott természet szerint teremtett. Mindegyikük számára elrendeltetett egy előre

meghatározott mérték, miként ezt Isten hatalmas és óvott Tábláiban megparancsolta. Azonban mindaz, ami benned rejtezik, csak a saját akaratod eredményeként nyilvánulhat meg. Tulajdon cselekedeteid tanúskodnak ezen igazságról. Gondolj például arra, ami a Bayánban megtiltott az embereknek. Abban a Könyvben Isten törvényesnek ítélte mindazt, mit kedvére volt megparancsolni, és korlátlan Hatalma által megtiltotta mindazt, amit megtiltani kívánt. Erről tanúskodik azon Könyv szövege. Nem tanúskodsz-e te magad is? Az emberek azonban szándékosan megszegték az Ő törvényét. Istennek tulajdonítható-e vajon ez a viselkedés, vagy saját maguknak? Légy igazságos ítéletedben. Minden jó Istentől származik, és minden gonosz dolog magatoktól. Nem akard megérteni? Ugyanez az igazság nyilatkoztatott ki minden szent Írásban, bár azok közül lennél, akik megértik. Minden cselekedet, amiről elmélsz, olyan világos számára, mintha már megtetted volna. Nincsen más Isten Rajta kívül. Ővé az egész teremtés és annak birodalma. Minden nyilvánvaló Számára; minden feljegyeztetett az Ő szent és rejtett Tábláiban. Istennek ezen előismerete azonban nem tekinthető az emberi cselekedetek okának, miként a te előzetes tudásod arról, hogy egy bizonyos esemény be fog következni, vagy a vágyad, hogy következzen be, nem az oka és soha nem is lehet oka annak bekövetkezésének.

78

1. Ami kérdésedet illeti a teremtés eredetéről, tudd bizonyosan, hogy Isten teremtése öröktől fogva létezik, és örökké fennmarad. Kezdetének nincs kezdete, és végének nincs vége. Neve, a Teremtő, feltételezi a teremtést csakúgy, mint a címe, az Emberek Ura, szükségszerűen magába foglalja a szolga létét.

2. Ami pedig a mondásokat illeti, melyeket a régi Prófétáknak tulajdonítanak, úgy mint „Kezdetben volt Isten; nem volt teremtmény, hogy ismerje Őt” vagy „Az Úr egyedül volt; nem volt senki, hogy imádjá Őt”, ezek és hasonló mondások jelentése világos és nyilvánvaló, soha nem is szabad félreérteni. Ugyanerről az igazságról tanúskodnak a szavak, melyeket kinyilatkoztatott: „Isten egyedül volt; semmi más nem volt Rajta kívül. Ő mindig az marad, mi mindig is volt.” Minden éles szem készségesen belátja, hogy az Úr most nyilvánvaló, még sincs senki, aki felismerné dicsőségét. Ez azt jelenti, hogy az Isteni Lény lakhelye elérhetetlen magasságban van bárki számára Rajta kívül. Semmi sem, ami ebben az esetleges világban kifejezhető vagy felfogható, lépheti át soha a

korlátokat, melyek belső természeténél fogva számára állítottak. Egyedül Isten hatol át ilyen korlátokon. Ő valóban örökkévaló. Néki nincs társa vagy párja, és soha nem is lehet. Semmilyen név nem hasonlítható az Ő Nevéhez. Nincs toll, mely leírhatná az Ő természetét, sem nyelv, mely elmondhatná az Ő dicsőségét. Ő örökké mérhetetlenül magasztos marad bárki felett, Önmagát kivéve.

3. Tekintsd az órát, mikor Isten legfőbb Megnyilvánulása felfedi Magát az embereknek. Mielőtt ez óra ütne, az Időtlen Lény, Aki még ismeretlen előttük, és még nem ejtette ki Isten Szavát, Önmaga a Mindenek Tudója egy olyan világban, ahol nem él ember, ki ismerné Őt. Bizony, Teremtő Ő, teremtés nélkül. Mert abban a pillanatban, mely megelőzi Kinyilatkoztatását, minden egyes teremtett dolog arra késztetik, hogy visszaadja lelkét Istennek. Valóban az a Nap ez, melyről megíratott: „Kie ma az országlás?”¹ És senki sem található, aki kész lenne válaszolni!

79

Részlet a Vafá-hoz írt Táblából²

Ami kérdésedet illeti Isten világairól, tudd meg az igazat, hogy Isten világi számtalanok és végtelenek. Senki meg nem számíthatja azokat, és meg nem értheti csak Isten, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs. Gondolj alvó állapotodra. Bizony mondom, ez a jelenség Isten legrejtélyesebb jele az emberben, bár eltűnődnének ezen szívükben. Nézd, hogy az, mit álmodban láttál, miként válik teljes valósággá egy hosszabb idő múltán. Ha az a világ, melyben álmodban jártál, ugyanaz a világ lenne, mint amiben élsz, akkor az álmodban történt eseménynek szükségszerűen meg kellett volna történnie ugyanabban a pillanatban ebben a világban. Ha ez így lenne, magad tanúsíthatad volna. Mivel azonban nem így van, ebből következik, hogy a világ, amelyben élsz, különböző és különálló attól, melyet álmodban tapasztaltál. Ez utóbbi világnak nincs kezdete, sem vége. Igaz lenne, ha azt állítanád, hogy ez a világ a Mindenek Felett Dicső és Mindenható Isten rendelése szerint önmagadon belül található és benned rejlik. Éppúgy igaz lenne az állítás, hogy a lelked, miután az álom korlátain átlépett és minden földi köteléktől megszabadult, Isten késztetése által olyan birodalomba jut, mely e világ legbensőbb valóságában rejlik. Bizony

¹ Korán 40:16

² Bahá'u'lláh Táblái, 12:20

mondom, Isten teremtése kiterjed ezen a világon kívüli világokra, és e teremtményeken kívüli teremtményekre. E világok mindegyikében elrendelt Ő dolgokat, miket senki sem kutathat fel Rajta kívül, Ki a Mindenek Kutatója, a Mindenek Felett Bölcs. Gondolkozz el azon, amit Mi feltártunk néked, hogy felfedezhesd Isten, a te Urad, és minden világok Ura célját! E szavakban az Isteni Bölcsesség misztériumai rejtőznek. Nem óhajtunk tovább időzni e témánál, mert szomorúság tölt el Minket azok tettei miatt, kik a Mi szavunkra teremtettek, bár azok közül lennél, kik figyelmeznék a Hangunkra.

80

1. Kérdeztél, hogy vajon az ember, Isten Prófétáitól és kiválasztottjaitól eltekintve, megőrzi-e fizikai halála után ugyanazt az egyéniségét, személyiségét, tudatát és értelmét, mely világi életében jellemezte. Ha így lenne, hogyan lehet az, jegyezted meg, hogy amíg enyhe szellemi sérülések, mint ájulás vagy súlyos betegség megfoszthatják értelmétől és tudatától, addig halála, mely szükségszerűen teste felbomlását és elemeinek széthullását jelenti, nem képes azt az értelmet tönkretenni és azt a tudatot kioltani? Hogyan tudná bárki elképzelni, hogy az ember tudata és egyénisége fennmaradhat, miután éppen a létehez és működéséhez szükséges eszközök teljesen felbomlottak?

2. Tudd, hogy az ember lelke magasztosabb a test vagy az elme minden fogyatékoságánál és független attól. Hogy egy beteg ember a gyengeség jeleit mutatja, azon akadályoknak tulajdonítható, melyek lelke és teste közé férköztek, mert a lélek maga sértetlen marad a testi bajoktól. Nézd a lámpa fényét. Bár egy külső tárgy csökkentheti sugárzását, a fény maga továbbra is sugárzik teljes erővel. Hasonlóképpen, minden betegség, mely megtámadja az emberi testet, olyan akadályt képez, mely meggátolja a lelket a benne rejlő képesség és erő kifejezésében. Amikor azonban elhagyja a testet, oly fölényt fog tanúsítani s oly hatást kifejteni, mellyel földi erő nem versenyezhet. Minden tiszta, minden kifinomult és megtisztult lélek óriási hatalommal ruháztatik fel, és túlradó örömmel fog örvendezni.

3. Nézd a véka alá rejtett lámpást. Bár fénye ragyog, sugara el van rejtve az emberek elől. Hasonlóképpen nézd a napot, melyet felhők takarnak el. Figyeld meg, úgy látszik, mintha ragyogása megszűnt volna, pedig valójában a fény forrása változatlan maradt. Az ember lelke ehhez a naphoz hasonlítható, és minden földi dolog a testének tekintendő. Amíg semmi

külső akadály nem lép közük, a test teljes egészében a lélek fényét tükrözi vissza és annak ereje által tartatik fenn. Amint azonban egy fátyol kerül közük, a fény ereje csökkenni látszik.

4. Tekintsd a napot, amint a felhők teljesen elfedik. Bár a földet még bevilágítja fényével, a rá ontott fény mértéke mégis jelentősen csökkent. Mindaddig, amíg a felhők el nem oszlanak, a nap nem süthet teljes fényével. De a felhők jelenléte vagy hiánya semmiképpen sem befolyásolja a nap tulajdon ragyogását. Az ember lelke a nap, mely bevilágítja és fenntartja a testét, és így is kell rá tekinteni.

5. Nézd továbbá a gyümölcsöt, miként rejlik potenciálisan a fában, mielőtt formát ölt. Ha a fát darabokra vágják, a gyümölcsnek legkisebb darabját sem, sem jelét nem találnák benne. Amikor azonban megjelenik, láthatóvá válik csodás szépségében és fényes tökéletességében, amint te is tapasztaltad. Bizonyos gyümölcsök bizony csak akkor érnek be teljesen, miután leszedték a fáról.

81

És most pedig, ami kérdésedet illeti az ember lelkéről és annak halál utáni továbbéléséről. Tudd az igazat, hogy a lélek, miután elvált a testtől, tovább fog tökéletesedni, míg nem Isten színe elé jut, olyan formában és állapotban, melyet sem korszakok és évszázadok körforgása, sem e világ változásai és eshetőségei meg nem érinthetnek. Létezni fog, amíg Isten Királysága, uralma, fensége és hatalma létezik. Isten jeleit és tulajdonságait fogja felmutatni, és az Ő szerető kedvességét és bőkezűségét nyilvánítja meg. Tollam megtorpan azon igyekezetében, hogy illően leírja egy ilyen magasztos állapot emelkedettségét és dicsőségét. Oly nagy a megtiszteltetés, mellyel az Irgalom Keze felruhazza a lelket, hogy sem nyelv nem képes azt híven feltárni, sem más földi közvetítő érzékeltetni. Áldott a lélek, mely halála óráján mentes a világ népeinek hiú képzelgéseitől. Az ilyen lélek Teremtője Akarata szerint él és mozog, és belép a legmagasabb Paradicsomba. Az Ég Szolgálóleányai, a legmagasztosabb helyek lakói gyűlnek köré, és Isten Prófétái és Kiválasztottjai keresik majd társaságát. Velük e lélek szabadon fog társalogni és elbeszéli nekik mindazt, mit el kellett viselnie Isten útján, Ki minden világok Ura. Ha bárki megtudná, hogy mi rendeltetett el egy ilyen lélek számára Isten világaiban, Ki a trón Ura a magasban és lent a földön, annak egész lénye azonnal elemésződne nagy vágyakozásában, hogy elérhesse azt a legmagasztosabb, azt a

szentséges és fénylő állapotot. ... A lélek halál utáni természete soha le nem írható, sem nem helyénvaló vagy megengedhető annak teljes mivoltát feltárni az emberek előtt. Isten Prófétái és Hírnökei csupán azért küldettek le, hogy az emberiséget az Igazság egyenes Ösvényére vezessék. Kinyilatkoztatásuk célja mindig is az emberek nevelése, hogy azok haláluk óráján teljesen megtisztulva, szentségesen és a világtól tökéletesen elszakadva felemelkedhessenek a Legmagasabb trónusához. A fény, melyet e lelkek sugároznak, felelős a világ előrehaladásáért és népei fejlődéséért. Olyanok ők, mint a kovász, mely a létezés világát keleszti, azt a hajtóerőt képezik, mely által a világ alkotásai és csodái létrejönnek. Általuk záporozzák a felhők bőségüket az emberekre és hozza meg a föld gyümölcsseit. Mindennek van szükségszerűen oka, egy indító erő, egy mozgató elv. Ezek a lelkek, az elszakadás jelképei adták és fogják továbbra is adni a legfőbb mozgatóerőt a létezés világában. A túlvilág más, mint ez a világ, mint ahogy ez a világ is különbözik a gyermekétől az anyaméhben. Amikor a lélek Isten Színe elé kerül, olyan formát ölt, mely a legjobban megfelel halhatatlanságának és méltó mennyei lakhelyéhez. Ez a lét esetleges és nem abszolút létezés, amennyiben okra épül, míg az utóbbi ettől független. Az abszolút lét csakis Istené, magasztaltassék Dicsősége. Jó azoknak, kik megértik ez igazságot. Ha szívedben elgondolkoznál Isten Prófétáinak viselkedésén, bizonyára készségesen tanúsítanád, hogy ezen kívül léteznie kell más világoknak. Amint a Dicsőség Tolla feljegyezte a Bölcsesség Táblájában¹, a valóban bölcsék és tudósok többsége minden korban tanúbizonyságot tett az igazságról, melyet Isten szent Írásai kinyilatkoztattak. Még a materialisták is elismerték írásaikban ezen Istentől kijelölt Hírnökök bölcsességét, és úgy tekintették a Próféták hivatkozásait a paradicsomra, a pokol tüzére, a jövődő jutalomra és büntetésre, mint amelyeket az a vágy sugallt, hogy tanítsák és felemeljék az emberi lelket. Lásd hát, hogy az emberiség nagy része, bármi legyen is hitük és elveik, felismerte Isten Prófétáinak kiválóságát és elismerte felsőbbrendűségüket. Az Elszakadás eme Drágaköveit egyesek a bölcsesség megtestesüléseinek tartják, mások hiszik, hogy Ők Magának Istennek szószólói. Hogyan egyezhettek volna bele az ilyen Lelkek, hogy alávéssék Magukat ellenségeiknek, ha azt hitték volna, hogy Isten minden világa erre az egy földi életre korlátozódik? Vajon készséggel szenvedtek volna olyan kínokat és gyötrelmeket, amit ember soha nem tapasztalt vagy látott?

¹ Bahá'u'lláh Táblái, 9 – Lawh-i-Hikmat

82

1. Kérdeztél a lélek természetéről. Tudd bizonyosan, hogy a lélek Isten egyik jele, egy égi gyöngyszem, melynek valóságát a legtanultabb emberek sem tudták felfogni, melynek rejtelmeit a legélesebb elme sem remélheti, hogy megfejtse. A lélek minden teremtett dolgok közül az első, mely Teremtője kiválóságát dicséri, az első, mely Dicsőségét elismeri, Igazságához ragaszkodik, és imádatban meghajol Előtte. Ha hű marad Istenhez, az Ő fényét fogja tükrözni, és végül Ő Hozzá fog visszatérni. Ha azonban Teremtőjéhez való hűségében alábbhagy, akkor énjének és szenvedélyének áldozatává válik, és végül ezek mélyére süllyed.

2. Aki e Napon nem engedi, hogy az emberek kétségei és képzelgésői elfordítsák Attól, Ki az Örök Igazság, és aki nem hagyja, hogy az egyházi és világi hatóságok által keltett zűrzavar meggátolja, hogy felismerje az Ő Üzenetét, az ilyen emberre úgy fog Isten, minden ember Ura tekinteni, mint az Ő egyik hatalmas jelére, és azok közé számíttatik, akiknek nevét a Legmagasabb Tolla feljegyezte a Könyvében. Áldott, aki felismeri egy ilyen lélek igazi nagyságát, elismeri rangját és felfedezi erényeit.

3. A régi könyvekben sokat írtak a lélek fejlődésének különböző állomásairól, mint bujaság, harag, ihletettség, jóakarát, elégedettség, Istennek tetszés és hasonló; a Legmagasabb Tolla azonban nem kíván ezekkel foglalkozni. Minden lélek, mely e Napon alázatosan Istenével jár és ragaszkodik Hozzá, minden jó nevek és állapotok méltóságában és dicsőségében fogja találni magát.

4. Amikor az ember alszik, semmiképpen sem állítható lelkéről, hogy lényegét bármi külső tárgy befolyásolja. A lélek magától nem hajlamos eredeti állapotának vagy természetének változtatására. Bármi eltérés működésében külső okoknak tulajdonítható. Minden változás a lélek körülményeiben, megértésében és felfogásában ezekre a külső hatásokra vezethető vissza.

5. Tekintsd az emberi szemet. Bár képes minden teremtett dolgot meglátni, mégis a legcsekélyebb akadály annyira zavarhatja látását, hogy képtelen bármi tárgyat is észrevenni. Magasztaltassék az Ő neve, Ki a Teremtője és Okozója ezeknek az okoknak, Ki elrendelte, hogy ezektől függjön minden változás és változat a létezés világában. Minden teremtett dolog az egész világegyetemben csupán kapu az Ő megismeréséhez,

korlátlan Uralmának egy jele, Neveinek kinyilatkoztatása, Fenségének jelképe, Hatalmának bizonyítéka, eszköz, hogy az Ő egyenes Ösvényére térítsen. ...

6. Bizony mondom, az emberi lélek lényegében Isten egyik jele, titkai közül egy titok. A Mindenható hatalmas jeleinek egyike, a hírnök, mely Isten minden világainak valóságát hirdeti. Benne rejlik, amit a világ ma teljesen képtelen felfogni. Fontold meg szívedben Isten Lelkének megnyilvánulását, mely minden Törvényét áthatja, és hasonlítsd össze az aljas és mohó jellemmel, mely fellázadt Ellene, mely megtiltja az embereknek, hogy a Nevek Ura felé forduljanak, és arra készíti őket, hogy romlott vágyaikat és gonoszságukat kövessék. Az ilyen lélek valóban messze elment a tévedés útján. ...

7. Kérdeztél továbbá a lélek állapotáról, miután elvált a testtől. Tudd az igazat, hogy ha az ember lelke Isten útjait járta, akkor biztosan visszatér az Imádott dicsőségébe. Isten igazságosságára! Olyan állapotra jut, melyet toll nem képes leírni, sem nyelv elmondani. A lélek, mely hű maradt Isten Ügyéhez és rendíthetetlenül állt az Ő ösvényén, felemelkedése után olyan erőre tesz szert, mely általa a Mindenható teremtette világok mindegyikének hasznára válik. Az Eszményi Király és Isteni Nevelő parancsára az ilyen lélek szolgáltatja a tiszta kovászt a létezés világának élesztésére, és kölcsönzi azt az erőt, mely által a művészetek és a világ csodái létrejönnek. Nézd, hogy a lisztnek szüksége van a kovászra, hogy megkeljen. Ama lelkek, kik a világtól való elszakadás jelképei, ők a világ kovásza. Elmélkedj el ezen, és légy a hálásak közül való.

8. Több Táblánkban szoltunk már erről a témáról és leírtuk a lélek fejlődésének különböző állomásait. Bizony mondom, az emberi lélek minden mozgás, ki-bejárás felett áll. Nyugszik és mégis szárnyal; mozog és mégis áll. Önmagában bizonyíték mind az esetleges világ létezésére, mind egy világ valóságára, melynek nincs kezdete, sem vége. Figyeld meg, hogy egy álmod sok évvel később szemed előtt ismét lejátszódik. Gondold meg, milyen különös az a titokzatos világ, mely álmodban megjelenik. Fontold meg szívedben Isten kifürkészhetetlen bölcsességét, és elmélkedj annak sokféle megnyilvánulásán. ...

9. Lásd Isten keze munkájának csodálatos bizonyítékait, és gondolkozz el azok jellegén és mértékén. A Próféta Pecsétje mondta: „Fokozd Irántad való csodálatomat és ámulatomat, ó Isten!”

10. Ami kérdésedet illeti, hogy a fizikai világ korlátoknak van-e alávetve, tudd meg, hogy ennek a megértése magától a megfigyelőtől függ. Bizonyos értelemben korlátozott, más értelemben minden korlátozottságtól független. Az egy igaz Isten öröktől létezett és örökké létezni fog. Teremtésének hasonlóképpen nem volt kezdete és nem lesz vége. Mégis minden teremtett dolgot megelőzött egy ok. Ez a tény önmagában is bizonyítja minden kétségen felül a Teremtő egységét.

11. Továbbá kérdeztél Engem az égi szférákról. Ezek megértéséhez szükséges lenne megvizsgálni azokat az utalásokat, melyek a régi Könyvekben állnak az égi szférákról és mennyekről, és felderíteni a fizikai világgal való kapcsolatuk jellegét, valamint az arra gyakorolt hatásukat. Minden szív csodálattal telik el e lenyűgöző téma hallatán, és minden elme tanácstalan misztériuma felett. Egyedül Isten mérheti fel jelentőségét. A tudósok, akik néhány ezer évre tették a föld korát, megfigyeléseik hosszú időszakán keresztül elmulasztották, a többi bolygó korát és számát figyelembe venni. Nézd továbbá a sok ellentmondást, mely az általuk felvetett elméletekből fakadnak. Tudd, hogy minden álló csillagnak saját bolygói vannak, és minden bolygónak saját teremtményei, kiknek számát ember meg nem mondhatja.

12. Ó te, ki tekinteted arcomra veted! A Dicsőség Hajnala e Napon megmutatja ragyogását, és a Legmagasabb Hangja hív. Korábban így szóltunk: „Ezen a napon senki sem kérdezheti Urát. Aki meghallotta Isten Hívását, amint azt a Dicsőség Hajnala zengte, annak kötelessége felkelni és kiáltani: 'Itt vagyok, itt vagyok, ó Minden Nevek Ura; itt vagyok, itt vagyok, ó mennyeik Alkotója! Tanúsítom, hogy Kinyilatkoztatásod által az Isten Könyveibe rejtett dolgok feltárattak, és hogy mindaz, mit Hírnökeid a szent Írásokban feljegyeztek, im beteljesedtek.'”

83

1. Nézd a gondolkodás képességét, mellyel Isten az ember lényegét felruházta. Vizsgáld meg saját magadat, és lásd, hogy mozgásod és nyugalmad, akarated és céloed, látásod és hallásod, szaglásod és beszélő készséged, és minden más, mi fizikai érzékeidhez vagy szellemi meglátásaidhoz kapcsolódik, vagy meghaladja azokat, mind e képességből ered és ennek köszönheti létét. Oly szorosan kapcsolódnak az értelemhez, hogy ha az emberi testtel való kapcsolata akárcsak kevesebb időre, mint egy szempillantás megszakadna, ezen érzékek mindegyike azonnal megszűnne

feladatát gyakorolni, és megfosztatna attól az erőtől, hogy működése bizonyosságát felmutassa. Kétséget kizáróan tiszta és nyilvánvaló, hogy mindezen fentebb említett eszközök működése mindig is, és a jövőben is ettől a gondolkodási képességtől fog függni, melyet Annak kinyilatkoztatása jelétül kell tekinteni, Ki mindenek legfőbb Ura. Mindezen nevek és tulajdonságok ennek megnyilvánulásán keresztül nyilatkoztattak ki, és működésének megszűnése által mind tönkremennek és elvesznek.

2. Nem lenne igaz azt állítani, hogy ez a képesség ugyanaz, mint a látás ereje, minthogy a látás ereje ebből ered, és működése ettől függ. Hasonlóképpen helytelen lenne azt feltételezni, hogy e képesség a hallással azonosítható, mivel a hallás érzéke a gondolkodás képességétől nyeri azt az energiát, mely funkciói ellátásához szükséges.

3. Ugyanez a kapcsolat köti e képességet mindahhoz, mi az emberi templomban e nevek és tulajdonságok befogadója. E különféle nevek és megnyilvánuló tulajdonságok Isten eme jelen keresztül jöttek létre. Mérhetetlenül magasan áll ez a jel lényegében és valóságában minden ilyen név és tulajdonság felett. Sőt, dicsőségével összehasonlítva minden más tökéletesen semmivé foszlik és elfeledtetik.

4. Ha mostantól a végig, minek nincs vége, és mindazon értelem és megértés összességével, melyre a legnagyobb elmék eljutottak a múltban vagy el fognak jutni a jövőben, gondolkoznál el szívedben erről az Istentől elrendelt és finom Valóságról, a Mindenek Felett Örök, a Mindenek Felett Dicső Isten kinyilatkoztatásának eme jeléről, akkor sem tudnád megérteni misztériumát vagy megbecsülni értékét. Belátván erőtlenségedet, hogy eljuss annak a Valóságnak a megfelelő megértéséhez, mely benned lakozik, készségesen el fogod ismerni az olyan erőfeszítések hiábavalóságát, melyet magad vagy bármely teremtetett dolog megkísérelhet, hogy az Élő Istennek, az el nem halványuló dicsőség Napcsillagának, az örökkévaló napok Örök Urának misztériumát kifürkészd. A tehetetlenség e beismerése, mihez az érett elmélkedés végül is minden elmét el kell vezessen, önmagában az emberi megértés tetőfoka, és az ember fejlődésének csúcspontját jelzi.

84

1. Tekintsd úgy az egy igaz Istent, mint Aki más, és mérhetetlenül magasabb minden teremtetett dolognál. Az egész világegyetem az Ő dicsőségét tükrözi vissza, míg Ő független teremtményeitől és végtelenül

meghaladja azokat. Ez az Isteni egység igazi jelentése. Ő, Ki az Örök Igazság, az egyetlen Hatalom, Aki megkérdőjelezhetetlen uralmat gyakorol a létezés világa fölött, Kinek képét az egész teremtés visszatükrözi. Minden lét Tőle függ, és Tőle fakad a minden dolgokat tápláló forrás. Ez az, amit az Isteni egység jelent; ez annak alapelve.

2. Egyesek, hiú ábrándjaiktól félrevezetve, úgy képzeltek, hogy minden teremtett dolog Isten társa és partnere, és még az Ő egysége magyarázóinak tartották magukat. Arra, Ki az egy igaz Isten! Ezek az emberek a múltban is a vak utánzás áldozatai voltak és a jövőben is azok maradnak, és azok közé számíttatnak, kik az Istenről alkotott felfogást beszűkítették és korlátozták.

3. Az az Isteni egységben igazán hívő, aki messze attól, hogy a kettőséget az egységgel összekeverje, nem engedi, hogy a többszörösség bármi elgondolása elhomályosítsa Isten egyedüliségéről alkotott fogalmát, aki az Isteni Lényt Annak tekinti, Ki természeténél fogva meghaladja a számok korlátait.

4. Az Isteni egységbe vetett hit lényege abban áll, hogy Azt, Ki Isten Megnyilvánulása, és Azt, Ki a láthatatlan, a megközelíthetetlen és megismerhetetlen Lényeg egy és ugyanannak tekinti. Ez azt jelenti, hogy bármi vonatkozzon az előzőre, minden tette és cselekedete, bármi, amit elrendel vagy megtilt, minden szempontból bármi körülmények között és minden fenntartás nélkül Magának Istennek az Akaratával azonosnak tekintendő. Ez a legmagasztosabb állapot, melynek elérését az Isten egységében igazul hívő valaha is remélheti. Áldott az ember, aki eléri ezt az állapotot, és azok közül való, kik szilárdak hitükben.

85

1. Ó szolgálaim! Illendő néktek, hogy felfrissítsétek és megélesszétek lelketeket a bőséges kegyek által, melyek ezen Isteni, e lélek felrázó Tavazon rátok záporoznak. Nagy dicsőségének Napcsillaga reátok szórja sugarait, és korlátlan Kegyelmenek felhői árnyékolnak be titeket. Mily nagy a jutalma annak, aki nem fosztja meg magát ily nagy jótéteménytől, és nem hibázott felismerni Legszeretettebbjének szépségét ez új ruházatában.

2. Mondd: ó emberek! Isten Lámpása ég; vigyázzatok, nehogy engedtlenségetek tomboló szele kioltsa fényét. Most van itt az idő, hogy kiálljatok és magasztaljátok az Urat, a ti Isteneteket. Ne testi kényelemre törekedjete, hanem tartsátok meg szíveteket tisztán és makulátlanul. A

Gonosz lesben áll, hogy csapdába ejtsen titeket. Vértézzétek magatokat álnok próbálkozásai ellen, és az egy igaz Isten nevének fényétől vezérelve szabadítsátok ki magatokat a titeket körülvevő sötétségből. Gondolataitokat összpontosítsátok a Legszeretettebbre, semmint önmagatokra.

3. Mondd: ó ti, kik eltévlyedtetek, és utatokat vesztettétek! Az Isteni Hírnök, Ki nem szól egyebet csak az igazságot, bejelentette néktek a Legszeretettebb eljövételét. Lássátok, ím eljött Ő. Miért vagytok hát lehangoltak és kedvetlenek? Miért vagytok még mindig csüggedtek, mikor a Tiszta és Rejtett megjelent fátyol nélkül közöttetek? Az, Ki a kezdet és a vég, Az, Ki mind a nyugalom és a mozgás, testet öltött most szemetek előtt. Lássátok, e Napon miként tükröződik a kezdet a végben, és hogyan lett a nyugalomból mozgás. E mozgást az a hatalmas energia keltette életre, melyet a Mindenható szava szabadított fel az egész teremtésben. Ki felezmélt ez életre keltő erő hatására, késztetve érzi magát, hogy a Szeretett udvarába jusson; aki pedig megfosztja magát attól, visszavonhatatlan reménytelenségbe sülyed. Az a valóban bölcs, akit a világ és mindaz, ami benne található nem térít el attól, hogy felismerje e Nap fényét, aki nem engedi, hogy az emberek üres beszéde eltántorítsa az igazság útjáról. És valóban halott az, aki e Kinyilatkoztatás csodás hajnalán annak lélek felrázó szellőjétől nem ébred fel. Bizony fogoly az, aki nem ismeri fel a Legfőbb Megváltót, hanem hagyja, hogy lelke kiábrándultan és tehetetlenül vágyai béklyóiban vergődjék.

4. Ó szolgáim! Aki megízlelte e Forrást, örök Életet nyert; aki pedig nem akart inni belőle, olyan, mint a halott. Mondd: ó ti, a romlottság munkálói! A mohóság megakadályozott benneteket, hogy hallgassatok az Ő édes hangjára, Ki a Mindeneket Megelégitő. Tisztítsátok meg szíveteket tehát, hogy az Ő Isteni titkát megismerhessétek. Lássátok Őt testet öltve és tündöklőn, mint a nap teljes fényében.

5. Mondd: ó ti, kik a megértés híján vagytok! Szörnyű megpróbáltatás vár rátok, mely hirtelen fog lecsapni. Rázzátok fel magatokat, hogy talán elkerüljön titeket, és ne ártson nektek. Ismerjétek el az Úr, Istenetek nevének magasztos jellegét, Ki eljött hozzátok Dicsőségének nagyságában. Ő bizony a Mindenek Tudója, a Mindenek Birtokosa, a Legfőbb Védelmező.

86

1. És most kérdésedre térve, hogy az emberi lelkek miután elváltak testüktől továbbra is tudatában lesznek-e egymásnak. Tudd, hogy Bahá népének lelkei, akik beléptek és megmaradtak a Karmazsin Bârkában, egymással érintkezni fognak és meghittten társalogni, életük, vágyuk, céljuk és törekvéseik oly szorosan kapcsolódnak össze, mintha egy lélek lennének. Bizony ők azok, kik jól értesültek, kik éleslátók és akik megértéssel felruháztak. Így rendelte ezt Ő, Ki a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs.

2. Bahá népe, kik Isten Bârkájának lakói, mind tudatában vannak egymás állapotának és körülményeinek, a bizalom és a barátság kötelékében egyesülnek. Ez az állapot azonban hitüktől és viselkedésüktől kell függjön. Azok, akik egyenlő rangot és fejlődési fokot értek el, teljesen tudatában vannak egymás képességeinek, jellemének, eredményeinek és érdemeinek. Azok azonban, akik alacsonyabb fokon állnak, képtelenek helyesen felfogni azok rangját vagy megbecsülni azok érdemeit, akik felettük vannak. Mindenki saját részét fogja megkapni Uradtól. Áldott az ember, ki arcát Isten felé fordítja, és állhatatosan jár az Ő szeretetében, amíg lelke fel nem szárnyal Istenhez, a mindenek korlátlan Urához, a Leghatalmasabbhoz, a Mindig Megbocsátóhoz, a Mindenek Felett Irgalmashoz.

3. A hitetlenek lelkei azonban – erről tanúskodom – utolsó leheletükkel döbbenek rá mind arra a jóra, amit elmulasztottak, siratni fogják helyzetüket, és megalázkodnak Isten előtt. Így folytatják akkor is, miután lelkük elhagyta testüket.

4. Világos és nyilvánvaló, hogy minden ember a fizikai halála után megtudja cselekedetei értékét, és ráébred mindarra, amit keze elkövetett. Esküszöm a Napcsillagra, mely az Isteni hatalom láthatarán fénylik! Azok, akik az egy igaz Isten követői, abban a pillanatban, amikor ez életből távoznak, leírhatatlan örömet és boldogságot fognak tapasztalni, míg azokat, akik tévedésben élnek, olyan félelem és reszketés fogja majd el, olyan döbbenettel telnek el, amit semmi sem múlhat felül. Jó annak, aki a hit nemes és megronthatatlan borát kortyolta Annak kegyelméből és bőséges jótéteményeiből, Ki minden Vallás Ura. ...

5. Ez az a Nap, mikor Isten szerettei szemüket az Ő Megnyilvánulása felé kell fordítsák, és azon tartani, amit e Megnyilvánulásnak kinyilatkoztatni tetszik, bármi légyen is az. Régmúlt idők bizonyos hagyományai minden

alapot nélkülöznek, míg letűnt generációk elképzeléseit, melyeket könyveikben lejegyeztek, többnyire romlott hajlamú vágyak befolyásolták. Te is látod, hogy Isten szavának legtöbb értelmezése és magyarázata, mely ma az emberek között elterjedt, messze van az igazságtól. Néhány esetben ezek hamissága kiderült, amikor a zavaró fátylak felszakadtak. Ők maguk is beismerték, hogy képtelenek Isten akár egyetlen szavának a jelentését megérteni.

6. Célunk megmutatni, hogy ha Isten szerettei megtisztítják szívüket és fülüket a korábbi idők hasztalan magyarázataitól, és legbensőbb lelkükkel Őhozzá fordulnak, Ki az Isteni Kinyilatkoztatás Hajnala, és mind ahhoz, amit Ő kijelentett, ez a viselkedés Isten szemében igen dicséretesnek tekintetik.

7. Magasztald az Ő Nevét, és légy hálás. Add át üdvözetem szereteteimnek, kiket Isten kiválasztott szeretetére, és segítette őket céljuk elérésében. Minden dicsőség Istennek, minden világok Urának.

87

1. És most, ami a kérdéset illeti: „Hogy lehet, hogy nem találhatók feljegyzések a Prófétákkal kapcsolatban, akik Ádám, az Emberiség Atyja előtt jártak, vagy a királyokról, akik e Próféták idejében éltek?” Tudd, hogy a rájuk való utalások teljes hiánya nem bizonyíték arra, hogy ténylegesen nem léteztek. Az, hogy a rájuk vonatkozó feljegyzések most nem elérhetők, az igen messzi múltnak tulajdonítható, valamint a hatalmas változásoknak, melyek a földön az ő idejük óta végbementek.

2. Mi több, az írás azon formái és módozatai, melyek az emberek között ma szokásosak, ismeretlenek voltak az Ádám előtti nemzedékeknek. Sőt, volt olyan időszak is, amikor az emberek az írás művészetét sem ismerték, és olyan rendszert használtak, mely teljességgel különbözött a ma használatostól. Ennek megfelelő kifejtésére bonyolult magyarázat lenne szükséges.

3. Gondold át a változásokat, melyek Ádám napjai óta végbementek. A föld népei által ma beszélt különböző és széles körben ismert nyelvek eredetileg ismeretlenek voltak, akárcsak a ma köztük elterjedt különböző szabályok és szokások. Azon idők emberei más nyelvet beszéltek, mint a most ismertek. A nyelv sokfélesége egy későbbi korban alakult ki, egy Babelnek nevezett földön. Azért nevezték el Babelnek, mert a szó jelentése „a hely, ahol a nyelvek összezavarodtak”.

4. Ezután a szíriai emelkedett ki a létező nyelvek közül. A korábbi idők Szent Írásai ezen a nyelven nyilatkoztattak ki. Később megjelent Ábrahám, Isten Barátja, és beragyogta a világot az Isteni Kinyilatkoztatás fényével. A nyelv, amelyet beszélt, amikor a Jordánt átlépte, héberként ('ibráni') vált ismertté, melynek jelentése „az átkelés nyelve”. Isten Könyvei és a Szent Írások eztán ezen a nyelven nyilatkoztattak ki, és csak hosszú idő múltán vált az arab a Kinyilatkoztatás nyelvévé. ...

5. Lásd tehát, mily sok és mélyre ható változás következett be a nyelvben, beszédben és írásmódban Ádám napjai óta. Akkor hát, mennyivel nagyobbaknak kellett lennie a változásoknak Ő előtte!

6. Célunk e szavak kinyilatkoztatásával, hogy megmutassuk, hogy az egy igaz Isten, az Ő legmagasabb és mindent meghaladó szintjén, mind a múltban és mindörökké magasztosabb mindenki más dicséreténél és fogalmánál Önmagán kívül. Teremtése mindig is létezett, Isteni dicsőségének Megnyilvánulásai és az örök szentség Hajnalai időtlen idők óta alakultak azzal a megbízással, hogy az emberiséget az egy igaz Istenhez hívják. Hogy többük neve feledésbe merült és az életükről szóló feljegyzések elvesztek, a világban történt felfordulásoknak és változásoknak tudható be.

7. Bizonyos könyvek említenek egy özönvizet, mely mindent elpusztított, ami a földön létezett, úgy történelmi feljegyzéseket, mint egyebet. Mi több, számos olyan világméretű katasztrófa történt, mely sok esemény nyomát is kitorölte. Továbbá, a meglévő krónikák is eltérnek egymástól. A világ minden egyes népének saját hagyománya van a föld koráról és történelméről. Egyesek saját történelmüket nyolcezer évre vezetik vissza, mások egészen tizenkétezer évre. Bárki számára, aki a Júk könyvét olvasta, világos és nyilvánvaló, mennyire eltérnek egymástól a különböző könyvek beszámolóí.

8. Adja Isten, hogy szemedet a Legnagyobb Kinyilatkoztatás felé fordítsd, és hagyj teljesen figyelmen kívül ezeket az ellentmondó meséket és hagyományokat.

88

Tudd biztosan, hogy az igazságosság lényege és forrása azon parancsolatokban foglaltatik, melyeket Ő rendelt el, Ki Isten Önnön Megnyilvánulása az emberek között, ha azok közül való vagy, kik felismerik ez igazságot. Ő bizony az igazságosság legmagasabb, a

csalhatatlan mércéjét testesíti meg az egész teremtés számára. Ha az Ő törvénye rémületet okozna is mindazok szívében, kik a mennyben és földön vannak, az a törvény nem más, mint a kézzelfogható igazságosság. A félelem és felindulás, melyet e törvény kinyilatkoztatása az emberek szívében kivált, bizony a csecsemő sírásához hasonlítható, akit elválasztottak anyja tejétől, ha azok közül való vagy, kik ezt megértik. Ha az emberek felfedeznék Isten Kinyilatkoztatásának indítékát, bizonyosan elvetnék félelmeiket, és hálával telt szívvel örvendeznének nagy boldogan.

89

1. Tudd biztosan, hogy miként szilárdan hiszel abban, hogy Isten Szava, magasztaltassék az Ő dicsősége, mindörökre fennmarad, úgy rendíthetetlen hittel kell azt is hinned, hogy jelentése kimeríthetetlen. Azok, akik Isten Szavának kijelölt értelmezői, akiknek szíve a titkainak letéteményesei, bizony egyedül ők érthetik meg sokrétű bölcsességét. Aki a Szent Írások olvasása közben kísértésbe esik, hogy azokból kiválassza, ami neki tetszik, és azzal megkérdőjelezze Isten Képviselőjének fennhatóságát, az valóban olyan mint a halott, bár látszólag járkálhat és beszélhet embertársaival, és megoszthatja velük ételüket és italukat.

2. Ó, bár tudna a világ hinni Nékem! Ha mindazon dolgok, melyek Bahá szívében rejteznek, és melyeket az Úr, az Ő Istene, a minden nevek Ura Néki megtanított, feltáráthatnának az emberiségnek, a földön minden ember megdöbbenne.

3. Mily nagy az igazságok sokasága, melyeket a szavak ruházata soha be nem fogadhat! Mily végtelen azon igazságok száma, melyeket kifejezés megfelelően le nem írhat, melyek jelentőségét kifejezni soha nem lehet, és melyekre még a legtávolabbi utalásokat sem lehet tenni! Mily sokfélék az igazságok, melyeknek kimondatlanul kell maradniuk, amíg el nem érkezik a megszabott idő! Miként megmondott: „Nem tárható fel minden, amit az ember tud, sem nem tekinthető időszerűnek minden, amit fel tud tárni, sem nem tartható alkalmasnak minden időszerű kijelentés a hallgató képességeihez mérten.”

4. Ezen igazságok némelyike csak azok képességeinek határáig tárhatók fel, akik a Mi tudásunk fényének letéteményesei és rejtett kegyelmünk befogadói. Kérjük Istent, hogy erősítsen meg téged az Ő erejével és tegyen képessé, hogy felismerd Azt, Ki minden tudás Forrása, hogy elszakíthasd

magad minden emberi tudománytól, mert „mit használna bárkinek is, hogy tudásra törekedjék, ha már megtalálta és felismerte Azt, Ki minden tudás Célja?” Tartsd magad a Tudás Gyökeréhez és Hozzá, Ki ennek Forrása, hogy függetlenné válhass mindazoktól, akik azt állítják, hogy jártasak az emberi tudományokban, és kiknek állítását sem világos bizonyíték, sem egy megvilágosító könyv bizonyágtétele nem támaszt alá.

90

További részletek A bizonyosság könyvéből

1. Minden, ami a mennyekben, és minden, ami a földön van, közvetlen bizonyosága Isten tulajdonságai és nevei bennük rejlő megnyilvánulásának, mivel minden atom magában rejti a jeleket, melyek ékesszólóan bizonyítják e legnagyobb Fény megnyilvánulását. Úgy tűnik, e megnyilvánulás ereje nélkül egyetlen lény sem létezhetne. Mily ragyogóak a tudás napjai, melyek egy atomban sugároznak, és mily hatalmasak a bölcsesség óceánjai, melyek egy cseppben zúgnak! A legmagasabb szinten igaz ugyanez az emberre, aki minden teremtett dolgok közül ilyen ajándékkal ruháztatott fel, és ilyen kitüntetés dicsőségére választott ki. Mert benne lehetőségként megmutatkozik Isten minden tulajdonsága és neve, olyan fokon, melyet egyetlen más teremtett lény sem múl felül, vagy halad meg. Mindezen nevek és tulajdonságok vonatkoztathatóak rá. Miként mondotta: „Az ember az Én misztériumom, és Én az ő misztériuma.”¹ Számosak a versek, melyeket minden mennyei Könyvben és a szent Írásokban újra és újra kinyilatkoztattak, és melyek ezen legititokzatosabb és legmagasztosabb témára vonatkoznak. Miként kinyilatkoztatta: „És megmutatjuk nekik a jeleinket a föld tájain és saját magukban...”² És ezt is mondja: „és saját magukban. Nem akarjátok látni Isten jeleit?”³ És ismét másutt kinyilatkoztatta: „És ne legyetek hasonlóak azokhoz, akik elfelejtették Istent, s Ő ezért elfeledtette velük önmagukat.”⁴ Ezzel kapcsolatban Ő, Ki az örök Király⁵ – legyenek mindenek lelkei, kik a titokzatos Tabernákulumban lakoznak, áldozat Néki – megmondta: „Az ismerte meg Istent, aki megismerte önmagát.”

¹ Hadith

² Korán 41:53

³ Korán 51:21

⁴ Korán 59:19

⁵ Utalás Ali imámra

2. ... Abból, ami fentebb elmondott, nyilvánvaló, hogy minden dolgok legbensőbb valóságukban tesznek bizonyosságot arról, hogy bennük Isten nevei és tulajdonságai nyilatkoztattak ki. Mindegyik, a maga saját képességei szerint Isten tudását jelzi és fejezi ki. Oly hatalmas és egyetemes ez a kinyilatkoztatás, hogy átfog az minden teremtett dolgot, láthatót és láthatatlant. Miként kinyilatkoztatta: „Van-é Rajtad kívül másnak oly kinyilatkoztató ereje, mellyel Te nem rendelkezel, hogy az megnyilváníthatott volna Téged? Vak a szem, mely Téged meg nem lát.”¹ Hasonlóképpen szólt az örök Király: „Nem láttam semmit, amiben, ami előtt vagy mögött ne Istent láttam volna.” A Kumayl hagyományában is megíratott: „Lásd, fény ragyogott elő az öröklét Reggeléből, és ím, hullámai áthatották minden ember legbensőbb valóságát.” Az ember, minden teremtett dolgok legnemesebbike és legtökéletesebbike, mindeneket felülmúlja e kinyilatkoztatás erejét tekintve, és dicsőségének teljesebb kifejeződése. És minden ember közül a legtökéletesebbek, a legkiválóbbak és a legnagyobbak az Igazság Napjának Megnyilvánulásai. Sőt, ezen Megnyilvánulásokon kívül minden az Ő Akaratuk működésén keresztül él, és az Ő kegyelmük kiadásán keresztül mozog és létezik.

91

További részletek A bizonyosság könyvéből

1. E Kinyilatkoztatás igazságát alátámasztó bizonyítékok között található az, hogy minden korban és Törvénykorszakban, amikor a láthatatlan Lényeg Megnyilvánulásának személyében megjelenik, bizonyos jelentéktelen és minden világi kötődéstől mentes lelkek megvilágosodást keresnek a Profétaság Napjától és az isteni útmutatás Holdjától, és eljutnak Isten Színe elé. Ezért a kor papjai és a gazdagok lenéznek és kigúnyolják ezeket az embereket. Miként kinyilatkoztattott azokra vonatkozóan, akik tévedtek: „És az előkelők az Ő népéből, akik hitetlenek voltak, azt mondták: 'Nem látjuk, hogy más lennél, mint hozzánk hasonlatos ember, és nem látjuk, hogy bárki követne Téged a meggondolatlan csöcseléken kívül. És nem látjuk, hogy bármi érdemeket lenne velünk szemben. Úgy véljük inkább, hogy hazugok vagytok.'”² Gáncsot vetettek e szent Megnyilvánulásoknak és tiltakoztak, mondván: „Senki nem követ Téged közülünk, csak az alantasa, azok, akik figyelemre sem méltók.” Céljuk az volt, hogy megmutassák, hogy a

¹ Imám Husszein imája

² Korán 11:27

tanultak, a gazdagok és a híresek közül senki sem hitt bennük. Ilyen és hasonló bizonyítékokkal próbálták bizonygatni Annak hamisságát, Ki nem szól semmi mást, csupán az igazat.

2. Eme legragyogóbb Törvénykorszakban azonban, e legfenségesebb Uralom idején számos megvilágosodott hittudós, nagy tudással rendelkező ember és az érett bölcsesség doktorai léptek be Udvarába, ittak isteni Jelenlétének kelyhéből és megtiszteltettek legnagyobb kegyével. Az Imádott kedvéért lemondtak a világról és mindenről, ami abban van. ...

3. Ők mind az isteni Kinyilatkoztatás e Napjának fénye által vezéreltek, hitet tettek, és elfogadták az Ő igazságát. Oly nagy volt a hitük, hogy legtöbbjük lemondott vagyonáról és rokonairól, és a Mindenek Felett Dicső tetszéséhez ragaszkodott. Életüket adták Hőn Szeretettükért, és mindent feláldoztak az Ő ösvényén. Kéblük az ellenség dárdáinak célpontjává vált, és fejük a hitetlenek lándzsáit díszítette. Nem maradt föld, mely ne itta volna a világtól való elszakadás ezen megtestesüléseinek vérét, sem kard, mely ne sebezte volna meg nyakukat. Cselekedeteik magukban is tanúsítják szavaik igazságát. Vajon e szent lelkek bizonyágtétele, akik oly dicsőségesen emelkedtek fel, hogy életüket felajánlják Imádottjukért, hogy az egész világ csodálta áldozatuk módját, nem elég a mai embereknek? Nem elegendő bizonyás-e ez azok hitelensége ellen, akik valami csekélységért elárulták hitüket, akik elcserélték a halhatatlanságot a múlandóért, akik feladták az isteni Jelenlét Kawthár-ját sós forrásokért, és akiknek egyetlen célja az életben, hogy mások javait bitorolják? Amint magad is látod, miként foglalatoskodik mindegyikük a világ hiúságaival, és tévelyeg messze Attól, Ki az Úr, a Legmagasabb.

4. Légy igazságos: Vajon azok bizonyágtétele fogadható-e el és érdemes a figyelemre, akiknek a cselekedetei megegyeznek szavaikkal, akiknek külső viselkedése egybevág belső életükkel? Megdöbben az elme tetteiket látván, és a lélek csodálkozik szilárdságukon és fizikai kitartásukon. Avagy e hitetlen lelkek bizonyágtétele fogadható-e el, akik mást sem lélegeznek, mint az önző vágyak leheletét, és akik üres képzelgéseik ketrecében raboskodnak? Mint a sötétség denevérei, fejüket fel nem emelik kerevetükről, hacsak nem a világ múlt dolgait hajhászandó, és nem találnak éjszaka másban pihenést, mint hogy hitvány életük céljainak előremozdításán dolgozzanak. Önös mesterkedéseikbe belemerülve eszükbe sem jut az isteni Parancsolat. Nappal egész lelkükkel világi előnyökre törekednek, éjszaka egyetlen foglalatosságuk testi vágyaik kielégítése. Mily törvény vagy mérce szerint lehetne igazolni az emberek ragaszkodását az

ilyen kicsinyes lelkek tagadásaihoz, és figyelembe sem venni azoknak a hitét, akik Isten kedvéért eldobták életüket, javaikat, hírnevüket, jó hírüket, az emberek megbecsülését és tiszteletét? ...

5. Mily szeretettel, mily odaadással, mily ujjongással és szent elragadtatással áldozták életüket a Mindenek Felett Dicső ösvényén! Ennek igazságáról mindenki tanúskodik. Hogyan képesek mégis lekicsinyelni e Kinyilatkoztatást? Látott-e valaha egy korszak ily nagy jelentőségű eseményeket? Ha ezek a társak nem az igazán Isten felé törekvők, akkor ki más lehetne így nevezni? Vajon e társak hatalmat és dicsőséget kerestek? Vágyakoztak-e valaha is gazdagságra? Élt-e bennük más vágy, mint hogy Isten jókedvét keressék? Ha e társak összes csodálatos bizonyágtételükkel és nagyszerű munkáikkal hamisak, akkor ki méltó arra, hogy az igazságot magának igényelje? Istenre esküszöm! Cselekedeteik maguk elegendő bizonyosság és cáfolhatatlan bizonyíték a föld minden népe számára, ha az emberek elgondolkodnának szívükben az isteni Kinyilatkoztatás misztériumain. „Azok, akik jogtalanságot követnek el, meg fogják tudni, hogy milyen sorsfordulat felé lesz utuk fordulása!”¹

6. Gondolkozz el e kétségtelenül őszinte mártírokról, akiknek igazáról bizonyosságot tesz a Könyv kifejezett szövege, és akiknek mindegyike, miként láthatad, feláldozta életét, javait, feleségeit, gyermekeit, mindenét, és felemelkedett a Paradicsom legfelségesebb termeibe. Tisztességes dolog-e elvetni e világtól elfordult és magasztos lények bizonyosságát, melyet e legkitünőbb és dicső Kinyilatkoztatás igazságáról tettek, és elfogadhatónak tartani a rágalmat, amiket e tündöklő Fényre szórt e hitetlen nép, mely aranyért elhagyta hitét, és a vezetés kedvéért megtagadta Öt, Ki az egész emberiség Első Vezetője? Mindezt annak dacára, hogy jellemük most lelepleződött minden ember előtt, akik felismerték róluk, hogy ők azok, akik Isten szent Hitéért semmi áron nem adnak fel egy jöttányit sem átmeneti hatalmukból, hát még mennyivel kevésbé életükből, javaikból és hasonlókból.

92

1. Isten Könyve tágra nyitott és az Ő Szava szólítja Magához az emberiséget. Mégis csupán egy maroknyi ember találtatott, kik hajlandók voltak Ügyéhez ragaszkodni vagy terjesztésének eszközévé válni. E kevesek megáldattak az Isteni Elixírrrel, mely egyedül képes a világ salakját a

¹ Korán 26:227

legtisztább arannyá változtatni, és felhatalmazást kaptak, hogy kezeljék a biztos hatású gyógyszert mindazon betegségekre, melyek az emberek gyermekeit sújtják. Senki nem nyerheti el az örökéletet, hacsak nem fogadja el e felbecsülhetetlen, e csodás és fenséges Kinyilatkoztatás igazságát.

2. Ó Isten barátai, hegyeztétek fületek az Ő hangjára, Kit a világ szorongat, és tartásotok magatokat szilárdan ahhoz, ami az Ő Ügyét felmagasztalja. Ő bizony elvezet bárkit, akit akar az Ő egyenes Ösvényére. Ez olyan Kinyilatkoztatás, mely erőt ad a gyengének és gazdagsággal koronázza a nélkülözőt.

3. A legnagyobb barátsággal és az összetartozás szellemében tanácskozzatok, és szenteljétek életek drága napjait a világ jobbításának és az Ő Ügyének elősegítésére, Ki mindenek Örök és korlátlan Hatalmú Ura. Ő valóban azt parancsolja minden embernek, ami helyes, és azt tiltja meg, ami lealacsonyítja őket.

93

1. Tudd, hogy minden egyes teremtett dolog Isten kinyilatkoztatásának egy jele. Mindegyik a saját képessége szerint a Mindenható egy-egy jelképe, és örökre az is marad. Minthogy Ő, a mindenek korlátlan Ura úgy akarta, hogy Uralmát a nevek és tulajdonságok királyságában kinyilvánítsa, minden egyes teremtett dolgot Dicsőségének jelévé tett az Isteni Akarat működésén keresztül. Oly átható és általános e kinyilatkoztatás, hogy az egész világegyetemben semmi sem található, ami ne tükrözné vissza az Ő ragyogását. Ilyen körülmények között a közelség és a távolság minden fogalma kitöröltetik. ... Ha az Isteni hatalom Keze megfosztana minden teremtett dolgot e magasztos adottságtól, az egész világegyetem kietlenné és üressé válna.

2. Lásd, milyen mérhetetlenül magasztosabb az Úr, a te Istened minden teremtett dolognál! Lásd korlátlan Uralma fenségét, Fölényét és mindenek feletti hatalmát. Ha a dolgok, melyek Általa – magasztaltassék a Dicsősége – teremtettek és arra rendeltettek, hogy neveinek és tulajdonságainak megnyilvánulásai legyenek azon kegyelem által, mellyel felruháztattak, magasztosan állnak minden közelség és távollét fölött, akkor mennyivel magasztosabb kell legyen az Isteni Lényeg, mely azokat létrehozta? ...

3. Elmélkedj el azon, mit a költő írt: „Ne azon csodálkozzatok, ha szívem Szerelme közelebb van hozzám, mint én magam, hanem inkább azon, hogy én e közelség ellenére még mindig olyan távol vagyok Tőle.” ... Tekintve

amit Isten kinyilatkoztatott, hogy „Mi közelebb vagyunk hozzá [az emberhez], mint a nyaki ütőere”¹, a költő erre utalva kijelentette, hogy bár szívem Szerelmének kinyilatkoztatása oly annyira áthatotta lényemet, hogy közelebb van Ő hozzám, mint az ütőerem, mégis az ezen valóságról való bizonyosságom és saját állapotom felismerése ellenére, még mindig oly távol vagyok Tőle. Ezalatt azt érti, hogy szíve, mely a Mindenek Felett Irgalmas székhelye és a trónus, ahol Ő lakozik Kinyilatkoztatása dicsőségében, megfélekedett Teremtőjéről, letévedt Ösvényéről, elzárta magát az Ő dicsőségétől és a földi vágyak szennyétől mocskos.

4. Ezzel kapcsolatban emlékezni kell arra, hogy az egy igaz Isten Magában magasztosan áll a közellét és távollét mögött és fölött. Valósága áthatol e korlátokon. Teremtményeihez való kapcsolata nem ismer fokozatokat. Hogy egyesek közel, mások távol vannak Tőle, az maguknak a megnyilvánulásoknak [teremtményeinek] tulajdonítható.

5. Hogy a szív az a trónus, ahol Isten, a Mindenek Felett Irgalmas Kinyilatkoztatása összpontosul, azt szent kijelentéseink bizonyítják, melyeket korábban kinyilatkoztattunk. Közöttük van ez a mondás: „Föld és menny Engem be nem fogadhat; ami egyedül befogadhat Engem, az annak a szíve, aki hisz Bennem, és hűséges az Ügyemhez.”² Az emberi szív, mely Isten fényének befogadója és a Mindenek Felett Irgalmas kinyilatkoztatásának székhelye, mily gyakran tévelyedett el Attól, Ki e fény Forrása és e Kinyilatkoztatás Kútfője. A szív konoksága az, mely eltaszítja azt Istentől, és arra ítéli, hogy távol legyen Tőle. Azok a szívek azonban, melyek Jelenlétének tudatában vannak, közel állnak Hozzá és úgy tekintendők, mint akik trónusa közelébe értek.

6. Fontold meg továbbá, mily gyakran feledkezik meg az ember önmagáról, míg Isten mindent átfogó tudásán keresztül tudatában marad teremtményeinek, és továbbra is Dicsőségének nyilvánvaló ragyogását szórja rájuk. Világos tehát, hogy ilyen körülmények között közelebb van Ő az emberhez, mint önmaga. Bizony így is marad ez örökké, mert amíg az egy igaz Isten mindent tud, mindent lát és mindent megért, addig a halandó ember tévedésre hajlamos, és nem ismeri a misztériumokat, melyek önmagában rejlenek. ...

¹ Korán 50:16

² Hadith

7. Senki ne képzelje, hogy kijelentésünk, miszerint minden teremtett dolog Isten kinyilatkoztatásának jele, azt jelenti, hogy – Isten óvjon – minden ember, legyen bár jó vagy gonosz, istenfélő vagy hitetlen, egyenlő Isten szemében. Azt sem jelenti ez, hogy az Isteni Lény – dicsőítessék Neve és magasztaltassák Dicsősége – bármilyen körülmények között is összehasonlítható lenne az emberrel, vagy bármily módon teremtményeivel társítható. E tévedésbe estek bizonyos ostobák, akik, miután felhágtak üres képzelgéseik mennyországába, az Isteni Egységet úgy értelmezték, mintha az azt jelentené, hogy minden teremtett dolog Isten jele, és következésképpen nincsen semmiféle különbség közöttük. Néhányan még ezen is túlméntek azt állítván, hogy ezen jelek társai és partnerei Magának Istennek. Kegyelmes Isten! Ő bizony egy és oszthatatlan; egy lényegében, és egy tulajdonságaiban. Rajta kívül minden mintha semmi sem lenne, mikor szembesülnek csupán egyik Nevének ragyogó kinyilatkoztatásával, nem többel, mint Dicsőségének leghalványabb jelzésével – hát még mennyivel kevesebbek Önmagával Istennel szemben!

8. Nevem, a Mindenek Felett Irgalmas igazságosságára! A Legmagasabb Tolla nagy reszketéssel remeg és rázkódik felindulásában e szavak kinyilatkoztatásán. Mily kicsiny és jelentéktelen a múlt csepp Isten végtelen és örök Óceánjának hömpölygő és tornyosuló hullámaival összehasonlítva, és mily hitványnak kell tűnni minden esetleges és múlandó dolognak az Örökkévaló nem-teremtett, kimondhatatlan dicsőségével szemben! Isten, a Mindenek Felett Hatalmas megbocsátásáért esedezünk azok számára, akik ilyen elképzelésekben hisznek, és ily szavakat ejtenek ki. Mondd: ó emberek! Miként hasonlíthatná magát az elsuhanó képzelgés az Önmagától Valóval, és hogyan lehetne a Teremtőt a teremtményeihez hasonlítani, akik csupán olyanok, mint Tollának vonásai? Ő dehogy, az Ő tollvonása mindennél nagyszerűbb, szentebb és mérhetetlenül magasztosabb minden teremtménynél.

9. Nézd továbbá Isten kinyilatkoztatásának jeleit egymással való kapcsolatukban. Egyenlőnek tekinthető-e a nap, mely csak egyike ezeknek a jeleknek, rangjában a sötétséggel? Az egy igaz Isten a tanúm! Senki nem hiheti ezt, hacsak nem azok közül való, kiknek szíve összeszűkül és szeme megcsalott. Mondd: tekintetek magatokra! Mind körmötök, mind szemetek testetek része. Egyenlőnek tekintitek őket rangban és értékben? Ha igent mondtok, akkor mondjátok azt is: ti valóban csalással vádoljátok az Urat, Istenemet, a Mindenek Felett Dicsőt, minthogy az egyiket levágjátok, a másikat viszont oly becsben tartjátok, mint a saját életeteket.

10. A saját rang és állapot korlátainak az áthágása semmiképp nem megengedett. Minden rang és állapot érinthetlenségét meg kell őrizni. Ez azt jelenti, hogy minden teremtett dolgot annak az állapotnak a fényében kell tekinteni, melyre rendeltetett.

11. Észben kell azonban tartani, hogy amikor a Nevem, a Mindeneket Átható fénye sugárzását a világegyetemre szórta, minden egyes teremtett dolog meghatározott rendelés szerint felruházott azzal a képességgel, hogy sajátos befolyást gyakorolhasson, és egy egyedi erény birtokosává tétetett. Nézd a méreg hatását. Bár halálos, mégis azzal a képességgel bír, hogy bizonyos körülmények között jótékony hatást fejtsen ki. Az az erő, mely beléoltatott minden teremtett dolgokba e legáldottabb Név kinyilatkoztatásának közvetlen következménye. Dicsőítsék Ő, Ki minden nevek és tulajdonságok Teremtője! Vesd tűzre az elkorhadt és kiszáradt fát, maradj a zöld és egészséges fa árnyékában, és élvezd a gyümölcsét.

12. Az emberek legtöbbször, akik Isten Megnyilvánulásainak idején élnek, oly illetlen dolgokat beszélnek. Ezek nagy részletességgel leírtak a kinyilatkoztatott Könyvekben és Szent Írásokban.

13. Az hisz igazán Isten Egységében, aki minden egyes teremtett dologban felismeri az Ő kinyilatkoztatásának jelét, Ki az Örök Igazság, nem pedig az, aki úgy tartja, hogy a teremtmény megkülönböztethetetlen a Teremtőtől.

14. Vedd például Isten Neve, a Nevelő fényének kinyilatkoztatását. Lásd, miként nyilvánulnak meg minden dolgokban egy ilyen kinyilatkoztatás bizonyosságai, miként függ minden lény fejlődése ettől. E nevelés két fajta. Az egyik egyetemes. Befolyása áthat minden dolgokat és fenntartja őket. Ez okból vette fel Isten a címet: „minden világok Ura”. A másik azokra korlátozódik, akik e Név árnyékában gyülekeznek, és e leghatalmasabb Kinyilatkoztatás menedékét keresik. Azok azonban, akik e menedéket nem keresik, megfosztják magukat e kiváltságtól, és képtelenek a lelki táplálékból részüket kivenni, mely leküldetett e Legnagyobb Név mennyei kegyelméből. Mily nagy a szakadék az egyik és másik között! Ha a fátyol felemeltetnék, és azok rangjának teljes dicsősége, akik teljesen Isten felé fordultak és az Ő szeretetéért a világról lemondtak, nyilvánvalóvá válna, az egész teremtés elámulna döbbenetében. Az Isten Egységében valóban hívő, miként már elmagyaráztuk, hívőben és hitetlenben egyaránt felismeri mind két Név kinyilatkoztatásának bizonyosságait. Ha e kinyilatkoztatás visszavétné, minden megsemmisülne.

15. Gondold meg hasonlóképpen Isten Neve, a Hasonlíthatatlan fényének kinyilatkoztatását. Lásd, e fény miként ölelte magába az egész teremtést, miként mutatja fel minden egyes dolog az Ő Egységének jelét, tesz bizonyosságot Annak valóságáról, Ki az Örök Igazság, hirdeti az Ő korlátlan Uralmát, Egyedüliségét és Hatalmát. E kinyilatkoztatás Irgalmának egyik záloga, mely magába foglal minden teremtett dolgot. Azok viszont, akik Mellé társat állítanak, nem is tudnak egy ilyen kinyilatkoztatásról és megfosztatnak a Hittől, mely által közelebb kerülhetnének Hozzá és egyesülhetnének Véle. Lásd, miként tesznek bizonyosságot a föld különböző népei és nemzetségei az Ő egységéről és ismerik el Egyedüliségét. Ha nem lenne Isten Egységének jele bennük, soha nem ismerték volna el a szavak igazságát: „Nincsen más Isten csak Isten.” És mégis, nézd mily súlyosan tévedtek és tévedtek messze Ösvényétől. Minthogy a Legfőbb Kinyilatkoztatót nem ismerték fel, többé nem számíthatnak azok közé, akik az Isten Egységében igazul hívőknek tekinthetők.

16. Az Isteni Lény kinyilatkoztatásának e jele azokban, akik társakat állítottak Őmellé, bizonyos értelemben úgy tekinthető, mint a dicsőség visszatükröződése, mely a hívőket beragyogja. Senki nem értheti meg azonban ez igazságot a megértéssel felruházottakon kívül. Azok, akik valóban felismerték Isten Egységét, Neve elsődleges megnyilvánulásainak tekinthetők. Ők azok, akik kortyoltak az Isteni Egység borából, a serlegből, melyet Isten keze nyújtott nekik, és akik arcukat Feléje fordították. Mily nagy a távolság, mely ezeket a megszentelt lényeket elválasztja azoktól az emberektől, akik oly messze vannak Istentől! ...

17. Adja Isten, hogy mélyreható tekintettel megláthasd minden dolgokban az Ő kinyilatkoztatásának jelét, Ki az Időtlen Király, és felismerhesd, hogy az a legszentebbnél szentebb Lény mennyivel magasztosabb és megszenteltebb az egész teremtésnél. Ez bizony az Isten Egységébe és Egyedüliségébe vetett hit legmélyebb gyökere és lényege. „Isten egyedül volt; nem volt senki Rajta kívül.” Ő most is az, Ami mindig is volt. Nincsen más Isten csak Ő, az Egyetlen, a Hasonlíthatatlan, a Mindenható, a Legmagasztosabb, a Legnagyobb.

94

1. És most, ami a két Isten létre telt utalásodat illeti. Vigyázz, vigyázz, nehogy arra vezetessél, hogy az Úr, Istened mellé társakat állíts. Ő mindig is, az örökkévalóságtól fogva egy volt, egyedül, társ és partner nélkül, örök

a múltban, örök a jövőben, mindentől független, örökké létező változatlanul és Önmagától valóan. Nem jelölt Ő ki társat Magához a Királyságában, sem tanácsost, hogy Néki tanácsot adjon, senkit, hogy Véle összemérettethessen, senkit, hogy Dicsőségével versenyezhesen. Erről tesz bizonysgot a világegyetem minden atomja, és felettük a magasságbéli birodalom lakói, akik a legmagasztosabb helyeket foglalják el, és akiknek nevérol megemlékeznek a Dicsőség Trónusa előtt.

2. Tégy tanúságot szíved legmélyében e bizonysgtételrol, melyet Isten Maga és Önmagának jelentett ki, hogy nincsen más Isten csak Ő, hogy Rajta kívül minden az Ő parancsára teremtett, Engedélyével nyert formát, az Ő törvényének van alávetve, mind elfelejthetők az Ő egyedüliségének csodás bizonyítékaihoz hasonlítva, és semmik Egysége hatalmas kinyilatkoztatásával szemben.

3. Ő bizony az örökkévalóságon át egy volt Lényegében, egy tulajdonságaiban és egy műveiben. Bármiféle összehasonlítás csupán teremtményeire alkalmazható, a társulás bármilyen elképzelése kizárólag azokra vonatkozik, akik szolgálják Őt. Lényege mérhetetlenül magasztosabb teremtményei leírásánál. Egyedül Ő foglalja el a mindent meghaladó fenség, a legfőbb és megközelíthetetlen dicsőség Székhelyét. Az emberi szívek madarai, bármilyen magasra is szárnyalnak, soha nem remélhetik, hogy megismerhetetlen Lényegének magaslatait elérjék. Ő Az, Ki létre hívta az egész teremtést, Ki parancsával minden teremtett dolgot előléptetett. Az hát, ami Tolla által kinyilatkoztatott szavára jött létre, és amit Akaratának Ujja irányított, tekinthető-e az Ő társának, vagy Önmaga megtestesülésének? Távol álljon Dicsőségétől, hogy emberi toll vagy nyelv utalást tegyen Misztériumára, vagy hogy emberi szív felfogja Lényegét. Rajta kívül mindenki más szegényen és nyomorultan áll Ajtaja előtt, mind tehetetlen Hatalma nagysága előtt, mind csupán rabszolga az Ő Királyságában. Elég gazdag Ő ahhoz, hogy nélkülözhesse minden teremtményét.

4. A szolgálat megengedett köteléke az imádó és az Imádott között, a teremtmény és a Teremtő között önmagában úgy tekintendő, mint az Ő kegyes jóindulatának záloga az emberek számára, és nem pedig bármilyen érdemük jele. Erről tanúskodik minden igaz és józan ítéletű hívó.

95

1. Tudd, hogy aszerint, amit Urad, minden ember Ura a Könyvében elrendelt, az általa az emberiségnek nyújtott kegyek sokféleségükben mindig is határtalanok voltak és örökké azok is maradnak. E kegyek közül, melyekkel a Mindenható az embert felruházta, az első és legfőbb az értelem ajándéka. Célja ezzel az adománnyal nem más, minthogy képessé tegye teremtményét az egy igaz Isten megismerésére és felismerésére – magasztaltassék az Ő Dicsősége. Ez az ajándék képesíti az embert, hogy meglássa az igazságot minden dolgokban, rávezeti arra, ami helyes, és segít neki a teremtés titkait felfedezni. A következő legfontosabb a látás képessége, a legfőbb eszköz az értelem működéséhez. A hallás, a szív érzelmei és a többi érzékek szintén az adományok közé tartoznak, melyekkel az emberi test felruházott. Mérheterlenül magasztos a Mindenható, Ki ezeket az erőket megteremtette, és az emberi testben megnyilvánította.

2. Ez adományok mindegyike az egy igaz Isten – magasztaltassék az Ő Dicsősége – fenségének, hatalmának, fölényének, mindent átfogó tudásának kétségtelen bizonyítéka. Vedd a tapintás érzékét. Lásd, hogy ez a képesség az egész emberi testre kiterjed. Amíg a látás és hallás képessége bizonyos központokhoz kötött, a tapintás érzékelése az egész embert átfogja. Dicsőítessék az Ő hatalma, magasztaltassék az Ő uralma!

3. Ezek az adományok magában az emberben rejlenek. Ami azonban minden egyéb adomány felett áll, megronthatatlan természetű és Magához Istenhez tartozik, az az Isteni Kinyilatkoztatás ajándéka. Ennek alávetett szolgálója minden jótétemény, melyet a Teremtő az emberre ruházott, legyen az anyagi vagy szellemi jellegű. Az Isteni Kinyilatkoztatás lényegében a Mennyei Kenyér, és örökké az is marad. Ez Isten legfőbb tanúbizonyossága, Igazságának legvilágosabb bizonyítéka, tökéletes Jóságának jele, mindent átfogó Irgalmának záloga, a legszeretőbb Gondviselésének bizonyossága, legtökéletesebb Kegyelmének jelképe. Valóban az részesül Isten e legnagyobb ajándékából, aki felismeri az Ő Megnyilvánulását ezen a Napon.

4. Adj hálát Uradnak, hogy ily nagy jótéteményre méltatott téged. Emeld fel hangod és mondd: Minden dicsőség Néked, ó Te, minden értő szív Vágya!

96

1. A Legmagasabb Tolla szüntelenül szólongat; és mégis mily kevesen vannak azok, akik fülüket hangja felé fordítják! A nevek királyságának lakói a világ színes külsejével foglalkoznak, elfelejtvén, hogy mindenki, kinek szeme van a látásra és füle a hallásra, kénytelen elismerni, milyen múlandók e színek.

2. Új élet pezsdül most a föld minden népében; és még sincs senki, aki okát feltárta és célját megfejtette volna. Vedd a Nyugat népeit. Lásd, miként áldoztak fel s áldoznak fel mai is számtalan életet hiábavaló és banális dolgok utáni hajszájukban, hogy azokat megszerezzék és megtartsák. Ugyanakkor Perzsia népe csüggedt és mély letargiába süllyedt, bár nagyszerű és sugárzó Kinyilatkoztatás letéteményese, melynek dicső magasztossága és híre bejárta az egész világot.

3. Ó barátok! Ne hanyagoljátok el az erényeket, melyekkel felruháztattatok, és ne feledkezzetek meg magas rendeltetésekről. Ne engedjétek, hogy munkátok kárba vesszék olyan hiábavaló képzelgések miatt, melyeket bizonyos szívek alkottak. Ti vagytok a megértés mennyországának csillagai, a friss szellő, mely hajnalhasadtakor kél, a lágyan csobogó víz, melytől minden ember élete kell függjön, az Ő szent tekercsére vésett betűk. A legnagyobb egységben, a tökéletes testvériség szellemében erőlködjétek, hogy képessé válhassatok annak elérésére, mi e napon, Isten Napján illendő. Bizony mondom, a széthúzás és viszály és minden, amitől az ember elméje irtózik, teljességgel méltatlan rangjához. Összpontosítsátok erőteteket Isten Hitének hirdetésére. Aki méltó az ilyen magas elhivatottságra, keljen fel és lendítse előre. Aki erre képtelen, annak kötelessége, hogy kijelöljön valakit, aki helyette hirdeti ezt a Kinyilatkoztatást, melynek ereje megrengette a leghatalmasabb szerkezetek alapzatát, porba döntött minden hegyet, és megdöbentett minden lelket. Ha feltáratna e Nap teljes nagysága, minden ember számtalan életről mondana le vágyódásában, hogy akár csak egy pillanatra is részesüljön nagy dicsőségében – hát még mennyivel inkább erről a világról romlandó kincseivel!

4. Bölcsesség vezéreljen benneteket minden cselekedetekben, és ahhoz ragaszkodjatok gondosan. Ha Istennek úgy tetszik, megerősít titeket, hogy véghez vigyétek Isten Akaratát, és kegyesen megsegít, hogy értékeljétek a rangot, mely Szerettei közül azokra ruháztatott, akik felkeltek, hogy szolgálják Őt és dicsőítsék az Ő nevét. Véljük légyen Isten dicsősége,

mindenek dicsősége, mik a mennyben vannak és mindeneké a földön, és a legmagasztosabb Paradicsom, a mennyek mennyországának lakói dicsősége.

97

Nézd a kétségeket, melyeket azok, kik társat állítottak Isten mellé, e föld népének szívében támasztottak. „Lehetséges-e valaha is” – kérdezik – „a rezet arannyá változtatni?” Mondd: Igen, Istenemre ez lehetséges. Ennek titka azonban a Mi tudásunkban rejtezik. Felfedjük ezt annak, akinek akarjuk. Ki hatalmunkban kételkedik, kérje az Urat, Istenét, hogy tárja fel Ő neki a titkot, és biztosítsa őt annak igazságáról. Az, hogy a réz arannyá alakítható, magában elegendő bizonyíték arra, hogy hasonló módon az arany is rézzé alakítható, ha azok közül való vagy, kik megértik ez igazságot. Minden ásvány átalakítható úgy, hogy bármelyik más ásvány sűrűségét, formáját és lényegét felvegye. Ennek ismerete Nálunk van a Rejtett Könyvben.

98

További részletek A Legszenőbb Könyvből¹

1. Mondd: Ó, vallások vezetői! Ne mérjétek Isten Könyvét oly mércével és tudománnyal, mi körötökben honos, mert a Könyv önmaga az emberek között felállított csalhatatlan Mérleg. E legtökéletesebb Mérlegen mérendő meg minden, mit a föld népei s nemzetségei bírnak, míg az ő súlyának mértéke a saját mércéjével mérendő, ó, bárcsak tudnátok.

2. Szerető kedvességem szeme keservesen sirat titeket, minthogy fel nem ismertétek Azt, Kit nappal és éjnek évadján, estidőben és reggelente hívogattok. Hófehér arccal és sugárzó szívvel járultatok az áldott és karmazsinszín Helyhez, ó, emberek, ahonnan a Sadratu'l-Muntahá szólít: „Valóban, nincsen Isten Rajtam kívül, a Mindenható Védelmezőn, az Önmagától Valón kívül.”

3. Ó, vallások vezetői! Ki az közületek, ki vetekedhetne Vélem éleslátásban vagy belső látásban? Hol található az, ki magát Vélem egyenlőnek merné tartani szóban vagy bölcsességben? Ó, nem, Uramra, a

¹ Kitáb-i-Aqdas, 99-104

Mindenek Felett Irgalmasra! Mindenek, kik a földön vannak, elmúlnak; és ez Uratok, a Mindenható, a Szeretett arca.

4. Elrendeltük, ó, emberek, hogy minden tudás legmagasabb és végső célja legyen Annak felismerése, Ki minden tudás Tárgya; és mégis, nézzétek, miként engedtétek, hogy tudástok fátyolként zárjon el Attól, Ki e Fény Hajnala, Kin keresztül feltárult minden rejtett dolog. Ha felfedeznétek a forrást, ahonnan e kinyilatkoztatás előragyog, elvetnétek magatoktól a föld népeit, s mindent, mit bírnak, és a dicsőség e legáldottabb Székhelyéhez húzódnátok.

5. Mondd: Valóban, ez az a mennyország, ahol a Minden Könyvek Anyja őriztetik, bárcsak megértenétek. Ő az, Kinek okán a Szentföld fölé magasodó Hegyen felkiáltott a Szikla, s az Égő Csipkebokor felemelte hangját, és emígyen szólottak: „Istené a Királyság, mindenek korlátlan Uráé, a Mindeneknél Hatalmasabbé, a Szeretőé!”

6. Iskolába Mi nem jártunk, sem nem olvastuk dolgozataitok. Fordítsátok fületek e Tanulatlan szavai felé, melyekkel Istenhez, az Örökkönvalóhoz szólít titeket. Jobb ez néktek, mint a föld minden kincse, bárcsak megértenétek.

99

Az emberek Istenbe vetett hitének életereje minden országban kihúnyófélben van; csupán az Ő hatékony gyógyírja állíthatja valaha is helyre. Az istentelenség rozsdája belemar az emberi társadalom zsigereibe; mi más tudná megtisztítani és új életre kelteni, mint hatalmas Kinyilatkoztatásának Balzsama? Képes-e az ember, ó Hakím, hogy bármely anyag parányi és oszthatatlan részecskékből összetett alkotó elemeiben olyan tökéletes átalakulást érjen el, hogy azt a legtisztább arannyá változtassa? Amilyen zavarba ejtőnek és nehéznek tűnhet ez, Mi arra a sokkal nagyobb feladatra vagyunk felhatalmazva, hogy a sátáni erőt mennyei hatalommá változtassuk. Az ily átalakításra képes Erő felülmúlja magának a Balzsamnak a képességét. Egyedül Isten Szavának a kiváltsága, hogy olyan képességgel rendelkezik, mely egy ilyen nagy és mélyreható változást elő tud idézni.

100

1. Az Isteni Küldött Isten trónusától eredő hangja kijelenti: Ó ti szeretteim! Ne engedjétek, hogy az Én megszentelt köntösöm szegélye e világ dolgaival mocskolódjon és szennyeződjön be, és ne kövessétek gonosz és romlott vágyaitok indíttatását. Az Isteni Kinyilatkoztatás Napcsillaga, mely dicsőségének teljességében ragyog e Börtön mennyországában, tanúskodik Mellettem. Azoknak, kiknek szíve Őfelé fordult, Ki az egész teremtés imádatának Tárgya, e Napon túl kell lépniük minden teremtett dolgon, láthatón vagy láthatatlanon, és ezektől szentesíteniük magukat. Ha felkelnek, hogy Ügyemet tanítsák, engedniük kell, hogy a Korlátlan Úr lehelete megélessze őket, és az egész földön terjeszteniük kell ezt nagy elszántsággal, teljesen Őreá irányult elmével, minden dolgoktól független és tökéletesen elszakadt szívvel és a világtól és hiúságaitól megszabadult lélekkel. Illendő nékik, hogy legjobb útravalónak az Istenbe vetett bizalmat válasszák, és Uruk, a Legmagasztosabb, a Mindenek Felett Dicső szeretetébe öltözzenek. Ha így cselekednek, szavaik hatással lesznek hallgatóikra.

2. Mily nagy, mily óriási a szakadék, mely elválaszt Minket azoktól, akik e Napon káros szenvedélyeikkel foglalatostkodnak, s a föld dolgaiba és azok múltó dicsőségébe vetik reményüket! Külsőleg a Mindenek Felett Irgalmas udvara sokszor oly mértékben megfosztatott a világi javaktól, hogy azok, akik szoros kapcsolatban éltek Vele, nagy szükségét szenvedtek. Szenvadásuk ellenére a Legmagasabb Tolla soha nem volt hajlandó megemlíteni vagy akár a leghalványabb utalást is tenni a dolgokra, melyek e világhoz és kincseihez tartoznak. És ha bármikor bármi ajándékot kínáltak Néki, azt csak a felajánló iránti Kegyelme jeléül fogadta el. Ha valaha is úgy tetszene Nékünk, hogy Saját használatra eltulajdonítsuk a föld minden kincsét, senkinek nem állna jogában megkérdőjelezni a Mi felhatalmazásunkat vagy jogosultságunkat. Lehetetlen azonban aljasabb cselekedetet kigondolni, mint az egy igaz Isten nevében megkívánni az emberek javait.

3. A ti kötelességeitek és az Ő, az Örök Igazság követőie, hogy minden embert arra szólítsanak, ami mentesíti őket a földi dolgokhoz való ragaszkodástól és megtisztítja őket azok szennjétől, hogy a Mindenek Felett Dicső öltözékének édes illata érződjék mindazokon, akik Őt szeretik.

4. A gazdagoknak azonban a legnagyobb tekintettel kell lenniük a szegények iránt, mert nagy megtiszteltetést szán Isten azon szegényeknek, akik kitartók a türelemben. Az Életemre! Nincs olyan megtiszteltetés azon kívül, mit Isten adni kegyes, melyhez ez a megtiszteltetés fogható. Nagy áldás vár a szegényre, aki tűrve tűr és elrejtí szenvedéseit, és jó a gazdagnak, aki javait a szükségét szenvedőknek adja, és előnyben részesíti őket önmaga előtt.

5. Adja Isten, hogy a szegény fáradozzon és igyekezzon megkeresni a megélhetését. Ez olyan kötelesség, mely e legnagyobb Kinyilatkoztatásban mindenki számára előíratott, és Isten szemében jó cselekedetnek számít. Aki e kötelességét teljesíti, azt a Láthatatlan egész biztosan megsegíti. Kegyelemével Ő gazdaggá tehet bárkit, akit akar. Néki bizony hatalmas van mindenek felett. ...

6. Ó Ali, mondd Isten szeretteinek, hogy az igazságosság a legalapvetőbb emberi erény. Ettől függ szükségszerűen minden dolog értékelése. Gondolkozz el a nyomorúságon és szenvedéseken, melyeket e Fogoly kiáll. Életem minden napján ellenségeim kegyének voltam és vagyok kiszolgáltatva, Isten szeretetének ösvényén minden nap újabb csapást szenvedek el. Türelemmel elviseltem, amíg Isten Ügyének híre elterjedt az egész földön. Ha most valaki kiállna és szíve hiú elképzeléseitől vezetve, igyekezne a viszály magvait nyíltan vagy titokban az emberek között elvetni – lehet-e mondani, hogy ez az ember igazul cselekszik? Nem, Arra, Kinek hatalma mindenekre kiterjed! Az Életemre! A szívem fáj és a szemem keservesen sír Isten Ügye és azok miatt, akik nem értik, mit beszélnek, és képelegnek arról, amit nem tudnak felfogni.

7. E Napon minden embernek illő, hogy a Legnagyobb Névbe kapaszkodjon és megalapozza az egész emberiség egységét. Nincs hova menekülni, nincs menedék, melyet bárki találhatna Rajta kívül. Ha bárki olyan kijelentésekre csábulna, melyek az embereket Isten határtalan óceánjának partjaitól elfordítja, és arra készíti őket, hogy szívüket bármi máshoz kössék, mint e dicső és megnyilvánult Lényre, aki az emberi korlátoknak alávett formát öltött – egy ilyen embert, bármily magas rangot foglaljon is el, az egész teremtés megbélyegez, mint aki megfosztotta magát a Mindenek Felett Igalmas édes illatától.

8. Mondd: Legyetek igazságosak ítéletekben, ti értő szívű emberek! Aki igazságtalan ítéletében, abból hiányoznak a tulajdonságok, melyek megkülönböztetik az embert. Ő, Ki az Örök Igazság jól tudja, mit rejt az

emberi kebel. Hosszú béketűrése felbátorította teremtményeit, mert a kijelölt idő előtt Ő nem tépi szét a fátylakat. Mivel az Ő mindent meghaladó irgalma fékezi Haragja tombolását, a legtöbb ember azt képzei, hogy az egy igaz Isten nincs tudatában a dolgoknak, amit titokban elkövetnek. Órá, Ki a Mindenek Tudója, a Mindenről Értesült! Az Ő tudásának tükre tökéletes pontossággal, hűséggel és élességgel tükrözi minden ember rezdüléseit. Mondd: dicsőítéssel Te, ó a gyengék és tehetetlenek bűneinek Elrejtője! Magasztaltassék a Te neved, ó Te, Ki megbocsátasz a hanyagoknak, akik Ellened vétkeznek!

9. Megtiltottuk az embereknek, hogy szívük képzelgéseit kövessék, hogy így képessé váljanak felismerni Őt, Ki minden tudás egyetlen Forrása és Célja, és elfogadni bármit is tetszik Néki kinyilatkoztatni. Lásd, miként gabalyodtak bele saját meddő ábrándjaikba és hiú képzelgéseikbe. Az Életemre! Ők maguk saját szívük okoskodásának az áldozatai, és észre sem veszik. Hiábavaló és hasztalan beszéd hagyja el ajkukat, de nem tudják.

10. Könyörgünk Istenhez, hogy kegyesen méltasson minden embert kegyelmére és tegye őket képessé az Ő és saját maguk megismerésére. Életemre! Aki megismerte Őt, szárnyalni fog az Ő szeretetének végtelenségében és el fog szakadni a világtól és mindentől, ami abban van. A földön semmi nem fogja eltéríteni útjáról, még kevésbé azok, akik hiábavaló képzelgéseik folytán olyat beszélnek, amit Isten megtiltott.

11. Mondd: Ez az a Nap, amikor minden fülnek az Ő hangjára kell figyelnie. Halljátok e Bántalmazott Hívását, magasztaljátok az egy igaz Isten nevét, ékeskedjete a Rá való emlékezés díszével, és világítsátok meg szíveteket az Ő szeretetének fényével. Ez a kulcs, mely megnyitja az emberek szívét, a politúr, ami minden létező lelkét megtisztítja. Aki nem törődik azzal, ami az Isteni Akarat ujjából kiáradt, az nyilvánvaló tévedésben él. Kedves és becsületes viselkedés, nem pedig viszály és rosszindulat jellemzi az igaz hitet.

12. Hirdesd az embereknek, amit Ő, Ki igazat beszél és Isten Bizalmának Hordozója, megparancsolt néked. Dicsőségem legyen véled ó te, aki Nevemet szólítod, akinek szeme Udvarom felé néz, és akinek nyelve az Urat, a Jótévőt dicséri.

101

Minden mennyei Könyv, sőt minden isteni eredetű vers kinyilatkoztatásának a célja, hogy minden embert becsületességgel és megértéssel ruházzon fel, hogy tartós béke és nyugalom uralkodjon közöttük. Isten szemében mindaz elfogadható, ami az emberek szívébe bizonyosságot plántál, ami állapotukat felemeli és elégedettségüket elősegíti. Mily magasztos rangot érhet el az ember, ha csak úgy dönt, hogy magas rendeltetését betölti! És a lealjasodás micsoda mélységeibe tud süllyedni, mélységekbe, ahova a legalacsonyabb teremtmények sem jutnak soha! Ragadjátok meg ó barátok az esélyt, melyet e Nap nyújt néktek, és ne fosszátok meg magatokat Kegyelmének bőséges áradatától. Könyörgöm Istenhez, hogy kegyesen tegyen képessé mindegyikötöket, hogy ezen az áldott Napon tiszta és szent cselekedetek díszével ékesítsétek magatokat. Ő bizony azt teszi, amit akar.

102

Hallgassátok meg, ó emberek, amit igazul mondok néktek. Az egy igaz Isten, magasztaltassék Dicsősége, az emberek szívét mindig is a Saját kizárólagos tulajdonának tekintette, és tekinti a jövőben is. Minden mást, akár földön vagy vízen, akár gazdagságot vagy dicsőséget, a föld Királyaira és uralkodóira hagyott Ő. A kezdettől, melynek nincs kezdete, az „Ő azt teszi, amit csak akar” szavakat hirdető lobogó teljes pompájában bomlott ki az Ő Megnyilvánulása előtt. Az emberiség szüksége e napon, hogy azoknak engedelmeskedjen, akik uralmon vannak, és hűségesen kapaszkodjon a bölcsesség kötelébe. Az emberi faj közvetlen védelméhez, biztonságához és nyugalomához elengedhetetlen eszközök az emberi társadalom kormányzóinak kezébe adatott, és az ő markukban nyugszanak. Ez Isten kívánsága és rendelete. ... Mi reménykedünk, hogy a föld egyik királya Isten szerelméért ki fog állni e bántalmazott és elnyomott nép diadaláért. Ez a király örökké magasztalva és dicsóítva létszen. Isten e népnek kötelességévé tette, hogy segítsen bárkit, aki őket segíti, szolgálja legjobb érdekeit és mutassa ki neki rendíthetetlen hűségét. Azoknak, akik Engem követnek, minden körülmények között igyekezniük kell, hogy támogassák azok boldogulását, akik az Én Ügyem győzelméért kiállnak, és irányukban mindenkor odaadást és hűséget kell tanúsítaniuk. Boldog az az ember, aki figyelmeztet és megfogadja tanácsomat. Jaj annak, aki nem teljesíti kívánságomat.

103

1. Isten nyelvén keresztül, mely az igazat szólja, minden Táblájában e szavakról tett tanúbizonyságot: „Én vagyok Az, Ki a Dicsőség Abhá Birodalmában lakozik.”

2. Isten igazságosságára! Ő e fenséges, e szent, e hatalmas, és mindent meghaladó magasságból lát minden dolgokat, hall minden dolgokat, és ebben az órában hirdeti: Áldott vagy, ó Javád, minthogy elértél oda, ahova előtted ember el nem ért. Arra esküszöm, Ki az Örök Igazság! Te megörvendeztetted a Magasztos Paradicsom lakóinak szemét. Az emberek azonban teljesen közömbösek. Ha Mi felfednénk rangodat, az emberek szíve nagyon felindulna, lábuk botladozna, a gőg megtestesülései megdöbbenének, a földre esnének, és a közömbösség ujaival befognák fülüket félelmükben, nehogy meghallják.

3. Ne bánkódj azok miatt, akik a világ dolgaival foglalatосkodnak és elfelejtették az Istenről, a Legnagyobból való megemlékezést. Arra, Ki az Örök Igazság! Közéleg a nap, mikor a Mindenható bosszuló haragja megragadja őket. Ő bizony a Mindenható, a Mindeneket Lebíró, a Leghatalmasabb. Megtisztítja Ő majd a földet a romlottságuk szennyétől, és azon szolgálóinak adja azt örökségül, kik közel állnak Hozzá.

4. Mondd: ó emberek! Porral teli a szátok és hamu vakítja el szemeteket, mert az Isteni Józsefet a legalantasabb árért elcseréltétek. Ó, mily nyomorúság terhel titeket, ti, kik messze tévelyedtetek. Úgy képzelitek szívetekben, hogy hatalmatok van arra, hogy felülmúljátok Őt és az Ügyét? Távol vagytok attól! Erről Ő Maga, a Mindenek Felett Hatalmas, a Legmagasztosabb, a Legnagyobb tanúskodik.

5. Fenyítésének viharai hamarosan lesújtanak rátok, és a pokol pora fog befedni titeket. Azok az emberek, akik miután felhalmozták a föld hiúságait és ékeit, megvetően elfordultak Istentől – azok elvesztették mind e világot, mind a következőt. Isten az Erő Kezével nemsokára megfosztja őket tulajdonuktól és leveszi róluk nagylelkűsége köntösét. Erről ők maguk tesznek hamarosan bizonyágot. Te pedig szintén tanúskodni fogsz.

6. Mondd: ó emberek! Ne hagyjátok, hogy ez az élet és csalárdsága megtévesszen benneteket, mert a világot és mindent, mi benne van, szilárdan tartja Ő Akarata markában. Arra ruházza Ő kegyét, akire akarja, és attól vonja meg azt, akitől akarja. Azt teszi, ami Néki tetszik. Ha a világnak

bármilyen értéke lenne az Ő szemében, bizonyára soha sem engedte volna át ellenségeinek, akár csak egy mustármag erejéig. Ő azonban belegabalyított benneteket annak dolgaiba viszonzásul azért, amit kezetek az Ő Ügyében művelt. Ez bizony olyan büntetés, melyet ti saját akaratotokból vontatok magatokra, bár csak megértenétek. Olyan dolgokon örvendeztek, melyek Isten szemében megvetendő és értéktelenek, melyekkel Ő a kételkedők szívét teszi próbára?

104

Ó, világ népei! Tudjátok meg bizony, hogy váratlan sorscsapás áll lesben, és súlyos megtorlás vár rátok! Ne gondoljátok, hogy mindaz, amit elkövettetek, eltöröltetett Énelőttem. Szépségemre! Minden tetteket krizolit-táblákra véste élesen látható betűkkel az Én tollam.¹

105

További részletek A Legszentebb Könyvből²

1. Ó, föld királyai! Ím, eljött, Ki mindenek korlátlan Ura. Istené a királyság, a mindenható Védelmezőé, az Önmagától Valóé. Ne imádjatok mást, csak Istent, és sugárzó szívvel emeljétek arcotokat Uratok, a minden nevek Ura felé. Oly Kinyilatkoztatás ez, melyhez mit bírtok, nem mérhető, ó, bárcsak tudnátok.

2. Látjuk, miként lelitek örömtök abban, mit másoknak felhalmoztatok, és zárjátok el magatokat azon világoktól, melyeket óvott Táblámon kívül más számba nem vehet. A kincsek, miket felhalmoztatok, távolra csábítottak titeket végső célotoktól. Nem illendő ez hozzátok, ó, bár megértenétek. Mossatok le szívetekről minden földi szennyet, és siessetek belépni Uratok, a föld és menny teremőjének Királyságába, Ki megremegtette a földet és jajongásra készítette annak minden népét, azokon kívül, kik elfordultak minden dolgoktól és ahhoz ragaszkodtak, mit a Rejtett Tábla elrendelt.

3. Íme, a Nap, mikor Az, Ki Istennel társalgott, elérkezett az Örök Úr fényéhez, és az újraegyesülés tiszta vizét kortyolta e Kupából, mely megárasztotta a tengereket. Mondd: Az egy igaz Istenre! A Sínai-hegy a

¹ Rejtett Szavak, perzsa 63

² Kitáb-i-Aqdas, 78-84

Kinyilatkoztatás Hajnala körül kering, míg a Királyság magaslatairól Isten Lelkének Hangja hallatszik emígyen hirdetni: „Rázzátok meg magatok, ó, föld gögősei, és siessetek Hozzá.” A Kármel e Napon vágyakozó hódolattal siet udvara felé, míg Sion szívéből e kiáltás szakad fel: „Beteljesített az ígélet. Mit Isten, a Legmagasztosabb, a Mindenható, a Legszeretettebb szent Írásában bejelentett, im, testet öltött.”

4. Ó, föld királyai! A Legnagyobb Törvény került kinyilatkoztatásra e Helyen, a földöntúli ragyogás e helyszínén. Minden rejtett dolog feltárult a Legfőbb Elrendelő Akaratából, Ki elhozta az Utolsó Órát, Ki által meghasadt a Hold, és minden visszavonhatatlan végzés kifejtett.

5. Csupán hűbéresek vagytok, ó, Föld királyai! Az, Ki a Királyok Királya, im, megjelent, legcsodálatosabb dicsőségébe öltözvén, és Magához, a Veszélyben Oltalmazóhoz, az Önmagától Valóhoz szólít titeket. Vigyázzatok, nehogy a dölyf megakadályozzon a Kinyilatkoztatás Forrásának felismerésében, máskülönben e világ dolgai fátyolként zárnak el Attól, Ki a menny Teremtője. Emelkedjete fel, és szolgáljátok Őt, Ki minden nemzetek Vágya, Ki egyetlen szavával teremtett benneteket, és úgy rendelte, hogy uralmának jelei légyetek minden időkre.

6. Isten igazságosságára! Nem kívánjuk Mi Magunknak királyságaitokat. Küldetésünk az, hogy az emberi szíveket hódítsuk meg, s azokat bírjuk. Feljűk fordul Bahá szeme. Erről tesz bizonysgot a Nevek Királysága, bár megértenétek. Ki követi Urát, elfordul az a világtól, és mindentől, mi benne van; akkor hát mennyivel nagyobbnek kell legyen a múlandótól való elfordulása annak, Ki ily magasztos állással bír! Hagyjátok oda palotáitokat, és siessetek, hogy bebocsáttatást nyerjete Királyságába. Bizony, ez válik majd javatokra mind ebben, mind a következó világban. Erről tesz bizonysgot a magasságbéli birodalom Ura, bár tudnátok.

7. Mily nagy áldás várja a királyt, ki kiáll, hogy segítse Űgyemet királyságomban, ki mindentől elfordul Rajtam kívül! Ez a király a Karmazsin Bárka utasai közé számíttatik – mely Bárkát Isten Bahá népének készített. Mindenkinek dicsóíténie kell e király nevét, nagy becsben tartani állását, és segíteni néki, hogy Nevem kulcsaival megnyithassa a városok kapuit, Nevemmel, mely mindenható Védelmezője mindeneknek, mik a látható és láthatatlan királyságokat benépesítik. E király az emberiség szemefénye, a sugárzó dísz a teremtés homlokán, az áldások kútfeje az egész világnak. Ajánljátok, ó, Bahá népe, javaitokat, sőt élteteket azért, hogy segíthessetek néki.

106

1. A Mindentudó Orvos az emberiség érverésén tartja az ujját. Megállapítja a betegséget, és tévedhetetlen bölcsességében előírja a gyógyszert. Minden kornak megvan a maga gondja, és minden léleknek a saját vágya. Az orvosság, melyre a világnak jelen nyomorúságában szüksége van, soha nem lehet ugyanaz, mint amit egy következő kor igényel. Törődjétek alaposan annak a kornak a szükségleteivel, amelyben éltek, és összpontosítsátok megfontolásaitokat annak követelményeire és elvárásaira.

2. Mi jól látjuk, miként vergődik az egész emberi faj nagy és kiszámíthatatlan csapások alatt. Látjuk, miként sorvadozik betegágyán megpróbáltatások között és kiábrándultan. Az önteltségtől fertőzöttek álltak az emberiség és az Isteni, tévedhetetlen Orvos közé. Nézd, hogyan béklyóztak mindenkit, magukat is beleértve, saját fortélyuk hálójába. A kór okát sem tudják felfedezni, és fogalmuk sincs az orvosságról. Az egyenest vélik görbének, és barátaikat képzelik ellenségnek.

3. Fordítsátok fületeket e Fogoly édes dallamai felé. Keljétek fel és emeljétek fel hangotokat, hogy azok, kik mélyen alszanak, tán felébredhessenek. Mondd: Ó ti, kik, mint a holtak vagytok! Az Isteni Jóság Keze az Élet Vizét kínálja néktek. Siessetek és oltsátok szomjaitok. Ki ezen a Napon újjászületik, soha nem hal meg; aki halott marad, soha sem fog élni.

107

Részlet a Templom Szúrájából¹

Ő, Ki az Uratok, a Mindenek Felett Irgalmas, szívében azt a vágyat élteti, hogy az egész emberi fajt egy léleknek és egy testnek lássa. Siessetek, hogy elnyerjétek részeteiket Isten nagy kegyéből és irgalmából e Napon, mely elhomályosít minden más teremtett Napot. Mily nagy boldogság vár az emberre, ki mindenéről lemond azon vágyában, hogy elnyerje Isten adományait! Tanúsítjuk, hogy ez az ember Isten áldottjai közé tartozik.

¹ Súrîy-i-Haykal, 154

108

Határidőt adtunk néktek, ó népek. Ha a kijelölt óráig nem fordultok Isten felé, Ő bizony erővel megragad titeket, és súlyos csapásokat fog rátok mérni minden oldalról. Mily szigorú valóban a büntetés, mellyel Uratok titeket akkor büntetni fog!

109

1. Ó Kamál! A magaslatok, melyekre a halandó ember Isten legnagyobb kegyénél fogva e Napon eljuthat, még nem tárattak fel szeme előtt. A lét világa soha nem rendelkezett, és még most sem rendelkezik a képességgel egy ilyen kinyilatkoztatás befogadására. Közéleg azonban a nap, amikor egy ily nagy kegy lehetőségei az Ő parancsára megnyilvánulnak az ember előtt. Álljon bár csatasorba a nemzetek ereje Ellene, szövetkezzenek bár a föld királyai Őgye megrontására, az Ő hatalmának ereje rendületlenül fog állni. Ő bizony igazat beszél, és az egész emberiséget Annak útjára szólítja, Ki a Hasonlíthatatlan, a Mindenek Tudója.

2. Minden ember azért teremtett, hogy egy folytonosan fejlődő civilizációt előmozdítson. A Mindenható a tanúm: méltatlan az emberhez, hogy úgy viselkedjék, mint a mező vadjai. A méltóságához illő erények a türelem, irgalmasság, együttérzés és szerető kedvesség a föld minden népe és nemzetsége iránt. Mondd: ó barátok! Igyatok a kristály tiszta patakból, mely az Ő mennyei kegyelméből folyik, Ki a Nevek Ura. Vegyék ki mások is részüket vízből az Én nevemben, hogy az emberek vezetői minden országban teljességgel felismerjék a célt, melyért az Örök Igazság kinyilvánított, és az okot, melyért ők maguk teremtettek.

110

Részletek a Maqsúd-hoz írt Táblából¹

A Magasztos Lény mondja: Ó ti, az emberek gyermekei! Isten Hitének és az Ő Vallásának alapvető célja, hogy az emberi faj érdekét védje, egységét előmozdítsa, és a szeretet és testvériség szellemét táplálja az emberek között. Ne engedjétek, hogy a széthúzás és viszály, a gyűlölet és ellenségeskedés

¹ Bahá'u'lláh Táblái, 11:15, 19, 26-27

forrásává váljon. Ez az egyenes Ösvény, a kijelölt és elmozdíthatatlan alapzat. Ami erre az alapzatra épül, annak szilárdságát a világ változása és forgandósága soha meg nem csorbíthatja, számtalan évszázad leforgása sem fogja szerkezetét aláásva. Reméljük, hogy a világ vallási vezetői és uralkodói együttesen fognak fellépni e kor megújulásáért és jólétének visszaállításáért. Miután elgondolkoztak szükségletein, tanácskozzanak együtt, majd gondos és körültekintő megfontolás alapján adják meg a beteg és kínokkal szenvedő világnak az orvosságot, amire szüksége van. ... A hatalmon lévők kötelessége, hogy mérsékletet gyakoroljanak minden téren. Ami áthágja a mérsékletesség határát, megszűnik jótékony hatással lenni. Vegyél példának olyan dolgokat, mint a szabadság vagy a civilizáció és hasonlók. Bármennyire kedvezően ítélik is meg értelmes emberek ezeket, ha túlzásba viszik, káros hatással lesznek az emberekre. ... Ha Isten is úgy akarja, a világ népeit uralkodók, a bölcsek és tudósok magas erőfeszítésük eredményeként saját legjobb érdekeik felismerésére vezethetik. Meddig akar még az emberiség csökkönyösségében megmaradni? Meddig tart még az igazságtalanság? Meddig uralkodik még káosz és zűrzavar az emberek között? Meddig torzítja még el a társadalom arcát a viszály? ... Ó, jaj, a kétségbeesés szelei fújnak minden irányból, és a harc, mely megosztja és kínozza az emberi fajt, naponta erősödik. A fenyegető megrázkódtatások és káosz jelei most már kivehetőek, minthogy a fennálló rend oly szántalmasan tökéletlennek tűnik. Könyörgök Istenhez, magasztaltassék Dicsősége, hogy kegyesen ébressze meg a föld népeit, adja, hogy cselekvésük végül hasznukra váljon, és segítse őket, hogy teljesítsék, ami rendeltetésükhöz méltó.

111

Ó civakodó népei és nemzetségei a földnek! Fordítsátok arcotokat az egység felé, hadd ragyogjon rátok annak sugárzó fénye. Gyűljetek össze, és Isten kedvéért határozzátok el, hogy kigyomlálotok mindent, mi a viszály forrása közöttetek. Akkor fogja a világ nagy Égitestének ragyogása elborítani az egész földet, és lakói egy város polgáiraivá válnak, és egy és ugyanazon trónust foglalják el. E Bántalmazott élete kora napjaitól fogva nem táplált más vágyat, csak ezt, és továbbra sem lesz más kívánsága, mint ez. Semmi kétség nem lehet, hogy a világ népei, bármilyen fajhoz vagy valláshoz tartozzanak is, ihletüket egyetlen mennyei Forrásból nyerik és egy Isten alattvalói. Az általuk követett előírások különbözősége annak a kornak az eltérő igényeinek és szükségleteinek tulajdonítandó, melyben azok kinyilatkoztattak. Mindegyik, néhány kivételével, melyek az emberi romlottság művei, Isten rendelése, Akaratának és Céljának visszatükröződése. Emelkedjete hát fel, és a hit

erejével felvértezve zúzzatok szét hiábavaló képzelgészetek isteneit, a viszály magvetőit köztetek. Ragaszkodjatok ahhoz, ami közel hoz egymáshoz és egyesít titeket. Ez bizony a legmagasztosabb Szó, melyet a Minden Könyvek Anyja leküldött és kinyilatkoztatott néktek. Erről tesz bizonyosságot a Nagyság Nyelve dicső lakhelyéről.

112

További részletek a Maqsúd-hoz írt Táblából¹

Nézd a zavargásokat, melyek hosszú évek óta sújtják a földet, és a felindulást, mely népeit hatalmába ejtette. Vagy háború pusztított rajta, vagy váratlan és előre nem látott balsors tépte. S bár a világot nyomorúság és fájdalom tölti el, még sem áll meg senki, hogy elgondolkodjék ennek okán vagy forrásán. Valahányszor az Igaz Tanácsadó figyelmeztető szavát felemelte, lám, mindenki gonosztevőnek bélyegezte Őt és elutasította kijelentését. Mily elképesztő, mily zavarba ejtő az ilyen viselkedés! Két embert sem lehet találni, akikről elmondható, hogy külsőleg és belsőleg is egyek. A viszály és rosszindulat mindenhol nyilvánvaló, annak dacára, hogy mindenki harmóniára és egységre teremtetett. A Magasztos Lény így szól: Ó, hön szeretettek! Az egység szentélye felállítatott; ne tekintsétek hát egymást idegeneknek. Ti egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok. Reménykedünk, hogy az igazságosság fénye beragyogja a világot és megtisztítja a zsarnokságtól. Ha a föld uralkodói és királyai, kik Isten hatalmának szimbólumai, magasztaltassék az Ő Dicsősége, felemelkednek és elhatározzák, hogy annak szentelik magukat, ami az egész emberiség legfőbb érdekeit szolgálja, akkor az igazságosság uralma bizonyosan létrejön az emberek gyermekei között, és fénye beragyogja az egész földet. A Magasztos Lény szól: A világ egyensúlyának és rendjének építménye a jutalom és büntetés kettős oszlopára emeltetett. ... Máshol ezt írta Ő: Vigyázzatok, ó világ uralkodóinak gyülekezete! Nincs olyan hatalom a földön, mely hódító erőben felérne az igazságosság és bölcsesség hatalmával. ... Áldott a király, aki előtt a bölcsesség kibontott lobogóját viszik, mögötte pedig az igazságosság seregei sorakoznak. Ő bizony az ékesség, mely a béke homlokát és a biztonság arcát díszíti. Nem kétséges, hogy ha az igazságosság napcsillaga, melyet a zsarnokság felhői eltakarnak, fényét az emberekre sugározhatná, a föld arculata teljességgel átalakulna.

¹ Bahá'u'lláh Táblái, 11:6-7

113

További részletek a királyokhoz írt Táblából¹

1. Azt képzeled, ó a sah követe a városban (Konstantinápoly), hogy Én tartom kezemben Isten Ügyének végső sorsát? Gondolod, hogy az Én bebörtönzésem vagy a szégyen, mit el kellett szenvednem, vagy akár halálom és teljes megsemmisülésem gátolhatja útját? Szánalmas, amit szívedben dédelgettél! Bizony azok közül való vagy, akik szívük hiú képzelgéseit követik. Nincsen más Isten, csak Ő. Elég hatalmas Ő ahhoz, hogy megnyilvánítsa Ügyét, felmagasztalja bizonyosságát, létrehozson bármit, amit akar, és oly magasra emelje, hogy sem saját kezéd, sem azoké, akik elfordultak Tőle, soha meg nem érinthetik vagy sérthetik azt.
2. Azt hiszed, hatalmadban áll meghíúsítani Akaratát, megakadályozni Őt abban, hogy végrehajtsa ítéletét, vagy eltéríteni Őt attól, hogy gyakorolja korlátlan Uralmát? Ámítod magad, hogy bármi is a mennyekben vagy a földön szembeszállhat az Ő Hitével? Nem, Őrá, Ki az Örök Igazság! Semmi az egész teremtésben nem tudja keresztezni az Ő szándékát. Vesd el hát a merő képzelgést, melyet követsz, mert merő képzelgés soha sem léphet az igazság helyébe. Légy azok közül való, akik őszintén megbánták vétkeiket és visszatértek Istenhez, az Istenhez, Aki teremtett téged, Aki táplált téged és követté tett azok között, akik hitedet vallják.
3. Tudd továbbá, hogy Ő Az, Aki parancsával teremtett mindeneket, ami a mennyekben van, és mindeneket, ami a földön van. Akkor hogyan győzhetné le Őt az, amit parancsával Maga teremtett? Magasan fölötte áll Isten mindannak, amit elképzeltetek Róla, ó ti, a rosszindulat népe! Ha ez Ügy Istentől való, senki sem szállhat szembe vele; ha viszont nem Istentől való, akkor a hittudósok közületek és azok, akik saját romlott vágyaikat követik, és akik fellázdak Ellene, bizonyára elegendőek lesznek ahhoz, hogy legyőzzék.
4. Nem hallottad-e, hogy régen egy hívő ember a fáraó családjából, mit mondott és mit adott tovább Isten Apostolának, Kit Ő minden emberi teremtmények közül kiválasztott, rábízta Üzenetét és Irgalmának Forrásává tett mindenek számára, kik a földön lagnak? Azt mondta, és bizony az igazat szólta: „Meg akartok ölni egy embert, mert azt mondja: 'Az én Uram Isten' – holott nyilvánvaló bizonyítékokkal jött hozzátok a ti Uratoktól? Ha

¹ Súrui-i-Mulúk

hazudik, akkor a hazugsága őellene fordul. Ha azonban igazat mond, akkor benneteket fog sújtani annak egy része, amivel fenyeget titeket.”¹ Íme, mit Isten kinyilatkoztatott az Ő Hőn Szeretettjének csalhatatlan Könyvében.

5. És ti mégsem hallgattatok parancsolatára, törvényét semmibe vettétek, visszautasítottátok tanácsát, amint az Könyvében feljegyeztetett, és azok közül valók vagytok, kik messze tévelyedtek Tőle. Hányan vannak, akik minden évben és minden hónapban miattatok adattak halálra! Mily sokféle az igazságtalanság, melyet elkövettetek – igazságtalanságok, melyekhez hasonlót a teremtés szeme soha sem látott, krónikás soha fel nem jegyzett! Hányan vannak az újszülöttek és csecsemők, kik árvák lettek, és az atyák, kik fiaikat veszítették el kegyetlenségtek miatt, ó ti igazságtalanok! Mily gyakran emésztette magát egy nővér és gyászolta öccsét, mily gyakran siratta egy feleség a férjét és egyedüli eltartóját!

6. Gonoszságtok csak egyre nőtt, mígnem lemészároltátok Őt (a Bábót), Ki szemét soha el nem fordította Isten, a Legmagasztosabb, a Legnagyobb orcájától. Bárcsak úgy öltétek volna Őt meg, miként az emberek egymást megölni szokták! Ti azonban olyan körülmények között meszároltátok le Őt, mit ember még soha nem látott. A mennyek keservesen sírtak Felette, és azok lelke, kik Isten közelében vannak, jajveszékelték szenvedése láttán. Talán nem a Prófétátok ősi Házának Sarja volt Ő? Talán nem terjedt el messze földön közöttetek a híre, mint az Apostol direkt leszármazottja? Akkor hát miért bántatok úgy el Vele, ahogyan még ember nem bánt el egy másikkal, bármily messze néztek is vissza az időben? Istenre! A teremtés szeme még soha nem látott hozzátok hasonlót. Lemészároljátok Őt, Ki Prófétátok Házának Sarja, és örvendeztek és ünnepeltek a tisztelet ülésein trónolva! Átkokat szórtok azokra, akik előttetek jártak, és akik ugyanazt követték el, amit ti is elkövettetek, miközben tudatában sem vagytok saját rémtetteiteknek!

7. Ítéljetek tisztességesen. Vajon azok, akiket átkoztok és akikre a gonoszt idézitek, másképp cselekedtek-e, mint ti? Talán nem ölték meg ők Prófétájuk leszármazottját, miként ti is megöltétek sajátotok leszármazottját? Nem hasonló a viselkedésetek az övékéhez? Akkor miért állítjátok, hogy ti különböztök tőlük, ó ti a viszály szítói az emberek között?

8. Amikor elvettétek az Ő életét, egyik követője kiállt, hogy megbosszulja halálát. Ismeretlen volt, és a tervére, amit kigondolt, nem

¹ Korán 40:28

ügyelt senki. Végül elkövette azt, ami előre elrendeltetett. Ezért illendő számotokra, hogy ne vádoljatok mást, csak magatokat azért, amit elkövettetek, bár igazságosan ítélnétek. Ki az az egész földkerekségen, aki azt tette, amit ti? Senki, Arra, Ki minden világok Ura!

9. A föld minden uralkodója és királya tiszteli és nagyra tartja Prófétáik és szentjeik leszármazottait, bár megértenétek. Ti azonban oly cselekedetekért vagytok felelősek, amilyet senki más soha nem tett. Gonosztetteik miatt minden értő szív szomorúsággal telt el. És ti mégis megmaradtatok tudatlanságotokba merülve, és képtelenek vagytok felismerni saját tetteitek gonoszságát.

10. Megátalkodtatok csökönyösségekben, míg fel nem keltetek Ellenünk, bár Mi nem követtünk el semmit, ami igazolta volna ellenségeskedésedeteket. Nem féltetek Istent, Ki megteremtett és megalkotott titeket, Ki lehetővé tette, hogy erőssé váljatok, és azokkal egyesített titeket, kik átadták magukat Néki (muszlimok)? Meddig tartotok ki még konokságotokban? Meddig hártjátok el még, hogy elgondolkozzatok? Meddig tart még, míg lerázzátok szendergészeteket és felébredtek közömbösségekéből? Meddig akarjátok még tagadni az igazságot?

11. Fontold meg szívedben. Viselkedétek és azon dolgok ellenére, amit kezetek művelt, sikerült-e elfojtanotok Isten tűzét vagy kioltanotok Kinyilatkoztatásának fényét – a fényt, mely ragyogással borította el azokat, akik a halhatatlanság zúgó óceánjába merülve magukhoz vonzották a lelkeket, akik valóban hiszik és vallják az Ő egységét? Talán nem tudjátok, hogy Isten Keze a tiétek felett van, hogy visszavonhatatlan Parancsa felülmúlja minden cselvetésedeteket, hogy Ő fölötte áll szolgálinak, hogy megfelel a Céljának, hogy azt teszi, amit csak kíván, hogy Ő nem tartozik számadással azért, amit tesz, hogy elrendeli, ami Néki tetszik, hogy Ő a Leghatalmasabb, a Mindenható? Ha igaznak hiszitek mindezt, akkor miért nem hagytok fel a bajkeveréssel és leltek békét magatokban?

12. Minden nap új igazságtalanságokat követtek el, és úgy bántok Velem, mint ahogy a múltban is tettétek Velem, bár én soha meg sem próbáltam ügyeitekbe avatkozni. Soha ellent nem álltam nektek, sem a törvényeitek ellen nem lázadtam. Nézzétek, végül is miként tettétek fogollyá Engem e távoli országban! Tudjátok azonban bizonyosan, hogy bármit is művel kezetek vagy a hitetlenek keze, soha nem fogja, mint ahogy a múltban sem tudta soha megváltoztatni Isten Ügyét vagy eltéríteni az Ő útját.

13. Figyelmezz intésemre, ó Perzsia népe! Ha kezetek megöl Engem, Isten biztosan felemel valakit, aki elfoglalja a halálom által megüresedett széket, mert ez Isten módszere, mely régóta megvalósul, és Isten módszere nem változik. Arra törekedtek, hogy kioltjátok Isten fényét, mely földjére sugárzik alá? Isten ellenére van, amire vágyakoztok. Kiterjeszti Ő a fényét, még ha iszonyodtok is tőle szívetek mélyén.

14. Állj meg röviden és gondolkozz el, ó követ, és ítélj igazságosan. Mit követtünk Mi el, ami okot adhat neked, hogy megrágalmazz Minket a Király miniszterei előtt, hogy vágyaidat követve, az igazságot eltorzítva vádakot emelj Ellenünk? Mi soha nem találkoztunk, kivéve, amikor egyszer láttunk atyád házában Husszein imám vértanúságának megemlékezésén. Ilyen alkalmakkor senkinek nem volt lehetősége arra, hogy másoknak kifejtse véleményét és hitét beszélgetésben vagy vitában. Magad is tanúsítod szavaim igazát, ha őszinte vagy. Nem vettem részt más olyan összejövetelen, ahol megismerhetted volna gondolkozásomat Te vagy bárki más. Akkor hát hogyan mondasz ítéletet Felettem, amikor nem hallottad bizonyágtételemet Saját ajkamról? Nem hallottad-e, amit Isten, magasztaltassék az Ő dicsősége, mondott: „Ha valaki a béke üdvözlétével köszönt benneteket, ne mondjátok neki: 'Te nem vagy hívő!'”¹ „És ne taszítsd ki [a közösségből] azokat, akik reggel és este [egyre csak] Urukhoz fohászkodnak, orcája [látását] áhítóznán!”² Elhagytad te azt, mit Isten Könyve előírt, és mégis hívőnek tartod magad!

15. Annak dacára, amit cselekedtél, nem él bennem rosszakarat ellened – és erre Isten az Én tanúm – és másokkal szemben sem, bár tőled és másoktól olyan bántalmakban van részünk, amelyet egy Isten egységében hívő sem tud elviselni. Ügyem egyedül Isten kezében van, és egyedül Istenben bízom, senki másban. Nemsokára leperegnek napjaid, miként azoké is, akik most kihívó göggel embertársaik előtt kérkednek. Hamarosan Isten színe elé lesztek szólítva, és számot kell adnotok tetteitekről, és megfizettek azért, mit kezetek művelt, és nyomorúságos a gonosztevők hajléka!

16. Istenre! Ha rádöbbennél, hogy mit cselekedtél, keserű könnyekkel siratnád magad, és Istenhez menekülnél, és életed minden napját önmagad emésztve és gyászban töltenéd, míg Isten meg nem bocsát neked, mert Ő bizony a Legnagyylelkűbb, a Mindenek Felett Bőkezű. Te azonban halálad

¹ Korán 4:94

² Korán 6:52

órájáig kitartasz konokságodban, minthogy teljes szíveddel, lelkeddel és legbensőbb lényeddel a világ hiúságaival foglalkozol. Távozásod után felfedezed majd, amit kinyilatkoztattunk számodra, és meglátod, hogy minden cselekedeted feljegyzésre került a Könyvben, melyben leíratnak minden földön lakó munkái, legyenek azok nagyobbak vagy kisebbek, mint egy atom súlya. Figyelj hát ezért tanácsomra, hallgass a szíveddel beszédemre, ne vedd el gondatlanul szavaimat és ne légy azok közül való, kik elutasítják igazságomat. Ne hivalkodj a dolgokkal, mik néked adattak. Tartsd szem előtt, ami Isten, a Veszélyben Oltalmazó, a Mindenek Felett Dicső Könyvében kinyilvánított: „Miután elfeledték azt, amivel meginttettek, tágra nyitottuk nékik minden dolog kapuját.”¹ Miként mi is megnyitottuk előtted és a hozzád hasonlók előtt e föld kapuit és díszzeit. Várd csak meg, ami e szent vers második felében² megígértetett, mert ez az ígélet Tőle van, Ki a Mindenható, a Mindenek Felett Bölcs – olyan ígélet, mely nem bizonyul majd hamisnak.

17. Nem ismerem az ösvényt, amit választottatok, és amin jártok, ó rosszakaróim gyülekezete! Mi Istenhez szólítunk titeket, az Ő Napjára emlékeztetünk, hirdetjük néktek a Véle való újra egyesülések örömhírét, az Ő udvarához viszünk titeket közelebb, és aláküldjük néktek csodás bölcsessége zálogait, és lásd, mégis miként utasítotok vissza Minket, hogyan bélyegeztek Minket hitetlennek oly vádak alapján, melyeket hazug szátok ejt ki, és miként ármánykodtok Ellenünk! S mikor megnyilvánítjuk Mi néktek azt, mit Isten bőséges kegyével Ránk ruházott, azt mondjátok, „Ez csupán varázslat.” Ugyanezt mondták a nemzedékek, melyek előttetek és ugyanolyanok voltak, mint ti, bár meglátnátok. Ezáltal megfosztottátok magatokat Isten nagylelkűségétől és kegyelmétől, és soha nem nyeritek el ezeket addig a napig, amikor Isten ítéel majd Közöttünk és köztetek, és bizony Ő a legjobb bíró.

18. Egyesek közületek azt mondták: „Ő az, Ki azt állítja, hogy Isten.” Istenre! Szörnyű rágalom ez. Én csupán Isten szolgálja vagyok, Ki hisz Benne és az Ő jeleiben, és az Ő Prófétáiban és az Ő angyalaiban. Nyelvem, szívem, belső és külső lényem tanúskodik arról, hogy nincsen más Isten, csak Ő, hogy minden más az Ő parancsolatából teremtetett, és Akaratából nyert formát. Nincsen más Isten, csak Ő, a Teremtő, a holtakat Feltámasztó, a Megébresztő,

¹ Korán 6:44

² „... Mikor aztán örömet lelték abban, ami adatott nékik, váratlanul megragadtuk őket. Akkor bizony megnémultak a kétségbeeséstől.”

a Pusztító. Én vagyok az, Ki fennhangon beszélek a kegyekről, melyekkel Isten az Ő nagylelkűségében elhalmozott Engem. Ha ez az Én bűnöm, akkor bizony Én vagyok a legnagyobb bűnös. Én és a családom a hatalmatokban vagyunk. Tegyetek, ahogy akartok, és ne habozzatok, hogy visszatérhessek Istenhez, Uramhoz, és eljuthassak a helyre, ahol többé nem látom arcotokat. Ez bizony az Én legfőbb kívánságom, az Én leghőbb vágyam. Helyzetemről Isten bizony megfélelően tájékozott, és figyel.

19. Gondold meg, hogy Isten szeme előtt vagy, ó követ! Ha te nem is látod Őt, Ő tisztán lát téged. Figyeld és ítéld meg igazságosan Ügyünket. Mit követtünk el, ami arra indított téged, hogy Ellenünk fordulj és szidalmaz Minket az emberek előtt, ha az igazak közül való vagy? A Király parancsára hagytuk el Teheránt, és engedélyével lakhelyünket Irakba tettük át. Ha vétkeztem ellene, akkor miért engedett szabadon? És ha ártatlan voltam, miért sújtottál Minket oly megpróbáltatással, melyet azok közül, kik a hitedet vallják, egy sem szenvedett el? Irakba érkezésem után bármely tettem aláasta talán a kormány tekintélyét? Ki az, akiről elmondható, hogy bármi elvetendőt talált viselkedésünkben? Kérdezd magad az ottani népet, hogy azokhoz tartozz, kik meglátták az igazságot.

20. 11 évig lakoztunk azon a földön, amikor megérkezett az a kormányodat képviselő követ, akinek a nevét tollunk irtózik említeni, aki borra adta a fejét, kéjvágyait követte, gonosztetteket követett el, romlott volt és megrontotta Irakot. Erről tanúskodik Bagdad legtöbb lakója, ha megkérdeznéd őket, és ha az igazságot keresnéd. Ő volt az, ki jogtalanul magához ragadta embertársai tulajdonát, ki mellőzte Isten összes parancsolatát, és elkövetett mindent, amit Isten megtiltott. Végül vágyait hajszolva felkelt Ellenünk, és az igaztalanok útját követte. Hozzád intézett levelében megvádolt Bennünket, te pedig hittél neki és követted útján, anélkül, hogy bármi bizonyítékot vagy megbízható bizonyosságot kértél volna tőle. Nem kértél tőle magyarázatot, sem nem igyekeztél kivizsgálni az ügyet vagy megbizonyosodni felőle, hogy az igazság megkülönböztethető legyen a hamisságtól számodra, hogy tisztán láthass. Állapítsd meg magad, hogy milyen ember volt ő, megkérdezvén azokat a követeket, akik akkoriban Irakban voltak, valamint a város kormányzóját és a főtanácsost, hogy megtudhasd az igazságot, és a jól értesültek közé tartozhassál.

21. Isten a Mi tanúnk! Mi semmilyen körülmények között nem szegültünk ellen neki vagy másnak. Mi minden helyzetben betartottuk Isten parancsait, és soha nem voltunk azok között, kik rendbontást okoztak. Erről ő maga tanúskodik. A célja az volt, hogy letartóztasson Minket és visszaküldjön

Perzsiába, hogy ezáltal növelje hírét és hírnevét. Te ugyanazt a bűnt követted el, ugyanazon céllal. Mindketten egyenlő szinten álltok Isten, a mindenek korlátlan Urának, a Mindentudónak a szemében.

22. E szavakat hozzád intézvéen nem az a célunk, hogy könnyítsünk nyomorúságunk terhén, vagy hogy közbenjárásra indítsunk bárkinél. Ő nem, Arra, Ki a minden világok Ura! Mi azért tártuk eléd az egész dolgot, hogy talán rádöbbenj arra, mit cselekedtél, hogy tán tartózkodhass attól, hogy másokat is úgy bántalmazz, mint Minket, és azok közé tartozhassál, kik valóban megbánást mutattak Isten előtt, Aki teremtett téged és minden dolgokat, és hogy a jövőben értelemmel cselekedhess. Jobb lenne ez néked, mint minden, amivel bírsz, és mint a követi tisztiséged, melynek napjai meg vannak számlálva.

23. Vigyázz, nehogy arra vegyenek rá, hogy szemet hunyj az igazságtalanság felett. Fordítsd szívedet szilárdan az igazságosság felé, és ne torzítsd el Isten Ügyét, hanem légy azok közül való, akiknek szeme azon dolgokra irányul, amik kinyilatkoztattak az Ő Könyvében. Semmilyen körülmények között ne kövesd gonosz vágyaid sugallatát. Tartsd be Isten, az Urad, a Jóságos, az Örök Úr törvényét. Egész biztosan porrá leszel újra, és semmivé válsz, mint minden dolgok, melyekben most örömet leled. Ím, így szól az igazság és dicsőség Nyelve.

24. Nem emlékszel-e Isten figyelmeztetésére elmúlt időkből, hogy azok közül való lehess, kik megszívlelik intését? Ő ezt mondta, és Ő bizony az igazat mondja: „[A földből] teremtettünk benneteket és oda fogunk visszatéríteni és onnan fogunk másodszer is előhozni benneteket.”¹ Ez az, amit Isten elrendelt mindeneknek, akik a földön lakoznak, legyenek bár magas vagy alacsony rendűek. Ezért hát nem illendő annak, aki a porból teremtetett, aki oda is tér vissza, és újból előhozatik abból, hogy büszkén hivalkodjon Isten és az Ő szerettei előtt, hogy dölyfösen gúnyolja őket, és elteljék megvető göggel. Ő nem, inkább az illendő néked és a hozzád hasonlónak, hogy alávessétek magatokat Azoknak, Kik Isten egységének Megnyilvánulásai, és alázatosan csatlakozzatok a hívekhez, akik mindenükről lemondtak Isten kedvéért, elszakadtak a dolgoktól, melyek az emberek figyelmét lekötik és eltávolítják őket Isten, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Dicsőített ösvényétől. Emígyen küldjük Mi le néked azt, mi javadra válik és azok javára, akik minden bizalmukat és bizodalmukat Urukba helyezték.

¹ Korán 20:55

114

További részletek a királyokhoz írt Táblából

1. Figyelmezz, ó Király (’Abdu’l-’Azíz szultán) Annak beszédére, Aki az igazat szólja, Aki nem kéri tőled, hogy megjutalmazd oly dolgokkal, melyeket Isten válaszára szerint rád ruházott, Aki tévedhetetlenül az egyenes Ösvényt járja. Ő az, Ki téged Istenhez, Uradhoz szólít, Aki megmutatja néked a helyes utat, az utat, mely az igazi boldogsághoz vezet, hogy tán azok közé tartozhassál, akiknek jó lesz.

2. Vigyázz, ó Király, ne gyűjts magad köré olyan minisztereket, akik romlott hajlam vágyait követik, akik elvetették maguktól azt, ami rájuk lett bízva, és nyilvánvalóan elárulták a beléjük helyezett bizalmat. Légy bőkezű mások felé, miként Isten bőkezű volt hozzád, és ne hagyj néped érdekeit ilyen miniszterek kénye-kedvére. Ne told félre Isten félelmét, és légy azok közül való, kik becsületesen cselekednek. Gyűjts magad köré olyan minisztereket, kikből a hit és igazságosság illatát érzed, velük tanácskozzál, és határozz legjobb belátásod szerint, és légy azok közül való, akik nagylelkűen cselekszenek.

3. Tudd bizonyosan, hogy aki nem hisz Istenben, az sem nem megbízható, sem nem őszinte. Ez bizony az igazság, a kétségtelen igazság. Ki Istennel szemben csalárdul viselkedik, az királyával szemben is csalárdul fog viselkedni. Az ilyen embert semmi el nem riaszthatja a gonosztól, semmi nem akadályozhatja abban, hogy embertársát elárulja, semmi nem készítheti, hogy egyenesen járjon.

4. Óvakodj államod ügyeinek gyeplőit mások kezébe adni, és ne helyezd bizalmad olyan miniszterekbe, akik méltatlanok a bizalmadra, és ne légy azok közül való, akik nemtörődomségben élnek. Kerüld azokat, kiknek szíve elfordult tőled, ne bízz bennük és ne bízd rájuk saját ügyeidet és azokét, akik a te hitedet vallják. Vigyázz, nehogy megengedd a farkasnak, hogy Isten nyájának pásztorává legyen, és ne hagyj az Ő szeretteinek sorsát a rosszakaratúak kénye-kedvére. Ne várd el, hogy azok, akik megsértik Isten törvényeit, megbízhatóak vagy őszinték lesznek a hitben, amit vallanak. Kerüld őket és légy résen, nehogy ármánykodásuk és mesterkedésük ártson néked. Fordulj el tőlük, és szegezd tekinteted Istenre, a te Uradra, a Mindenek Felett Dicsőre, a Legbőkezeűbbre. Aki teljesen átadja magát Istennek, Isten bizonyosan vele lesz; és aki minden bizalmát

Istenbe helyezi, Isten bizony megvédi azt bármitől, ami árthat neki, és megóvja minden gonosz cselszövő gáncsaitól.

5. Ha hallgatnál beszédemre és megfogadnád tanácsomat, Isten oly magasztos rangra emelne téged, hogy az egész földön senki cselszövése nem érinthetne téged vagy árthatna neked. Tartsd be, ó Király legbensőbb szíveddel és egész lényeddel Isten előírásait, és ne járd az elnyomók útját. Ragadd meg és tartsd erősen hatalmad kezében néped ügyeinek gyeplőit, és személyesen vizsgálj meg mindent, ami velük kapcsolatos. Ne hagyj, hogy bármi is elkerülje figyelmed, mert ez biztosítja a legfőbb jót.

6. Adj hálát Istennek, hogy téged választott ki az egész világból és királlyá tett azok fölött, kik hitedet vallják. Illendő számodra, hogy megbecsüld a csodás kegyeket, melyekkel Isten elhalmozott, és hogy folyamatosan dicsőítsd az Ő nevét. Legjobban úgy tudod Őt dicsőíteni, ha szereted az Ő szeretteit, oltalmazod és megvéded szolgálait a csalárdok ármányától, hogy többé senki nem nyomhassa el őket. Sőt ki kell állnod, hogy betartsd Isten törvényét közöttük, hogy azok közül való lehess, kik szilárdan állnak az Ő törvényében.

7. Ha teszel azért, hogy az igazságosság folyóinak vize öntözze alattvalóidat, Isten bizonyosan megsegít téged látható és láthatatlan seregeivel és megerősít téged az ügyeidben. Nincsen más Isten, csak Ő. Ővé az egész teremtés és annak birodalma. Hozzá tér vissza a hívek munkája.

8. Ne számíts a kincseidre. Helyezd minden bizalmadat Isten, a te Urad kegyelmébe. Legyen Ő a te kincsed bármiben, amit cselekszel, és légy azok közül való, kik alávetették magukat az Ő Akaratának. Legyen Ő a te segítőd és gazdagodj az Ő kincseivel, mert Véle van a mennyek és a föld minden kincse. Azoknak adja Ő ezeket, akiknek akarja, és visszatartja azoktól, akiktől akarja. Nincsen más Isten, csak Ő, a Mindenek Birtokosa, a Mindenek Felett Dicsőített. Mind csak koldus Irgalma ajtaja előtt; mind tehetetlen Uralma kinyilatkoztatásával szemben, és mind az Ő kegyeiért könyörög.

9. Ne lépd át a mérsékletesség korlátait, és bánj igazságosan azokkal, akik téged szolgálnak. Adj nekik szükségük szerint, és ne olyan mértékben, mely megengedi nekik, hogy gazdagságot halmozzanak fel, személyüket cicomázzák, otthonukat díszítsék, számukra is haszontalan dolgokat szerezzenek be, és a túlzók közé számíttassanak. Bánj velük pártatlan

igazsággal, hogy közülük senki ne szenvedjen szükséget, de senkit se kényeztess fényűzéssel. Ez csupán nyilvánvaló igazságosság.

10. Ne engedd, hogy az alantas uralkodjon és pöffeszkedjen a nemes és tisztelteméltó emberek felett, és ne hagyd, hogy a nemes gondolkodásúak a megvetendők és érdemtelenek kénye-kedvének legyenek kitéve, mert ezt láttuk Mi, mikor megérkeztünk a Városba (Konstantinápoly), és erről Mi tanúbizonyságot teszünk. Lakói között találtunk egyeseket, kik óriási gazdagsággal bírtak és túlzott pompában éltek, míg mások súlyos szükséget szenvedtek és szörnyű nyomorban voltak. Ez bizony nem illendő a te uralmadhoz és nem méltó rangodhoz.

11. Legyen tanácsom elfogadható néked, és törekedj arra, hogy igazságosan uralkodj az emberek között, hogy Isten felmagasztalhassa nevedet, és igazságosságod hírére messze hintse a világban. Vigyázz, nehogy túl hatalmassá tedd minisztereidet alattvalóid kárára. Féld a szegények és a becsületes szívűek sóhaját, akik minden nap hajnalán sorsukat panaszolják, légy jótevő uralkodójuk. Ők bizony a te földi kincseid. Ezért illendő számodra, hogy megóvd kincseidet azok támadásától, akik téged megrabolni kívánnak. Érdeklődj ügyeik iránt, bizonyosodj meg minden évben, sőt minden hónapban helyzetükről, és ne légy azok közül való, kik elhanyagolják kötelességüket.

12. Lebegjen a szemed előtt Isten csalhatatlan Mérlege, és mintha a Színe előtt állnál, mérd meg e Mérlegen cselekedeteidet életed minden napján, minden percében. Számolj el magaddal, mielőtt számadásra hívnak a Napon, amikor senki nem lesz képes megállni Istentől való félelmében, a Napon, amikor remegni fog a közömbösek szíve.

13. Illendő minden királynak, hogy olyan bőkezű legyen, mint a nap, mely elősegíti minden élőlény növekedését, és mindnek megadja az őt megillető részt, melynek jótéteményei nem saját magában rejlenek, hanem Átala rendeltetett el, Ki a Leghatalmasabb, a Mindenható. A Király legyen oly nagylelkű, oly adakozó kegyelmében, mint a felhők, melyek jótevő kiáradása alázaporozik minden földre Annak intésére, Ki a Legfőbb Elrendelő, a Mindenek Tudója.

14. Figyelj arra, hogy államügyeidet ne bízd teljesen másokra. A te feladataidat senki nem láthatja el jobban, mint te saját magad. Emígyen világosítjuk meg néked Bölcsességünk szavait és küldjük le Rád azt, mi képessé tesz arra, hogy az elnyomás balkezéről az igazság jobb kezére

állhass, és megközelíthesd Kegeyeinek csillogó óceánját. Íme az ösvény, melyet az előtted járó királyok tapostak, azok, akik méltányosan bántak alattvalóikkal, és a tántoríthatatlan igazságosság útját járták.

15. Te vagy Isten árnyéka a földön. Törekedj hát, hogy oly módon cselekedj, mely méltó egy ily kiemelt, ily magasztos rendeltetéshez. Ha nem fogadod meg a dolgokat, melyeket Mi aláküldtünk rád és megtanítottunk néked, bizonyosan elveszíted e nagyszerű és egyedülálló megtiszteltetést. Térj hát vissza és ragaszkodj teljesen Istenhez, tisztítsd meg szívedet a világtól és hívságaitól, és ne engedd, hogy bármi idegen szeretete oda belépjen, és benne lakozzon. Isten fényének ragyogása csak akkor tudja besugározni szívedet, ha megtisztítod azt az ilyen szeretet minden nyomától, mert senkinek nem adott Isten egy szívnél többet. Ez bizony elrendeltetett és leíratott ősi Könyvében. És miként az emberi szív, ahogy Isten megalkotta, egy és oszthatatlan, illendő számodra odafigyelni, hogy vonzalma is egy és oszthatatlan legyen. Ragaszkodj ezért szíved teljes vonzalmával az Ő szeretetéhez, és fordulj el bárki más szeretetétől Rajta kívül, hogy Ő megsegíthessen téged, hogy alámerülhessél Egysége óceánjában, és képessé tegyen téged arra, hogy Egyedüliségének igaz zászlóvivője légy. Isten a tanúm. Egyetlen célom e szavak kinyilatkoztatásával néked az, hogy megszenteljelek téged a föld múlandó dolgaitól, és segítsek néked belépni az örök dicsőség birodalmába, hogy tán Isten engedelmeivel azok közül való lehess, kik ott lakoznak és uralkodnak. ...

16. Istenre esküszöm, ó Király! Nem kívánok Én hozzád folyamodni azok ellen, kik Engem üldöznek. Szomorúságomat és fájdalमत csakis Istennek panaszlom, Ki megteremtett Engem és őket, Ki jól ismeri állapotunkat, és Aki mindenre figyel. Figyelmeztetni szeretném őket cselekedeteik következményére, hogy talán elálljanak attól, hogy másokkal is úgy bánjanak, mint Vélem, és azokhoz tartozzanak, kik ügyelnek figyelmeztetésemre.

17. A megpróbáltatások, melyek Minket érnek, a nyomorúság, melytől szenvedünk, a különböző bajok, melyek Minket körülvesznek, mind el fognak múlni, csak úgy, mint a kedvtelésük is, melynek örvendeznek és a gazdagságuk is, mit élveznek. Ez bizony az igazság, melyet senki e földön nem tagadhat. A napok, mikor arra kényszerülünk, hogy a porban lakozzunk, hamarosan véget érnek, miként a napok is, mikor ők foglalták el a tisztelet trónusát. Isten bizonyosan igazsággal fog ítélni Közöttünk és köztük, és Ő valóban a legjobb bíró.

18. Köszönetet mondunk Istennek mindazért, ami Minket ért, és türelmesen elviseljük a dolgokat, miket Ő elrendelt a múltban, vagy a jövőben még elrendel. Belé helyeztem bizodalمامat; az Ő kezébe tettem Ügyemet. Ő bizonyára megjutalmazza azokat, akik türelmesen tűrnek, és bizalmukat Belé helyezik. Ővé a teremtés és annak birodalma. Felmagasztal Ő akit akar, és megaláz, akit akar. Nem tartozik Ő számadással tetteiről. Ő bizony a Mindenek Felett Dicső, a Mindenható.

19. Figyelmezzon füled, ó Király, a szavakra, miket hozzád intéztünk. Késztesd az elnyomót, hogy hagyjon fel zsarnokságával, és távolítsd el az igazságtalanságok elkövetőit azok közül, kik a hitedet vallják. Isten igazságosságára! A csapások, miket Mi elszenvedtünk olyanok, hogy a tollat, mely azokról beszámol, hatalmába keríti a gyötrelmem. Senki, aki igazul hisz és vallja Isten egységét, nem tudja elviselni elmondásuk terhét. Oly nagy volt szenvedésünk, hogy még ellenségeink is sírva fakadtak Miattunk, és rajtuk kívül minden értő személy is. Mindezen csapások annak ellenére mérettek Ránk, hogy megpróbáltunk hozzád közeledni, arra utasítottuk az embereket, hogy térjenek árnyékkodba, hogy erős vára lehess az azoknak, akik hiszik és vallják Isten egységét.

20. Voltam-e valaha, ó Király engedetlen feléd? Megszegtem-e bármikor is bármely törvényedet? Azon minisztereid közül, akik téged Irakban képviseltek, tud-e valamelyik is bizonyítékot felmutatni, hogy nem voltam hűséges hozzád? Ó nem, Arra, Ki a minden világok Ura! Egyetlen pillanatra sem lázadtunk Mi ellened vagy minisztereid ellen. És ha Isten úgy akarja, soha nem is fogunk lázadni ellened, még ha súlyosabb megpróbáltatások várnak is Ránk, mint amit már eddig elszenvedtünk.

21. Napközben és éjnek évadján, esténként és reggelente Istenhez imádkozunk érted, hogy Ő kegyesen segítsen néked, hogy engedelmes légy Hozzá és betartsd parancsolatát, hogy megoltalmazhasson Ő téged a gonoszok seregeitől. Tégy hát, ahogy neked tetszik, és bánj úgy Velünk, ahogy rangodhoz illő és uralmadnak megfelelő. Ne feledkezz meg Isten törvényéről semmiben, mit el kívánsz érni most vagy a jövőben. Mondd: dicsőíttessék Isten, minden világok Ura!

115

1. A Kinyilatkoztatás Tolla, ó Dhabíh, a legtöbb Istentől küldött Táblában feljegyezte e szavakat: Mi arra intettük Isten szereteteit, vigyázzanak, nehogy megszentelt köntösünk szegélyét beszennyezzék törvénytelen cselekedetek sarával, vagy foltot ejtsenek rajta elítélendő viselkedés porával. Továbbá arra buzdítottuk őket, hogy szegezzék tekintetüket mindarra, amit Tábláinkban kinyilatkoztattunk. Ha belső fülük figyelmeztet volna az Isteni tanácsokra, melyek a Mindenek Felett Irgalmas Tollának Hajnalából elősugárzottak, és hallgattak volna Hangjára, a föld legtöbb népe mostanra már az Ő útmutatásának díszével ékeskedhetne. Ami azonban előre elrendeltetett, beteljesült.

2. Az Örök Úr Nyelve e Legnagyobb Börtönben még egyszer kinyilatkoztatja a szavakat e hófehér Tekercsről: Ó ti, az egy igaz Isten szerettei! Lépjetek túl gonosz és romlott vágyaitok szűkös tanyáján, és induljatok Isten birodalmának végtelensége felé, és lakozzatok a szentség és a világtól való elszakadás mezőin, hogy tetteitek illata az egész emberiséget Isten el nem múló dicsőségének óceánjához vezesse. Tartózkodjatok attól, hogy a világ ügyeivel foglalatostkodjatok, és mindazzal, ami ahhoz tartozik, vagy hogy azok tevékenységébe kapcsolódjatok, akik külsőleg a világ vezetői.

3. Az egy igaz Isten, magasztaltassék az Ő dicsősége, a föld kormányzását a királyokra bízta. Senkinek nincs joga, hogy bármi módon a hatalmon lévők megfontolt véleménye ellen cselekedjék. Az, amit Isten Magának tartott fenn, az az emberi szívek városai; a kulcsok ezekhez pedig a mai Napon Annak szerettei, Ki a Legfőbb Igazság. Adja Isten, hogy ők mind, egytől-egyig képessé váljanak kinyitni e városok kapuit a Legnagyobb Név hatalmával. Ez az, ami az egy igaz Isten segítségét jelenti – egy téma, melyre Annak Tolla, Kinek akaratóból a hajnal hasad, minden Könyvében és Táblájában utalt.

4. Hasonlóképpen illő Isten szereteteihez, hogy embertársaikkal szemben elnézők, annyira megszenteltek és mindentől függetlenek legyenek, olyan őszinteséget és tisztességet mutassanak, hogy a föld minden népe felismerhesse bennük Isten bizalmasait az emberek között. Nézd, mily magaslatokra szárnyaltak a Mindenható parancsolatai, és mily alantas az a lakhely, ahol e gyenge lelkek most lakoznak. Áldottak, kik a bizonyosság szárnyán felemelkednek a mennyekbe, melyet a Te Urad, a Mindenek Felett Irgalmas Tolla terjesztett ki.

5. Lásd, ó Dhabíh, Isten, a Legfelsőbb Igazság művét. Mondd: Mily nagy, mily végtelen az Ő hatalmának ereje, mely átfog minden világokat! Magasztos, mérhetetlenül magasztos az Ő függetlensége az egész teremtés megértése és befogadása fölött! Dicsőíttessék, dicsőíttessék az Ő szelídsége – oly szelídség, mely megolvasztotta azok szívét, kik közel hozattak Istenhez!

6. Számtalan nyomorúság közepette, melyet ellenségeink kezétől szenvedtünk el, Mi a föld minden uralkodójának meghirdettük, amit Isten hirdetni kívánt, hogy minden nemzetek megtudják, semmilyen megpróbáltatás nem tarthatja vissza az Örök Úr Tollát attól, hogy célját elérje. Tolla Isten engedélyével mozdul, Ki a porladozó és mállott csontok alkotója.

7. E leghatalmasabb vállalkozást tekintve, azoknak, akik szeretik Őt, illendő, hogy neki kezdjenek erőfeszítéseiknek, és inkább arra fordítsák gondolataikat, ami Isten Ügyének győzelmét biztosítja, mintsem hogy hitvány és megvetendő tetteket kövessenek el. Ha csak egy kicsit is megfontolnád Annak a munkáit és tetteit, Ki az Örök Igazság, a földre borulnál és így kiáltanál: Ó Te, Ki az Urak Ura vagy! Bizonyosságot teszek, hogy Te vagy minden teremtés Ura, és minden lény, látható és láthatatlan, Nevelője. Tanúságot teszek, hogy a Te hatalmad átfogja az egész világegyetemet, a föld seregei Téged soha el nem rettenthetnek, sem az összes nép és nemzet uralma Téged nem tarthat vissza attól, hogy szándékodat véghezvigyed. Vallom, hogy nincs más kívánságod, mint az egész világ új életre keltése, népei egységének megalapítása, és mindenek megváltása, kik ott lakoznak.

8. Gondolkozz egy kicsit és fontold meg, hogy miként kell viselkedniük azoknak, kik Isten szerettei, és hogy milyen magaslatokra kell emelkedniük. Könyörögj mindenkor Uradhoz, az Irgalom Urához, hogy segítse őket, hogy azt cselekedjék, amit Ő akar. Ő bizony a Leghatalmasabb, a Mindenek Felett Dicsőséges, a Mindentudó.

9. Az e Bántalmazottra rótt bebörtönzés, ó Dhabíh, nem bántotta Őt és soha nem is bánthatja, sem minden földi javainak elvesztése, sem száműzetése, sőt vértanúsága és külső megaláztatása sem sérti Őt. Ami Őt igazán bántja, az az Isten szerettei által elkövetett gonosz cselekedetek, amiket Annak tulajdonítanak, Ki a Legfőbb Igazság. Ez az a csapás, melytől Én szenvedek, és amiről Ő Maga, Ki hatalmas minden dolgok felett, Mellettem tanúskodik. Ami Engem mélyen bánt, az azok az igények, amivel a Bayán népe minden nap előáll. Egyesek az egyik Ágamhoz (Fia) való hűségüket hirdetik, míg mások függetlenül terjesztették elő saját igényüket, és saját vágyaik szerint cselekedtek.

10. Ó Dhabíh! A Nagyság Nyelve szól: Önmagamra, Ki az igazat mondom! Ebben a leghatalmasabb Kinyilatkoztatásban a múlt összes Törvénykorszaka elérte legmagasabb és végső beteljesedését. Bárki, aki egy Kinyilatkoztatást igényel magának Ő utána, az az ember biztosan hazug csaló. Kérjük Istent, hogy kegyesen segítse őt abban, hogy meggondolja és visszavonja ezt az állítást. Ha megbánja, Isten kétségtelenül megbocsát neki. Ha azonban ragaszkodik tévedéséhez, Isten biztosan leküld valakit, aki könyörtelenül fog elbánni vele. Ő bizony a Mindenható, a Leghatalmasabb.

11. Lásd, hogy a Bayán népe miként vallott teljes kudarcot, amennyiben nem ismerte fel, hogy az egyetlen célja mindannak, mit Előző Megnyilvánulásom és Szépségem Hírnöke kinyilatkoztatott, az Én Kinyilatkoztatásom és az Én Ügyem hirdetése volt. Ő soha – és erről Ő, Ki a Legfőbb Igazság tanúskodik Mellettem – nem hirdette volna, amit hirdetett, ha csak nem Értem. Lásd, amint ez ostoba népség úgy kezelte Annak az Ügyét, Ki Mindenek Birtokosa, a Megközelíthetetlen, mint játékszert és szórakozást. Szívük naponta új eszközt agyal ki, és képzelgésük új menedék keresésére ösztönzi őket. Ha igaz lenne, amit mondanak, hogyan lehetne Urad Ügyének szilárdságát biztosítani? Fontold meg ezt szívedben és légy azok közül való, kik éleslátóak, kik gondosan néznek körül, kik szilárdak céljukban és biztosak hitükben. Legyen olyan a te bizonyosságod, hogy ha az egész emberiség is oly igényekkel lépne fel, melyekkel soha senki nem lépett fel vagy elme nem képzelt el, tudomást sem vennél róluk, eltaszítanád magadtól, és arcod Felé fordítanád, Ki minden világok imádatának Tárgya.

12. Önmagam igazságosságára! Nagy, mérhetetlenül nagy ez az Ügy! Hatalmas, felfoghatatlanul hatalmas ez a Nap! Áldott valóban az ember, aki megszabadult minden dolgoktól, és szemét Arra függeszti, Kinek Arca bevilágított mindeneiket, mik a mennyekben, és mindeneiket, mik a földön vannak.

13. Éles kell legyen látásod, ó Dhabíh, gyémánt a lelked, és bronzból a lábad, ha rendíthetetlen kívánsz maradni az önös vágyak támadásaival szemben, melyek az emberi kebelben suttognak. Ez a határozott parancsolat, melyet a Legnagyobb Név Tolla az Örök Király Akaratából kinyilatkoztatott. Ragaszkodj ehhez, mint szemed fényéhez, és légy a hálásak közül való. Törekedj éjjel-nappal, hogy szolgálj az Ő, az Örök Igazság Ügyét, és szakadj el mindentől Rajta kívül. Önmagamra! Minden, amit e Napon látsz, elenyészik. A legfenségesebb rangot nyered el, ha állhatatos maradsz Urad Ügyében. Feléje visznek dolgos lépteid, és Benne találsz meg végső nyughelyed.

116

További részletek a királyokhoz írt Táblából

1. Ó, a kereszténység királyai! Nem hallottátok-é Jézus, Isten Lelkének mondását: „Elmegyek, és újra eljövök hozzátok”¹? Akkor hát, mikor újra eljött hozzátok a mennynek felhőiben, miért nem fordultatok Felé, hogy megláthassátok arcát, és azok közül valók lehessetek, kik Színe elé járultak? Máshol ezt mondja: „De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra.”² És nézzétek, amikor Ő elhozta az igazságot, ti mégis elutasítottátok, hogy Feléje forduljatok, továbbra is játékaikkal és képzelődéseitekkel szórakoztatok. Nem üdvözlöttétek Őt, nem kerestétek Jelenlétét sem, hogy Isten igéjét Saját szájából hallhassátok és részesülhessetek a Mindenható, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Bölcs sokoldalú bölcsességéből. Mulasztásotok által megakadályoztátok, hogy Isten lehelete rátok szálljon, és megfosztottátok lelketeket illatának édességétől. Továbbra is örömmel kalandoztok romlott vágyaitok völgyében. Ti és minden, ami a tiétek, el fog múlni. Biztosan vissza fogtok térni Istenhez, és akkor számot kell adnotok tetteitekről Annak színe előtt, Ki az egész teremtést összegyűjti. ...

2. Húsz év telt el, ó királyok, mialatt Mi minden egyes nap megízleltük egy újabb csapás fájalmát. Azok közül, kik Előttünk jártak, egyik sem szenvedte el a dolgokat, miket Mi elviseltünk. Bár csak látnátok! Azok, kik Ellenünk fordultak, halálra adtak Minket, vérünket ontották, kifosztottak tulajdonunkból, becsületünket bemocskolták. Bár tudtatok a Minket ért legtöbb csapásról, még sem állítottátok meg a támadó kezét. Talán nem világos kötelességeitek-e megfékezni az elnyomó zsarnokságát, és igazságosan bánni alattvalóitokkal, hogy magas igazságérzetetek teljességében megmutatkozhasson az egész emberiség előtt?

3. Isten a ti kezetekbe adta a nép kormányzásának gyeplőit, hogy igazságosan uralkodjatok felettük, védelmezzétek az eltaposottak jogait, és büntessétek a gonosztevőket. Ha elhanyagoljátok kötelességeket, mit Isten a Könyvében előírt néktek, nevetek azok közé számíttatik majd, akik igazságtalanok Isten szemében. Súlyos lesz bizony a tévedésetek. Ahhoz ragaszkodtok, mit képzeletetek alkotott, és elvetitek Isten, a

¹ János 14:28

² János 16:13

Legmagasztosabb, a Megközelíthetetlen, a Mindeneket Lebíró, a Mindenható parancsolatait? Dobjátok félre a dolgokat, mivel bírtok, és ragaszkodjatok ahhoz, mit Isten parancsolt néktek. Keressétek az Ő kegyelmét, mert aki azt keresi, az Ő egyenes Ösvényét járja.

4. Fontoljátok meg a helyzetünket, és lássátok a sok bajt és csapást, ami próbára tesz Bennünket. Ne felejtsetek el Minket, akár csak egy pillanatra sem, és ítéljetek igazságosan Közöttünk és ellenségeink között. Ez biztosan kézzelfogható előnyötökre lesz. Így mondjuk el néktek történetünket, és számolunk be a dolgokról, melyek vélünk estek, hogy megszabadíthassatok Minket bajainktól és könnyíthessetek terheinken. Aki kívánja, szabadítson meg Minket szenvedésunktól; ami pedig azt illeti, aki nem kívánja, az Én Uram bizonyára a legjobb segítőt.

5. Figyelmeztess az embereket, ó Szolga, és ismertess meg velük a dolgokat, miket aláküldöttünk Néked, senki félelme ne riasszon Téged, és ne légy azok közül való, kik ingadoznak. Közeleg a nap, mikor Isten felmagasztalja Ügyét, és dicsőíteni fogja bizonyosságát mindenek szemében, kik a mennyekben és kik a földön vannak. Helyezd minden körülmények között teljes bizodalmaidat Uradba, szegezd Rá tekinteted, és fordulj el mindazoktól, kik megtagadják igazságát. Legyen Isten, az Urad a Te elégséges megelégtőd és segítőd. Megfogadtuk, hogy biztosítjuk a Te győzelmedet a földön, és felmagasztaljuk Ügyünket minden ember előtt, még ha egy király sem akad, aki arcát Feléd fordítaná.

117

További részletek a Maqsúd-hoz írt Táblából¹

A Magasztos Lény, feltárni kívánván a világ békéjének és nyugalmanak, valamint népei fejlődésének előfeltételeit, ezt írta: El kell jönni az időnek, amikor világszerte felismerik egy nagy, mindenkit átfogó gyűlés összehívásának kényszerítő szükségességét. A föld uralkodóinak és királyainak is meg kell jelenniük ezen, és a tanácskozáson részt vállalva meg kell fontolják azokat a lehetőségeket és eszközöket, melyek megalapozzák a világ Nagy Békéjét az emberek között. Ez a béke megköveteli a Nagyhatalmaktól, hogy a föld népeinek nyugalmaért elszánják magukat az egymás közötti teljes megbékélésre. Ha egy király fegyvert fog egy másik ellen, az összes többinek

¹ Bahá'u'lláh Táblái, 11:8, 10, 13

együttesen ellene kell fordulni és ebben megakadályozni. Ha így járnak el, akkor a világ nemzeteinek nem lesz többé szüksége fegyverkezésre, kivéve azt, ami országaik biztonságának megőrzéséhez és területeik belső rendjének fenntartásához elengedhetetlen. Ez biztosítja majd minden nép, nemzet és kormány békéjét és lelki nyugalmát. Szeretnénk remélni, hogy a föld királyai és uralkodói, Isten kegyes és mindenható nevének tükrei, eljutnak erre a fokra, és megvédelmézik az emberiséget a zsarnokság támadásaitól. ... Közéleg a nap, amikor a világ minden népe elfogad majd egy egyetemes nyelvet és egy közös írást. Ha ez bekövetkezik, bármely városba utazzék is valaki, olyan lesz az, mintha hazaérkeznék. Ezek a dolgok kötelezőek és abszolút lényegesek. Minden belátással és értelemmel bíró ember köteles arra törekedni, hogy tettekre fordítsa és megvalósítsa, ami leíratott. ... Az igazán az ember, aki magát ma az egész emberi faj szolgálatának szenteli. A Magasztos Lény így szól: Áldott és boldog az, aki felkel, hogy elősegítse a föld népeinek és nemzetségeinek legjobb érdekeit. Máshol ezt hirdette Ő: Ne az büszkélkedjen, aki hazáját szereti, hanem inkább az, aki az egész világot szereti. A föld csak egy ország, és az emberiség a polgárai.

118

További részletek a királyokhoz írt Táblából

1. Ne vessétek el Isten félelmét, ó, a föld királyai, és vigyázatok, hogy ne hágiátok át a határokat, melyeket a Mindenható kijelölt. Tartsátok meg a parancsolatokat, melyeket Könyvében néktek előírt, és jól vigyázatok, hogy korlátait át ne lépjétek. Figyeljétek oda, hogy ne tegyetek igazságtalanságot senkivel, még egy mustármagnyira sem. Járjátok az igazságosság útját, mert az bizony az egyenes út.
2. Rendezzétek nézeteltéréseiteket és csökkentsétek fegyverkezéseiteket, hogy költségeitek terhe is csökkenhessen, és hogy elmétek és szívetek megnyugodhasson. Gyógyítsátok be a titeket megosztó széthúzás sebeit, és többé nem lesz szükségetek fegyverekre, azon kívül, melyet városaitok és területeitek védelme kíván. Féljétek Istent és vigyázatok, nehogy túllépjétek a mérséklet határain, és a szertelenek közé számíttassatok.
3. Hallottuk, hogy költségeiteket minden évben növelitek, és annak terhét alattvalóitokra hárítjátok. Ez bizony több annál, mit el tudnak viselni, és szörnyű igazságtalanság. Döntsetek igazul az emberek között, és legyetek az igazságosság jelképei közöttük. Ez illene hozzátok, ha igazul ítélnétek, és ez felel meg rangotoknak.

4. Vigyázzatok, hogy ne bánjatok igaztalanul senkivel, aki hozzátok fellebbez és belép árnyékokba. Járjatok Isten félelmében, és legyetek azok közül valók, kik Istennek tetsző életet élnek. Ne erőtökben, hadseregeitekben és kincseitekben bízzatok. Helyezzétek minden bizodalmatokat és bizalmatokat Istenbe, Ki megteremtett titeket, és kérjétek segítségét minden dolgokban. Tőle jön egyedül segítség. Megsegíti Ő, akit kíván, a mennyek és a föld seregeivel.

5. Tudjátok, hogy a szegények Isten bizalmának zálogai közöttetek. Óvakodjatok, nehogy méltatlanná váljatok e bizalomra, igaztalanul bánjatok velük, s a hűtlenek útját járjátok. Biztosan el kell majd számolnotok az Ő zálogáról azon a napon, amikor felállítatik az Igazságosság Mérlege, a napon, amikor mindenki elnyeri, ami őt megilleti, s minden ember cselekedetei, légyen bár szegény vagy gazdag, megmérettetnek.

6. Ha nem figyelmeztetek a tanácsokra, melyeket e Táblában összehasonlíthatatlan és egyértelmű nyelven kinyilatkoztattunk, Isteni büntetés fog rátok törni minden irányból, és igazságosságának ítélete mondatik ki ellenetek. Azon a napon nem lesz erőtök, hogy ellenálljatok Neki, és fel fogjátok ismerni saját tehetetlenségeteket. Legyetek irgalmasak magatokhoz és azokhoz, kik alattatok vannak. Ítéljétek közöttük a szabályok szerint, miket Isten az Ő legszentebb és legmagasztosabb Táblájában előírt, a Táblában, melyben Ő minden egyes dolognak meghatározott mértéket szabott, minden dolgokat világosan elmagyarázott, és amely önmagában is figyelmeztetés azoknak, akik hisznek Benne.

7. Vizsgáljátok meg Űgyünket, érdeklődjétek a dolgok felől, melyek Velünk megestek, döntsetek igazságosan Közöttünk és ellenségeink között, és legyetek azok közül valók, kik méltányosan bánnak embertársaikkal. Ha a zsarnok kezét meg nem állítjátok, ha az elesettek jogait meg nem védelmeztétek, mi jupon kérkedtek az emberek előtt? Mi az, amire valóban büszkék lehettek? Ételetek és italotok az, mellyel büszkélkedtek, vagy a kincstáraitokba gyűjtött gazdagság, vagy díszeitek sokfélesége és ára, mellyel magatokat ékesítetek? Ha az igazi dicsőség ilyen múlandó dolgok birtoklásából fakadna, akkor a föld, melyen jártok, inkább dicsekedhetne, mint ti, mert az lát el titeket és adományozza néktek mindezeket a Mindenható parancsolatára. Isten elrendelése szerint a föld belsejében rejtetik minden, amivel csak bírtok. Belőle nyeritek gazdagságotokat irgalma jeléül. Lássátok hát a helyzeteteket, azt, amivel kérkedtek! Bárcsak felfognátok!

8. Ó nem! Arra, Aki markában tartja az egész teremtés királyságát! Valódi és maradandó dicsőségetek sehol sem található, kivéve, ha szilárdan ragaszkodtok Isten parancsolataihoz, teljes szívetekből betartjátok törvényeit, eltökélten igyekeztek, hogy mások is betartsák azokat, és állhatatosan járjátok az igaz utat.

119

További részletek a Templom Szúrájából¹

1. Ó ti, uralkodói a földnek! Miért homályosítjátok el a Nap ragyogását és akadályozzátok sugárzását? Figyeljete a tanácsra, melyet a Legmagasabb Tolla ad néktek, hogy tán mind ti, mind pedig a szegények nyugalomra és békére juthassatok. Könyörgünk Istenhez, segítse meg a föld királyait, hogy békét teremthessenek a földön. Bizony azt teszi Ő, amit akar.

2. Ó királyai a földnek! Látjuk, hogy minden évben növelitek kiadásotokat, és annak terhét alattvalóitokra hárítjátok. Ez bizony merő és durva igazságtalanság. Féltétek e Bántalmazott sóhajait és könnyeit, és ne helyeztetek túl nagy terhet népeitekre. Ne raboljátok ki őket, hogy magatoknak palotákat építsetek; válasszátok számukra inkább azt, amit magatoknak is választanátok. Így tárjuk fel szemetek előtt azt, ami hasznokra válik, bár megértenétek. A népetek a kincsetek. Vigyázzatok, nehogy uralmatok megsértse Isten parancsolatait, s gyámoltjaitokat nehogy rablók kezére adjátok. Általuk uralkodtok, javaiból éltek, segítségükkel hódítotok. Mégis mily megvetéssel néztek rájuk! Milyen különös, mily nagyon különös!

3. Most, hogy a Legnagyobb Békét visszautasítottátok, ragaszkodjatok ehhez a Kisebb Békéhez, hogy netán valamennyire javíthassatok saját helyzeteteken és alattvalóitokén.

4. Ó uralkodói a földnek! Béküljete ki egymás között, hogy ne legyen szükségetek több fegyverre, mint országaitok és területeitek megvédésére. Vigyázzatok, nehogy figyelmen kívül hagyjátok a Mindentudó, a Hűséges tanácsát.

¹ Súriy-i-Haykal 178-182

5. Egyesüljetek, ó, a föld királyai, mert ezáltal fog a viszály vihara lecsillapulni közöttetek, és találnak nyugalomra népeitek, ha azok közül valók vagytok, kik megértik. Ha közületek bárki fegyvert ragad a másik ellen, forduljatok ellene mindnyájan, mert ez nem más, mint nyilvánvaló igazságtétel.

120

További részletek a Templom Szúrájából¹

1. Ó ti, kik a nép választott képviselői vagytok minden országban! Tanácskozzatok együtt, és csak arra legyen gondotok, ami az egész emberiségnek javára és állapotának javítására szolgál, ha a körültekintően vizsgálódók közé tartoztok. Tekintsétek a világot, mint az emberi testet, melyet, bár teremtésekor ép és tökéletes volt, különféle okokból súlyos zavarok és betegségek sújtottak. Egyetlen napra sem könnyebbülhetett meg, sőt betegsége egyre súlyosabb lett, mert olyan tudatlan orvosok kezébe jutott, akik szabadjárá engedték önös vágyaikat és végzetesen tévedtek. És ha egyszer egy jó orvos kezelése folytán e testnek egyik tagja meg is gyógyult, a többi éppoly sérült maradt, mint előtte. Emígyen világosít fel Téged a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs.

2. Látjuk, miként vergődik ma a világ olyan uralkodók kényének-kedvének kitéve, akik annyira megrészegettek a gögtől, hogy még saját legjobb érdekeiket sem veszik észre, nemhogy felismernének egy ilyen megdöbbentő és kihívó Kinyilatkoztatást. És ahányszor egyikük igyekezett a helyzeten javítani, indítéka bevallottan vagy leplezve saját nyeresége volt, így indítéka méltatlansága korlátozta igyekezete gyogyerejét.

3. Amit az Úr elrendelt, mint az egész világ gyógyulásának egyedüli gyógyszerét és leghatalmasabb eszközét, az minden népének egyesülése egy egyetemes Ügyben, egy közös Hitben. Ez pedig másképpen el nem érhető, mint egy tapasztalt, mindenható és ihletett Orvos erejével. Ez bizony az igazság, és minden más csupán tévelygés.

¹ Súríy-i-Haykal, 174-176

121

1. Mondd: Ó ti, kik irigyeltek Engem, és azt keresitek, miként bánthatnátok! Az Ellenem irányuló haragotok dühe összezavart benneteket! Ím, a Dicsőség Napcsillaga felkelt Kinyilatkoztatásom láthatárán, és sugárzásával beborította az emberiség egészét. És mégis, nézzétek, miként zártátok el magatokat ragyogásától, és süllyedtetek teljes közömbösségbe. Irgalmazzatok magatoknak, és ne utasítsátok vissza Annak állítását, Kinek igazságát már felismertétek, és ne legyetek a tévelygők közül valók.

2. Az egy igaz Isten igazságosságára! Ha megtagadjátok e Kinyilatkoztatást, a föld minden nemzete kinevet és kigúnyol benneteket, mert ti vagytok azok, akik a szemük előtt és Ügyetek alátámasztása céljából felmutattátok Isten, a Legfőbb Védelmező, a Legerősebb, a Mindenek Felett Dicső, a Mindentudó bizonyosságait. Mégis, amint leküldetett hozzátok az Ő következő Kinyilatkoztatása egy mindent átfogó uralom dicsőségébe öltözve, ti elvetettétek azt. Ó ti, kik a nemtörődömök közé számítottok!

3. Hogyan? Azt hiszitek szívetekben, hogy hatalmatokban áll a Nap sugárzását kioltani, vagy ragyogását elfedni? Ó nem! Az Életemre! Soha nem fogjátok és nem tudjátok elérni célokat, hívjatok bár segítségül mindent, ami a mennyekben és a földön van. Járjatok Isten félelmében, és ne tegyétek hiábavalóvá munkálkodásotokat. Fordítsátok fületeket az Ő szavai felé, és ne legyetek azok közül valók, kiket mintegy fátyol zár el Tőle. Mondd: Isten az Én tanúm! Nem kívántam Én semmit Magamnak. Amit kívántam, az Isten győzelme és Ügyének diadala. Ő Maga elégséges Tanú közöttetek és Közöttem. Ha megtisztítanátok szemeteket, bizony meglátnátok, hogy cselekedeteim miként tesznek bizonyosságot szavaim igazáról, és hogy szavaim miként vezérlik tetteim.

4. Megvakult a szemetek! Nem láttátok Isten erejének és uralmának nagyságát? Nem tapasztaltátok fenségét és dicsőségét? Jaj néktek, ó ti a rosszindulatúak és irigyek gyülekezete! Hallgassatok beszédemre, és ne habozzatok egy pillanatra sem. Ezt parancsolja néktek Az, Ki a Mindenek Felett Irgalmas Szépsége, hogy tán elszakadhassatok a dolgoktól, amiket bírtok, és feljuthassatok a magaslatokra, ahonnan megláthatjátok az egész teremtést az Ő Kinyilatkoztatásának árnyékában.

5. Nincs menedék számotokra, sem menhely, ahová menekülhetnétek, senki, aki megvédene vagy védelmezne titeket e Napon Isten haragjának dühétől és fertelmes erejétől, hacsak és míg nem keresitek az Ő

Kinyilatkoztatásának árnyékát. Ez bizony az Ő Kinyilatkoztatása, mely testet öltött számotokra ez Ifjú személyében. Dicsőíttessék hát Isten egy ilyen tündöklő, ily drága, ily csodálatos látomásért.

6. Szabaduljatok meg mindentől Rajtam kívül, és fordítsátok arcotokat az Én orcám felé, mert jobb az néktek, mint minden tulajdonotok. Isten Nyelve tanúsítja szavaim igazságát a Saját Szavamon keresztül, mely az igazat szólja, és átfog és megért minden dolgokat.

7. Mondd: Gondoljátok, hogy ha csatlakoztok az Ő Ügyéhez, az Néki bármit is használhat, vagy ha tagadjátok annak igazságát, az Néki bármi veszteséget okozhat? Ő nem, Önmagamra, a Mindeneket Lebíróra, a Megközelíthetetlenre, a Legmagasabbra! Szaggassátok szét a nevek fátylait, és törjétek össze azok királyságát. A Szépségemre! Ím, eljött Ő, Ki minden nevek Uralkodója, Ő, Kinek parancsára minden egyes név megteremtettet a kezdettől fogva, melynek nincs kezdete, Ő, Ki továbbra is teremteni fogja azokat, ahogyan kedve telik. Ő bizony a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindenek Felett Bölcs.

8. Vigyázzatok, nehogy megfosszátok magatokat az Isteni vezérlét öltözékétől. Igyatok mélyen a Serlegből, melyet a Mennyei Ifjak emeltek fejetek fölé. Emígyen parancsol néktek Az, Ki irgalmasabb hozzátok, mint önmagatok, Ki nem kér tőletek viszonzást vagy köszönetet. Az Ő jutalma Attól jön, Ki az igazság erejével leküldte Őt hozzátok, kiválasztotta és úgy hirdette Őt, mint Saját Bizonyágtételét az egész teremtés számára. Ő Az, Ki képessé tette Őt arra, hogy minden jelét megnyilvánítsa. Nézzétek meg újra, hogy megláthassátok a dolgokat, melyekre az Örök Úr Nyelve szólított benneteket, hogy tán azok közül valók lehessetek, kik felfogták az igazságot. Hallottátok-e valaha is ősatyáitoktól, vagy az őket megelőző nemzedékektől, akár az első Ádámtól, hogy valaki, aki eljön a kinyilatkoztatás felhőiben kézzel fogható és mindent meghaladó uralommal felruházva, jobbán Isten Királyságával, balján Saját örökkön tartó uralmának hatalmával és dicsőségével, aki előtt Isten, a Mindenható, a Mindeneket Lebíró, a Leghatalmasabb seregei járnak, aki folyamatosan oly verseket szaval, melyek jelentését a legtudósabb és bölcsőbb emberek elméje sem képes felfogni – egy ilyen személy olyan üzenet hordozója lenne, mely nem Istentől származik? Értsétek hát meg, és szóljátok az igazat, csak az igazat, ha azt állítjátok, hogy őszinték és fennkölt szelleműek vagytok.

9. Mondd: a versek, melyeket Mi kinyilatkoztattunk, oly számosak, mint azok, melyek a megelőző Kinyilatkoztatásban a Bábra leküldettek. Aki kételkedik a szavakban, melyeket Isten Lelke szólott, az keresse Jelenlétünk udvarát, hallja Istentől kinyilatkoztatott verseinket, és legyen szemtanúja állításunk tiszta bizonyítékának.

10. Mondd: A Mindenható igazságosságára! Isten kegyeinek mértéke beteljesült, Szava befejeződött, Orcájának fénye megnyilvánult, Uralma átfogta az egész teremtést, Kinyilatkoztatásának dicsősége nyilvánvaló lett, és jótéteményei alázaporoztak az egész emberiségre.

122

További részlet a Maqsúd-hoz írt Táblából¹

Az ember a legfőbb Talizmán. A megfelelő nevelés hiánya azonban megfosztotta attól, mi vele született tulajdona. Egy Isten ajkáról eredő szó életre keltette az embert; egy további szó felismertette vele neveltetésének Forrását; még egy további szó biztosította méltóságát és sorsát. A Magasztos Lény így szól: Tekints úgy az emberre, mint felmérhetetlen értékű drágakövekkel teli kincsesbányára. Egyedül a nevelés képes arra, hogy feltáruljanak kincsei, és az emberiség javára váljanak. Bárki, aki elgondolkozna azon, amit az Isten szent Akaratának mennyországából leküldött Írások kinyilatkoztattak, készségesen elismerné, hogy céljuk nem más, mint hogy minden ember egy lélekként tekintessék, úgy hogy az „Istené léssen a Királyság” feliratú pecsét minden szívbe bevésődjék, és az Isteni bőkezűség, kegyelem és irgalom fénye ragyogja be az egész emberiséget. Az egy igaz Isten, magasztaltassék a Dicsősége, semmit sem kíván Saját Magának. Az emberiség hűsége nem használ, romlottsága sem árt Néki. A Kijelentés Birodalmának Madara egyfolytában e hívást hallatja: „Minden dolgot számodra akartam, és téged is önmagadért.” Ha e kor tudósai és világi bölcsei megengednék az emberiségnek, hogy a testvériség és szeretet illatát lélegezze be, akkor minden értő szív felfogná a valódi szabadság jelentését, és felfedezné a zavartalan béke és tökéletes lelki nyugalom titkát. Ha a föld elérné ezt az állapotot, és ennek fénye világítaná be, akkor valóban elmondható lenne róla: „Nem fogsz látni rajta sem mélységeket, sem magaslatokat.”²

¹ Bahá'u'lláh Táblái, 11:3

² Korán 20:107

123

1. A nemzedékek, melyek előttetek jártak – vajon hová tűntek? És azok, akik körül az életben az ország legszebbjei és legkedvesebbjei keringtek, merre vannak most? Tanuljatok példájukból, ó emberek, és ne legyetek a tévelygők közül valók.
2. Nemsokára mások ragadják meg tulajdonotokat, és lépnek be lakhelyeitekre. Hallgassatok Szavaimra, és ne számíttassatok az ostobák közé.
3. Mindegyikötök legfőbb kötelessége, hogy azt válassza magának, amit más meg nem sérthet, és el nem bitorolhat tőle. Ez a dolog – és erre a Mindenható az Én tanúm – Isten szeretete, bárcsak megértétek.
4. Építetek magatoknak olyan házakat, melyeket az eső és az áradások le nem rombolhatnak, melyek megvédenek titeket ezen élet forgandóságától. Ez Annak az utasítása, Kit a világ bántalmazott és elvetett magától.

124

1. Mily csodálatos az Élő, az Örök Isten egysége – olyan egység, mely magasztosan áll minden korlátoltság felett, mely meghaladja minden teremtett dolog felfogását! Ő az örökkévalóságtól fogva szentségének és dicsőségének megközelíthetetlen lakhelyén lakozott, és ezen túl is az örökkévalóságig fog független uralma és nagysága magaslatain trónolni. Mily nemes az Ő megvesztegethetetlen Lényege, mily tökéletesen független minden teremtett dolgok ismeretétől, és mily végtelenül magasztos marad a mennyek és a föld minden lakójának dicsőítése felett!
2. A magasztos forrásból és kegyének és nagylelkűségének lényegéből minden teremtett dolgot felruházott Ő tudásának egy jelével, hogy teremtményei közül egy se fosztasson meg részétől, amivel kifejezhesse e tudást, mind a saját képessége és rangja szerint. E jel az Ő Szépségének tükre a teremtés világában. Minél nagyobb az erőfeszítés e fenséges és nemes tükör csiszolására, annál hívebben lesz képes Isten neveinek és tulajdonságainak fényét visszatükrözni, jeleinek és tudásának csodáit megmutatni. Minden teremtett dolog képessé fog válni arra (oly nagy e visszatükröző erő), hogy saját előre meghatározott rendeltetésének lehetőségeit felmutassa, fel fogja ismerni képességeit és korlátait, és

bizonyosságot fog tenni az igazságról, hogy „Bizony Ő az Isten; nincsen más Isten Rajta kívül.” ...

3. Kétség sem férhet hozzá, hogy azon erőfeszítés eredményeképpen, melyet minden ember tudatosan kifejthet, és saját szellemi képességeinek fejlesztéséért tesz, e tükör annyira megtisztulhat a földi mocskok szennyétől és a sátáni képzelődésektől, hogy képessé váljon az örök szentség mezeihez közel jutni és az örökké tartó szövetség udvaraiba belépni. Azon alapelv értelmében azonban, hogy minden egyes dolog számára bizonyos idő adatott és minden gyümölcsnek egy adott évszak rendeltetett, e jótéteménynek lappangó energiája a leginkább Isten Napjaiban szabadul fel, és ennek az ajándéknak a tavaszi dicsősége csak akkor nyilvánulhat meg. Bár minden egyes nap felruházott Isten csodás kegyének előre elrendelt mértékével, az Isten Megnyilvánulásával közvetlen kapcsolatban álló Napok egyedülálló kiváltsággal rendelkeznek, és olyan rangot foglalnak el, melyet elme soha meg nem érthet. Oly erő plántáltatott beléjük, hogy amennyiben az örökkön tartó öröm azon napjaiban mindenek szíve, kik a mennyekben és a földön lakoznak, szemtől szembe találkozhatna a soha el nem halványuló dicsőség Napcsillagával és ráhangolódhatna Akaratára, mindegyik úgy találná, hogy magasztosan fölötté áll minden földi dolgoknak, az Ő fényétől sugározván és az Ő kegyelme által megszentelvén. Minden dicsőség e kegyelemnek, melyet semmi más áldás, bármily nagy légyen is, meg nem haladhat, és minden tisztelet ennek a szerető kedvességnek, melyhez hasonlót a teremtés szeme soha nem látott! Magasztosan áll Ő afölött, amit Néki tulajdonítanak vagy Róla mondanak!

4. Ez okból van, hogy azokban a napokban az ember nem lesz az embertársára utalva. Már bőségesen bizonyított, hogy az Istentől elrendelt Napon azok többsége, akik szent udvara után kutattak és oda beléphettek, oly tudást és bölcsességet mutattak fel, melynek egyetlen cseppjét e szent és megszentelt lelkeken kívül senki más, bármilyen hosszú ideig is tanult volna, fel nem foghatta vagy fogja valaha is megérteni. Ez erő által emeltettek fel Isten szerettei az Igazság Napcsillagának Megnyilvánulása napjaiban minden emberi tudás fölé, és váltak függetlenné attól. Sőt szívükből és belső erejük forrásaiból szakadatlanul áramlik ki az emberi tudás és bölcsesség legbensőbb lényege.

125

További részletek A bizonyosság könyvéből

1. Ó testvérem! Mikor az igaz kereső úgy határoz, hogy elindul kutató útjára az Örök Úr megismeréséhez vezető ösvényen, akkor mindenek előtt meg kell tisztítania szívét, mely Isten belső misztériumai kinyilatkoztatásának helye, minden szerzett tudás elfedő porától, és a sátáni képzelgés megtestesüléseinek utalásaitól. Keblét, mely az Imádott örök szeretetének szentélye, meg kell tisztítsa minden mocsoktól, és lelkét meg kell szabadítsa mindentől, ami víz és agyag, minden bizonytalan és mulékony kötődéstől. Olyannyira meg kell tisztítania szívét, hogy ne maradjon abban nyoma sem szeretetnek, sem gyűlöletnek, nehogy az a szeretet vakon félrevezesse, vagy az a gyűlölet elriassza az igazságtól. Amint ma is látod, miként a legtöbb ember az ilyen szeretet vagy gyűlölet miatt nélkülözi a halhatatlan Orcát, és tévelyedett messze az isteni misztériumok Megtestesüléseitől, pásztor nélkül bolyongva a feledés és tévelygés pusztaságában.

2. A keresőnek mindenkor Istenbe kell helyeznie bizodalját, le kell mondania a föld népeiről, el kell fordulnia a por világától, és Ahhoz kell ragaszkodnia, Ki az Urak Ura. Soha nem szabad arra törekednie, hogy önmagát mások fölé helyezze, szíve táblájáról le kell mosnia a büszkeség és gőg minden nyomát, türelmet és lemondást kell gyakorolnia, hallgatnia kell és kerülni az üres fecsegést. Mert a nyelv parázsló tűz, a túl sok beszéd pedig halálos méreg. Az anyagi tűz a testet égeti el, míg a nyelv tüze a szívet és a lelket is felemészti. Az előbbi ereje csak egy ideig hat, míg az utóbbi hatása száz évig is eltart.

3. A kereső tekintse súlyos véteknek a kibeszélést is, és tartsa távol magát annak befolyásától, mert a kibeszélés a szívnek fényét nyomja el, és kioltja a lélek életét. Érje be kevéssel, és szabaduljon minden szertelen vágyakozástól. Becsülje azok társaságát, akik lemondtak a világról, és tekintse értékes jótétnek a kérkedő és világi emberek kerülését. Minden nap hajnalán társalogjon Istennel, és teljes lelkével tartson ki Imádottja keresésében. Minden szeszélyes gondolatot emésszen el az Ő szerető említésének lángjával, és villámsebessen haladjon el minden más mellett Rajta kívül. Segítsen a nincsteleneken, és soha ne tagadja meg jóindulatát a szűkölködőktől. Legyen jó az állatokhoz, hát még mennyire embertársaihoz, akik felruháztattak a beszéd erejével. Ne habozzon felajánlani életét

Imádoztjáért, és ne engedje azt se, hogy az emberek balítélete eltérítse őt az Igazságtól. Ne kívánjon másoknak olyat, amit nem kíván magának, és ne is ígérjen olyasmit, amit meg nem tart. Egész szívével kerülje a kereső a gonosztevők társaságát és imádkozzon bűneik megbocsátásáért. Bocsásson meg a bűnösnek, és soha ne vesse meg annak alantas sorát, mert senki sem ismeri a saját végét. Mily gyakran jutott el egy bűnös a hit lényegéhez halála óráján és szárnyalt fel a halhatatlan italból kortyolva a magasságbéli Gyülekezethez. És mily gyakran változott meg lelke felemelkedésének óráján egy odaadó hívő annyira, hogy a legmélyebb tűzbe zuhant.

4. Célunk e meggyőző és súlyos kijelentések kinyilatkoztatásával az, hogy a keresőnek a szívébe véssük, tekintsen Istenen kívül mindent múlandónak, és vegyen Rajta kívül, Ki minden imádat tárgya, minden dologt tökéletes semmibe.

5. Ezek az emelkedettek tulajdonságai, és a szellemisség felé törekvők fémjelei. Megemlítettük ezeket már azon vándorlókra vonatkozó követelményekkel kapcsolatban, akik a Pozitív Tudás Ösvényén járnak. Ha a világtól elfordult vándor és őszinte kereső teljesítette e lényeges feltételeket, akkor, és csak akkor nevezhető igaz keresőnek. Amikor teljesítette a versbe foglalt feltételeket: „Akik azonban Érettünk fáradoznak”, élvezzi majd az e szavak által nyújtott áldásokat: „azokat bizonyosan a Mi útjainkon vezéreljük.”¹

6. Csak ha kigyúl a kereső szívében a kutatás, az őszinte igyekezet, a sóvárgó vágy, a szenvedélyes odaadás, a forró szeretet, a szent elragadtatás és rajongás lámpása, és az Úr szerető kedvességének szellője megérinti lelkét, csak akkor oszlik szét a tévelygés sötétje, a kétség és bizalmatlanság köde, és árasztja el lényét a tudás és bizonyosság fényessége. Azon az órán fog elősugározni a titokzatos Hírnök Isten Városából tündöklőn, mint a reggel, elhozván a Lélek örömhíreit, és fogja a tudás trombitaszaván keresztül megébreszteni a szívet, a lelket és az elmét a nemtörődomség szunnyadásából. S akkor a szent és örök Lélek sokszoros kegye és áradó kegyelme olyan új életre ébreszti majd a keresőt, hogy az úgy érzi, mintha új szemet, új fület, új szívet és új elmét kapott volna. A világegyetem nyilvánvaló jelein fog elmélkedni, és behatol a lélek rejtett misztériumaiba. Isten szemével nézván minden atomban meg fogja látni az ajtót, mely őt a tökéletes bizonyosság fokozataihoz vezet. Minden dologban fel fogja

¹ Korán 29:69

fedezni az isteni Kinyilatkoztatás misztériumait, és egy örökké tartó megnyilvánulás bizonyítékait.

7. Istenre esküszöm! Ha az, aki az útmutatás ösvényén jár és igyekszik felhárni az igazságosság magaslataira, elérné e dicső és legfelső fokot, ezer mérföld távolságból is belélegezné Isten illatát, és meglátná az isteni Útmutatás ragyogó reggelét kibomlani minden dolgok hajnala felett. Minden egyes dolog, bármily kicsiny is, számára kinyilatkoztatás lenne, mely őt Kedveséhez, keresésének Céljához vezet. E kereső tisztánlátása olyan éles lesz, hogy úgy különbözteti meg majd az igazságot a hamiságtól, mint a napot az árnyéktól. Ha Isten édes illatai lengedeznek a kelet legtávolabbi vidékein, ő bizonyára felismeri és belélegzi azok illatát, még ha a nyugat legtávolabbi végében lakik is. Hasonló tisztán meg fogja különböztetni Isten összes jelét – az Ő csodás kijelentéseit, nagyszerű munkáit és hatalmas cselekedeteit – az emberek tetteitől, szavaitól és útjaitól, mint az ékszerész, aki felismeri a drágakövet a kövek között, vagy az ember, aki különbséget tud tenni a tavasz és az ősz, a meleg és a hideg között. Mikor az emberi lélek csatornája megtisztult minden világi és hátráltató kötődéstől, csalhatatlanul meg fogja érezni a Kedves leheletét felmérhetetlen távolból is, és annak illatától vezérelve elér és belép a Bizonyosság Városába.

8. Ott meglátja majd az Ő időtlen bölcsességének csodáit, és megérti az összes rejtett tanítást a Fa susogó leveleitől – mely Fa abban a Városban virul. Belső és külső fülével annak porából a dicsőítés és imádat himnuszait hallja majd felszárnyalni az Urak Urához, és belső szemével felfedezi a „visszatérés” és „újjászületés” misztériumait.

9. Mily kimondhatatlanul dicsőségesek a jelek, a jelképek, a kinyilatkoztatások és a ragyogás, melyet Ő, Ki a nevek és tulajdonságok Királya ama Városnak rendelt! E város elérése víz nélkül oltja a szomjat, és tűz nélkül szítja fel Isten szeretetét. Minden egyes fűszálban a kifürkészhetetlen bölcsesség misztériumai rejlenek, és minden egyes rózsabokron miriádnyi csalogány zengi énekét áldott elragadtatásban. Csodás tulipánjai feltárják az Égő Csipkebokor olthatatlan Tüzeinek rejtelmét, és szentségének édes illatai a Messiási Szellem fűszerét lehelik. Gazdagságot nyújt arany nélkül, és halhatatlanságot ad halál nélkül. Minden egyes levél kimondhatatlan örömet rejt, és minden helység számtalan misztériumot őriz.

10. Azok, akik bátran munkálkodnak Isten akaratának keresésében, miután lemondtak mindenről Rajta kívül, olyannyira ragaszkodnak és kapcsolódnak majd azon Városhoz, hogy elképzelhetetlen lenne számukra akár egyetlen pillanatra is megválni tőle. Azon gyülekezet Jácintjától csalhatatlan bizonyítékokat hallanak majd, Rózsájának szépségétől és Csalogányának dallamából a legbiztosabb bizonyágtételeket kapják meg. Ez a Város mintegy ezerévente egyszer megújul, és új díszben ragyog fel. ...

11. Az a Város pedig nem egyéb, mint Isten Szava, mely minden korban és törvénykorszakban kinyilatkoztatásra kerül. Mózes napjaiban ez az Öt Könyv volt; Jézus napjaiban az Evangélium; Mohamed, Isten Küldötte napjaiban a Korán; e napon a Bayán; és Annak törvénykorszakában, Kit Isten ki fog nyilvánítani, az Ő saját Könyve – a Könyv, melyhez minden korábbi Törvénykorszak Könyveit mérni kell, a Könyv, mely mindegyiket felülmúlja és fenségeseen áll felettük.

126

1. Bárhová legyünk is száműzve, bármily nagy megpróbáltatást kell elszenvednünk, Isten népének szilárd elhatározással és tökéletes bizalommal kell szemét a Dicsőség Hajnala felé fordítani, és azzal foglalatосkodni, ami a világ jobbítását és népeinek nevelését szolgálja. Mindaz, ami a múltban történt Vélünk, Kinyilatkoztatásunk érdekeit mozdította elő és növelte hírnevét; és mindaz, ami a jövőben történhet Vélünk, hasonló eredményt fog hozni. Ragaszkodjatok szívetek legmélyéből Isten Ügyéhez, az Ügyhöz, mely Általa küldetett alá, Ki az Elrendelő, a Mindenek Felett Bölcs. Mi minden népet és nemzetet a legnagyobb kedvességgel és irgalommal szólítottunk és irányítottunk arra, ami valóban előnyükre válik.

2. Delelő ragyogásában sugározva az Igazság Napcsillaga a tanúnk! Azoknak, akik Isten népe, nincs más szándékuk, mint a világ újjáélesztése, életének nemesítése és népeinek új életre keltése. Az emberekkel való kapcsolatukat mindenkor a becsületesség és a jóakarát jellemezte. Külső viselkedésük csupán belső életük visszatükröződése, és belső életük külső viselkedésük tükré. Semmi fátyol nem rejti vagy takarja el az igazságokat, melyeken Hitük nyugszik. Ez igazságok nyíltan állnak az emberek szeme előtt és tévedhetetlenül felismerhetők. A tetteik tanúskodnak e szavak igazságáról.

3. Ezen a Napon minden látó szem megpillanthatja Isten Kinyilatkoztatásának hajnali fényét, és minden figyelmes fül felismerheti a Hangot, mely az Égő Csipkebokorból hallatszott. Az Isteni Könyörület vizei oly erővel zuhognak alá, hogy Ő, Ki Isten jeleinek Hajnala és Dicsősége bizonyosságainak Kinyilatkozatója, fátyol és rejtőzködés nélkül társalog és beszél a föld népeivel és nemzetségeivel. Mily számosan vannak, akik rosszindulattal telt szívvel keresték Jelenlétünket, és hű és szerető barátokként távoztak! A kegyelem kapui tárva nyitva állnak minden ember előtt. Külső viselkedésünkben egyformán kezeltük Mi az igazat és a bűnöst, hogy tán a gonosztevők is elérhessék az Isteni megbocsátás végtelen óceánját. Nevünk „az Elrejtő” oly fényt sugárzott az emberekre, hogy a rosszakaratúak is azt képzeltek magukról, hogy a kegyesek közé számíttatnak. Senkinek, ki Minket keres, nem fogunk soha csalódást okozni, és senkitől, ki arcát Felénk fordította, nem tagadjuk meg a belépést Udvarunkba. ...

4. Ó barátok! Segítsétek az egy igaz Istent, magasztaltassék az Ő dicsősége, jó cselekedeteitekkel, oly viselkedéssel és jelemmel, mely elfogadható lesz Előtte. Aki Isten segítője kíván lenni e Napon, hunyja be szemét minden tulajdona előtt, és nyissa ki Isten dolgaira. Ne foglalkozzon azzal, mi hasznára válik, hanem törődjön azzal, ami fel fogja magasztalni a Mindenható mindeneknek parancsoló nevét. Tisztítsa meg szívét minden gonosz szenvedélytől és romlott vágytól, mert az Istenfélelem az a fegyver, mely győzedelmessé teheti, az elsődleges eszköz, mellyel célját elérheti. Isten félelme a páncél, mely megóvja Ügyét, az a védőpajzs, mely lehetővé teszi az Ő népének, hogy győzelmet arasson. Olyan lobogó ez, melyet ember meg nem gyalázhat, oly erő, mellyel más erő nem vetélkedhet. Segítségével és Annak engedelmével, Ki a Seregek Ura, azok, akik közel kerültek Istenhez, képesek bekeríteni és meghódítani az emberi szívek fellegráit.

127

1. Ha azt akarjátok, ó emberek, hogy megismerjétek Istent és felfedeztétek hatalmának nagyságát, akkor nézzetek Rám, az Én szememmel, és ne Rajtam kívül másnak a szemével. Különben soha nem lesztek képesek felismerni Engem, gondolkozzatok bár Ügyemről oly sokáig, míg Királyságom áll, és elmélkedjétek bár minden teremtetten Isten örökkévalóságán át, Ki mindenek Korlátlan Ura, a Mindenható, az Örökkévaló, a Mindenek Felett Bölcs. Emígyen nyilvánítottuk meg Kinyilatkoztatásunk igazságát, hogy az emberek tán felébredjenek közömbösségükből, és azok közül valók legyenek, kik értenek.

2. Lássátok ez emberek alantasságát, akik jól tudják, hogy felajánlottam Önmagam és rokonaimat Isten ösvényén és hitük megőrzéséért, és akik nagyon jól tudják, hogy ellenségeim miként kerítettek körbe azokban a napokban, amikor az emberek szíve félt és remegett, a napokban, mikor elrejtettek Isten szeretteinek és ellenségeinek szeme elől, és saját biztonságukkal és békéjükkel foglalkoztak.

3. Végül is sikerült Nékünk, hogy megnyilvánítsuk Isten Ügyét, és oly magas rangra emeltük, hogy mindenki, azok kivételével, kik rosszakaratot tápláltak szívében ez Ifjú iránt és társakat állítottak a Mindenható mellé, elismerte Isten uralmát és az Ő hatalmas birodalmát. És mégis, e Kinyilatkoztatás ellenére, melynek befolyása áthatott minden teremtett dolgokat, és ennek a Fénynek a sugárzása ellenére, melyhez hasonlót egyikük sem látott soha, lásd a Bayán népe miként tagadott meg és szállt szembe Vélem. Egyesek elfordultak Isten Ösvényétől, visszautasították Annak fensőbbiségét, Kiben hittek, és arcátlanul viselkedtek Istennel szemben, Ki a Leghatalmasabb, a Legfőbb Oltalmazó, a Legmagasztosabb, a Legnagyobb. Mások haboztak és megtorpantak ösvényén, és a Teremtő Ügyét legbelsőbb igazságában érvénytelennek tekintették, míg jóváhagyásával nem igazolja azt ő, ki az Én Akaratomból teremtetett. Így munkálkodásuk semmivé vált, de ők észre sem vették. Közöttük van az, aki megpróbálta Istent saját maga mértékével mérni, és annyira félrevezettetett Isten nevei által, hogy fellázadt Ellenem, elítélt Engem, mint olyat, aki megérdemli, hogy halálra adják, és aki azokat a törvényszegéseket tulajdonította Nékem, melyekben ő maga volt vétkes.

4. Ezért hát panaszolom az Én fájdalmamat és szomorúságomat Annak, Ki teremtett Engem és Rám bizta Üzenetét. Néki mondok hálát és dicséretet a dolgokért, melyeket elrendelt, a magányomért és a gyöttelemért, melyet ezektől az emberektől szenvedek el, akik messze tévelyedtek Tőle. Türelemmel viseltem és a jövőben is tűrni fogom az Engem érintő megpróbáltatásokat, és minden bizodalمامat és bizalmamat Istenbe helyezem. Hozzá fogok könyörögni mondván: Vezesd szolgálodat, ó Uram, kegyed és bőséged udvarába, és ne engeddd, hogy megfosztassanak kegyelmed és számos áldásod csodáitól. Mert ők nem tudják, mit rendeltél nekik Irgalmadból, mely átfogja az egész teremtést. Külsőleg, ó Uram, gyengék és elesettek; belsőleg pedig csupán árvák. Te vagy a Mindenek Felett Bőkezű, a Királyian Nagylelkű, a Legmagasztosabb, a Legnagyobb. Ne sújts le rájuk, ó Istenem, haragod dühével, és hadd várjanak addig, míg Irgalmaid csodái majd nyilvánvalóvá válnak, hogy talán visszatérhessenek

Hozzád, és megbocsátást kérhessenek Tőled azért, amit Ellened vétkeztek. Bizony Te vagy a Megbocsátó, a Mindenek Felett Irgalmas.

128

1. Mondd: Illendő-e az emberhez, hogy miközben Ura, a Mindenek Felett Irgalmas követőjének vallja magát, szívében mégis a Gonosz tetteit kövesse el? Nem, ez nem illik hozzá, és erről tanúskodik Nékem Ő, Ki a Mindenek Felett Dicső Szépsége. Bárcsak megérténének!

2. Tisztítsátok le szívetekről a világi dolgok szeretetét, nyelvekéről minden megemlékezést az Övén kívül, egész lényetekről mindent, ami eltéríthet az Ő Arcának látásától, vagy ami megkísérthet, hogy rossz és romlott hajlamaitok sugallatát kövessétek. Istent féljétek, ó emberek, és legyetek azok közül valók, kik a tisztesség útját járják.

3. Mondd: Ha viselkedétek, ó emberek, ellentmond vallomásaitoknak, hogyan gondoljátok, hogy meg tudjátok különböztetni magatokat azoktól, akik bár vallják hitüket az Úrban, Istenükben, mégis amint eljött Ő hozzájuk a szentség felhőjében, visszautasították, hogy elismerjék, és megtagadták igazságát? Szabadítsátok meg magatokat minden kötődéstől a világhoz és annak hívságaihoz. Vigyázzatok, hogy ne közeledjétek azokhoz, mert arra készítetek, hogy saját kedvetek és mohó vágyaitok után fussatok, és megakadályoznak, hogy az egyenes és dicső Ösvényre lépjétek.

4. Tudjátok meg, hogy „a világ” azt jelenti, hogy megfélemeztek Róla, Ki a Teremtőtök, és elmerültök minden másban Rajta kívül. „Az eljövendő élet” pedig azokat a dolgokat jelzi, melyek a biztos útra vezetnek Istenhez, a Mindenek Felett Dicsőhöz, a Hasonlíthatatlanhoz. Bármilyen, ami e Napon eltérít titeket Isten szeretetétől, nem más, mint a világ. Meneküljétek előle, hogy az áldottak közé számíttassatok. Ha valaki a föld ékességeivel kívánja díszíteni magát, díszes öltözetet viselni vagy a föld által nyújtott jótéteményekből részesülni, az nem árthat neki, ha semminek meg nem engedi, hogy közé és Isten közé álljon, mert Isten minden jó dolgot, akár a mennyekben vagy a földön teremtette, azon szolgálóinak rendelte, akik valóban hisznek Benne. Élvezzétek, ó emberek, a jó dolgokat, melyeket Isten megengedett néktek, és ne fosszátok meg magatokat az Ő csodás adományaitól. Adjatok hálát Néki és dicsőítsétek Őt, és legyetek a valóban hálásak közül.

5. Ó te, ki elhagytad otthonod, és Isten jelenlétét keresed! Hirdesd az embereknek Urad Üzenetét, hogy talán megtérítse őket gonosz és romlott vágyaik sugallatától, és Istenről, a Legmagasztosabbról, a Legnagyobból való megemlékezéshez vezesse őket. Mondd: Féljétek Istent, ó emberek, és ne ontsátok senki vérért. Ne veszekedjétek embertársaitokkal, és tartozzatok azok közé, akik jót tesznek. Vigyázzatok, hogy ne okozzatok felfordulást a földön, miután az jól el lett rendezve, és ne kövessétek azok nyomdokát, akik eltévelyedtek.

6. Aki kiáll közületek, hogy Ura Ügyét tanítsa, mindenek előtt tanítsa saját magát, hogy beszédével megnyerhesse hallgatói szívét. Önmaga tanítása nélkül az ajkáról elhangzó szavak nem fognak hatni a kereső szívére. Óvakodjatok, ó emberek, hogy azok közül valók legyetek, akik jó tanácsot adnak másoknak, de maguk megfélekednek aszerint cselekedni. Az ilyen embereket saját szavaik, és a szavakon túl a dolgok valósága, és e valóságokon túl az Istenhez közel álló angyalok hamissággal vádolják meg.

7. Ha ilyen embernek sikerül is valakit befolyásolnia, e siker nem neki tulajdonítandó, hanem sokkal inkább Isten szava hatásának, ahogyan azt Ő elrendelte, Ki a Mindenható, a Mindenek Felett Bölcs. Isten szemében ez az ember olyan, mint egy lámpás, mely fényt áraszt, de közben önmagát elemésztí.

8. Mondd: Ne tegyetek olyan, ó emberek, ami szégyent hoz rátok vagy becstelenséget Isten Ügyére az emberek előtt, és ne legyetek bajkeverők. Ne törődjétek olyan dolgokkal, melyeket elmétek elítél. Kerüljétek minden fajta gonoszszágot, mert ezek meg vannak tiltva nektek a Könyvben, melyet senki nem érint meg, kivéve azokat, kiket Isten minden büntől megtisztított és a megtisztultak közé számíttatnak.

9. Legyetek becsületesek magatokhoz és másokhoz, hogy tetteitek által az igazság bizonyítékai nyilvánvalóvá váljanak hűséges szolgálaink előtt. Vigyázzatok, nehogy embertársatok tulajdonához nyúljatok. Bizonyuljatok érdemesnek bizalmára és jóhiszeműségére, és ne tagadjátok meg a szegényektől az ajándékokat, melyekkel Isten kegyelme ellátott titeket. Ő bizony megjutalmazza a jótékonyakat, és duplán fizeti meg nekik adományukat. Nincs más Isten csak Ő. Övé az egész teremtés és annak birodalma. Azt ajándékozza Ő meg, akit akar, és attól tartja vissza ajándékát, akitől akarja. Ő a Nagy Adományozó, a Legbőkezűbb, a Jóságos.

10. Mondd: Tanítsátok Isten Ügyét, ó Bahá népe, mert Isten mindegyikőtöknek előírta, hogy kötelességetek hirdetni Üzenetét, és ezt minden tettek közül a legnagyobb érdeműnek tartja. De ez csak akkor fogadható el, ha az Ügy tanítója maga már szilárdan hisz Istenben, a Legfőbb Védelmezőben, a Kegyesben, a Mindenhatóban. Továbbá elrendelte, hogy Ügye az emberi szó erejével taníttassék, nem pedig erőszak alkalmazásával. Emígyen küldetett le parancsolata Annak Királyságából, Ki a Legmagasztosabb, a Mindenek Felett Bölcs. Óvakodjatok, hogy bárkivel is vitázzatok, igyekezzetek inkább kedvesen és meggyőző biztatással rávezetni az igazságra. Ha az illető fogékonyan reagál, saját hasznára válik, ha nem, akkor forduljatok el tőle Isten megszentelt Udvara felé, a ragyogó szentség székhelyéhez.

11. Ne vitakozzatok senkivel sem a világ dolgairól és ügyeiről, mert ezeket Isten azokra hagyta, akik ahhoz ragaszkodnak. Ő az egész világból csak az emberi szíveket tartotta fenn Magának – a szíveket, melyeket a kinyilatkoztatás és beszéd seregei tudnak bevenni. Emígyen rendeltetett Bahá Ujjai által Isten visszavonhatatlan határozatának Tábláján, Annak parancsára, Ki a Legfőbb Elrendelő, a Mindentudó.

129

1. Ó, Isten ösvényének vándora! Vedd ki részed Kegyelmének óceánjából, és ne foszd meg magad a dolgoktól, melyek annak mélyén rejlenek. Légy azok közül való, kik részesülnek kincseiből. Ezen óceán egy harmatcseppje, ha ráhullana mindenekre, mik a mennyekben és a földön vannak, elegendő gazdagságban részesítené őket Isten, a Mindenható, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs kegyelméből. A lemondás kezével meríts életadó vízből, és öntözz meg azzal minden teremtetett dolgot, hogy megtisztulhassanak minden ember alkotta korlátozástól, és eljuthassanak Isten fenséges trónusának, e szent és ragyogó Helynek a közelébe.

2. Ne bánkódj, ha egyedül kell ezt tenned. Legyen Isten elegendő számodra. Társalogj bensőségesen az Ő Lelkével, és légy hálás. Hirdesd Urad Ügyét mindenkinek a mennyekben és a földön. Ha valaki válaszol hívásodra, fedd fel előtte az Úr, a te Istened bölcsességének gyöngyszemeit, miket az Ő Lelke küldött le rád, és légy a valóban hívők közül való. És ha bárki visszautasítaná ajánlatodat, fordulj el tőle és helyezd minden bizalmadat és reményedet az Úrba, a te Istenedbe, minden világok Urába.

3. Isten Igazságosságára! Aki e Napon szólásra nyitja ajkát s megemlíti Ura nevét, az Isteni sugallat seregei fognak reászállni a Nevem, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs mennyországából. Reá száll a magasságbéli Gyülekezet is, mindegyikük egy tiszta fényű kelyhet a magasba tartva. Így rendeltetett el a Mindenek Felett Dicső, a Leghatalmasabb parancsa által az Isteni Kinyilatkoztatás birodalmában.

4. A Szent Fátyol mögé rejtve és Isten szolgálatára készen áll választottainak egy csapata, akik testet öltenek majd az emberek előtt, akik segítik majd Ügyét, akik nem fognak félni senkitől, még ha az egész emberi faj felkelne és háborúzna is ellenük. Ők azok, kik a földön lakozók és a menny lakói szeme láttára ki fognak állni és hangosan kiáltják a Mindenható Nevét, és az emberek gyermekeit Isten, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Dicsőített útjára szólítják. Járj te az ő útjukon, és ne engedd, hogy bárki elijesszen téged. Légy azok közül való, kiket a világ felzúdulása, bármennyire felkavarja is őket Teremtőjük ösvényén, soha meg nem szomoríthat, kiknek szándékát a vádaskodók vádjai soha nem fogják megghiúsítani.

5. Indulj el Isten Táblájával és az Ő jeleivel, és csatlakozz újra azokhoz, kik hisznek Bennem, és hirdesd nekik legszentebb Paradicsomunk örömhírét. Majd figyelmeztess azokat, akik társat állítanak Mellé. Mondd: A dicsőség Trónusától jövök hozzátok, ó emberek, és Istentől, a Leghatalmasabbtól, a Legmagasztosabbtól, a Legnagyobbától hozok kijelentést néktek. Kezemben tartom Isten, az Uratok és ósatyáitok Urának bizonyágtételét. Mérlegeljétek azt az igaz Mérleggel, mely nálatok van, Isten Prófétái és Hírnökei tanúbizonyosságának Mérlegével. Ha úgy találjátok, hogy az igazságon alapszik, ha hiszitek, hogy Istentől való, akkor vigyázzatok, nehogy akadékoskodjatok, semmivé tegyétek munkátokat, és a hitetlenek közé számíttassatok. Ez valóban Isten jele, mely leküldetett az igazság erejével, mely által Ügyének érvényessége megmutatkozott teremtményeinek, és a makulátlanság lobogói felemeltettek a föld és menny között.

6. Mondd: Ez a lepecsételt és titokzatos Tekercs, Isten megmásíthatatlan Rendeletének tárháza, mely a Szentség Ujjával írott szavakat hordozza az áthatolhatatlan misztérium fátylába burkolva, és most leküldetett az Ő Kegyelme jeléül, Ki a Mindenható, az Időtlen Úr. Benne rendeltük el a föld és a menny minden lakójának sorsát és írtuk le minden dolgok tudását, az elsőtől az utolsóig. Semmi nem menekülhet Előle, senki nem akadályozhatja Őt, akár a múltban teremtetett, akár a jövőben teremtdik, bár csak felfognátok.

7. Mondd: Az Isten által aláküldött Kinyilatkoztatás biztos, hogy megisméltődött, és Hatalmunk kinyújtott Keze beárnyékol mindenedet a mennyekben és mindenedet a földön. Az igazság, a való igazság erejével megmutattuk Mi áthatolhatatlan Misztériumunk végtelen kicsiny megcsillanását, és lám azok, akik felismerték a Sínai ragyogás sugarát, elmúltak, amint megpillantották e Karmazsin Fény villanását, mely Kinyilatkoztatásunk Sínai-hegyét körülvette. Emígyen szállt alá bizonyágtételének felhőiben Ó, Ki a Mindenek Felett Irgalmas Szépsége, és teljesítetted be a parancsolat Isten, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Bölcs Akaratából.

8. Mondd: Lépj elő szent teredből, ó Mennyei Hajadon, a Magasztos Paradicsom lakója! Öltsd magadra kívánságod szerinti bármilyen formában a Halhatatlanság selyem öltözékét, és a Mindenek Felett Dicső nevében vedd magadra a Fény ékes ruháját. Majd pedig halld a Hang édes, csodás dallamát, mely Urad, a Megközelíthetetlen, a Legnagyobb trónusa felől hangzik. Fedd fel arcod és mutasd meg a fekete szemű hölgy szépségét, ne hagyj, hogy Isten szolgálói megfosztassanak sugárzó orcád fényétől. Ne szomorkodj, ha halld a földlakók sóhaját, vagy a mennyben lakozók panaszos hangját. Hagyd őket, hogy az enyészet porában tűnjenek el. Hadd váljanak semmivé, amennyiben a gyűlölet lángja lobog szívükben. Majd pedig a föld és menny népei előtt énekelj legdallamosabb hangon a dicsőtítés himnuszát Annak emlékezetére, Ki Isten neveinek és tulajdonságainak Királya. Emígyen határoztuk meg sorsodat. Ugyancsak képesek vagyunk Mi arra, hogy elérjük célunkat.

9. Vigyázz Te, Ki a Tisztaság Lényege vagy, nehogy megfoszd Magad sugárzóan dicső köntösödöt. Sőt, fokozatosan díszítsd Magad a teremtés királyságában Istened megronthatatlan öltözékével, hogy Általad a Mindenható szépséges képe tükröződhessék minden teremtett dolgokban, és Urad kegyelme teljes erejével áradjon az egész teremtésbe.

10. Ha megérzed bárkiben Urad szeretetének illatát, ajánld fel Magad érte, mert ezért teremtettünk Téged, és éppen e célból kötöttünk Véled szövetséget időtlen időktől fogva kegyeltjeink gyülekezete előtt. Ne légy türelmetlen, ha szívükben vakok üres képzelgéseik dárdáit hajtják Rád. Hagyd magukra ezeket, mert ők a gonoszok sugallatát követik.

11. Kiálts fennhangon a menny és a föld lakói előtt: Én vagyok a Mennyei Hajadon, a Bahá Szelleme által nemzett Utód. Lakhelyem az Ó Nevének, a Mindenek Felett Dicsőnek udvarháza. A magasságbéli Gyülekezet előtt

felékesítettek Engem Neveinek díszével. Sérthetetlen biztonság fátylába burkoltak, és rejtve voltam az emberek szeme előtt. Egyszer csak hallottam egy isteni, egyedüli édességű Hangot, mely az Irgalom Istenének jobbjától eredt, és lám az egész Paradicsom megrázkódott és remegett Elöttem a vágyakozástól, hogy hallhassa dallamát és láthassa Annak szépségét, Aki megszólalt. Emígyen nyilatkoztattuk Mi ki e sugárzó Táblában a legédesebb nyelven a verseket, melyek kimondására az Örökkévalóság Tolla indítottatott a Qayyúmu'l-Asmá-ban.¹

12. Mondd: Hatalmánál fogva azt parancsolja Ő, amit kíván, és saját parancsával azt teszi Ő, amit csak akar. Nem kérdezhető Ő a dolgok felől, amiket kedvében áll elrendelni. Ő bizony a Korlátozatlan, a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindenek Felett Bölcs.

13. Akik nem hisznek Istenben és fellázadnak az Ő uralma ellen, azok romlott hajlamaik és vágyaik tehetetlen áldozatai. Ezek vissza fognak térti a pokol tüzébe: nyomorult a tagadók lakhelye!

130

Jómódban légy bőkezű, balsorsban pedig hálás. Légy méltó embertársad bizalmára, sugárzó és barátságos arccal tekints rá. Légy a szegényeknek kincs, a gazdagoknak meg figyelmeztető, a szűkölködők kiáltására válaszoló, ígéreted szentségének megtartója. Légy igazságos ítéletedben és megfontolt a beszédedben. Senkivel se bánj igazságtalanul és légy szelíd minden emberrel. Légy lámpás a sötétben járónak, öröm a bánatosnak, tenger a szomjazónak, kikötő az elfáradtnak, támasza és védelmezője az elnyomás áldozatának. Minden cselekedetedet tisztesség és becsületesség jellemezze. Légy otthon az idegennek, balsam a szenvedőnek, erős bástya a menekülőnek. Légy a vaknak szem és vezérlő fény a tévelygő lába előtt. Az igazság orcájának légy ékessége, a hűség koronája, a tisztesség templomának oszlopa, az élet lehelete az emberiség testének, az igazságosság seregeinek címere, az erkölcs láthatárán fénylő égitest, harmat az emberi szív talajának, bárka a tudás óceánján, nap a jótékonyág égboltján, drágakő a bölcsesség fejékén, sugárzó fény nemzedéked láthatárán, gyümölcs az alázat fáján.

¹ A Báb híres kommentárja

131

1. Az Örök Király Tolla soha meg nem szűnt megemlékezni Isten szereteteiről. Egyszer az irgalom folyói áramlottak Tollából, máskor mozgásán keresztül Isten tisztán érthető Könyve nyilatkoztatott ki. Ő Az, Kihez más nem hasonlítható, Kinek beszédével halandó ember soha nem versenyezhet. Ő Az, Ki öröktől fogva a fenség és hatalom trónusán ül, Kinek ajkáról oly tanácsok fakadnak, melyek megeléghetik az egész emberiség szükségait és oly intelmek, melyek javukra válhatnak.

2. Az egy igaz Isten tanúskodik Mellettem, és teremtményei is tanúsítják, hogy egy pillanatra sem engedtem meg Magamnak, hogy elrejtőzzem az emberek szeme elől, sem nem egyeztem bele, hogy Személyemet megvédjem bántalmazásukkal szemben. Kiálltam Én minden ember előtt, és megparancsoltam nekik, hogy teljesítsék kívánságom. Céлом semmi egyéb, mint a világ jobbá tétele és népeinek nyugalma. Az emberiség jóléte, békéje és biztonsága elérhetetlen, hacsak és mígnem egysége szilárdan meg nem alapíttatik. És ez az egység addig el nem érhető, amíg a Legmagasabb Tolla által kinyilatkoztatott tanácsokat figyelembe nem veszik.

3. Az Általa kiejtett szavak ereje beragyoghatja az egész emberi fajt az egység fényével, a Nevére való emlékezés képes lángra lobbantani minden ember szívét és felégetni a fátylakat, melyek közéjük és az Ő fénye közé állnak. Egyetlen igaz cselekedet olyan erővel bír, mely a port magaslatokba emelheti a mennyek mennyországán is túl. Szét tud az tépni minden köteléket, és képes helyreállítani az erőt, mely már kimerült és eltűnt. ...

4. Légy tiszta, ó Isten népe, légy tiszta; légy becsületes, légy becsületes. ... Mondd: Ó Isten népe! Ami az Örök Igazság, a seregei és földi segítői győzelmét biztosíthatja, leíratott a szent Könyvekben és Írásokban olyan világosan és nyilvánvalóan, mint a nap. Ezek a seregek olyan igaz cselekedetek, oly viselkedés és jellem, melyek az Ő szemében elfogadhatók. Aki e Napon felkel, hogy szolgálja Ügyünket, és segítségül hívja a dicséretre méltó jellem és egyenes viselkedés seregeit, az ilyen cselekedet hatása bizonyosan érezhető lesz az egész világon.

132

1. Amikor az egy igaz Isten, magasztaltassék az Ő dicsősége, kinyilvánítja Önmagát az embereknek, az a célja, hogy felfedje azon drágaköveket, melyek valódi és legfelsőbb mivoltuk tárházában rejtkeznek. Isten hitének és az Ő vallásának a lényege e Napon, hogy a föld különböző közösségeinek és a vallásos hit sokféle rendszerének soha ne engedtessek meg ellenséges érzelmek szítása az emberek között. Ezen alapelvek és törvények, e szilárdan megalapozott és hatalmas rendszerek mind egy Forrásból eredtek és egy Fény sugarai. Az, hogy egymástól különböznek, az a korok változó igényeinek tulajdonítható, melyben kihirdették őket.

2. Tegyetek nagy erőfeszítést, ó Bahá népe, hogy a föld népeit zaklató vallási széthúzás és viszály háborgása lenyugodhasson, sőt minden nyoma tökéletesen eltűnhessen. Isten szerelméért és azokért, kik szolgálják Őt, keljetek fel, hogy segítsétek e legmagasztosabb és legnagyobb Kinyilatkoztatást. A vallási fanatizmus és gyűlölség világot emésztő tűz, melynek erőszakosságát senki sem olthatja ki. Egyedül az Isteni hatalom Keze tudja megmenteni az emberiséget pusztító csapásától. ...

3. Isten kijelentése egy lámpás, melynek fénye ezek a szavak: Egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok. A legnagyobb szeretettel és összhangban, barátsággal és testvéri módon bánjatok egymással. Ő, Ki az Igazság Napcsillaga a tanúm! Olyan erőteljes az egység fénye, hogy képes beragyogni az egész földet. Az egy igaz Isten, Ki minden dolgok tudója, Maga tesz bizonyosságot e szavak igazságáról.

4. Igyekeztek, hogy elérhessétek e mindent felülmúló és legfelségesebb állapotot, mely biztosíthatja az egész emberiség védelmét és biztonságát. E cél felülmúl minden más célt, e törekvés minden törekvésnek fejedelme. Addig azonban, amíg az elnyomás sűrű felhői, melyek eltakarják az igazságosság napját, szét nem oszlanak, nehéz lenne ez állapot dicsőségét az emberek előtt feltárni. ...

5. Érintkezzetek, ó Bahá népe, minden emberrel a jóakarát és a barátság szellemében. Ha ismertek egy bizonyos igazságot, ha birtokában vagytok egy drágakőnek, amelytől mások meg vannak fosztva, osszátok meg velük azt a legnagyobb kedvesség és jóindulat nyelvén. Ha az elfogadásra talál, ha betölti szerepét, akkor elértétek célotokat. De ha bárki is elutasítaná azt, úgy hagyjátok őt magára és könyörögjétek Istenhez, hogy vezesse őt.

Óvakodjatok, nehogy barátságtalanul bánjatok velem. A kedvesen szóló nyelv az emberi szív mágnese. Ez a lélek kenyere, ez ruházza fel a szavakat jelentéssel, ez a bölcsesség és megértés fényének forrása. ...

133

1. Isten rendelkezései legfenségesebb Kinyilatkoztatásának mennyországából küldettek alá. Mindenkinek gondosan be kell tartani azokat. Az ember legfőbb megkülönböztető jele, valódi fejlődése, végső győzelme mindig is ezektől függött és fog a jövőben is függeni. Aki betartja Isten parancsolatait, örökké tartó boldogságra jut.

2. Annak, aki felismerte Isten Egységének Hajnalát és elismerte Annak igazságát, Ki egyedüliségének Megnyilvánulása, kettős kötelezettsége van. Az első az állhatatosság az Ő szeretetében, oly állhatatosság, hogy sem az ellenség lármája, sem a hiú képmutató állításai nem tántoríthatják el attól, hogy ragaszkodjon Őhöz, Ki az Örök Igazság, oly állhatatosság, mely egyáltalán nem figyel rájuk. A második az Általa előírt törvények szigorú betartása, törvényeké, melyeket mindig is elrendelt és el fog rendelni az embereknek, melyeken keresztül az igazság megkülönböztethető és elválasztható a hamisságtól.

134

1. Annak felismerése mellett, Ki az Örök Igazság, az ember számára előírt első és legfőbb kötelesség az állhatatosság az Ő Ügyében. Tartsd magad ehhez, és tartozz azok közé, kiknek gondolatai szilárdan alapszanak és irányulnak Istenre. Semmilyen cselekedet, bármily dicséretre méltó is, nem érhet fel ezzel sem a múltban, sem a jövőben. Ez minden tettek királya, és erről tanúságot tesz a te Urad, a Legmagaságosabb, a Leghatalmasabb. ...

2. Az Istenhez méltó erények és tulajdonságok mind világosak és nyilvánvalók, leírtak és említést nyertek minden mennyei Könyvben. Ezek közé tartozik a megbízhatóság, őszinteség, a szív tisztasága, mikor Istennel társalog, béketűrés, belenyugvás, bármit is rendelt el a Mindenható, megelégedés azzal, amit az Ő Akarata nyújtott, türelem, sőt hálaadás a megpróbáltatások közepette, és tökéletes bizalom Benne minden körülmények között. Isten szemében ezek a legmagasztosabb és leginkább dicséretre méltó tettek az összes közül. Minden más cselekedet másodrangú és alárendelt marad ezek mellett a múltban és a jövőben is. ...

3. A szellemi erő, mely élteti az emberi szívet, az Isten felismerése, és annak igazi ékessége az igazság elismerése, hogy „Ő azt teszi, amit csak akar és elrendeli azt, ami tetszik Néki.” A szív öltözéke az Istenfélelem, és kiteljesedése az állhatatosság a Hitében. Így oktat Isten mindenkit, aki Őt keresi. Ő bizony szereti azt, aki Felé fordul. Nincs más Isten csak Ő, a Megbocsátó, Legbőkezebb. Minden dicséret Istené, minden világok Uráé.

135

1. Ó, az Élő Betűje¹! Isten füle meghallotta kiáltásodat, és szeme látta írásos könyörgésedet. Dicsősége trónusáról szólít téged és nyilatkoztatja ki néked a verseket, melyek Átala küldettek alá, Ki a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való.

2. Áldott vagy, mert teljesen eltörölted az én és az üres képzelgés bálványát, mert szétszaggattad a meddő ábránd fátylát Urad a Legfőbb Védő, a Mindenható, a Szeretett hatalmának erejével. Valóban azon Betűk közé számíttatsz, kik felülmúltak minden más Betűt. Ezért választott ki téged Isten Urad, a Báb nyelvén keresztül, Akinek orcája ragyogása az egész teremtést beborította és továbbra is beborítja. Mondj köszönetet a Mindenhatónak és dicsőítsd Nevét, minthogy segítette Ő néked felismerni az Ügyet, mely megremegtette a mennyek és a föld lakóinak szívet, mely okán felkiáltottak a teremtés és a Kinyilatkoztatás Királyságának lakosai, és melyen keresztül az emberek keblének rejtett titkai kiderültek és megpróbáltattak.

3. Urad, a Legmagasabb (a Báb) szólít téged dicsősége Birodalmából e szavakkal: Nagy áldás vár rád, ó az Élő Betűje, mert te valóban hittél Bennem, ellenálltál, hogy megszégyeníts Engem a magasságbéli Gyülekezet előtt, teljesítetted ígéretedet, félredobtad az üres képzelgések fátylát és tekintetedet az Úrra, Istenedre, a láthatatlan és a látható Urára, a sokat látogatott Templom Urára szegezted. Igen elégedett vagyok veled, mert arcodat fényel ragyogva találtam a Napon, mikor az arcok elszomorodtak és elsötétedtek.

4. Mondd: ó a Bayán népe! Nem intettünk-e titeket minden Táblánkban és minden rejtett Írásunkban, hogy ne kövessétek gonosz szenvedélyeteket és romlott hajlamaitokat, hanem fordítsátok szemeteket mindig a túlvilági

¹ A Báb első 18 tanítványának a címe

dicsőség Színhelye felé a Napon, amikor a Leghatalmasabb Mérleg lesz felállítva, a Napon, amikor Isten Lelkének édes dallamai fognak kiáradni Uratok, a mindenható Védelmező, a Mindenek Felett Hatalmas, a Szentek Szentje trónusának jobb kezéből? Nem tiltottuk-e meg néktek, hogy azon dolgokhoz ragaszkodjatok, melyek elzárnak benneteket Szépségünk Megnyilvánulásától a következő Kinyilatkoztatásában, legyenek azok Isten neveinek és teljes dicsőségük megtestesülései, vagy az Ő tulajdonságainak és azok birodalmainak megnyilvánítói? Lássátok, amint kinyilatkoztattam Magam, ti elutasítottátok az Én igazságomat, elfordultatok Tőlem, és azok közé tartoztatok, akik Isten jeleit játéknak és szórakozásnak tekintették!

5. Szépségemre! E Nap semmi nem fogadtatik el tőletek, még ha imádjátok továbbra is és térdre borultok Isten előtt, amíg Uralma örökkévalósága tart. Mert minden dolgok az Ő Akaratától függnék és minden cselekedet értéke attól, hogy elnyeri-e az Ő tetszését és elfogadja-e. Az egész világegyetem csupán maréknyi agyag az Ő kezében. Ha az ember nem ismeri fel Istent, és nem szereti Őt, kiáltását nem hallja meg Isten ezen a Napon. Ez Hitének lényegéhez tartozik, bár tudnátok.

6. Megelégedtek azzal, ami olyan, mint a pára a síkságon, és hajlandók vagytok feladni az Óceánt, melynek vize Isten Akaratából felfrissíti az emberek lelkét? Jaj nektek, mert Isten nagylelkűségét ilyen hiábavaló és megvetendő dologgal viszonzítottátok! Bizony azok közül valók vagytok, akik megtagadtak Engem előző Kinyilatkoztatásomban. Bár csak megérténé a szívetek!

7. Keljete fel, és Isten szeme előtt vezekeljete azért, hogy Irántam való kötelességetekben vétettetek. Ez az Én parancsolatom néktek, ha hallgattok parancsomra. Önmagamra! Sem a Korán népe, sem a Tora vagy az Evangélium követői, sem egyetlen más Könyvéi nem követték el azt, amit a ti kezetek művelt. Én Magam egész életemet e Hit igazsága igazolásának szenteltem. Én Magam hirdettem minden Táblámban Kinyilatkoztatásának eljövételét. És mégis, amint kinyilvánította Ő Magát elkövetkező Kinyilatkoztatásában Bahá dicsőségébe öltözvén és Nagysága palástjával díszítvén, ti azonnal fellázadtatok Ellene, Ki a legfőbb Védelmező, az Önmagától Való. Vigyázzatok, Ó emberek! Szégyenkezsetek azért, ami kezetek által Vélem történt Isten ösvényén. Óvakodjatok, hogy ne legyetek azok közül valók, kik visszautasították, ami aláküldetett nékik Isten mindent átható dicsőségének Mennyszágból.

8. Íme a szavak, ó az Élő Betűje, melyeket Urad mondott és hozzád intézett a felső birodalomból. Hirdesd Urad szavait szolgálóknak, hogy talán lerázhassák kábulatukat, és Isten bocsánatát kérik, Ki őket formálta és alkotta és leküldte nékik Szépsége e legragyogóbb, e legszentebb és testet öltött Kinyilatkoztatását.

136

1. Mondd: Szabadítsátok meg lelketeket, ó emberek, az önösség gúzsától és tisztítsátok meg minden ragaszkodástól Rajtam kívül. A Rólam való megemlékezés megtisztít minden dolgot a szennytől, bár látnátok. Mondd: Ha minden teremtett dolog teljesen levetkezne a világi hiúság és vágy leplét, Isten Keze e Napon mindegyiküket felöltöztetné az „Azt teszi Ő, amit csak kíván a teremtés királyságában” ruhájával, hogy ezáltal Uralmának jele testet ölthessen minden dolgokban. Magasztaltassék hát Ő, mindenek Korlátlan Ura, a Mindenható, a Legfőbb Védelmező, a Mindenek Felett Dicső, a Leghatalmasabb.

2. Úgy zengd, ó szolgám, az Isten verseit, melyeket kaptál, amint azok zengik, akik közel állnak Hozzá, hogy dallamod édessége lángra lobbantsa saját lelkedet, és magához vonzza minden ember szívét! Aki elszavalja szobája magányában az Isten által kinyilatkoztatott verseket, annak szavai illatát a Mindenható szertesuhanó angyalai fogják szétszórni, és minden igaz ember szívét megdobogtatják velük. Bár ő először mit sem sejt ennek hatásáról, a kegyelem erénye, amelyben részesült, előbb-utóbb meg kell, hogy változtassa lelkét. Így rendeltettek el Isten Kinyilatkoztatásának misztériumai Annak Akarata által, Aki az erő és bölcsesség Forrása.

3. Ó Khalíl! Isten a tanúm. Bár Tollam még rója Táblámat, szíve mélyén mégis zokog és szomorúan levert. A Trónus előtt égő lámpás hasonlóképpen sír és nyög a dolgok miatt, miket az Örök Szépség azoktól szenvedett el, kik csupán Akaratának teremtményei. Isten Maga ismeri és tesz bizonyosságot szavaim igazáról. Senki, aki fülét megtisztította a hitetlenek hangos zajongásától és minden teremtett dolgok felé fordította, nem tudja meg nem hallani panaszos és síró hangjukat a bajok miatt, melyek Minket értek azon szolgálóink által, akik nem hisznek Bennünk és fellázadnak Ellenünk. Azért tárjuk fel néked a Ránk zúdult csapások kicsiny részét, hogy tudatára ébredhess szenvedéseinknek, és türelmesen viseld saját bánatodat.

4. Kelj fel Urad segítségére minden időben és minden körülmények között, és légy az Ő segítői egyike. Majd intsd az embereket, hogy halló füllel forduljanak a szavak felé, melyeket Isten Szelleme közölt e sugárzó és ragyogó Táblában. Mondd: Ne vessétek, ó emberek, a vizsály magvait az emberek közé, és ne veszekedjetez embertársaitokkal. Legyetek türelmesek minden körülmények között, és helyezétek minden reményeteket és bizodalmatokat Istenbe. Segítsétek Uratokat a bölcsesség és a beszéd kardjával. Bizony ez illik az ember rangjához. Ettől eltérni, méltatlan lenne Istenhez, mindenek Korlátlan Urához, a Dicsőítetthez. Az emberek azonban félrevezettetek, és bizony a közömbösök közül valók.

5. Nyissátok meg, ó emberek, az emberi szívek kapuját a Róla való megemlékezés kulcsával, Ki Isten Emlékezete és a bölcsesség Forrása közöttetek. Ő az egész világból szolgálainak szívét választotta ki és tette mindegyiket Dicsősége kinyilatkoztatásának székhelyévé. Ezért hát tisztítsátok meg minden mocsoktól, hogy a dolgok, melyekért teremtettek, rájuk bevésethessenek. Ez bizony Isten nagylelkű kegyének záloga.

6. Díszítsétek nyelveteket, ó emberek, az igazmondással, és ékesítsétek lelketeket az őszinteség díszével. Vigyázzatok, ó emberek, nehogy álnok módon bánjatok bárkivel is. Legyetek Isten bizalmasai az Ő teremtményei között, és nagylelkűsége jelképei a népe között. Akik testi vágyaikat és romlott hajlamaikat követik, tévednek és erőlködésük hiábavaló. Ezek bizony az elveszettek közé tartoznak. Igyekeztek, ó emberek, hogy szemetek Isten irgalmára irányulhasson, szívetek az Ő csodás emlékezetére hangolódhasson, lelketek az Ő kegyelmében és jóságában bízva nyugodhasson, és lábatok az Ő tetszésének ösvényén járhasson. Íme a tanácsok, melyeket rátok hagyok. Ó, bár követnétek az Én tanácsaimat!

137

1. Egyesek törvényesnek tekintették, hogy belegázoljanak embertársaik javainak sérthetetlenségébe, és könnyen vették Isten parancsolatát, amint azt Könyvében előírta. Nyomor sújtson le rájuk, és Isten, a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindenható büntetése érje el őket! Arra, Ki a szentség Hajnala felett ragyog! Ha az egész föld ezüstté és arannyá változna, senki, akiről elmondható, hogy valóban felemelkedett a hit és bizonyosság mennyországába, nem venné figyelembe azt, nem hogy elragadná és megtartaná magának. Korábban utaltunk már e tárgyra olyan fejezetekben, melyeket a kivételes szépségű arab nyelven nyilatkoztattunk ki. Isten a

tanúnk! Aki megízlelte azon szavak édességét, soha nem fogja jóváhagyni, hogy áthágyják a határokat, melyeket Isten kijelölt, sem nem fogja tekintetét más felé fordítani, mint Imádottja felé. Az ilyen ember belső szemével készségesen elismeri, mily hiábavalók és múlandók teljes egészében e világ dolgai, és vonzódását a magasabb dolgokra fogja irányítani.

2. Mondd: Szégyenkezettetek, ó ti, kik az Örök Szépség szerelmeseinek nevezitek magatokat! Intsen titeket a megpróbáltatás, amit Ő elszenvedett, a fájdalom terhe, melyet hordozott Ő Isten kedvéért. Nyissátok fel szemeteket. Miért munkálkodott, ha az a sok nyomorúság, amit elviselt, végül is ily megvetendő kijelentéseket és ilyen aljas viselkedést eredményez? A Kinyilatkoztatásom előtti időben is minden rabló, minden bűnöző ugyanígy beszélt, és ugyanilyen tetteket követett el.

3. Bizony mondom: Fordítsátok fületeket édes hangom felé és szenteljétek meg magatokat gonosz szenvedélyeitek és romlott vágyaitok szennyétől. Akik Isten frigsátrában lakoznak és az örök dicsőség székein ülnek, visszautasítják, bár haljanak éhen, hogy kezüket kinyújtsák és jogtalanul megragadják embertársuk tulajdonát, bármilyen gonosz és hitvány legyen is ő.

4. Az egy igaz Isten célja Önmaga megnyilvánításával, hogy az egész emberiséget felszólítsa a becsületességre és őszinteségre, istenfélelemre és megbízhatóságra, Isten Akaratában való megnyugvásra és alávetésre, türelemre és kedvességre, egyenességre és bölcsességre. Szándéka, hogy minden embert szenthez illő jellem köntösével ruházzon fel, és szent és jó cselekedetek díszével ékesítsen.

5. Mondd: Könyörüljétek meg magatokon és embertársaitokon, és ne engedjétek, hogy Isten Ügye – egy olyan Ügy, mely mérhetetlenül magasztosabb, mint a szentség legbensőbb lényege – meddő ábrándjaitok, illetlen és romlott képzelgéseitek szennyével bemocskolódjék.

138

1. Ó Irgalom Istene, Te, Kinek ereje áthat minden teremtett dolgokat, látod eme szolgálóidat, rabjaidat, akik a Te Akaratod tetszése szerint napközben megtartják az Általad előírt böjtöt, akik felkelnek legkorábbi hajnalhasadtakor, hogy Nevedet említsék, és dicséreted zengjék, reménykedve, hogy elnyerhetik részüket a kegyelmed és bőség

tárházában őrzött jó dolgokból. Könyörgöm Hozzád, ó Te, Ki kezeden tartod a teljes teremtés gyepelőit, Kinek markában van Neveidnek és Tulajdonságaidnak egész királysága, ne foszd meg a Te Napodon szolgálókat az irgalmad felhőiből aláeső záporoktól, sem ne akadályozd meg őket abban, hogy kivegyék részüket jó tetszésed óceánjából.

2. A föld minden atomja bizonyosságot tesz, ó Uram, erőd és hatalmad nagyságáról; és a világegyetem minden jele tanúsítja fenségéd és hatalmad dicsőségét. Irgalmazz hát ó Te, Ki mindenek korlátlan Ura, Ki az örök napok Királya és minden nemzet Uralkodója vagy, ezen szolgálóidnak, akik parancsolatod kötelékébe kapaszkodnak, akik meghajtják fejüket törvényeid kinyilatkoztatása előtt, melyek Akaratod mennyországából küldettek alá.

3. Lásd, ó Uram, miként emelik tekintetüket szerető kedvességéd hajnalára, miként fordul szívük kegyeid óceánja felé, miként halkul el hangjuk legédesebb hangod dallama előtt, mely a legmagasztosabb helyről szólít Nevedben, a Mindenek Felett Dicsőben. Segítsd szeretteidet, ó Uram, azokat, akik feladták mindenüket, hogy elnyerhessék a dolgokat, melyekkel Te bírsz, akiket megpróbáltatások és csapások értek azért, mert elfordultak a világtól és vonzalmukat dicsőségéd birodalmára irányították. Óvd meg őket, könyörgöm Hozzád ó Uram, gonosz szenvedélyeik és vágyaik támadásától, és segítsd meg őket, hogy elnyerhessék a dolgokat, melyek javukra válnak mind e jelen világban, mind a következőben.

4. Ó Uram, rejtett, féltve őrzött Nevedre esedezem, mely hangosan kiállt a teremtés királyságában, és a népeket a Fához hívja, melyen túl nincsen út, a túlvilági dicsőség székhelyéhez, hogy záporoztasd alá reánk és szolgálóidra irgalmad túlradó esőjét, hogy megtisztíthasson minket minden emlékeztéstől Rajtad kívül, és közel vonzhasson minket kegyelmed óceánjának partjaihoz. Rendeld el, ó Uram legmagasztosabb Tolladon keresztül azt, ami halhatatlanná teszi lelkeinket a dicsőség Birodalmában, megőrzi nevünket Királyságodban, megvédelmezi életünket oltalmad kincsesládájában és testünket bevehetetlen várad erődjében. Hatalmas vagy Te mindenek felett, akár a múltból vagy a jövőből. Nincsen más Isten csak Te, a mindenható Védő, az Önmagától Való.

5. Látod, ó Uram, könyörgő kezünket kegyed és bőségéd mennyországa felé emelve. Add, hogy megtelhessen királyi nagylelkűségéd és bőséges kegyeid kincsével. Bocsáss meg nekünk, apáinknak és anyáinknak, és teljesítsd be mindazt, amire vágyódunk kegyelmed és Isteni nagylelkűségéd

óceánjából. Fogadd el, ó szívünk Imádottja, minden munkálkodásunkat a Te ösvényeden. Te vagy bizony a Leghatalmasabb, a Legmagasztosabb, a Páratlan, az Egyetlen, a Megbocsátó, a Kegyes.

139

1. Figyelmezz füleddel, ó Nabíl-i-A'zam, az Örök Úr Hangjára, mely hozzád kiált az Ő mindenek felett dicsőséges Neve Királyságából. Ő Az, Ki most a felső birodalmakból és minden teremtett dolgok legbensőbb lényegében hirdeti: „Én valóban Isten vagyok, Nincsen más Isten csak Én. Én vagyok Az, Aki az örökkévalóságtól fogva minden uralom és hatalom Forrása vagyok, Az, Aki továbbra is örökké gyakorolni fogja királyságát és kiterjeszti oltalmát minden teremtett dolgokra. Bizonyítékom a Hatalmam nagysága és korlátlan Uralmam, mely az egész teremtést átfogja.” ...

2. Áldott vagy, ó nevem, minthogy beléptél Bárkamba, és az Én uralmam és legmagasztosabb hatalmam erejével szeled a nagyság óceánját, és a Kedveltjeimhez számítasz, kiknek nevét Isten Ujja írta fel. Ittál a serlegből, mely maga az élet, eme Ifjú kezéből, Aki körül a Mindenek Felett Dicső Megnyilvánulásai keringenek, és Aki színe ragyogását az Irgalom Hajnalai éjjel-nappal magasztalják.

3. Az Ő dicsősége legyen véled, mert Istentől Istenhez utaztál, és beléptél a nem fakuló, tündöklő fény Udvarába – a Helyre, melyet halandó ember soha le nem írhat. Ott a szentség fuvallata, Urad szeretetével telve, felkavarta lelkedet és a megértés vize lemosta rólad a távollét és istentelenség foltjait. Bebocsátást nyertél az Istenről való Megemlékezés Paradicsomába azáltal, hogy felismerted Őt, Ki e Megemlékezés Megtestesülése az emberek között.

4. Ezért légy hálás Istennek, hogy megerősített téged Ügyének segítésére, hogy a tudás és megértés virágait nyitotta ki szíved kertjében. Az Ő kegyelme így vesz körül téged és az egész teremtést. Vigyázz, nehogy engeddd, hogy bármi elszomorítson. Szabadulj meg az emberek hiú utalásaitól, és vedd el magadtól azok meddő és hajszászhasogató vitáit, akiket fátyol választ el Istentől. Majd hirdesd azt, amit a Legnagyobb Szellem sugall neked kiejteni Urad Ügye szolgálatában, hogy felrázhasd minden ember lelkét, és szívüket e legáldottabb és mindenek felett dicsőséges Udvar felé fordíthasd. ...

5. Tudd meg, hogy Mi eltöröltük a kard uralmát Ügyünk segítéseként, és azzal az erővel helyettesítettük, mely az emberi beszédből fakad. Visszavonhatatlanul rendelkezünk így nagy kegyelmünkből. Mondd: Ó emberek! Ne vessétek a viszály magvát az emberek közé, és tartózkodjatok az embertársaitokkal való vitatkozástól, mert Uratok a világot és városait a föld királyainak gondjára bízta, és őket tette Saját hatalma jelképévé az uralom által, mellyel tetszése szerint felruházta őket. Ő lemondott arról, hogy bármely részt Magának tartson meg e világ uralmából. Erről tanúskodik Az, Ki Maga az Örök Igazság. Amit Ő Magának tartott fenn, az az emberi szívek városai, hogy megtisztíthassa azokat minden földi mocsoktól, és így ama Szent Hely közelébe juthassanak, melyet a hűtlenek keze soha be nem szennyezhet. Nyissátok ki, ó emberek, az emberi szív városát szavaitek kulcsával. Így írtuk elő néktek kötelelességeket egy előre elrendelt mérték szerint.

6. Isten igazságosságára! A világ és annak hívságai, dicsősége és örömei, miket nyújtani tud, Isten szemében mind oly értéktelenek, sőt még megvetendőbbek, mint a por és hamu. Bárcsak fel tudná fogni ezt az emberi szív! Tisztítsátok meg magatokat alaposan, ó Bahá népe, a világ szennytől és mindentől, ami azzal jár. Isten Maga tanúskodik Mellettem. A föld dolgai nem illenek hozzátok. Hagyjátok ezeket olyanokra, akik vágnak utánuk, és szegezzétek tekinteteket erre a legszentebb és ragyogó Látomásra.

7. Ami hozzátok illő, az Isten és Annak szeretete, Ki az Ő Lényegének Megnyilvánulása, és mindannak a betartása, amit előírt néktek, bár tudnátok.

8. Legyen a ti ékességeitek az őszinteség és udvariasság. Ne engedjétek, hogy a béketűrés és igazságosság öltözéke nélkül maradjatok, hanem a szentség édes illata szállhasson szívetekből minden teremtettdolgokra. Mondd: Vigyázz, ó Bahá népe, nehogy azok útját kövesd, kiknek tettei különböznek szavaiktól. Igyekezetek, hogy képessé váljatok a föld népeinek felmutatni Isten jeleit és visszatükrözni az Ő parancsolatait. Tetteiteken legyenek útmutatás az emberiségnek, mert a legtöbb ember beszéde, álljanak magasan vagy alacsonyan, különbözik a viselkedésétől. A tetteiteken keresztül tudjátok megkülönböztetni magatokat másoktól. Ezek által sugározhatja be a fényetek ragyogása az egész földet. Boldog az ember, aki figyel az Én tanácsomra, és betartja a szabályokat, melyeket a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs írt elő.

140

1. Ó Muhammad-'Alí! Nagy áldás vár rád, minthogy szívedet Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Dicsőített szeretetének díszével ékesítetted. Aki e napon elérte ezt az állapotot, minden jóban részesül.

2. Ne ügyelj a megaláztatásra, melyet Isten szeretetei e Napon elszenvednek. Ez a megaláztatás minden időleges kitüntetés és világi felemelkedés büszkesége és dicsősége. Mily nagyobb megtiszteltetés képzelhető el, mint az, amit az Örök Úr Nyelve ruház az emberre, amikor megemlékezik szeretteiről Legnagyobb Börtönében? Közeleg a nap, amikor a közbe tolakodó felhők teljesen szét fognak oszlani, amikor a szavak világossága „Minden tisztelet Istené és azoké, akik szeretik Őt” oly nyilvánvalóan, mint a nap fog megjelenni a Mindenható Akaratának láthatárán.

3. Minden ember, legyen magas vagy alacsony rangú, ezt a nagy megtiszteltetést kereste és keresi. Amint azonban az Igazság Napcsillaga a világra szórta sugarait, mind megfosztattak jótéteményeitől, és mint egy fátyollal zártak ki dicsőségéből, kivéve azokat, kik az egy igaz Isten csalhatatlan gondviselésének kötelékébe kapaszkodtak, és Rajta kívül minden mástól teljesen elszakadva fordították arcukat az Ő szent udvara felé.

4. Adj hálát Néki, Ki minden világok vágya, hogy ily nagy tisztességben részesített téged. A világ és minden, ami benne van, hamarosan feledésbe merül, és minden tisztesség Urad, a Mindenek Felett Dicső, a Legbőkezűbb szeretetei lesz.

141

1. Egy Könyv, mely valójában a belátással bíró embereknek küldetett le! Megparancsolja nekik, hogy igazságot gyakoroljanak és becsületesen dolgozzanak, és megtiltja, hogy romlott hajlamaikat és testi vágyaikat kövessék, hogy az emberek gyermekei netán megébredtessenek szunnyadozásukból.

2. Mondd: Tartsátok be, ó emberek azt, ami a Tábláinkban előíratott néktek, és ne kövessétek azon képzelődéseket, amiket a bajkeverők kitaláltak, azok, akik gonoszságokat követnek el és ezeket még Istennek, a

Legszentebbnek, a Mindenek Felett Dicsőnek, a Legmagasztosabbnak tulajdonítják. Mondd: Azért fogadtuk el a megpróbáltatásokat minden rossz és baj által, hogy ti megszabadulhassatok minden földi mocsoktól. Akkor miért utasítjátok el, hogy elgondolkozzatok szívetekben Szándékunkról? Isten igazságosságára! Aki elgondolkozik az Általunk elszenvedett csapásokon, annak lelke bizonyára össze fog szorulni a szomorúságtól. A te Urad Maga tesz bizonyosságot szavaim igazságáról. Mi elviseltük minden nyomorúság súlyát, hogy megszenteljünk titeket minden földi romlottságtól, és ti mégis közömbösek vagytok.

3. Mond: Mindenkinek, ki erősen kapaszkodik Köntösünk szegéjébe, kötelessége, hogy minden szennytől mentes legyen, amitől a magasságbéli Gyülekezet irtózna. Emígyen rendelte el Urad, a Mindenek Felett Dicső ebben a világos Táblájában. Mondd: Félretoljátok szeretetemet és elkövetitek azt, ami fájdalmat okoz az Én szívemnek? Mi az, ami megakadályoz titeket, hogy megértsétek, amit Ő, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs kinyilatkoztatott néktek?

4. Mi bizony látjuk a ti cselekedeteiteket. Ha megérezzük azokon a tisztaság és a szentség édes illatát, Mi bizonyosan megáldunk benneteket. Akkor a Paradicsom lakóinak nyelve dicsőíteni fog titeket és magasztalni neveteket azok között, kik közel kerültek Istenhez.

5. Kapaszkodj Isten Köntösének szegélyébe és tartsd szorosan az Ő Kötelét, mely Kötelet senki el nem vágthat. Vigyázz, hogy azok lármája, kik visszautasították e Legnagyobb Bejelentést, ne térítsen el célod elérésétől. Hirdesd, ami előíratott néked e Táblában, még ha minden nép fel is támadna ellened. A te Urad bizony a Mindeneknek Parancsoló, a Biztosan Védelmező.

6. Dicsőségem légyen veletek és szeretteim közül azokkal, akik veletek kapcsolatban vannak. Ők valóban azok, akiknek jó lesz.

142

1. Az Imádott szépségére esküszöm! Íme az Irgalom, mely átfogta az egész teremtést, a Nap, mikor Isten kegyelme áthatott és eltöltött minden dolgokat. Irgalmam élő vize, ó Ali, gyorsan patazkik alá, és szívem olvadozik gyengéd szeretetem hevétől. Soha nem tudtam belenyugodni a csapásokba, melyek szeretteimet érhetik, vagy a bajokba, mely szívük örömét beárnyékolná.

2. Mindig, mikor Nevem, a „Mindenek Felett Irgalmas” arról értesült, hogy szeretőim egyikének ajkát olyan szó hagyta el, mely kívánsággal ellentétes, szomorúságtól lesújtottan és vigasztalanul tért vissza hajlékába; valahányszor a Nevem, „az Elrejtő” felfedezte, hogy követőim egyike bármi szégyent vagy megaláztatást okozott embertársának, hasonlóképpen visszafordult bánkódva és szomorúan dicsősége menedékébe, és ott sírt és gyászolt keserű könnyekkel. És valahányszor Nevem, „a Mindig Megbocsátó” észrevette, hogy barátaim bármelyike valami rosszat követett el, nagy fájdalomában felkiáltott, és szomorúságtól lesújtottan porba hanyatlott, ahonnan a láthatatlan angyalok csapata vitte el a magasságbéli birodalmakban lévő lakhelyére.

3. Magamra, az Igazra, ó Ali! A tűz, mely Bahá szívét lángra gyújtotta, forróbb, mint a te szívedben izzó, és panasza hangosabb, mint a tiéd. Mindig, amikor a bármelyikük által elkövetett bűnről szó esett az Ő Jelenlétének Udvarában, az Örök Szépség oly annyira eltelt szégyennel, hogy azt kívánta, bár elrejtethné orcájának dicsőségét az emberek elől, mert Ő mindenkor hűségükre szegezte tekintetét, és betartotta annak lényeges követelményeit.

4. Amint felolvasták Színünk előtt a szavakat, miket írtál, megindították Bennem hűségem óceánját és megbocsátásom szellőit, hogy lelkedre szálljanak, szerető kedvességem fáját, hogy beárnyékoljon, és bőségem felhőit, hogy reád záporoztassák ajándékait. A Napra esküszöm, mely az örökkévalóság láthatárán ragyog, bánatod az Én bánatom, és veled panaszkodom nyomorúságodban. ... Bizonyoságot teszek a Nekem tett szolgálatodról, és tanúskodom a sok megpróbáltatásról, melyet Értem szenvedtél el. A föld minden atomja hirdeti irántad érzett szeretetemet.

5. A hívás, melyet hallattál, ó Ali, igencsak elfogadható szememben. Mind tolladdal, mind nyelveddel hirdesd Ügyemet. Kiálts hangosan és szólítsd az embereket Őhöz, Ki minden világok korlátlan Ura, oly hévvel és buzgalommal, hogy általad minden ember lángra gyúljon.

6. Mondd: Ó Uram, Imádoztam, tetteim Vezérlője, lelkem Sarkcsillaga, legbensőbb lényemben kiáltó Hang, szívem dicsőítésének Tárnya! Dicsőség Néked, mert képessé tettél engem arra, hogy arcom Feléd fordítsam, mert lángra lobbantottad lelkem a Rád való emlékezés által, mert megsegítettél, hogy hirdessem Nevedet és zengjem dicséreted.

7. Istenem, Istenem! Ha senki sem tévelyedett volna el ösvényedről, akkor miként bonthattad volna ki irgalmad zászlaját, vagy húzhatnád fel nagylelkű kegyed lobogóját? És ha gonosztetteket nem követnének el, mi hirdethetné akkor, hogy Te vagy az emberi bűn Elrejtője, a Mindig Megbocsátó, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs? Hadd légyen lelkem áldozat az Ellened vétkezők bűneiért, mert e bűnökre bocsátod a Neved, a Könyörületes, a Mindenek Felett Irgalmas gyengéd kegyeinek édes illatát. Hadd adhassam életem az Ellened vétkezők bűneiért, mert általuk ismertetik meg és terjed el az emberek között kegyelmed lehelete és szerető kedvességed illata. Hadd ajánljam fel legbensőbb lényemet az Ellened vétkezők bűneiért, mert e bűnök miatt nyilvánul meg sokféle kegyed Napcsillaga nagylelkűséged láthatárán, és záporoznak alá csalhatatlan gondviselésed felhőinek ajándékai minden teremtett dolgok valóságára.

8. Én vagyok az, ó Uram, ki megvallotta Néked gonosz tettei sokaságát, ki elismerte, amit senki más nem ismert el. Sietek, hogy elérhessem megbocsátásod óceánját, és legkegyesebb jóakaratom árnyékában keresek menedéket. Add meg, könyörgöm Hozzád, ó Te, Ki az Örökkévaló Király és minden ember Legfőbb Védelmezője vagy, hadd legyek képes felmutatni azt, mely által az emberek szíve, lelke szereteted korlátlan végtelenségébe emelkedhet, és Szellemeddel társaloghat. Erősíts meg engem Uralmad erejével, hogy minden teremtett dolgot Megnyilvánulásod Hajnala és Kinyilatkoztatásod Forrása felé fordíthassak. Segíts meg, ó Uram, hogy teljességgel a Te Akaratodnak vessen alá magam, hogy felkeljek és szolgáljalak Téged, mert én csak azért becsülöm e földi életet, hogy Kinyilatkoztatásod frigysátra és Dicsőség Székhelye körül keringhessek. Látod, ó Istenem, elszakadtam mindentől Rajtad kívül, és alázatosan és engedelmesen állok Akaratod előtt. Bánj velem tetszésed szerint, és amint az méltó Magasságodhoz és nagy dicsőségedhez.

9. Ó Ali! Annak nagylelkűsége, Ki minden világok Ura, a múltban is és most is kiárad feléd. Vértezd magad az Ő erejével és hatalmával, és állj ki, hogy segítsd az Ő Ügyét és magasztald szent nevét. Ne szomorítsa szíved, hogy emberi műveltség híján vagy és hogy nem tudsz olvasni, írni. Sokszoros kegyeinek ajtaja az egy igaz Isten erejének hatalmas markában van. Ő kinyitotta és a jövőben is ki fogja nyitni azt mindazoknak, akik Őt szolgálják. Szeretném remélni, hogy az Isteni szellő édessége mindenkor áradni fog szíved mezejéről az egész világra oly módon, hogy hatása minden országban megnyilvánul. Ő az, Kinek hatalma van minden dolgok felett. Bizony, Ő a Leghatalmasabb, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenható.

143

1. Áldott vagy, ó szolgám, minthogy felismerted az Igazságot és elfordultál attól, aki visszautasította a Mindenek Felett Irgalmast, és aki a minden Táblák Anyjában gonosznak ítélte. Járj szilárdan Isten szeretetében, tarts ki az Ő Hitében és segítsd Őt szavaid erejével. Emígyen parancsol néked a Mindenek Felett Irgalmas, Ki zsarnokai kezétől börtönben szenved.

2. Ha megpróbáltatás ér téged Miattam, idézd eszedbe gondjaimat és nehézségeimet, és emlékezzél száműzetésemre és bebörtönzéseemre. Így ruházzuk rád azt, ami alászállott Reánk a Mindenek Felett Dicsőtől, a Mindenek Felett Bölcsőtől.

3. Önmagadra! Közeleg a nap, amikor felgöngyöljük a világot és mindent, ami benne van, és egy új rendet terítünk le helyébe. Bizony, Néki hatalma van minden dolgok felett.

4. Szenteld meg szíved, hogy megemlékezhess Rólam; és tisztítsd meg füledet, hogy figyelmezhess Szavaimra. Majd fordítsd orcádat a Hely felé, ahol Urad, az Irgalom Istenének trónja felállítatott, és mondd: Dicsőség Néked, ó Uram, mert képessé tettél engem, hogy felismerjem Önmagad Megnyilvánulását, és segítettél engem, hogy Jelenléted udvara felé fordíthassam szívem, lelkem imádatának tárgya felé. Könörgöm Hozzád Nevedben, mely megrengette a mennyeket és felhasította a földet, rendeld el számomra azt, amit azoknak rendeltél el, akik mindentől elfordultak Rajtad kívül és szívüket szilárdan Feléd fordították. Add, hogy Színed előtt az igazság székébe ülhessek Dicsőséged szentélyében. Hatalmas vagy Te, hogy azt tedd, amit kívánsz. Nincsen más Isten csak Te, a Mindenek Felett Dicső, a Mindenek Felett Bölcs.

144

1. A Legmagasabb Tolla mindenkinek megparancsolta és kötelezővé tette ez Ügy tanítását. ... Isten kétségkívül megihlet mindenkit, aki elszakítja magát minden mástól Rajta kívül, és segíti, hogy a bölcsesség és beszéd tiszta vize bőségesen fakadjon és áradjon szívéből. Bizony Urad, a Mindenek Felett Irgalmas, hatalmas ahhoz, hogy azt tegye, amit kíván, és azt rendelje el, ami csak tetszik Néki.

2. Ha elgondolkoznál e világon és rádöbbsz, mily múlandóak a dolgok, melyek hozzá tartoznak, nem választanál más utat, mint Urad Ügye szolgálatának ösvényét. Senki sem tántoríthatna el attól, hogy Dicséretét zengjed, még ha mindenki ellened fordulna is.

3. Haladj egyenesen tovább, és tarts ki szolgálatában. Mondd: Ó emberek! A Nap, mely megígértetett számotokra az összes szent Írásban, eljött. Féltétek Istent, és ne mulasszatok el felismerni Azt, Ki létetek célja. Siessetek Hozzá. Jobb ez számotokra, mint a világ és minden, ami benne van. Ó, bár látnátok!

145

Ha megalázottakkal vagy megtiportakkal találkoztok, ne forduljatok el megvetéssel tőlük, mert a Dicsőség Királya mindig vigyáz rájuk, és olyan gyengédséggel veszi őket körül, amit más meg nem érthet, csak azok, akik alárendelték kívánságaikat és vágyaikat Urad, a Kegyes, a Mindenek Felett Bölcs Akaratának. Ó föld gazdagjai! Ne meneküljétek a szegény arcától, mely a porban fekszik, hanem barátkozzatok vele, és engedjétek, hogy elmondja megpróbáltatásai történetét, mellyel őt Isten kifürkészhetetlen parancsolata sújtotta. Isten igazságosságára! Míg vele beszélgetek, a magasságbéli Gyülekezet lát titeket, könyörögni fog értetek, magasztalni fogja neveteket és dicsérni cselekedeteket. Áldottak a tanultak, akik nem büszkélkednek az eredményeikkel; és jó az igazaknak, akik nem gúnyolják a bűnöst, hanem inkább elrejtik rossz tetteit, hogy saját hibáik is rejtve maradhassanak az emberek előtt.

146

Azt kívánjuk és arra vágyunk, hogy mindegyikötök váljon a jóság forrásává az emberek számára és a becsületesség példájává az egész emberiség előtt. Óvakodjatok, nehogy embertársaitok fölé helyeztétek magatokat. Fordítsátok tekinteteket Órá, Ki Isten Temploma az emberek között. Ő bizony életét ajánlotta fel váltságként a világ megváltásáért. Valóban, Ő a Mindenek Felett Jóságos, a Kegyes, a Legmagasabb. Ha bármi nézeteltérés támadna köztetek, lássatok meg Engem ott állva szemetek előtt, és nézzétek el egymás hibáit az Én nevemért, valamint az Én nyilvánvaló és ragyogó Ügyem iránti szeretetetek jeléül. Szeretnénk látni titeket, amint mindenkor szeretetben és összhangban érintkeztek Jókedvem paradicsomában, és szeretném tetteitekből a barátság és az

egység, a szerető kedvesség és a testvériség illatát belélegezni. Ezt tanácsolja néktek a Mindentudó, a Hűséges. Mi mindig veletek leszünk; ha érezzük köztetek a testvériség illatát, szívünk bizonyosan örvendezni fog, mert Minket más meg nem elégíthet. Tanúságot tesz erről minden igazán értő ember.

147

1. A Legnagyobb Név a tanúm! Mily szomorú lenne, ha ezen a Napon bárki is szívét e világ múlandó dolgaira tenné fel! Álljatok ki és ragaszkodjatok szilárdan Isten Ügyéhez. Legyetek a legnagyobb szeretettel egymás iránt. Égessétek fel, egyedül a Hőn Szeretett kedvéért, az önzés fátylát az olthatatlan Tűz lángjával, és örömteli, fényesen ragyogó arccal közelítetek embertársatok felé. Jól megfigyelhettétek minden vonatkozásban Annak viselkedését, Ki az Igazság Szava köztetek. Jól tudjátok, mily nehezére esik ez Ifjúnak megengedni, hogy akár egy éjszakára is Isten szeretettjei közül akár egy is szomorkodjon Miatta.

2. Isten Szava lángba borította a világ szívét; mily sajnálatos lenne, ha titeket nem gyújtana meg lángja! Ha Isten úgy kívánja, ez áldott éjszakát az egység éjszakájának fogjátok tekinteni, egybeolvadnak lelkeitek és elhatározzátok, hogy a jó és dicséretreméltó jellem díszével ékesítitek magatokat. Elsődleges gondotok legyen, hogy megmentsetek az elesettet a fenyegető megsemmisülés mocsarából, és segítsétek, hogy befogadhassa Isten ősi Hitét. Viselkedésetek másokkal szemben legyen olyan, hogy tisztán mutassa az egy igaz Isten jeleit, mert ti vagytok az elsők az emberek közül, kiket újjá teremt az Ő Lelke, az elsők, kik imádjátok Őt és térdet hajtotok Előtte, az elsők, kik dicsősége Trónja körül keringenek. Arra esküszöm, Aki kinyilatkoztatta Általam azt, ami tetszett Néki! Jobban ismernek a magasságbéli Királyság lakói titeket, mint ti ismeritek saját magatokat. Gondoljátok, hogy hiú és üres szavak ezek? Bár képesek lennétek meglátni a dolgokat, melyeket Uratok, a Mindenek Felett Irgalmas lát – a dolgokat, melyek kitűnő rangotokat bizonyítják, értéketek nagyságáról tanúskodnak, és magasztos rendeltetéseteket hirdetik! Adja Isten, hogy vágyaitok és vak szenvedélyeitek ne akadályozhassanak titeket abban, mi néktek elrendeltetett.

148

Ó Salmán! Semmi, amit a bölcsek és a misztikusok mondtak vagy leírtak, soha nem lépte át, és nem is remélhetik, hogy valaha átlépje azokat a korlátokat, melyek az ember véges elméjét szigorúan behatárolják. Bármilyen magasságokba szárnyal is a legfennköltebb ember elméje, bármekkora is a mélység, melybe a világtól elforduló és értő szív behatolhat, az ilyen elme és szív sem léphet soha túl azon, ami saját elképzelésének szülötte és saját gondolatainak alkotása. A legnagyobb gondolkodó elméletei, a legszentebb szent imái, az emberi toll vagy nyelv által kimondott dicsőítés legszebb kifejezései, mind csak visszatükröződései annak, ami bennük született az Úr, az ő Istenük kinyilatkoztatásán keresztül. Bárki, aki ezt az igazságot a szívében forgatja, készségesen el fogja ismerni, hogy vannak bizonyos korlátok, amelyeket emberi lény nem képes áthágni. Minden kísérlet, amely – a kezdet óta, melynek nincs kezdete –, megpróbálta megjeleníteni vagy megismerni Istent, korlátozott az Ő teremtése sajátosságai által – a teremtés által, melyet Ő Saját Akaratával hozott létre, semmi más célból, mint Önnön Magáért. Mérhetetlenül magasztos Ő az emberi elme azon erőfeszítései felett, hogy megragadják Lényegét, vagy hogy emberi nyelv leírja Misztériumát. A közvetlen kapcsolat semmiféle köteléke nem kötheti Őt teremtményeihez, sem teremtményeinek leghomályosabb és legrejtettebb utalásai az Ő Lényének igazságot nem tehetnek. Világot átható Akaratán keresztül hozott létre minden teremtett dolgot. Ő ma is és mindenkor Önnön magasztos és oszthatatlan Lényegének ősi örökkévalóságába burkolózik, és mindörökké rejtve marad megközelíthetetlen Fenségében és Dicsőségében. Minden, ami a mennyben és minden, ami a földben van, az Ő parancsolatára jött létre és az Ő Akarata által lépett ki az abszolút semmiből a lét világába. Hogyan tudná hát az a lény, kit Isten Szava formált, megérteni az Ő természetét, Ki az Időtlen Úr?

149

Ha valaki e Napon kiáll és tökéletesen elfordulva mindentől, mi a mennyekben, és mindentől, mi a földön van, szeretetét Arra irányítja, Ki Isten szent Kinyilatkoztatásának Hajnala, hatalmat kap arra, hogy lebírjon minden teremtett dolgot az Úr, Istene, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs egyik Nevének erejével. Tudd bizonyosan, hogy e Napon az Igazság Napcsillaga olyan fénnel ragyogta be az egész világot, melyhez hasonlót elmúlt korok soha sem láttak. Hagyjátok, ó emberek, hogy Dicsőségének fénye rátok ragyogjon, és ne legyetek a hanyagok közül valók.

150

Amikor a győzelem elérkezik, minden ember hívőnek fogja vallani magát, és Isten Hitének oltalmába fog sietni. Boldogok azok, kik a világméretű megpróbáltatások napjaiban szilárdan álltak az Ügyben, és visszautasították, hogy igazságától eltérjenek.

151

1. Szabadítsátok meg magatokat, ó Isten pacsirtái, a romlottság és nyomorúság tüskéitől és bogáncsaitól, és szárnyaljatok a soha el nem múltó dicsőség rózsakertjébe. Ó barátaim, kik a porban lakoztok! Siessetek mennyei otthonotokba. Magatokat buzdítsátok ezen örömhírrrel: „Ő, Ki a Hőn Szeretett, ím eljött! Isten Kinyilatkoztatásának dicsőségével koronázta Magát, és feltárta az emberek előtt ősi Paradicsomának kapuit.” Örvendezzék minden szem, és örüljön minden fül, mert most az ideje, hogy meglássák az Ő Szépségét, most van a megfelelő idő, hogy Hangját hallhassák. Hirdessétek minden vágyódó szeretőnek: „Lássátok, Az, Kit imádtok, eljött az emberek közé!” és a szeretet Királyának küldötteihez forduljatok ezen örömhírrrel: „Íme, megjelent az Imádott Dicsőségének teljességében!” Ó ti, az Ő Szépségének szeretői! A Tőle való elválasztottság szomorúságát fordítsátok egy örökké tartó újraegyesülés örömére, és Jelenlétének édessége oszlassa szét az udvarától való távollét keserűségét.

2. Nézzétek, amint Isten sokszoros kegyelme, mely a mennyei dicsőség felhőiből záporoztatik alá, ezen a napon beborítja az egész világot. Mert míg a múltban minden szerető maga kutatott és keresett Kedvese után, most Maga a Kedves szól szeretőihez és hívja őket, hogy járuljanak Színe elé. Vigyázzatok, nehogy elvesseitek magatoktól ezt a drága kegyet; óvakodjatok, nehogy lekicsinyeljétek Kegyelmének ily nagyszerű zálogát. Ne hagyjátok veszni a megronthatatlan jótéteményeket, és ne elégedjétek meg azzal, ami múlandó. Emeljétek fel a látástokat gátló fátylat és oszlassátok szét a sötétséget, mely szemeteket takarja, hogy megpillanthassátok a Szeretett arcának leplezetlen szépségét, hogy megláthassátok azt, mit szem eddig nem látott, és meghallhassátok azt, mit fül eddig nem hallott.

3. Halljatok Engem, ti halandó madarak! A változatlan ragyogás Rózsakertjében egy Virág kezdett kibomlani, melyhez képest minden más virág pusztán túske, és Melynek vakító dicsősége előtt a Szépség lényege

elsápad és elalél. Ezért keljetez hát fel, és szívetek egész lelkesedésével, lelketek minden vágyódásával, akaratotok teljes erejével és egész lényetek összpontosult erőfeszítéseivel törekedjetez arra, hogy Jelenléte paradicsomába jussatok és igyekezzetez, hogy belélegezzetez a nem hervadó Virág illatát, hogy magatokba szívjátok a szentség édes illatait, és hogy részesüljetez a mennyei dicsőség eme parfüméből. Ki e tanácsot követi, az szét fogja törni láncait, megízleli az elragadtatott szerelem sodrását, eljut szíve vágyához, és lelkét Kedvese kezébe teszi le. Ketrecéből kitörvén, akár a lélek madara, fel fog szárnyalni szent és örök fészkebe.

4. Éjjel követi a nappalt, és nappal követi az éjjelt, életek órái és percei jönnek és mennek, de egyikőtök sem hajlandó, még egy pillanatra sem, hogy elforduljon attól, mi múlandó. Rázzátok fel magatokat, hogy a még megmaradt rövid perceitek ne tűnjenek el és vesszenek kárba. Napjaitok villámsebesen suhannak tova, és testetek hamarosan porlepel alatt fog nyugodni. Mit tudtok akkor még elérni? Hogyan tudjátok jóvátenni korábbi tévelygéseket?

5. Az örök Mécses leplezetlen ragyogással világít. Lássátok, miként emészt el minden halandó fátylat. Ó ti, Fényének pilleszerű szeretői! Szálljatek szembe minden veszéllyel és szenteljetez lelketezket emésztő lángjának. Ó ti, kik szomjaztok Utána! Vessetez le magatokról minden földi vonzódást, és siessetez átölelni Kedvesetezket. Oly örömmel siessetez Hozzá, melyre más nem képes. A Virág, mely eddig rejtve volt az emberek szeme elöl, ím látható most számotokra. Dicsősége nyílt sugárzásában áll Ó előttetez. Hangja az összes szent és megszentelt lelkét arra szólítja, hogy jöjjenek és egyesüljenek Vele. Boldog, ki hallgat Rá; jó annak, ki elér Hozzá és egy ily csodás arc fényébe nézhet.

152

Szemed az Én zálogom, ne engedd, hogy a hiábavaló vágyak pora eltakarja fényét. Füled Kegyelmem jele, ne engedd, hogy illetlen indítékok zaja elfordítsa Szavamtól, mely átfogja az egész teremtetést. Szíved az Én kincstáram, ne engedd, hogy az önzés álnok keze elrabolja tőled a gyöngyöket, melyeket szívedbe rejtettem. Kezed szerető kedvességem jele, ne akadályozd abban, hogy féltve őrzött és rejtett Tábláimhoz ragaszkodjon. ... Nem kértél, de Én elhalmoztalak Kegyelmemmel. Kérelmed nélkül is teljesítettem kívánságodat. Nem érdemelted meg, és Én mégis leggazdagabb, mérhetetlen kegyeimre választottalak ki. ... Ó szolgálaim!

Legyetek olyan odaadóak és alázatosak, mint a föld, hogy lényetek talajából Megismerésem illatos, szent és sokszínű jácintjai hajthassanak ki. Lángoljatok, mint a tűz, hogy elégethessétek a közömbösség fátylait, és az Istenszeretet megélesztő erejével melegítsétek a fagyos és csökönyös szívet. Legyetek olyan könnyűek és szabadok, mint a szellő, hogy bebocsátást nyerhessetek Udvaromba, bevehetetlen Szentélyembe.

153

1. Ó száműzött és hűséges barát! Oltsd a közömbösség szomját Kegyelmem megszentelt vizével, és üzd el a Tőlem való távollét sötétjét Isteni jelenlétem reggeli fényével. Ne hagyj, hogy a lak, melyben az Én irántad érzett halhatatlan szeretetem lakozik, elpusztuljon a mohó vágyak zsarnoksága által, és hogy a mennyei Ifjú szépségét beárnyékolja az önzés és szenvedély pora. Öltözz a becsületesség lényegébe, és ne engedd, hogy szíved bárki mástól féljen Istenen kívül. Ne tömd el lelked sugárzó forrását a hiábavaló és illetlen vonzódások tuskéivel és bogáncaival, és ne torlaszold el az élő vizek folyását, melyek szíved kútfejéből áradnak. Helyezd minden reményedet Istenbe és kapaszkodj kitartóan csalhatatlan Irgalmába. Rajta kívül ki más tehetné gazdaggá a nélkülözött, és ki szabadíthatná meg kinjától az elesettet?

2. Ó szolgálaim! Ha felfedeznétek megronthatatlan gazdagságom rejtett, parttalan óceánjait, bizonyosan semminek tekintenétek a világot, sőt az egész teremést. A keresés tüze égjen olyan erővel szívetekben, hogy képesek legyetek elérni legfőbb és legmagasztosabb célokat – azt a magaslatot, ahol közel kerülhettek Ahhoz és egyesülhettek Azzal, Akit imádtok. ...

3. Ó szolgálaim! Ne engedjétek, hogy hiú reményeitek és meddő képzelgéseitek megrendítsék a Mindenek Felett Dicsőséges Istenbe vetett hitetek alapzatát, minthogy az ilyen képzelgések soha nem váltak az emberek hasznára és soha sem vezették lépteiket az egyenes Ösvényre. Gondoljátok, ó szolgálaim, hogy mindent átfogó, mindenre kiterjedő és mindenen túlmutató hatalmam Keze láncokba veretett, hogy ősi, soha meg nem szűnő és mindent átható irgalmam folyama elapadt, vagy hogy magasztos és felülmúlhatatlan kegyeim felhői többé már nem záporoznak alá az emberekre? El tudjátok képzelni, hogy a csodálatos dolgok, melyek isteni és ellenállhatatlan erőmet hirdetik, visszavonattak, vagy hogy Akaratom és célom ereje eltérítettett attól, hogy az emberiség sorsát

irányítsa? Ha viszont nem így van, akkor miért igyekeztetek meggátolni, hogy szent és kegyelmes Orcám halhatatlan Szépsége feltáruljon az emberek szeme előtt? Miért hadakoztatok, hogy megakadályozzátok a Mindenható és Mindenek Felett Dicsőséges Lény Megnyilvánulását abban, hogy Kinyilatkoztatásának ragyogását az egész földre alásugározza? Ha igazul ítélnétek, bizonyosan felismernétek, miként hatja át ez új és csodálatos Kinyilatkoztatás öröme minden teremtett dolgok valóságát, miként ragyogta be dicsőségének fénye a föld összes atomját. Hiábavaló és gonosz az, amit ti elképzeltetek és még most is elképzeltetek!

4. Fordítsátok vissza lépteiteket, ó szolgálaim, és hajlítsátok szíveteket Afelé, Ki létetek Forrása. Szabadítsátok meg magatokat gonosz és romlott vonzódásaitoktól, és siessetek, hogy magatokba fogadhassátok az olthatatlan Tűz fényét, mely e titokzatos és mindennél magasztosabb Kinyilatkoztatás Sínai-hegyén világlik. Ne rontsátok meg Isten szent, mindent átfogó és eredendő Szavát, és ne próbáljátok bemocskolni szentségét vagy lekicsinyíteni magasztosságát. Ó ti figyelmetlenek! Bár Irgalmam csodái beborítanak minden teremtett dolgot, láthatót és láthatatlant, és bár Kegyem és Bőségem kinyilatkoztatásai áthatják a világegyetem minden atomját, a vessző, mellyel a gonoszokat megfenyíthetem, mégis borzasztó, és Haragom lángja ellenük rettenetes. A gögtől és világi vágyaktól megtisztult fülekkel hallgassatok a tanácsokra, melyeket könyörületes Jóságomban kinyilatkoztattam számotokra, és belső és külső szemetekkel meditáljatok csodálatos Kinyilatkoztatásom bizonyítékain. ...

5. Ó szolgálaim! Ne fossátok meg magatokat az el nem múló és ragyogó fénytől, mely az Isteni dicsőség Lámpásában világlik. Hadd éghessen ragyogóan az Istenszeretet lángja sugárzó szívetekben. Tápláljátok azt az Isteni útmutatás olajával, és védelmezzétek állhatatosságotok menedékén. Óvjátok a bizalom és az Istenen kívül mindentől való elszakadás búrájában, hogy az istentelenek gonosz suttogásai ki ne olthassák fényét. Ó szolgálaim! Szent és Istentől elrendelt Kinyilatkoztatásom olyan, mint egy óceán, melynek mélyén megszámlálhatatlan drága, mindennél tündöklőbb gyöngy rejlik. Minden kereső kötelessége, hogy elinduljon és igyekezzék ez óceán partjait elérni, hogy kutatása buzgalmának és erőfeszítéseinek mértéke szerint részesülhessen az ajándékokban, melyeket Isten megmásíthatatlan és rejtett Tábláiban előre elrendelt. Ha senki nem hajlandó lépteit partjai felé irányítani, ha senkinek nem sikerül, hogy felkeljen és megtalálja Őt, vajon mondható-e, hogy e sikertelenség elrabolta az Óceán erejét, vagy hogy kincseit bármennyire is csökkentette? Mily hiábavalók, mily nevetségesek a

képzelmek, melyeket szívetekben kitaláltatok és még mindig kitaláltok! Ó szolgálaim! Az egy igaz Isten a tanúm! E legnagyobb, e mérhetetlen és hullámozó óceán közel, megdöbbsentően közel van hozzátok. Nézzétek, közelebb van ez hozzátok, mint az ütőerek! Egy szempillantás alatt elérhetitek, ha csak akarjátok, és részesülhettek e soha el nem múló jótéteményből, ez Istenadta kegyelemből, ez örök ajándékból, e leghatalmasabb és kimondhatatlanul dicsőséges adományból.

6. Ó szolgálaim! Ha megértenétek, hogy Nagylelkűségem és Kegyelmem mily csodákkal kívánta elhalmozni lelketeket, bizony elszakítanátok minden köteléket, mely a teremtett dolgokhoz fűz, és valóban megismernétek önmagatokat, mely ismeret egyenlő Saját Lényem megértésével. Függetlennek találnátok magatokat mindentől Rajtam kívül, és belső és külső szemetekkel meglátnátok oly nyilvánvalóan, mint ragyogó Nevem kinyilatkoztatása, szerető kedvességem és kegyelmem tengereit hullámozni magatokban. Ne engedjétek, hogy ostoba képzelmek, gonosz szenvedélyetek, hamisságotok és szívetek vaksága elhomályosítsa egy ily magasztos rendeltetés fényét, vagy bemocskolja szentségét. Olyanok vagytok, mint a madár, mely hatalmas szárnyai teljes erejével tökéletes és örömteli bizalommal szárnyal az egek végtelenségében, mígnem éhségétől hajtva vágyakozással fordul az alanti föld vize és agyaga felé, és vágyainak hálójában fennakadván, képtelen röptét ismét azon birodalmak felé venni, ahonnan jött. Nem tudván lerázni a bemocskolt szárnyaira nehezedő terhet, e madár, eddig a mennyek lakója, most arra kényszerül, hogy a porban keressen lakhelyet. Ezért, ó szolgálaim, ne mocskoljátok be szárnyaitokat az önfejűség és hiú vágyak agyagával, és ne engedjétek, hogy az irigység és gyűlölet pora beszennyezze, nehogy ezek akadályozzák szárnyalásotokat Isteni tudásom egeibe.

7. Ó szolgálaim, Isten hatalma és ereje által tudása és bölcsessége tárházából gyöngyöket hoztam elő és mutattam fel néktek, melyek örök Óceánja mélyén rejtöztek. A Mennyei Hajadonokat arra szólítottam, hogy jöjjenek elő a rejtezés fátyla mögül, és Szavaimba öltöztettem őket – a teljes hatalom és bölcsesség szavaiba. Mi több, az Isteni erő kezével feltörtem Kinyilatkoztatásom nemes borának pecsétjét, és minden teremtett dolgokra hintettem szent, rejtett és pézsmá illatát. Kit lehetne vádolni magatokon kívül, hogy ha azt választjátok, hogy távol maradtok Isten mindent átható, mindent átfogó kegyelmének ily nagy kiadásától, ragyogó Irgalmának oly csodálatos megnyilvánulásától? ...

8. Ó szolgálaim! Nem ragyog az Én szívemben más, mint az Isteni vezérlés Reggelének örök fénye, és Ajkaimról nem hangzik más, mint az igazság lényege, melyet az Úr, a ti Istenetek kinyilatkoztatott. Ezért hát ne kövessétek földi vágyaitokat, és ne szegiétek meg Isten Szövetségét, ne törjétek meg a Néki tett fogadalmatokat sem. Szilárd elszántsággal, szívetek teljes vágyával és szavatok teljes erejével forduljatok Hozzá, és ne járjátok az ostobák útjait. A világ egy cirkusz, hiábavaló és üres, pusztaság, mely valóságnak álcázza magát. Ne ragaszkodjatok hozzá. Ne szakítsátok el a köteléket, mely titeket Teremtőtökkel egyesít, és ne legyetek azok közül valók, akik tévedtek és eltévelyedtek az Ő Útjáról. Bizony mondom, a világ olyan, mint a délibáb a sivatagban, melyről a szomjazó azt véli, hogy víz és teljes erejével oda igyekszik, míg el nem éri és akkor rádöbben, hogy pusztaság képzelgés volt. Továbbá a kedves élettelen képéhez lehet hasonlítani, akit a szerető keres, és végül hosszú keresés után legnagyobb szomorúságára olyannak találta, mint „amely nem hizlal és nem csillapítja az éhséget.”¹

9. Ó szolgálaim, ne bánkódjatok, ha e napokban és ezen a földön Isten kívánságaitokkal ellentétes dolgokat rendelt el és nyilvánított meg, mert áldott öröm és mennyei gyönyörűség napjai várnak bizonyosan rátok. Szent és szellemileg ragyogó világok tárulnak majd fel szemetek előtt. Elrendelte Ő számotokra ebben a világban és azután, hogy részesüljétek azok jótéteményeiben, osztozzatok örömeikben és elnyerjétek részeteket azok maradandó kegyelméből. Ezek mindegyikébe kétségkívül el fogtok jutni.

154

1. Figyelmeztess, ó Salmán, az egy igaz Isten szeretteit, ne nézzék túl kritikus szemmel az emberek beszédét vagy írásait, hanem közelítsenek az ilyen mondásokhoz és írásokhoz nyitott elmével és szerető megértéssel. Azok azonban, akik e Napon arra indítanak, hogy lázító írásaikban támadják Isten Ügyének tanításait, másképpen kezelendők. Minden ember kötelessége, hogy képességei szerint visszautasítsa azok érveléseit, akik megtámadják Isten Hitét. Emígyen rendeltetett el Általa, Ki a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindenható. Aki az egy igaz Isten Ügyét kívánja előmozdítani, tegye ezt tollával és nyelvvel, mintsem hogy kardhoz vagy erőszakhoz folyamodna. Mi egy korábbi alkalommal már kinyilatkoztattuk e parancsolatot, és most megerősítjük ezt, bár megértenének. Annak

¹ Korán 88:7

igazságosságára, Ki e Napon minden teremtett dolgok legbensőbb szívében kiált: „Isten, nincs más Isten Rajtam kívül!” Ha bárki kiáll, hogy írásaiban megvédelmezze Isten Ügyét támadóival szemben, annak az embernek, bármilyen csekély legyen is a része, olyan megtiszteltetésben lesz része az eljövendő világban, hogy a magasságbéli Gyülekezet irigyelni fogja dicsőségét. Magasztos rangját toll le nem írhatja, sem nyelv annak nagyszerűségét el nem mondhatja. Mert aki szilárdan és híven áll ezen szent, e dicsőséges és magasztos Kinyilatkoztatásban, oly erő adatik annak, mely képessé teszi, hogy szembenézzen és ellenálljon mindeneknek, mik a mennyben és földön vannak. Erről Maga Isten tesz tanúságot.

2. Ó, ti Isten szerettei! Ne pihenjeteK a díványokon, hanem induljatok el, amint felismertétek Uratokat, a Teremtőt, és meghallottátok a dolgokat, melyek megestek Véle, és siessetek segítségére. Oldjátok meg nyelveteket és hirdessétek szüntelenül Ügyét. Jobb lesz ez néktek a múlt és a jövő minden kincsénél, ha azok közül valók vagytok, kik értik ezt az igazságot.

155

További részletek A Legszentebb Könyvből¹

1. Az Isten által szolgálának rendelt első kötelem Annak felismerése, Ki Kinyilatkoztatásának Hajnala és törvényeinek Kútfeje, Ki az Istenséget képviseli mind Ügyének Királyságában, mind a teremtés világában. Ki ezen feladatát teljesíti, elnyert az minden jót; és ki megfosztatik tőle, eltévelyedett, még ha ő is a szerzője minden igaz cselekedetnek. Mindenki számára, ki ezen legmagasztosabb állást, a mindent meghaladó dicsőség e csúcseit eléri, kötelesség, hogy betartsa Annak minden parancsolatát, Ki a világ Vágya. E kettős kötelem egymástól el nem választathatik. Egyik a másik nélkül el nem fogadtathatik. Emígyen rendelkezett Az, Ki az isteni sugallat Forrása.

2. Kiket Isten éleslátással ruházott fel, készségesen elismerik, hogy az Általa lefektetett szabályok a legmagasabb rendű eszközök arra, hogy a világban a rend fenntartassék, és népeinek biztonsága biztosíttassék. Ki tőlük elfordul, a kitaszítottak és ostobák közé számíttatik. Mi, bizony, azt parancsoltuk néktek, hogy tagadjátok meg gonosz szenvedélyeitek és romlott vágyaitok sugalmait, és ne hágjátok át a korlátokat, melyeket a Legmagasabb Tolla szabott, mert ezek az élet lehelete minden teremtett

¹ Kitáb-i-Aqdas, 1-5, 7

dolgok számára. Az isteni bölcsesség és isteni megnyilatkozás tengereit a Mindenek Felett Irgalmas szellőjének lehelete dagasztja. Siessetek, hogy kedvetekre ihassatok, ó, értők! Kik Isten Szövetségét parancsolatai be nem tartásával megszegték, és sarkon fordultak, ezek Isten, a Mindenek Birtokosa, a Legmagasabb szemében vétkeken vétkeztek.

3. Ó, világ népei! Tudjátok bizonyosan, hogy parancsolataim szerető gondviselésem lámpásai szolgálaim között, és irgalmam kulcsai teremtményeimnek. Emígyen küldetett ez le Uratok, a Kinyilatkoztatás Ura Akaratának mennyországából. Ha valaki megízlelné a szavak édességét, melyeket a Mindenek Felett Irgalmas ajka kiejteni kívánt, lenne bár a föld összes kincse is birtokában, odahagyná azt mind, hogy bizonyosságot tehessen az Ő parancsolatai közül akárcsak egyetlen egy igazságáról is, melyek bőségesen áradó gondoskodásának és szerető kedvességének Hajnala felett ragyognak.

4. Mondd: törvényeimből öltözékem édes illata száll, és segítségükkel plántáltatnak majd a Győzelem lobogói a legmagasabb csúcsokra. Mindenható dicsőségem mennyországából hatalmam Nyelve ezen szavakkal szólt teremtemhez: „Tartsátok meg parancsolataimat az Én szépségem szerelméért.” Boldog a szerető, ki belélegezte Legszeretettebbje isteni illatszerét e szavakból, melyekből az elmondhatatlan kegyelem illata árad. Életemre! Ki ivott a tökéletesség nemes borából bőséges kegyeim kezéből, parancsolataim körül fog keringeni, melyek teremtem Hajnala felett ragyognak.

5. Ne gondoljátok, hogy csupán egy törvénykönyvet nyilatkoztattunk ki néktek. Ő, nem, hanem feltörtük Mi a hatalom és erő ujjaival a nemes Bor pecsétjét. Erről tesz bizonyosságot, mit a Kinyilatkoztatás Tolla felfedett. Gondolkozzatok el ezen, ó, bölcsék! ...

6. Mikor törvényeim kinyilatkoztatásom mennyországában napként felragyognak, mindenkinek híven engedelmeskedni kell nékik, légyen bár rendelésem olyan, hogy meghasadjon belé minden vallás mennyországa. Azt cselekszi Ő, amit kíván. Ő választ, és mit választott, senki kétségbe nem vonhatja. Bármit is rendel el Ő, a Szeretett, bizony kedves az. Tanúskodik Mellettem erről, Ki az egész teremtés Ura. Ki belélegezte a Mindenek Felett Irgalmas édes illatát, és felismerte e kinyilatkoztatás Forrását, örömmel tekint az ellenség lándzsáira, hogy Isten törvényeinek igazságát az emberek között megalapozhassa. Jó annak, ki befogadta és felfogta határozott rendelete értelmét.

156

Az, Ki az Örök Igazság, a Dicsőség Hajnalpontjából szemét Bahá népére irányította, és e szavakkal szól hozzájuk: „Törődjete az emberek gyermekei jólétének és nyugalmanak előmozdításával. Irányítsátok elméteket és akaratotokat a föld népeinek és nemzetségeinek nevelésére, hogy talán a széthúzás, mely megosztja őket, a Legnagyobb Név erejével a föld színéről eltűnjön, és az egész emberiség egy Rend fenntartójává és egy város lakójává váljon. Világosítsátok meg és szenteljétek meg szíveteket; ne engedjétek, hogy a gyűlölet tövise vagy a rosszindulat bogánca beszennyezze. Egy világban lakotok, és egy Akarat működésén keresztül teremtettetek. Áldott, ki minden emberhez a legnagyobb kedvességgel és szeretettel fordul.”

157

1. Akik azért hagyták el hazájukat, hogy Ügyünket tanítsák, azokat megerősíti a Hit Szelleme hatalmával. Választott angyalaink csapata kíséri őket a Mindenható, a Mindenek Felett Bölcs parancsa szerint. Mily nagy áldás vár arra, aki elnyerte a kiváltságot, hogy a Mindenhatót szolgálja! Életemre! Semmi más cselekedet, bármilyen nagy is, ehhez nem hasonlítható, kivéve az olyan tetteket, melyeket Isten, a Mindenek Felett Hatalmas, a Leghatalmasabb elrendelt. Ez a szolgálat bizony minden jó cselekedetek fejedelme, és minden jótett ékessége. Emígyen rendelte el ezt Ő, Ki a Legfőbb Kinyilatkoztató, az Örök Úr.

2. Aki elindul, hogy Ügyünket tanítsa, el kell szakadnia minden földi dolgoktól, és legfőbb céljának mindenkor a Mi Hitünk diadalát kell tekintenie. Bizony, így rendeltetett ez az Őrzött Táblán. És amikor elhatározza, hogy elhagyja otthonát Ura Ügyének kedvéért, helyezze teljes bizalmát Istenbe a legjobb útravalóként, és öltözzön az erény köntösébe. Így rendelkezett Isten, a Mindenható, a Mindenek Felett Dicsőített.

3. Ha ez az ember az Ő szeretetének lángjában izzik, ha megszabadul minden teremtett dolgoktól, szavai lángra lobbantják azokat, akik hallják. Bizony a te Urad a Mindentudó, a Mindenről Értesült. Boldog az ember, aki hallotta Hangunkat és válaszolt Hívásunkra. Bizony azok közül való ő, akik Közelünkbe emeltettek.

158

Isten kötelességül írta elő mindenkinek Ügye tanítását. Aki felemelkedik e feladat teljesítésére, még mielőtt Üzenetét hirdeté, fel kell ékesítenie magát a becsületes és dicséretreméltó jellem díszével, hogy szavai megnyerjék azok szívét, kik fogékonyak Hívására. E nélkül soha nem is remélheti, hogy hallgatóit befolyásolja.¹

159

További részletek A Legszentebb Könyvből²

1. Nézzétek, mily kicsinyes az emberek elméje. Azt kérik, mi bántalmukra van, és eldobják maguktól, mi javukat szolgálhatná. Bizony, a messze tévelygők közül valók ők. Látunk embereket, kik szabadságra vágnak, és abban gögösködnek. Az ilyenek a tudatlanság mélységeiben hanyódnak.

2. A szabadság végezetül szakadáshoz kell vezessen, melynek tüzet senki el nem fojthatja. Emígyen figyelmeztet benneteket Az, Ki az Elszámoltató, a Mindenek Tudója. Tudjátok hát, hogy a szabadság megtestesülése és jelképe az állat. Az, mi méltó az emberhez, az olyan korlátoknak való alávetés, melyek megóvják őt önnön tudatlanságától, és megvédik a bajkeverők károkozásától. A szabadság arra indítja az embert, hogy túllépjen az illendőség határain, és megsértse rangja méltóságát. A legmélyebb romlottságba és gonoszságba aljasítja le.

3. Tekintsétek az embereket, mint juhnyáját, melynek pásztorra van szüksége, hogy megvédje. Valóban, ez az igazság, a biztos igazság. Helyeseljük a szabadságot bizonyos esetekben, és visszautasítjuk, hogy szentesítsük másokban. Valóban, Mi vagyunk Mindenek Tudója.

4. Mondd: Az igazi szabadság abban áll, hogy az ember aláveti magát törvényeimnek, bármily kevéssé is tudjátok ezt. Ha az emberek betartanak, mit nékik a Kinyilatkoztatás Mennysorságából alaküldtünk, bizonyosan tökéletes szabadságra jutnának. Boldog, ki meglátja Isten Célját mindenben, mit Akaratának Mennysorságából kinyilatkoztatott, mely Akarat áthat minden teremtett dolgot. Mondd: Azon szabadság, mely néktek javatokra

¹ Súr-i-Haykal, 148

² Kitáb-i-Aqdas, 122-125

válik, sehol máshol nem található meg, mint az Istennek, az Örök Igazságnak való tökéletes szolgaságban. Ki ennek édességét megízlelte, nem lesz hajlandó azt elcserélni a föld és menny minden hatalmáért sem.

160

1. Valóban, az az Isten egységében igazán hívő, aki e Napon úgy tekinti Öt, mint Aki mérhetetlenül magasztosabb minden hasonlóságnál és összehasonlításnál, amivel az emberek Öt illették. Súlyosan tévednek, akik e hasonlításokat és párhuzamokat összetévesztik Magával Istennel. Nézd a kapcsolatot a kézműves és keze műve, a festő és festménye között. Mondhatjuk-e bármikor is, hogy a mű, mit kezük alkotott, ugyanaz, mint ők maguk? Arra, Ki a magasztos Trónus és az alanti világ Ura! Ezen alkotásokat nem nézhetjük másként, mint alkotójuk kitűnőségét és tökéletességét hirdető bizonyítékokat.

2. Ó Shaykh, te, aki alávetted akaratodat Istennek! Az önfeladás és az Istennel való tartós egyesülés azt jelenti, hogy az emberek akaratát tökéletesen folyják egybe Isten Akaratával, és saját vágyaikat tekintsék abszolút semminek az Ő szándéka mellett. Bármit is parancsol a Teremtő teremtményeinek, azt ezeknek a legnagyobb örömmel és lelkesedéssel, gondosan kell teljesíteniük. Semmiképpen ne engedjék, hogy képzeletük elhomályosítsa ítéletüket, és ne tekintsék saját képzelgéseiket az Örökkévaló hangjának. Egy böjti imában kinyilatkoztattuk: „Ha Akaratod azt rendeli, hogy Ajkadról e szavak szóljanak hozzájuk, 'Tartsátok be a böjtöt Szépségem kedvéért, ó emberek, és ne szabjatok határt idejének', Dicsőséged fenségére esküszöm, hogy mindegyikük hűségesen be fogja azt tartani, megtartóztatja magát mindattól, mi Törvényedet áthágja, és addig folytatják, mígnem lelküket Néked nem ajánlják.” Ezt jelenti az egyén akaratának tökéletes alávetése Isten Akaratának. Elmélkedj el ezen, hogy ihass az örökélet vizéből, mely az egész emberiség Urának szavaiból árad, és bizonyosságot tehess, hogy az egy igaz Isten mindig is mérhetetlenül magasztosabb volt teremtményeinél. Ő bizony az Összehasonlíthatatlan, az Örökkévaló, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs. A tökéletes önmegtágadás állapota magasabb és mindig is magasztosabb lesz minden más állapotnál.

3. Illendő számodra, hogy Isten Akaratának szenteld magad. Bármilyen nyilatkoztattott is ki Tábláin, az csakis az Ő Akaratának visszatükröződése. Oly tökéletes kell legyen az odaadásod, hogy szívedből a világi vágy minden nyoma eltűnjön. Ez az igazi egység jelentése.

4. Könyörögj Istenhez, tegyen képessé arra, hogy szilárd maradjon ösvényén, és segítsen téged abban, hogy a világ népeit elvezethesd Hozzá, Ki a nyilvánvaló és korlátlan Uralkodó, Ki egyértelmű öltözékben nyilatkoztatta ki Magát, Ki egy Isteni és meghatározott Üzenetet hirdet. Ez a hit és a bizonyosság lényege. Azok, akik bálványokat imádnak, melyeket saját képzeletük faragott, és azt Belső Valóságnak nevezik, az ilyen emberek bizony a pogányok közé számíttatnak. Erről tesz tanúbizonyságot Tábláin a Mindenek Felett Irgalmas. Bizony Ő a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs.

161

1. Szedd össze minden igyekezetet, hogy elvezethesd embertársadat Isten, a Legirgalmasabb törvényéhez. Az ilyen tett bizony minden más tethnél többet ér Isten szemében, Ki a Mindenek Birtokosa, a Legmagasabb. Oly szilárdan kell állnod Isten Ügyében, hogy semmilyen földi dolog ne téríthessen el kötelességedtől. Bár a föld hatalmai szövetkezzenek is ellened, bár az összes ember vitatkozzék is veled, te ne inogj meg.

2. Légy szabad, mint a szél, midőn Annak Üzenetét hordozod, Ki által az Isteni Vezérlés hajnala felpirkadt. Nézd, ahogyan a szél Isten rendeléséhez híven a föld minden táján fúj, legyen az lakott vagy elhagyatott. Sem a sivárság látványa, sem pedig a jólét tanújelei nem okoznak neki fájdalmat vagy örömet. Minden irányba fúj, miként Teremtője rendelte. Ilyennek kell lenni mindenkinek, aki az egy igaz Isten szerelmesének vallja magát. Illendő néki, hogy tekintetét az Ő Hitének alaptételeire szegezze, és buzgón munkálkodjon annak hirdetésén. Kizárólag Isten kedvéért hirdesse az Üzenetét, és ugyanazon szellemben fogadja el, bármilyen fogadtatásra találnak is szavai a hallgatóban. Aki elfogadja és hiszi, elnyeri jutalmát; aki pedig elfordul, nem részesül másban, mint saját büntetésében.

3. Irakból való távozásunk előestéjén figyelmeztettük a híveket, hogy készüljenek fel a Sötétség Madarainak megjelenésére. Semmi kétség nem lehet afelől, hogy a Holló káromása hallatszik majd bizonyos országokban, miként az már hallható volt az utóbbi években. Bármi történjék is, az egy igaz Istennél keress menedéket, hogy megóvhasson a hamisak mesterkedésétől.

4. Bizony mondom, e leghatalmasabb Kinyilatkoztatásban a múlt összes Törvénykorszaka elnyerte legmagasabb, végső beteljesülését. Így értesít téged Urad, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs. Dicsőség Istennek, minden világok Urának.

162

1. A Mindenek Felett Irgalmas felruházta az embert a látás képességével és a hallás erejével. Némelyek úgy írták le az embert, mint a „kisebb világot”, pedig valójában úgy kellene tekinteni, mint a „nagyobb világot”. Az ember mivoltában rejlő lehetőségek, földi rendeltetésének teljes mértéke, valóságában szunnyadó kiválósága, mind meg kell nyilvánuljon Isten e megígért Napján.

2. A Legmagasabb Tolla mindenkor és minden körülmények között örömmel és gyengéden emlékezett meg Szeretteiről, és intette őket, hogy az Ő Útját kövessék. Jó annak, kit e világ forgandósága és változásai el nem tántorítják attól, hogy felismerje Isten Egységének Hajnalát, és aki Kinyilatkoztatásának óborából kortyol rendíthetetlen elszántsággal és az Önmagától Való nevében. Az ilyen ember a Paradicsom lakójának számítatik Isten, a minden világok Urának Könyvében.

163

1. Minden dicsőség Istennek, Ki felékesítette a világot olyan díszbe és oly köntösbe öltöztette, melyeket semmilyen földi hatalom be nem szennyezhet, bármily hatalmasak legyenek is hadseregei, bármekkora is gazdagsága, bármilyen veszélyes a befolyása. Mondd: minden hatalom lényege Istené, Ki minden teremtés legmagasabb és végső Vége. Minden fenség forrása Istené, Ki minden imádat Tárgya a mennyekben és a földön. Az olyan erők, melyek e porvilágból erednek, természetüknél fogva nem méltóak a figyelemre.

2. Mondd: A források, melyek e madarakat éltetik, nem e világból valók. Eredetük messze az emberi belátás határain túl van. Ki tudná kioltani a fényt, melyet Isten hófehér Keze gyújtott? Hol található az ember, aki kiolthatná a tüzet, melyet Isten, a Mindenek Felett Hatalmas, a Mindeneknek Parancsoló, a Mindenható szított? Az Isteni hatalom Keze az, mely elfojtotta a széthúzás lángjait. Hatalmas Ő, hogy azt tegye, amit kíván. Azt mondja: Legyen, és lesz. Mondd: A világ és népeinek viharai és forgószelei soha nem rendíthetik meg a talapzatot, melyen Választottaim sziklaszilárd állhatatossága nyugszik. Kegyelmes Isten! Mi indíthatta ezeket az embereket arra, hogy szolgasorsban tartsák és bebörtönözzék az Ő szeretteit, Ki az Örök Igazság? ... Közeleg azonban a nap, mikor a hívek meglátják majd az igazságosság Napcsillagát teljes fényében a Dicsőség Hajnaláról felragyogni. Így oktat téged a minden lét Ura e szomorú Börtönéből.

164

1. Tagjai az emberi fajnak! Kapaszkodjatok a Kötélbe, melyet ember nem vághat el. Ez valóban hasznokra lesz éleetek minden napján, mert annak erőssége Istentől való, a minden világok Urától. Ragaszkodjatok az igazságossághoz és méltányossághoz, és forduljatok el az ostobák suttozásától, akik eltávolodtak Istentől, fejüket a tudósok díszével fedték, és halálra ítélték Őt, Ki a bölcsesség Forrása. Nevem magasra emelte őket, és mégis, amint kinyilvánítottam Magam előttük, ők nyilvánvaló hamissággal kimondták a halálos ítéletet Felettem. Így tárja fel Tollunk az igazságot, de az emberek közömbösségbe merültek.

2. Aki ragaszkodik az igazságossághoz, semmilyen körülmények között nem hághatja át a mérsékletesség korlátait. Mindenben meglátja az igazságot Annak vezérletével, Ki a Mindent Látó. A művészetek és tudományok tanult képviselői által oly gyakran dicsért civilizáció nagy bajt fog hozni az emberekre, ha megengedik, hogy túllépje a mérsékletesség határait. Így figyelmeztet téged Ő, Ki a Mindenek Tudója. A szélsőségekbe hajszolt civilizáció éppoly bőséges forrása lesz a rossznak, mint volt a jónak, amíg a mérsékletesség korlátai között tartották. Gondolkozzatok el ezen, ó emberek, és ne tartozzatok azok közé, akik tébolyultan a tévedés vadonjában járnak. Közeleg a nap, amikor lángja felemészti a városokat, amikor a Nagyság Nyelve hirdetni fogja: „A Királyság Istené, a Mindenható, a Mindenek Felett Dicsőítetté!”

3. Minden másra is érvényes a mérsékletesség elve. Légy hálás Uradnak, Aki megemlékezik rólad ebben a csodás Táblában. Minden dicséret Istennek, a dicsőséges trónus Urának.

4. Ha bárki szívében megfontolja, amit a Legmagasabb Tolla kinyilatkoztatott, és megízleli annak édességét, bizonyosan észreveszi, hogy kiürült és megszabadult saját vágyaitól, és teljesen a Mindenható Akaratának engedelmeskedik. Boldog az ember, aki ilyen magas fokra eljut, és nem fosztja meg magát ily nagy kegyelemtől.

5. E Napon, Mi nem helyeselhetjük sem a félénk viselkedését, aki igyekszik elrejtetni hitét, sem a közismert hívőét, aki hangosan bizonygatja hűségét ez Ügyhöz. Mindkettőnek a bölcsesség parancsára kellene ügyelni, és buzgón törekedni, hogy a Hit legjobb érdekeit szolgálja.

6. Mindenki figyelje meg és gondolkozzon el e Bántalmazott magatartásán. E Kinyilatkoztatás hajnalától kezdve a mai napig Mi sem az ellenségeink elöl nem rejtőztünk el, sem barátaink társaságát nem kerültük. Tömerdek megpróbáltatás és szenvedés közepette nagy bizalommal szólítottuk a föld népeit a Dicsőség Hajnalához. A Legmagasabb Tolla nem hajlandó beszámolni a csapásokról, melyeket ezzel kapcsolatban elszenvedett. Ezek felfedése kétségtelenül nagy szomorúságba taszitaná a kedvelt hívőket, akik valóban hisznek Isten egységében és teljességgel Ügyének szentelték magukat. Ő bizony az igazat mondja, és a Mindent Halló, a Mindenek Tudója. Életünk legnagyobb részét ellenségeink között töltöttük. Nézd, miként élünk most is egy kígyófészekben.

7. E Szent Földet az összes szent Írás megemlíti és magasztalja. Itt jelentek meg Isten Prófétaí és Választottai. Ez az a vadon, melyben Isten összes Küldötte vándorolt, és ahonnan kiáltásuk hangzott „Ím, itt vagyok, itt vagyok, ó Istenem!” Ez az ígélet Földje, ahol Néki, Ki Isten Kinyilatkoztatása rendeltetése szerint meg kellett nyilvánulnia. Ez Isten kifürkészhetetlen parancsának Völgye, a hófehér Hely, a nem halványuló ragyogás Országá. Akármi történt és történik e Napon, minden megmondott előre a régi Írásokban. Ugyanezek az Írások azonban egyhangúan elítélik a népet, mely e földet lakja. Őket egyszer megbélyegezték, mint a „mérges kígyóknak fajzatait”¹. Nézd e Bántalmazottat most is a „mérges kígyóknak fajzataitól” körülvéve, mégis fennhangon hív és szólít minden embert Őhöz, Ki a világ Végső Vágya, a Dicsőség Hajnala és Delelője. Boldog az ember, aki figyel az Ő hangjára, Ki a Kijelentés Királyságának Ura, és jaj a közömbösöknek, akik messze tévedtek az Ő igazságától.

165

1. Tudd, hogy minden halló fülnek, ha tiszta és makulátlan, minden időben és minden irányból figyelnie kell a hangra, mely e szent szavakat szólja: „Istenhez tartozunk, s Hozzá fogunk visszatérni.”² Az ember fizikai halálának és visszatértének titkai még nem tárattak fel, és továbbra is magyarázat nélkül maradnak. Isten igazságosságára! Ha azok feltáratnának, oly félelmet és szomorúságot keltenének, hogy egyesek belepusztulnának, míg másokat akkora boldogság töltene el, hogy a halált kívánnák, és

¹ Máté 3:7

² Korán 2:156

szüntelen vágyakozással könyörögnének az egy igaz Istenhez – magasztaltassék az Ő dicsősége –, hogy siettesse végüket.

2. A halál minden állhatatos hívőnek valóban az élet serlegét kínálja. Örömet ad és boldogságot hordoz. Az örökélet ajándékával ruház fel.

3. Ami azokat illeti, akik megízlelték az ember földi életének gyümölcsét, az egy igaz Isten felismerését – magasztaltassék az Ő dicsősége – túlvilági életüket Mi képtelenek vagyunk leírni. Ennek ismerete egyedül Istené, minden világok Uráé.

166

Utolsó részlet A Legszentebb Könyvből¹

Bárki is formáljon jogot mostantól számított teljes ezer esztendő letelte előtt egy, az Istentől Magától származó közvetlen Kinyilatkoztatásra, ez az ember bizony hazug szélhámos. Könyörgünk Istenhez, segítse kegyesen abban, hogy vonja vissza és tagadja meg ezen állítását. Ha megbánja, Isten kétségkívül megbocsát neki. Ha azonban kitarat tévelygésében, akkor Isten bizonyosan leküld majd valakit, ki könyörtelenül elbánik véle. Mert rettenetes Isten a büntetésben! Ki e verset nyilvánvaló jelentésén kívül máshogy értelmezi, megfosztatott az Isten Lelkétől és irgalmától, mely körülölel minden teremtett dolgot. Féljétek Istent, és ne kövessétek hiábavaló ábrándjaitokat. Ó, nem, hanem inkább kövessétek Uratok, a Mindenható, a Végtelenül Bölcs rendelkezéseit.

¹ Kitáb-i-Aqdas, 37

NÉV- ÉS SZÓMAGYARÁZAT

A [] zárójelbe tett számok az előfordulás helyét, a bekezdést jelölik.

'Abdu'l-Aziz: török szultán (1861-76). [114]

'Abdu'l-Bahá: szó szerint „Bahá Szolgája”, 'Abbás Effendi (1844-1921), Bahá'u'lláh legidősebb fia és kijelölt Utóda, Szövetségének Középpontja.

'Abdu'lláh-i-Ubayy: Mohamed előkelő ellenfele, akit a „hipokriták hercegének” neveztek. [13:8]

Abú-Ámír: remete, Mohamed ellensége. [13:8]

Afnán: szó szerint „Ág”, a Báb rokonait nevezik így. [43:1]

Alí: az első imám, Mohamed jogos utóda, unokaöccse és veje, Fatima férje. [55:3, 100:6]

Alí Pasa: Muhammad Amín (1815-71), török nagyvezér, aki nagyrészt felelős volt Bahá'u'lláh száműzetéséért Bagdadból Edirnébe, majd Akkóba. [16:3]

Ashraf: Áqá Siyyid Ashraf, bábí vértanú 1870. Halála előtt hozzá vitték az anyját, hogy rábeszélje az új hit megtagadására. Ehelyett arra biztatta fiát, hogy inkább az életét áldozza fel, mint a hitét. [69]

Ábrahám: Patriárka, kb. i.e. 2000, a zsidók, keresztények és muszlimok közös ősatya. Bahá'u'lláh az „Isten Barátja” címen emlegeti. [23:2, 32:1, 87:4]

Bagdad: Irak fővárosa ma, Bahá'u'lláh idején az Oszmán Birodalom része, ahova száműzték 1853-63 között; a „Béke Hajléka” [15:3, 113:20]

Bahá: szó szerint „Dicsőség”, „Ragyogás”, „Fény”. A Báb által Bahá'u'lláh-nak adományozott cím.

Bahá'u'lláh: szó szerint „Isten Dicsősége”, Mírzá Husayn-’Alí-i-Núr (1817-1892), a Bahá’í Hit alapítója. A Báb úgy utal Rá, mint „Akit Isten ki fog nyilvánítani”. *Lásd a Tárgymutatót is.*

Balál: egy etióp rabszolga, az Iszlám egyik első követője. [35:4]

Bayán: szó szerint „magyarázat”, a Báb Kinyilatkoztatásának főműve két változatban: Perzsa és Arab Bayán. A Bayán Pontja: a Báb. [6:2, 18:4, 47, 77, 125:11]

Báb: szó szerint „Kapu”, Mírzá ’Alí Muhammad címe (1819-1850), a síiták Qá’im-ja és Mihdí-je, Bahá'u'lláh előfutára, de független isteni Megnyilvánulás. 1850-ben elítélték és kivégezték. *Lásd a Tárgymutatót is.*

Dhabih: szó szerint „áldozat”, Siyyid Ismá’il-i- Zavari’i tiszteletbeli neve. Tudós és kalligráfus, Bahá'u'lláh hű követője volt. [115]

Élő (Isten) Betúí: a Báb első 18 követője. [135]

Gábriel: a legfőbb angyal, Mohamed számára a Szentlélek, a Korán ihletője. [50]

Hadith: a leghitelesebb iszlám hagyomány, Mohamed társainak beszámolóí a Prófétáról.

Háji Mírzá Husayn Khán: a perzsa sah követe Konstantinápolyban 1853-68 között. [113]

Husszein: a harmadik imám, Ali és Fatima fia, Karbala síkján lemészárolták. [32:1, 39, 113:14]

imák – a szövegbe beépítve: 1, 23:5, 26:4, 39, 40, 57:8, 68:5-7, 127:4, 138, 142:6-8, 143:4,

imám: a síitáknál Mohamed tizenkét utódjának a címe. Általánosítva a muszlim vallási vezetőkre is alkalmazzák.

Javád: Siyyid Javád-i-Karbilá’í, Siyyid Kázim tanítványa, később a Báb hű követője. [103:2]

József: Jákob fia, akit a testvérei el akartak veszejteni, de Egyiptomban magas tisztséghez jutott. A Korán szerint Próféta. [103:4]

Júk könyve: régi történelmi elbeszélések gyűjteménye Indiából. [87:7]

Ka'b-Ibn-i-Ashraf: medinai zsidó pap és költő, aki Mohamed fő ellenségével szövetekezett. [13:8]

Kajafás: zsidó főpap, aki elítélte Jézust. [35]

Karbala: város Bagdadtól mintegy 80 km-re délnyugatra, az Eufrátesz partján. [39]

Karmazsin Bárka: utalás Bahá'u'lláh kinyilatkoztatására, melyet karmazsinvörösre festett a mártírok vére. [86:1, 105:7]

Kawthar: Paradicsomi folyó, amelyből az összes többi folyó ered. Tiszta, éltető víz. [13:11, 22:2, 91:3]

Kába: szó szerint „kocka”, fekete kő az ősi mekkai szentélyben, amely időtlen idők óta zarándoklat színhelye. Ma az iszlám legszentebb helye. [11:4]

Kármel-hegy: Haifában, Ézsaiás próféta az „Úr hegyének” nevezi. Bahá'u'lláh 1891-ben negyedik alkalommal verte fel sátrát a hegyen, és három hónapot töltött ott. Ekkor nyilatkozta ki a híres Táblát, mellyel kijelölte és megalapozta a Bahá'í Hit szellemi és adminisztratív központját Haifában. [11, 105:3]

Konstantinápoly: mai Isztambul. [65:1, 66:1, 113:1, 114:10]

Korán: Az iszlám Szent Könyve, melyet Mohamed nyilatkoztatott ki. [18:4, 113:4]

Kumayl hagyomány: Ali imámról egy hű követőjétől. [90:2]

Legnagyobb Börtön: az akkói erődítmény, ahol Bahá'u'lláh 1868-tól több mint két évig volt bebörtönözve. *Lásd a Tárnyutatót is.*

Legnagyobb Név: Bahá'u'lláh neve. [14:1, 63:2, 93:14, 100:7, 115:3, 115:13]

Mírzá Yahyá: Subh-i-Azal, Bahá'u'lláh lázadó féltestvére. Követői az azalíék. [127:2-4]

Mohamed: Isten Küldötte, az Iszlám megalapítója, a Korán kinyilatkoztatója (i.sz. 570-622). *Lásd a Tárgymutatót is.*

Mustafá: Mírzá Mustafá-i-Naráqí, egy bahá'í vértanú. [62:1]

Mustágháth: szó szerint „Ő, ki megidéztek”. Az egyes Isteni Törvénykorszakok ciklusait jelöli, melyekre a Báb és Bahá'u'lláh írásaikban utalnak. Itt Bahá'u'lláh közelgő Kinyilatkoztatására vonatkozik. [30]

Nabíl-i-A'zam: szó szerint „a Legnemesebb”, Mullá Muhammad-i-Zarandí költő tiszteletbeli neve. Bahá'u'lláh hú követője, „A Hajnalhozók”, a korai hívők történetének szerzője volt. [139]

Nasír: Hájí Muhammad Nasír, egy bábí, majd üldözött bahá'í, aki börtönben halt meg. [53]

Nimród: ősi babilóniai király, az Iszlám szerint elűzte Ábrahámot. [39]

a Paradicsom Csalogánya: Isten Megnyilvánulásai, a Próféták, Bahá'u'lláh. [61, 125:9, 151:1]

Parán: hegyvonulat a Sínai félsziget északi részén. [13:3]

Qá'im: szó szerint „Az, Aki fel fog emelkedni”. A kifejezés a síita iszlámban várt Megígértet jelöli. [9]

Quayyúmu'l-Asmá': A Báb egyik legjobban ismert munkája, kommentár a Korán 12. (József) szúrájához. [129:11]

Ridván: eredetileg a Paradicsom őrének a neve. Bahá'u'lláh a kifejezést a Paradicsom, Paradicsomkert megjelölésére használja. [14]

Sadratu'l-Muntahá: eredetileg annak a fának a neve, melyet az arabok a régi időkben az út végére ültettek, hogy útmutatóként szolgáljon. Itt az Isteni Lótuszfa, a „fa, melyen túl nem lehet menni.” Szimbólumként Isten Megnyilvánulását jelöli, az Ő Napján. [29:1, 42, 98:2]

Salmán: Shaykh Salmán, egy bábí, később hú bahá'í. [21, 148, 154]

Salsabil: forrás a Paradicsomban, szó szerint: lágyan folydogáló. [13:11]

Sion: hegy Jeruzsálemben. [10:1, 11:4, 105:3]

Sínai: hegy a Sínai félszigeten, ahol Mózes a Tíz parancsolatot kapta Istentől [11:4, 13:3, 26:1, 105:3, 129:7, 153:4]

Tá: Teherán, Irán (Perzsia) fővárosa, Bahá'u'lláh szülővárosa. [55:1-4, 56:1-3, 63:1-2, 64]

Titkok Földje: Edirne. [58:1]

Zá: Zanján, nyugat-iráni város, ahol 1850/51-ben 1800 bábí mártírhalált halt. [69:1]

TÁRGYMUTATÓ

A számok a bekezdést és nem az oldalt jelölik.

A

alázat, 5:2, 5:6

anyagi javak, 58:3

arany, 97, 125:9

atom, 90:1, 125:6

Ádám, 22:2, 31, 87:1-5, 121:8

Áldott Szépség, *lásd* Bahá'u'lláh

áldozat, 32:1, 91:3, 125:11

állam

-költségek, 118:3, 119:2

-ügyek, 114:4-5, 114:14

állatok, 125:3

állhatatosság, 125:11, 133:2, 134:1

álom, 79, 82:8

ásvány

minden ~ másikká alakítható, 97

B

Bahá népe, 11:4, 14:13, 14:19, 18:8, 46:4, 60:3, 86:1-2, 105:7, 132:2-5, 139:6-8, 156

kötelessége, 43:4, 102, 128:10, 139:5-7, 155:1, 158

Bahá'u'lláh, e Bántalmazott, az Örök Szépség, Mennyei Ifjú

ami Őt igazán bántja, 115:9

beleegyezett, hogy láncba verjék, 45

bizonyágtétele, mit látott a Városban, 66:3

csókolta volna gyilkosa kezét, 48

dicsősége, 31, 46:1,

ellenségei, 121, 164:6

- felajánlotta lelkét és testét áldozatul, 66:2
 felismerése, 85:1, 85:3
 fogsága, 60:1, 62:1, 113:12
 hangjára kell figyelni, 100:11
 az igazságosság legmagasabb, csalhatatlan mércéje, 88
 Kinyilatkoztatása, 43:8, 58:1, 121, 135:4, 135:7-8, 153:3-5
 követői, 60:1-3, 147:2
 Legfőbb Megváltó, 85:3
 megpróbáltatásai, 114:17-20, 116:2, 116:4, 141:2
 minden tudás Forrása és Célja, 89:4, 100:9
 mindenható Orvos, 120:3
 nem egyezett volna bele, hogy megnyilvánuljon, 41
 soha nem rejtőzött el, 131:2, 164:6
 szavainak óceánja, 70:2, 72:1
 szenvedései, 13:8, 17:5, 23:4, 45, 62:1-2, 66:10-12, 76:9, 100:6, 136:3
 száműzetése, 15:3, 65:7
 üldöztetése, 65:6
- Bayán népe, 47, 52:3-4, 76:7, 127:2-4, 135:4-8
 igényei, 115:9
 kudarcot vallott, 115:11
- Báb (a Bayán Pontja), 6:2, 33:2, 43:8, 47, 76:3
 Kinyilatkoztatása, 76:4, 115:11
 bizonyítékai, 91:2
 Könyve, a Bayán, 18:4, 76:6, 125:11
 Szépsége új öltözékben megjelent, 76:7
 vértanúsága, 76:5, 113:6-8
- Bábel, 87:3
 bábí mártírok, 91:3, 91:5-6, 113:5
 bálványok, 43:3
 becsületesség, 43:4, 128:9, 131:4, 146, 153:1

Béke

Kisebb, 119:3

Legnagyobb, 119:3

beszéd, 125:3

üres ~, 125:2

Biblia, 13:4

lásd még Mózes öt könyve, Evangéliumok

bizonyosság, 52:1, 115:11

tökéletes, 125:6

Városa, 125:7-11

bolygók, 82:11

böjt, 138:1

bölcsesség, 96:4, 112

istenti, 12, 16, 26, 49, 72:1, 102, 106, 108

ősi, 125:8

Börtön, a Legnagyobb, 115:2

nyomorúságos, 17:5, 23:4, 35:6, 58:2-3

bűn, 13:4, 142:3

bűnbánat, 66:13

bűnös, 125:3, 145

büntetés, 103:5-6, 104, 108, 112, 166

C

civilizáció,

folytonosan fejlődő, 109:2

szélsőségekbe hajszolt, 164:2

csapások, 16:3

cselekedetek

egyedülálló, 16:1

értéke az Ő elfogadásától függ, 135:5

igaz, 131:3-4

jó, 157:1

megegyezők a szavakkal, 91:4, 139:8

csodatétel kérése, 67:2-3

E

Egység

fénye, 7:3, 132:3

szentélye felállítatott, 112

előre elrendelés, 68:2-3

ember(ek), az

azért teremtetett, 109:2

bennük megmutatkoznak Isten jelei, 90:1

célja, 153:2

elméje, 148, 159:1

élete gyorsan múlik, 151:4

halála és visszatérte, 165:1

igazán ~, 117

Isten Misztériuma, 90:1

kapcsolata Istennel, 19:1-2

kettős kiváltsága, 34:1

kincsesbánya, 122

korlátai, 148

kötelessége, 5:4

a legfőbb Talizmán, 122

nem ismerik fel Isten Megnyilvánulásait, 13:1

porból teremtetett és odatér vissza, 113:24

romlottsága, 13:2, 32:1-2

teremtése, 77

tudatlansága, 159:2

emberiség,

egysége, 43:10, 107, 111, 131:2

engedelmesség, 5:2, 5:6

erények, 130, 134:2, 137:4

Evangélium,

János, 13:5-6

követői, 47

Égő Csapkebokor, 11:4, 13:7, 43:7, 98:5, 125:9, 126:3

épületek

impozáns ~ megengedettek, 58:3

értelem, 83

első és legfőbb ajándék, 95:1

értelmezés,

az írások értelmezése, 86:5, 125

érzékszervek, 95:1-2,

F

Fa

egy Fa gyümölcsei, 112, 132:3

Fám gyümölcse, 68:1-2

fátylak, 13:12, 14:3, 53:2, 151:5

dicsőség fátyla, 14:11, 125:11

tépjétek szét, 75:1, 151:1

fegyverkezés, 117, 118:2, 119:4

felhők szimbolikus jelentése, 13:11

Feltámadás, 14:10

Napja, 13:8, 18, 28:1

félelem, 88

Fény,

a legnagyobb, 90:1

korán született, 50

föld

adományai, 118: 7, 128:4

csak egy ország, 117

földi javak, kincsek, 66:4, 71:2-3

fül, 125:6, 125:8

G

gazdagok, 100:4, 145

gazdagság, 68:7

Gonosz, a, 17:3, 43:5, 66:1, 85:2

gonoszság, 17:2-3

győzelem, 150

gyűlés, mindenkit átfogó, 117

H

hagyományok, 86:5

halál

-büntetés, 92

óráján, 125:3

valóban élet, 165:2

Halhatatlanság, 14:15, 125:9

Birodalma, 73

Kelyhe, Serlege, 53:1, 76:10, 121:8

hallás, 95:1-2, 162:1

harmatcsepp, 129:1

hazaszeretet, 43:6

háború, 43:10

hegyek

elporladtak, 18:5-6

hit, vallás, 13:7, 70:2
 alapvető célja, 110
 az ember hite csak magától függ, 75:1
 életereje kihúnyófélben van, 99
 hitetlenek, 91:4
 lelke a halál után, 86:3-4
 hívők, hűségesek, 91:2-3, 93:13-14, 150
 legmagasztosabb állapota, 84:4
 lelke a halál után, 86:1-2, 86:4
 rangja, 6:1
 sorsa, 73
 húsz év telt el..., 116:2
 hűség, 42, 82:1, 102, 130, 142:3-4

I

igazmondás, 136:6
 Igazság, 15:3, 43:2, 47, 116:1
 jele, 91:6
 keresése, 76:9
 megkülönböztetése a hamistól, 125:7, 133:2
 Napcsillaga, 6:1, 149
 Örök ~. 25
 igazságok, 89:3-4
 igazságosság, 114:7, 114:9-11, 118:1, 139:8, 164:1-2
 hatalma, 112
 a legalapvetőbb erény, 100:6
 lényege és forrása, 88
 uralma, 112, 163:2
 igazságtalanság, 65:7, 118:3, 119:2
 írásmódok, 87:2

Írások (szent), 266

célja, 185

elismerése, 225

értelmezése, *lásd* É

megrontása, 91-98

Isten, 18:7, 19:1, 125:4

Akarata, 2, 41, 68:6, 74, 113:2, 160:2-3

„azt teszi, amit csak akar”, 37:1-3, 102

ajándéka az embereknek, 90:1

Arca, 13:1

áldásai, 5:6

bosszúálló ~, 66:12

dicsőítése, 5:2, 26:1, 71:3

„egyedül volt”, 78:2

Egysége és Egyedülisége, 93:17, 94, 124:1

előismerete nem oka az ember tetteinek, 77

az Élet Vizét kínálja, 106:3

felfoghatatlan, 26:3

felismerése, 2, 13:7, 52:2

Hangja, 14:16

haragja, 17:2, 100:8, 103:3

Háza (Bahá'u'lláh bagdadi Háza), 57, 58

Hasonlíthatatlan, 93:7-8, 93:15, 160:1

hatalma, uralma, 84:1, 115:7, 163:1-2

Hírnökei, 76:1

ígéretei, 10:1, 105:3

Jelei, 73, 75:3, 82:1-2, 82:6, 83, 124:2

kapcsolata a Megnyilvánulásokkal, 19:3-5, 26:3

kegyei, 4:1, 152,

Királysága, 125

Könyvei, 10:1, 98:1

- közelebb van az emberhez, mint az ütőere, 93:3-6, 153:5
- Lényege, 19:1, 26:1, 26:3-4, 148
- megismerése, 20, 127:1
- megtisztította a világot, 36:3
- Napja, 7:2, 10:2, 25, 96:3, 124:3
- nem terhel egy lelket sem erején felül, 52:2, 52:4
- nevei és tulajdonságai, 19:4-5, 74, 90, 124:2,
- ösvénye, útja, 5:6, 129:1
- parancsolata, 115:13
- parancsolatainak engedelmeskedni kell, 68:5, 133:1, 155:1-2, 160:2-3
- segítése, 115:3, 126:4, 136:4
- Szava, 14:3, 33:1-2, 43:9, 72:3, 74, 85:3, 89:1, 99, 121:10, 125:11, 128:7, 147:2
- szeretete, 123:3, 128:4, 133:2, 139:7
- szolgálóleánya, 68:5
- Szócsöve, 53:2
- Tolla, 51, 96:1, 100:2, 115:6, 155:2
- Törvényei, 10:1, 133:2, 155:4-6
- Ügye, 5:5, 10:1-2, 17:7, 28:1, 44:3, 70:2, 113:1, 113:3, 116:5, 126:1, 137:5, 139:4, 142:9
- Ügyének
- fénye, 52:3,
- védelme, 154:1
- változhatatlan Hite, 70:2
- verseit zengd, 136:2
- világai, 79, 81
- Isten Megnyilvánulásai, isteni Égítetek, 13:11, 19:2-5, 20-21, 90:2
- azonosnak tekintendők Istennel, 84:4
- bizonyítékuk, 20, 52:2
- céljuk, 132:1, 137:4
- egységük, 13:6, 19:2, 22:1-4, 22:8, 24, 28:2, 34:3

- ellenállás oka, 35:1
- ellenállás Velük szemben, 13:4, 23:1
- Elsődleges Tükrök, 30
- emberi természetük, 19:2, 22:4-5
- időtlen idők óta alakultak, 87:6
- Igaz Tanácsadók, 112
- az 'Igazság Napjai', 90:2
- Isteni természetük, 19:2-5, 22:2-3, 22:8
- korlátlan uralmuk, 13:8
- küldetésük, 19:2, 22:1-3, 22:8, 22:10, 30
- különbség közöttük, 22:4-7, 24
- láncolata, 31
- megtagadják Őket, 13:1-2, 35:1-4, 91:6
- nem ismerik fel Őket, 13:1, 29:1, 29:4
- szenvedéseik, 23:3, 39
- Teremtő teremtés nélkül, 78:3
- visszatérésük, 22:3
- Isteni Egység, 24, 28:1
 - jelentése, 84, 93:7
- Isteni Elixír, 92:1
- Isteni Igazság napjai, 12
- Isteni Misztériumok
 - kinyilatkoztatásának a helye a szív, 125:1
 - a lélek ~, 125:6
- Isteni Orvos, 16:3, 34:6, 106:1-2
- Isteni tavasz, 14:1, 85:1
- Istenfélelem, 66:2, 118:1, 126:4, 128:5, 134:3
- Istenkáromlás, 13:2
- Iszlám
 - síita ~ hanyatlása, 28:1
- Ítélet, 13:8

Ítélet Napja, Utolsó ítélet, 18

J

jellem, 43:4, 147:2, 158

Jézus, Ember fia, Isten Lelke, 13:4, 13:5-6, 22:2, 22:4, 23:2, 32:1, 36:1-2, 47, 116:1, 125:11

jótett, 126:4, 134:2, 157:1

jótekonyság, 128:9

jutalom, 112

K

kereső,

igaz ~, 125:1-11,

kötelessége, 153:5

'Kezdet és a vég', 22:8

képviselők, választott, 120

kibeszélés, 125:3

Kinyilatkoztatás (Isteni)

átformáló ereje, 99

Balzsama, 99

célja, 101

Fája, 1:4, 51

fénye, 113:11, 129:7, 151:1, 153:3

folytatólagosan fejlődő, 31

hatalma, 90:1

hirdetése, 96:3

jele minden teremtett dologban, 93:1

jogot formál ~ra, 166

Leghatalmasabb ~, 115:10

legnagyobb ajándék, 95:3

legszentebb ~, 6:3

lehetőségei, 109:1

a Mennyei Kenyér, 95:3

mértéke különböző, 34:4, 38

a Nagy ~, 17:1

Napcsillaga, 7:2, 51, 100:1

Tolla, 72:3-4,

utalások e Kinyilatkoztatásra, 6:2, 10:2

királyok, uralkodók, 13:10, 105, 110, 117-119

a föld kormányzását Isten rájuk bízta, 115:3, 116:3, 139:5

aki fegyvert ragad, 117, 119:5

aki kiáll az Ügyért, 102, 105:7

keresztény ~, 116

népeik a kincsük, 119:2

részegek a gógtól, 120:2

'Kit Isten ki fog nyilvánítani', 125:11

kormányzók

agyaggal játszó gyerekek, 66:3

kulcs az emberi szívekhez, 100:11, 115:3

L

látás, 95:1-2, 162:1

lemondás, 125:2

lélek (emberi), 80:2-4

élete, 125:2-3, 125:6

fejlődése, 82:3, 82:8

halál utáni állapota, 80:2, 81, 82:7, 86:4

megtisztítása, 125:1, 125:7

a nap, mely bevilágítja és fenntartja a testét, 80:4

természete, 82:1

Lélek (isteni, örök), 82:6, 125:6

M

- madár, 153:6
- Meddig ...? 110, 113:10
- megaláztatás, 140:2
- megbocsátás, 66:13, 125:3
- megértés tetőfoka, 83:4
- Megígért, 6:1
- Arca, Hangja, 7:1
- megkülönböztetés, 29:2-4
- Megnyilvánulások *lásd* Isteni ~
- megpróbáltatás, 17:6, 29:5, 66:11
- Megváltó, messiás, 13:4, 13:7
- Mennei Hajadon, 129:8-11, 153:7
- Mennyek, a mennyország
- felgöngyöltettek, 17:4, 18:6
- meghasadtak, 17:4
- Mérleg, 17:1, 114:12, 118:5, 129:5, 135:4
- csalhatatlan ~, 70:3, 98:1
- mérsékletesség, 110, 114:9, 118:2, 164:2-3
- Milyen légy, 130, 152
- „mindig veletek leszünk”, 146
- miniszterek, államférfiak, 65, 114:2-4
- tetteikért megfizetnek, 65:8
- Mohamed, 13:7, 22:1-2, 22:8, 23:2, 47, 125:11
- 'Próféták Pecsétje', 22:8, 23:2, 25
- szenvedései, 13:8-9, 23:2
- uralma, 13:8
- Mózes (Ki Istennel társalgott), 13:3-4, 13:7, 22:1-2, 23:2, 105:3
- öt könyve (Tóra), 125:11

N

Nap, ez a, 4:1, 5:1, 7:1-2, 11:1-2, 17:2

egyedülálló, 16:1

megígért, 144:3

szörnyű, 17:3

Ne az büszkélkedjen ..., 117

nevelés, 122, 156

nézeteltérés esetén, 146

Noé, 22:1-3

nyelv, 1:1

egyetemes, 117

kedvesen szóló, 132:5

'parázsló tűz', 125:2

nyelvek, 87:3-4

O,Ó

Óra, idő

elérkezett, 9

elrendelt, 10:1, 50, 61, 108

közeleg, 29:6, 65:8

Utolsó Óra, 105:4

ütött, 11:2, 12, 18:1

orvosság, gyógyír, 92:1, 99, 106:1-2, 120:3

Ö

önismeret, 1:5, 90:1, 153:6

Örökélet vize, 14:6, 14:17

Örömhír, 43:2, 151:1

Ösvény, Egyenes, 18:4, 92:2, 110, 116:3

őszinteség, 136:6

özönvíz, 87:7

P

papok, hittudósok, vallási vezetők, 13:2, 23:1, 34:8, 35:3-4, 44:1-2, 91:6, 98:1-3, 110

 muszlim vezetők, akik felismerték a Bábót, 91:2-3

 zsidó, 13:7

Paradicsom, 18:7, 29:1, 151:1

pecsét feltöretett, 9,

Perzsia, 96:2

pogányok, 160:4

pokol, 17:4, 18:7, 29:1, 129:13

próbakő, 91:6,

próbatétel, 103:6

Próféták, Küldöttek 7:2, 9, 51

 Ádám előtti, 87:1

 Célja és Ígérete, 3:1, 34:5

 Pecsétje, *lásd* Mohamed

 próbatétele, 8

 viselkedése, 81

 üldöztetésük, 23:3

Q

Qá'im korlátlan uralma, 13:8, 19:2-3

R

rabló, bűnöző, 137:1-2

ragaszkodás, 22:3

rágalom, 17:3

rend

 jelenlegi ~ felgöngyölíttetik, 4:2

 fennálló ~ száználmasan tökéletlen, 110

 új rendet terítünk le, 143:3

Rózsakert, 151:3

S

sors, 68:2-3

Sötétség Madarai, 161:3

Sz

szabad, mint a szél, 161:2

szabadság, 110, 159:1-3

valódi, igazi, 122, 159:4

szegények, 100:4-5, 145

a király földi kincsei, 114:11

Isten záloga, 118:5

szegénység, 68:7

szent Írások beteljesedtek, 82:12

Szentföld, 164:7

Szentlélek, 22:4, 50

szeretet, 125:1

szférák, 82:11

szív, az emberi

Isten kinyilatkoztatásának helye, 93:5, 125:1, 136:5

Isten kizárólagos tulajdona, 102

meghódítása, 105:6

megtisztítása, 125:1

városait Magának tartotta fenn, 115:3, 136:5, 139:5

szolgálat, 43:1, 144:2-3

Szövetség, 66:6, 153:8, 155:2

T

Talizmán, 122

tanítás, 100:1, 128:6, 129:2-5, 157:1-3

emberi szó erejével, 128:10, 139:5

kötelesség, 128:10, 144:1, 158, 161:1-2

Tekercs, 129:6

teremtés, 14:4, 14:6, 26:2, 148

célja, 29:1, 73:1, 76:1

eredete, 78:1

Isten tulajdonságainak közvetlen bizonyítéka, 90:1-2

kezdet és vég nélküli, 78:1

mindegyikötökben tökéletes, 75:1

új ~, 14:5

Törvények, parancsolatok,

Legnagyobb Törvény, 105:4

Törvénykorszak, 13:11

összes ~ beteljesült, 115:10, 161:4

Trombita, Harsona, 11:2, 14:10, 17:1, 18:2, 18:5, 125:6

tudás,

mennyei, 75:2-3

végző célja, 98:4

tudósok, tanultak, 44:1-2, 66:9, 148

túlvilág, 81

türelem, 125:2

U

udvariasság, 139:8

új élet pezsdül ..., 96:2

Újjászületés, 125:7

Újraegyesülés, 14:13, 14:15

útmutatás, 125:7

úttörők, 100, 157:1-3

V

Vallás, 34:7

ege meghasadt, 18:6

vallási fanatizmus, 132:2

varázsló, 67:1

Város

mennyei, Isten Városa, 125:6-11

Bizonyosság Városa, 125:7

vértanúk, 55:1, 63:2

világ, a

beteg, 120:1

délibáb, 153:8

egyensúlya, 70:1

értéke, 103:6, 139:6

felgöngyöljük, 143:3

a fizikai ~ korlátai, 82:10

gyógyulásának egyedüli gyógyszere, 120:3

jelentése, 128:4

jobbítása, újjáélesztése, 126:1-2

kincsei, 105:2

megváltása, 146

múlandó, 65:8, 144:2, 147:1

Nagy Békéje, 117

népei alszanak, 71:2

ügyeivel ne foglalkozzatok, 115:2, 128:11

vajúdik a ~, 61

vezetői, külsőleg, 115:2

világegyetem, 19:2, 125:6

világtól való elfordulás, elszakadás, 14:18, 46:4, 76:2, 125:2, 128:4, 136:1

jelképei, 76:10

viszály, 111

Visszatérés, 22:3, 125:8

Z

zsarnokság, 43:2, 59:1, 112, 117

zsidók, Izrael népe, 13:4-5, 13:7, 47